MAGNÆ

BIBLIOTHECÆ VETERVM PATRVM

Et antiquorum SCRIPTORVM *Ecclesiasticorum*

INDICES V. LOCVPLETISSIMI.

PRIMVS Rerum & Verborum Memorabilium, quæ in XVI. Tomis continentur.
SECVNDVS Locorum Sacræ Scripturæ explicatorum.
TERTIVS Chronologicus, } Authorum & Opusculorum omnium.
QVARTVS Alphabeticus, }
QVINTVS Locorum communium; in Nouem Classes distinctus.

Siue, in ordine,

TOMVS XVII.

Η ΣΟΦΙΑΣ ΠΗΓΗ

ΕΝ ΒΙΒΛΙΟΙΣΙ ΡΕΕΙ.

PARISIIS,
Sumptibus Ægidij Morelli Architypographi Regij.

M. DC. XLIV.
Cum Priuilegio Regis & Approbatione Doctorum.

RERVM AC VERBORVM

MEMORABILIVM QVÆ IN SEXDECIM MAGNÆ BIBLIOTHECÆ VETERVM PATRVM & Antiquorum Scriptorum Ecclesiasticorum. Tomis continentur.

INDEX LOCVPLETISSIMVS.

PRIOR NVMERVS TOMVM, ALTER PAGINAS, litteræ intercolumnares sectionem columnarum indicant.

A

Æsculapius

C

ANNIBAL

Archi-

B

Beneficen-

C

CAPELLA

citra

Corpo-

D

cur

DOCIT

P

E

EVLALIA

F

H

ſubtiliſsima

Bibl. Patr. Index.

K

L

in Longa-

M

malus

N

Ff

N

O

P

Q

R

S

sed

Satanas

Biblioth. Patr. Index. Qq ij

Spiritus

T

Talen-

Spiritus

V

de

X

F I N I S.

INDEX LOCORVM
SACRÆ SCRIPTVRÆ
IVXTA ORDINEM LIBRORVM
VTRIVSQVE TESTAMENTI,

QVI IN HIS MAGNÆ BIBLIOTHECÆ VETERVM patrum & antiquorum scriptorum Ecclesiasticorum SEXDECIM TOMIS. vel explicantur, vel proferuntur.

EX VETERI TESTAMENTO.

EX LIBRO GENESIS.

EX LIBRO EXODI.

EX LIBRO LEVITICI.

EX LIBRO NVMERORVM.

Deus tuus dabit tibi ad habitandum. ibid. e

At si audieris in qua ex ciuitatibus quas Dominus Deus tuus dat tibi, &c. t. 4. 109. b

Tentat vos Dominus Deus vester. t. 16. 468. c 1.

Fratri tuo dabis mutuum. t. 12. 31. a

Quis dabit, vt sic corpor illis, vt timeat omnia mandata mea, vt bene sit ei. t. 12. 225. d

Cap. 14. *Et primus dies vocabitur sanctus, & septimus dies vocatus sanctus erit vobis.* t. 2. 40. d

Obserua mensem nouarum frugum & verni primum temporis, vt facias Phase Domino tuo, &c. t. 4. p. 2. 204.

Cap. 15. *Custodite sollicite animas vestras, non vidistis aliquam similitudinem in die qua locutus est Dominus vobis, &c.* tom. 9. 1265. e

Aperiens aperies viscera tua fratri tuo egeno. t. 13. 815. b

Aperiens aperies manus tuas pauperi vt ne clamet contra te ad Dominum. t. 12. 171. d

Si fuerit inter te indigens quispiam ex fratribus tuis, non contrahes manum tuam ab eo: sed mutuo dabis quantumcunque eguerit. t. 12. 29. e

Cap. 16. Quod iustum est iuste exequeris t. 15 288 d 1.

Iuste quod iustum est exequaris. t. 16 567. b 1.

Iuste iudica proximo tuo, & iuste quod iustum est exequaris. t. 16. 598. b 1.

Cap. 17. *Non poterit constituere super te hominem alienum, quia non est frater tuus.* t. 3. 86. b

Custodies valde iuxta omnia quæ dixerit tibi sacerdos, facies. Non declinabis à verbo, ad dexteram vel ad sinistram. Et homo qui fecerit superbiam, vt non audiat sacerdotem, morietur homo ille. t. 12. 220. b

Homo qui fecerit in superbia, vt non audiat Sacerdotem qui stat ad ministrandum in nomine Dei sui, &c. t. 3. 93 c

Qui superbierit, nolens obedire Sacerdotis imperio, &c. tom. 4. 1199. d

Audite inter fratres vestros & iudicate iuste inter medium viri & inter medium fratris & in medio proselyti eius, &c. t. 9. 955. e

Vir autem aut mulier qui faciunt mala in conspectu Domini Dei tui, transgrediuntur pactum illius ve vadant & seruiant diis alienis, & adorent eos, Solem & Lunam omnem militiam cæli, quæ non præcepi, & hoc tibi fuerit nuntiatum, audiensque, inquisieris diligenter, & verum esse reperteris, quia abominatio facta est in Israel. Educes virum & mulierem, qui rem sceleratissimam perpetrarunt ad portas ciuitatis tuæ, & lapidibus obruentur. In ore duorum, aut trium testium peribit qui interficietur. Nemo occidatur vno contra se dicente testimonium. Manus testium prima interficiet eum, & manus reliqui populi extrema mittetur: vt auferas malũ de medio tui. t. 16. 572. b c 1

Cap. 18. *Sicut turris Dauid collum tuum, quæ ædificata est cum propugnaculis suis.* t. 2. 321. d

Si difficile & ambiguum apud te iudicium esse prospexeris, &c. t. 4. 875. e

Propter hoc tentauit te & afflixit te, vt pasceret te Manna, vt nota fierent quæ in corde tuo versabantur, quasi si quis erudit homo filium suum, sic Dominus erudiuit te. Et afflixit te Dominus, vt bene tibi faceret in postremis tuis. tom. 12. 136 c

Prophetam vobis exsuscitabit Dominus Deus ex fratribus vestris. sicut me. Omnis igitur anima, quæ Prophetam illũ nõ audierit, populo suo exterminabitur. t. 2. 39 a t. 11 198 d

Prophetam suscitabit Dominus Deus de fratribus vestris ipsum tanquam me audietis. t. 12. 664. b e

Prophetam vobis excitabit Dominus Deus ex fratribus vestris, ac quicunque ei dicto audiens non fuerit, exterminabitur de terra viuorum. t. 13. 853. a

Ipsum audite, & omnis anima, quæ ipsum non audierit, ex populo exterminabitur. t. 15. 609. e 2.

Cap. 19. *Si fuerit homo odiens proximum & insidiatur eum, & surrexit in eum & percusserit eum animo, &c.* tom. 9. 658. e

Si testimonium tulerint aduersus illum, & ipse non occiderit eum, pœnam luet. t. 12. 50. b

Non misereberis eius. t. 15. 727. d c

In ore duorum aut trium testium stabit omne verbum. tom. 15 647. b 2.

Si duo ex vobis consenserint super terrã de omni re, fiet. tom. 16. 411. b 1.

Cap. 21. *Maledictus omnis qui pendet in ligno,* t 4. 1079 b

Non salutabitis eos pacifice omnibus diebus vestris. tom. 9. 1046. b

Sin autem in agro vir reperit puellã, quæ desponsata est & apprehendens concubuerit cum illa, ipse morietur solus, puella nihil patietur, nec est rea. t. 16. 429. d 1.

Quoniam sicut latro consurgit contra fratrem suum, vt occidat animam eius, ita & puella perpessa est, sola erat in agro, clamauit, & nullus adfuit qui liberaret eam. t. 16. 429. d 1.

Cap. 22. *Si duxerit vir vxorem, & postea eam odio habuerit, quæsieritque occasiones quibus dimittat eam, obiiciens ei nomen pessimum, & dixerit, accepi vxorem hanc & ingressus ad eam, non inueni eam virginem, tollent eam pater & mater eius, & ferent secum signa virginitatis eius ad seniores vrbis, qui in porta sunt, & dicet pater, filiam meam dedi huic vxorem, quam quia odit, imponit ei nomen pessimum, vt dicat, non inueni filiam tuam virginem: & ecce hæc sunt signa virginitatis filiæ meæ, & expandent vestimentum coram senioribus ciuitatis, apprehendentque senes vrbis illius virum, & verberabunt illum, condemnantes insuper centum siclis argenti, quos dabit puellæ, quoniam diffamauit nomen pessimum super virginem Israel, habebitque eam vxorem, & non poterit dimittere eam omni tempore vitæ suæ.* t. 16. 548. d 1. a 1.

Quod si verum est quod obiecit, & non est inuenta in puella virginitas, eiicient eam extra fores domus patris sui, & lapidibus obruent viri ciuitatis eius, & morietur, quoniam fecit nefas in Israel, vt fornicaretur in domo patris sui, & auferes malum de medio tui. t. 18. 548. a 2.

Si puellam virginem desponderit vir, & inuenerit illam aliquis in ciuitate, & cubauerit cum illa, educes vtrumque ad portas ciuitatis illius, & lapidibus obruentur; puella quia non clamauit, cùm esset in ciuitate, vir quia humiliauit vxorem proximi sui. t. 16. 19. c 1.

Si inuenerit vir puellam virginem, non poterit dimittere eam cunctis diebus vitæ suæ. t. 15. 561. a 1.

Cap. 23. *Ne impediaris reddere votum in tempore, & ne expectes vsque ad mortem iustificari priusquam voueas sine ores, para te ipsum ne sis quasi homo qui tentat Dominum.* t. 12. 186. a

Non introibit in Ecclesiam Dei Moabites, aut Ammonites. t. 13. 795. d

Et comedet vuas, donec impleat animam: hoc est appetitum. t. 13. 743. c

Vt per alienam messem transiens, falcem non mittas, sed manu spicas conteras, & manduces. t. 16. 446. b 1.

Interroga patrem tuum, & annunciabit tibi: maiores tuos, & dicent tibi. t. 16. 77. b 2.

Habebis locum extra castra, ad quem egrediaris ad requisita naturæ gerens paxillum in balteo; cumque sederis, fodies per circuitum, & egesta humo operies qua releuatus es? Dominus enim Deus tuus ambulat in medio castrorum, vt eruat te, & tradat tibi inimicos tuos, vt sint castra tua sancta, & nihil in eis appareat fœditatis, ne derelinquam te. t. 16. 553. a 1.

Impio præbes auxilium, & his qui oderunt me, amicitia iungeris, idcirco iram quidem Domini merebaris, sed bona opera inuenta sunt in te. tom. 16. 551. d 2.

Cap. 24. *Si deprehensus fuerit homo sollicitans fratrem suum de filiis Israel, & vendito eo acceperit pretium, interficietur, & auferes malum de medio tui.* tom. 12. 131 e 1.

Iuste quod iustum est exequeris. t. 16. 383. a 2.

Cap. 27. *Qui iniuste iudicant, iuste iudicati condemnabuntur.* t. 16. 383. b 2.

Maledictus qui transfert terminos proximi, & qui cumque declinauerit iudicium aduenæ, orphani & viduæ. tom. 9 959 b

EX LIBRO IOSVE.

EX LIBRO. IVDICVM.

Cap. 8. *Non principabor ego vestri, neque filius meus sed Deus princeps est in vobis* t. 4.302.b.

Gedeon qui & Ierobabel fecit Ephod, & statuit illud in ciuitate sua Ephrath &c. t. 9.1031.b.

Cap. 9. *Ambulantia ambulauerunt ligna, vngere super se Regem* t.1.3.c.

Fructus ventris mei pro peccatis animæ meæ t. 1. 699. a.

Custodi insurgentes aduersus domum tuam &c. t. 9.1071.e.

Cap. 13. *Quid interrogas nomen meum & ipsum est mirabile.* t. 3. 54. d.

Cap. 17. *Et fecit Ephod ac theraphin & recepit adolescentem quemdam leuitici generis vt esset &c.* t.9.1225.b.

EX LIBRO RVTH.

Cap. 1 *Hæc faciat mihi Dominus & hæc addat, quia mors inter me & te sola distinguet* t. 12.14.0.e

Reddat Dominus opus tuum. & fit merces tua plena à Domino. ibid.

EX LIBRIS REGVM.

Ex Libro Primo.

Cap. 1. *Quia flens orabat & labia eius tantummodo mouebantur & vox penitus non audiebatur.* t. 2.554.d.

Si respiciens respexeris ad humilitatem meam, & dederis semen viri. t 12 188.e

Cap. 2. *Recede à nobis scientiam viarum tuarum nolumus.* t.1 389.e.

Dominus namque mortificat & viuificationem deducit ad inferos & reducit &c. t.2.452.e.

Dominus mortificat, & viuificat. t. 16. 818.c.1.

Non saluatur rex per multam virtutem. t.165.18.e2

Viuo ego, dicit Dominus, nisi glorificantes glorificabo: qui autem contemnit me, erit ignobilis. t 12.72.e

Honorantes me honorificabo, & qui contemnunt me erunt ignobiles. tom. 16. 584.c. 2 687.b.2.

Honorificantes me glorificabo, & qui contemnit me, erit ignobilis. tom. 2.615 d.

Melior est obedientia, quàm victima, & auscultare magis quàm offerre adipem arietum: quoniam quasi peccatum ariolandi est repugnare, & quasi scelus idololatriæ nolle acquiescere. tom. 16.445.a 2

Non bona est fama, quam ego audio de vobis. 493.a 2

Non est bona fama (filij mei) quam audio de vobis. to. 3.242 c

Recedant vetera de ore vestro, quoniam Dominus scientiarum est. tom. 4. 279.e

Quia non poterant patrem audire, quoniam voluit eos Deus occidere. to. 16. 461.e

Ne glorietur potens in potentia sua, quia non in fortitudine potens vir: Arcum enim potentium infirmauit, infirmi accincti sunt robore. tom 12.174.d

Confirmatum est cor meum in Domino, & exaltatum est cornu meum in Deo salutari meo. tom. 15. 305.d.2

Suscitabo mihi sacerdotem fidelem qui iuxta cor meum omnia faciat, & ipsi ædificabo domum, & ambulabit coram Christo in æternum. tom. 15. 472.d2.

Suscitabo mihi sacerdotem fidelem, qui omnia ex corde meo faciet. tom 15. 306. a 1.

Et venit homo Dei & dixit, hoc dicit Dominus manifeste ostendi me ad domum patris tui ex omnibus tribubus Israel, &c. tom. 9 661. a

Cap. 3. *Hæc dixit Dominus ad Samuel, ecce ego facio verba mea in Israel, & omnis qui audierit ea, tinnient vtraque aures eius in illo die &c.* tom. 9. 961.d

Audiuimus superbiam Moab, superbus est valde, superbia eius, & arrogantia eius plusquam fortitudo. tom. 16. 452 a 1.

Oculi eius caligauerant, nec poterat videre lucernam Dei, antequam extingueretur. tom. 16. 81. e 1.

Cap. 4. *Heli senex erat valde & filij eius euntes, abierant, & erat vita eorum maligna coram Domino &c* tom. 9.962 a

Cap. 5. *Et alienigenæ abstulerunt arcam Dei ex Abener & illam intulerunt in Azotum &c.* tom. 9 962.

Cap. 7. *Præparate corda vestra Domino.* t.15.548 e 2

Absit hoc à me vt recedam à Domino, vt cessem clamare, vt desinam orare pro vobis ad Dominum: Et, Absit hoc à me, vt peccem in Domino vt cessem orare pro vobis tom. 12. 124. a

Cap. 8. *Non te spreuerunt, sed me.* tom. 11. 9 e

Non te abiecerunt sed me, ne regnem super eos t. 4. 87 .b

Qui sacerdotem honorat, Deum honorat, qui didicit sacerdotem contemnere in via progressus &c. t.4. 1044.e.

Cap. 12. *Et ego filius sui patris mei tenellus & vnigenitus coram matre mea.* tom. 1. 138 c.

Dominus transtulit peccatum tuum, non morieris. tom. 16. 555. b 2.

Cap. 13. *Cumque complesset offerens holocaustum, ecce Samuël veniebat, & egressus est Saul obuiam ei, vt salutaret eum* tom. 15. 382. e 2

Cap. 14 *Quia percussit cor suum, eo quod sudasset vestem Christi Domini* to. 16. 491. a

Cap. 15. *Pœnitet me vnxisse Saül in regem* t.1.285.a

Dixit Samuel ad Saül: misit me Dominus vt vngerem te super Israel Regem &c. ta. 9. 1034. a

Quoniam nullius momenti fecisti verbum Domini, nullius momenti te faciet Dominus ne regnes to 9.1064 e

Melior est obedientia, quam victima, & auscultatio præ adipe arietum. tom 12. 77 a

Ne respicias in vultum & ad magnitudinem eius, quia homo in faciem videbit, Deus autem intuetur cor. t.12.164 b

Homo videt in faciem Deus autem videt in cor. t. 2.46 e

Cap. 16. *Adhuc reliquus est paruulus & pascit oues.* tom. 15.3:4.e1.

Vsquequo tu luges Saul, cum ego abiecerim eum. tom. 16. 402 b 1.

Vsquequo tu luges Saul, quoniam ego abieci eum t.16.528.b 1

Ne respicias ad vultum eius neque ad habitum magnitudinis ipsius, quia abieci eum: quia non sicut videt Deus, videbit homo: homo enim in faciem prospicies, Deus autem intuetur cor. tom. 12. 91. d

Cap. 17. *Exierunt quæ cum tripudio agebant triumphalem choream, puellæ ac dicebant, percussit Saul in millibus suis, & Dauid decem millibus suis.* t. 12.102.a

Et misit manum suam in peram, tulitque vnum lapidem & fundo iecit, & circumducens percussit Philistæum in fronte, & infixus est lapis in fronte eius, & cecidit in faciem suam super terram tom 15.364. e 2

Præualuitque Dauid in funda & lapide aduersus Philistæum percussumque interfecit. ibid.

Nonne cum esses paruulus in oculis tuis caput Israel feci te tom 16 466 a 1.

Qui reuocauerit peccatorem ab errore viæ suæ, saluabit animam suam de morte. tom 3. 130. d

Viuit Dominus Deus Israel, in cuius conspectu sto, si erit annis his ros & pluuia nisi iuxta oris mei verba. tom. 9. 12.8. e

Cap. 18. *Vade in terram, vniuersos fontes aquarum &c.* tom. 9.1238.e

Vicit Dauid in decem millibus. tom. 15. 426. b 2.

Cap. 19. *Reliqui mihi septem millia virorum qui non curuauerunt genu ante Baal &c.* tom. 2. 20. e

Et Ionathas filius Saul diligebat Dauid valde, & indicauit Ionatha Dauid dicens, Saül quærit occidere te &c. tom 9.963. e

Cap. 21. *Non glorietur sapiens in sapientia sua, neque glorietur potens in virtute sua, neque diues in diuitijs suis &c* tom. 9. 960.e

Tu es vir: Vriam Ethæum occidisti, & vxorem eius accepisti: hæc dicit Dominus, non recedet gladius de domo tua in æternum to. 15. 417. d1.

Cap. 24. *Et factum cum reuersus esset Saül post*

pulacrem de facie sua. & cognouit eum Rex Israel quod esset de Prophetis. ibid.

Qui ait ad eum, Hec dicit Dominus, quia dimisisti virum dignum morte de manu tua, erit anima tua pro anima eius, & populus tuus pro populo eius. ibid.

Reuersus igitur est Rex Israel in domum suam audire contemnens, & furibundus venit in Samariam. ibid. b.

Ecco audiuimus, quod reges domus Israel elementes sint. Ponamus itaque saccos in lumbis nostris, funiculos in capitibus nostris, vt egrediamur ad Regem Israel, forsitan saluabit animas nostras. tom. 16. 394. b1.

Quo facto dixerunt ad Regem Israel, seruus tuus Benadab dicit: viuat oro te anima mea, & ille ait, si adhuc viuit frater meus, est quod acceperunt viri pro omine, & festinantes rapuerunt verbum ex ore eius, atque dixerunt. ibid.

Frater tuus Benadab, & dixit eis Rex Israel, ite & adducite eum ad me, que veniente, popigit eum eo fudut, & d misitit eum. ibid.

Vnde audiuit à Propheta, quia dimisisti eum dignum morte de manu tua, erit anima tua pro anima eius, & populus tuus pro populo illius. ibid.

Quia dimisisti virum morte dignum, erit anima tua pro anima illius, & popu.⁹ tuus pro populo illius. t.16.371.d 2

Cap. 21. Nonne vidisti humiliatum Achab coram me: quia igitur humiliatus est mei causa non inducam malum in diebus eius, &c. tom. 4 part. 2. 119. b

Viuit Dominus, inquit Helias, cui assisto ante conspectum si erit annis istis ros & pluuia nisi per verbum oris mei, to. 9. 967. a Ieiunate ieiunium & sedeat Nabutheus in primo populo & collocate duos viros filios iniquorum contra eum, &c. tom. 9. 969. a ibid.

Cap. 22. Faciam me quasi Angelum lucis, & verba similia eloquar & ducam eum in prælium & ibi eum deseram, sic morietur: ait Dominus ad eum, vade sic facies tem. 4. 8 a

Ego decipiam Achab. t. 16. 511. e 1.

Ego decipiam Achab? Et dictum est in quo decipies. t. 4. 1220. a.

In ore Achab prophetarũ ingressus est. t. 4. par. 2. 486. d

Impiis prabes auxilium, & his qui oderunt dominum, amicitia iungeris. tom. 5. 615. b

EX LIBRO IIII.

Cap. 1. Sede hic, viuit Dominus & viuit anima tua, si deseram te. tom. 12. 140. d

Cap 2. Equitatui meo in curribus Pharaonis assimilaui te amica mea. tom. 1. 281. e

Requieuit spiritus Elia super Helisaum: & venientes in occursum eius, &c. tom 9. 643 e

. Euntibus autem & loquentibus ecce currus igneus & equi & separauit inter vtrosque & ascendit Helias &c. to. 9. 970. b

Cap. 3. Nunquid dabo primogenitum meum pro scelere meo. to. 1. 699. a

Cap. 4. Elisæ cœnaculum ædificaret, & in lectulum & mensam, & sellam lucernasque poneret. to. 5. 346. b

Pone ollam grandem, & coque pulmentum filiis prophetarum, &c. to. 9. 645. e

Cap. 6. Plures nobiscũ sunt quam cum illis t. 5 287. b2

Cap. 13. Mortuus est ergo Helisæus & sepelierunt eum, latrunculi quoque de Moab venerunt in terram in ipso anno, &c. tom. 4 part. 2. 197. d

Cap. 14. Non morientur patres pro filiis, nec pro patribus filij. to. 4. 590. b

Cap. 17. Sub arbore malo suscitaui te, ibi corrupta est mater tua, ibi violata est genitrix tua. to. 1. 343. b

Cap 18. Inueni Dauid filium Iesse virum secundum cor meum. to. 12. 91. e

Cap. 19. Propter hoc non erit tibi mittens funiculum in cœtu Domini. to. 1. 690. e

Factum est igitur in illa nocte venit Angelus Domini, & percussit in castris Assyriorum. 185. millia. tom. 4. part. 2. 791. d

Cap. 20. Dixit Isaias ad ipsum. Hæc dicit Dominus Ecce sanaui te, die tertia ascendes & addam diebus tuis annos quindecim. tom. 4. par. 2. 793. d

Et erit clamoris vox a porta piscium, & vlulatus à secunda; & contritio magna à collibus. te. 1. 325. a

EX LIBRIS PARALIPOMENON.

EX LIBRO. I.

Cap. 13. Si dederis mihi mediam partem domus tua, non manducabo panem, neque bibam aquam in loco iste. tom. 9. 1212. b.

Cap. 15. Ipso per se Rex Achab immolauit diis Damasci victimas percussoribus suis & dixit. &c. to. 9. 1257 c

Non ibit tecum exercitus Israel, quia non Dominus Israel omnes filij Ephrem, &c. tom. 9. 1049. e

Vos qui estis principes familiarum Leuiticarum, sanctificamini cum fratribus vestris, &c. to. 9. 1227. e

Dauid erat indutus stola byssina & vniuersi Leuitæ qui portabant arcam fœderis cantoresque & Chonenias Princeps Prophetia inter Cantores, Dauid autem, &c. te. 4. par. 2. 798 c

Cap. 17 Non ædificabis domum nomini meo, eo quod sis bellator, & sanguinem fuderis. to 15. 817. b. 1

Cap 21. Fili mi voluntatis mea fuit vt ædificarem domum nomini Domini mei: sed factus est ad me sermo Domini dicens: Multum sanguinem effudisti & plurima bella bellasti, &c. to 4. par. 2. 792. e

Cap. 25. Dauid magistratus exercitus segregauerunt in ministerium filios, &c. tom. 9. 652. a

Cap. 26. Quod requireret Dominum, & dilexerit eum in omnibus cum roboratus esses, &c. to 9. 1227. e

Cap. 17. Et factus est Dominus cum Iosapha quoniam ambulauit in viis patris sui primis, & non quæsiuit simulachra, &c. to. 9. 917. e

Cap 28. Ipsum elegi mihi in filium, & ego ero ei in patrem. to. 15. 807. e 1.

Cap 29. Lætus obtuli vniuersa hæc & populum tuum vidi cũ ingenti gaudio offerre tibi donaria. t. 4. 873. e

EX LIBRO II.

Cap. 1. Quia postulasti tibi sapientiam ad discernendum iudicium, ecce tibi feci secundum sermones tuos, &c. tom. 9. 1198. a

Cap. 6. Si cælum & cæli cælorum te non capiunt, quanto magis Dominus ista quam ædificaui, &c. t. 9. 1286. e

Cap. 7. Oculi mei erunt aperti & aures meæ erectæ ad orationem eius qui orauerit in loco isto. to. 4. pa. 2. 688 e

Cap. 13. Post verba hæc non est reuersus Ieroboam de via sua pessima, &c. tom. 9. 1229. d

Cap. 18. Decipies & præualebis. to. 16. 522. b1.

Cap. 19. Si peccatorem illum adiuuas & eorum qui oderunt Dominum, amicus es, in hoc super te à facie ira Domini, &c. to 9. 1019 b

Si timor Domini vobiscum, & cum diligentia cuncta facite. t. 16. 264. b1.

Impio prabes auxilium, & his qui oderunt Dominum amicitia iungeris, & ideirco, iram quidem Domini merebaris, sed bona opera inuenta sunt in te, eo quod abstuleris lucos de terra Iuda. tom. 16. 588. c1.

Impio prabes auxilium, & his qui oderunt Dominum amicitia iungeris; sed bona opera inuenta sunt in te, quod abstuleris lucos de terra Iuda. to 394. e1.

At illi subsannabant nuntios Dei, & paruipendebant sermones eius, donec ascenderet furor Domini in populum suum, & esset nulla curatio. t. 16. 428. b1.

Cap. 20. Stans Iosaphat in medio filiorum Israel dixit, Audite me viri Iuda & omnes habitatores Ierusalem, &c. to. 4. par. 2. 798. e

Cap. 26 Et iunxit amicitiam Iosaphat Rex Iuda cum Ochozia Rege Israel, ipse inique cœpit facere, &c. tom. 9. 104. c

EX LIBRIS ESDRÆ.

EX LIBRO I.

EX LIBRO II.

EX LIBRO III.

EX LIBRO TOBIÆ.

EX LIBRO IVDITH.

EX LIBRO ESTHER.

EX LIBRO IOB.

EX LIBRO PSALMORVM.

PSALMI, IN QVOS APOLLINARIS Metaphrasim Græcam edidit. tom. 1. 154. a

t. 15.

EX LIBRO PROVERBIORUM.

Salonij Episcopi Viennensis Galliarum mystica in parabolas Salomonis explicatio ad singula capita. tomo. 1. 131.a

corpus immisericors. tomo 12.170 d

11 & alib 1 *Benedicta anima omnis simplex est: qui seminat iustitiam, mercedem recipiet fidelium: non enim eneca bit fame Dominus animam iusti: qui autem confidit in diuitiis suis, corruet.* tomo 12 30.c

Anima benedicta tota simplex, homo autem iracundus inhonestus est. tomo 1. 645.c

Qui animi non celat commissum infidelis est. tomo 16 543 e 1

Qui conturbat domum suam, possidebit ventos. tomo 1. 137.b

Qui ambulat fraudulenter, reuelat arcana: qui autem fidelis est, animi celat commissum. tomo 16. 528. d. 1. 543. c. 1

Qui abscondit frumenta maledicitur in populis, benedictia autem Domini super caput venditoris. tomo 16. 525. e. 1

Continens frumentum derelinquet ipsis gentibus. Qui appretiat frumentum, maledictus in populis: benedictio autem super caput dispertientis. tomo 12. 34.a

Fili, ne te apprehendat consilium malum, quod relinquit doctrinam iuuentutis: quibus enim non suppetit gubernatio, foliorum instar decidunt, salus autem adest, vbi multa consilia: sicut enim ciuitas nullis cincta mœnibus, ita qui quidpiam agit sine consilio. tomo 11. 147. a

Salutem consistere in multo consilio. tomo 1. 780 e

Quibus non est gubernatia, y cadunt vt folia. tomo 15. 952.a

Quibus non est gubernatio, decidunt vt folia. Salus autem est in multo consilio. tomo 11. 778.e

Qui confidit in diuitiis, corruet, qui autem benigne succurrit iustis, exorietur. tomo 12.34.b

Statera dolosa abominatio est ante Dominum, pondus autem iustum acceptabile est ei. tomo 12. 131 d

Cap. 12. *Itinera insipientium recta in conspectu eorum.* tomo 2.149.d

Mulier diligens corona est viro suo, & putredo in ossibus eius quæ confusione res dignas gerit. tomo 1. 137.b

Labia veracia dirigunt testimonium, qui autem conseruare volunt pacem, lætabuntur. tomo 12.116 a

Aperiens è labiis recta, quia veritatem meditabitur guttur meum, execrabilia autem in conspectu meo labia mendacia. tomo 12.116.c

Abominatio apud Dominum labia mendacia: qui autem fidelis est, acceptus est apud Deum. tomo 12. 83 a

Viscera impiorum crudelia. tomo 12. 196 b

Qui confidit cogitationibus suis, impiè aget. tomo 16.383 d. 1

Verte impios, & non erunt. tomo 16.401. e.2

Qui quod nouit loquitur, index iustitiæ est, qui autem mentitur, tristis est & fraudulentus. tomo 16. 451 c.1.

Qui odit correptiones, imprudens est. tomo 12. 118 c

Qui operatur terram suam, implebitur panibus: qui verò sectatur otium, replebitur paupertate. tomo 12 74.d

Doctrina sua noscitur vir: qui autem vanus, & excors est, patebit contemptui. tomo 16.477.d.1

Qui iucundus est in vini congressibus, in suis munitionibus derelinquet ignominiam. tomo 12.18.d

Melior vir qui in ignominia sua seruit, quam qui ascîscit sibi alicunde honorem, & indiget pane. tomo 12.85.c

12.15. & aliis. *Sed & prudens in negotiis inuentor bonorum. Labia amabilia sunt, quæ respondent sermones bonas. Labia lenia occultant tristitiam cordis. Sermo tristis excitat iras, lingua autem sapientium bona scit: medela enim linguæ, arbor vitæ. Os iusti distillat sapientiam, & labia iustorum distillant gratias. Os humile meditatur sapientiam. A fructibus oris anima viri replebitur bonis: retributio labiorum eius dabitur ei. Labia veracia prospere dirigunt testimonium, qui autem volunt habere pacem lætabuntur.* tomo 12.111

Cap. 13. *Redemptio viri, sunt propria diuitiæ.* tomo 11. 237 d

Substantia præpropero ac festinantiore studio quæsita per iniquitatem minuetur: qui autem coaceruat sibi cum pietate multiplicabitur. tomo 15. 30.c

Omnia fac cum consilio, cum consilio vinum bibe. tomo 12. 146.c

Qui seducit rectos in via mala, in corruptionem ipse deuoluetur. tomo .1 147.a

Vult & non vult piger. tomo 1. 137.d

Thesaurizans autem iustis diuitiæ impiorum. tomo 15. 727. e.1

Cap 14. *Ex ore enim stultorum, baculi contumeliæ expellentur, labia autem sapientium custodient eos.* tomo 12. 106.d

Timor Domini fons vitæ, vt faciat declinare à laqueo mortis. tomo 11 237.e

Vir simplex credit omni verbo. tomo 15.292.b.1

Innocens credit omni verbo, veteratorem autem & astutum pœnitebit. tomo 12.83 b

Iacebunt mali ante bonos, & impij ante portas iustorum. tomo. 1. 138.a

Miseros facit populos peccatum. tomo 9 613. e

14. & alibi. *Qui calumniatur pauperem, exacerbat eum qui fecit illum Gloria est viro qui auertit se à conuitiis, qui autem imprudens est, immiscebitur his* tomo 12. 79.d

Cap. 15. *Responsio mollis auertit iram: qui præceps est ad iram operatur sine consilio.* tomo 12. 55. c

Honeste educat iustus pater liberos: in filio sapiente lætabitur cor eius. tomo 11 23.c

Cor gaudens & hilare, bonam parit valetudinem, tristis autem viri exsiccantur ossa. tomo 12. 56.c

Tristitia animi exsiccat ossa. tomo 15.412. b 2

Melior est exigua portio cum timore Domini, quam thesauri magni sine timore eius. tomo 2.326 d

Melior enim parua particula cum timore Domini, quam thesauri magni absque timore. Melior inuitatio ad conuiuium olerum, ad amicitiam & gratiam, quàm ferculum vitulorum cum inimicitia. Melior pauca acceptio cum iustitia, quàm multa germina cum iniquitate. tom. 12. 170.c

A choro enim iustorum fugit dolor & tristitia, & gemitus. tomo 12. 210.b

Vir longanimis, sapiens est. tomo 11.194.d

Vir mansuetus cordis medicus est. tomo 11.193.d

Vir prudens multa suffert: longanimis vir multa est prudentia, pusillanimis autem, fortis est stultitia. Vir iracundus neutiquam pulcher: Totum animum suum profert stultus, sapiens autem reseruat per partem. tomo 12.53.c

Via otiosorum spinis instratæ sunt tomo 12.153.e

Qui seruat increpationes, suam ipsius diligit animam: qui autem oderunt, ignominiosè moriuntur. Paupertatem & ignominiam aufert disciplina: qui autem custodit correctiones, glorificabitur. Plagæ & obiurgationes tribuunt sapientiam: puer autem decerrans confundit parentes suos. tomo 12.118. e

Auerte indignationem à te, quia iuuentus & ignorantia, vanitas: Memor esto creatoris tui, in die iuuentutis. tomo 12.52.b

Maledicentis patri aut matri extinguetur lucerna. Qui vim facit patri aut matri, & credit se non peccare, socius est viri impii, tomo 12 190 d

Infernus & perditio manifesta sunt apud Dominum. tomo 11.879 e

Iniquis omnia redundant in sinum, à Deo autem prodeunt cuncta. tomo 11.978 a

15 & 17 *Ira perdit etiam prudentes, sermo durus suscitat iras Ira patris filius imprudens, iracundiam autem viri mitigat famulus sapiens.* tomo 12.51.b

EX LIBRO ECCLESIASTÆ.

EX CANTICO CANTICORVM.

 Fff ij

EX LIBRO SAPIENTIÆ.

EX LIBRO ECCLESIASTICI.

EX ISAIA.

Et quum

EX IEREMIA.

EX THRENIS.

EX BARVCH.

EE EZECHIELE.

EX DANIELE.

EX OSEA.

EX IOEL.

EX AMOS.

EX ABDIA

EX IONA.

EX MICHEA.

EX NAVM.

EX ABACVC.

EX SOPHONIA.

EX AGGÆO.

EX ZACHARIA.

EX MALACHIA.

EX LIBRIS MACHABÆORVM.

EX LIBRO I.

EX LIBRO II.

INDEX
LOCORVM S. SCRIPTVRÆ
EX NOVO TESTAMENTO.

EX EVANGELIO MATTHÆI.

Vide

EX MARCI EVANGELIO.

IN EVANGELIVM DIVI MARCI,

Commentaria Victoris Presbyteri Antiocheni. tomo 1. 403. a

EX LVCÆ EVANGELIO.

Quarum

a a

EX IOANNIS EVANGELIO.

EX LIBRO ACTORVM APOSTOLORVM.

EX EPISTOLIS D. PAVLI.

EX EPISTOLA AD ROMANOS.

Sedulius Scotus Hyberniesis & D. Primasius Episcopus Affricanus scripserunt collectanea in omnes S. Pauli Epistolas: illius quidem extant tom. 1. col. 849. & seq. huius vero tomo eodem col. 1057.

.ta

sed adiuuate me in orationibus, vt obsequium meum acceptum sit sanctis. tomo 12 157.a

Quæcunque scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt; vt per patientiam, & consolationem scripturarum spem habeamus. tomo 16 397.c.2

Quæcunque scripta sunt ad nostram doctrinam scripta sunt. tomo 16. 382. a.1

Macedonia autem & Achaia probauerunt collationem aliquam facere in pauperes sanctorum qui sunt in Ierusalem. tomo 12. 171.c

Cap. 16. *Commendo autem vobis Phœben sororem nostram, &c.* tomo 1 1127.a

Commendo autem vobis Phœben sororem nostram, ministram Ecclesiæ quæ est apud Cenchris vt ipsam suscipiatis, &c. tomo 1. 558.b

Per dulces sermones, & benedictiones seducunt corda innocentium. tomo 4. 1218.a

Rogo fratres, vt obseruetis eos qui dissensiones, & offendicula, &c. tomo 4.1:08 b

Obsecro igitur vos (fratres) vt obseruetis eos qui dissensiones & offendicula faciunt præter doctrinam quam vos didicistis, &c. tomo 12. 95.b

Deus Dominus noster conteret satanam sub pedibus vestris velociter. tomo 1. 288 c

Saluto vos in osculo sancto. tomo 16.66.c.2

Ei autem qui potest vos fultire iuxta Euangelium meum, &c. tomo 1 553.c

Salutat vos Caius hospes meus & vniuersa Ecclesia. tomo 12.170 a

EX EPISTOLA PRIMA

AD CORINTHIOS.

Cap. 1. *Paulus vocatus Apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei, &c.* tomo 1.1129.a

Paulus vocatus Apostolus & Sosthenes frater Ecclesiæ Dei, &c. tomo 1. 957.c

Qui factus est nobis à Deo sapientia & iustitia, & sanctificatio & redemptio. tomo 9 846.d

Nos autem prædicamus Christum Dei virtutem & Dei sapientiam. tomo 15.667. b.2

Virtus & Dei sapientia. tomo 15.357. c.1

Christus Dei virtus. tomo 13. 767. d

Placuit enim tunc Deo per stultitiam prædicationis saluos facere credentes. Quia in Dei sapientia non cognouit mundus per sapientiam Deum. tomo 12.569.d

In omnibus diuites facti estis in ipso, in omni cogitatione & sapientia. tomo 12. 640.a

Gratias ago Deo meo semper pro vobis in gratia Dei quæ data est vobis in Christo Iesu, quia in omnibus diuites facti estis in illo, in omni verbo & in omni scientia, sicut testimonium Christi confirmatum est in vobis, ita vt nihil vobis desit in vlla gratia. tomo 15. 806. b.2

Quod stultum est Dei, sapientius est hominibus, & quod infirmum est Dei fortius est hominibus tomo 4. parte 2.138.2

Qui gloriatur, in Domino glorietur. tomo 15. 690. a.2

Verbum crucis pereuntibus quidem est stultitia, nobis autem qui saluamur, virtus Dei est. tomo 15. 639. c.2

Crux eius pereuntibus quidem stultitia est, credentibus vero in salutem virtus est. tomo 1 ..542.a.1

Christus Iudæis scandalum, gentibus autem stultitia tom. 6.230.c

Vt idipsum dicamus omnes. tomo 16.583.a.2

Idipsum dicamus omnes & non sint in vobis schismata. tomo 16.452.a.1

Significatum est mihi de vobis ab his qui sunt Chloes, tom. 16 493.c 2

Gratias ago Deo, quia neminem vestrum baptizaui. tomo 13.1333.d

Non misit me Christus baptizare, sed euangelizare, non in sapientia verbi: vt non euacuetur crux Christi, &c. tomo 11.971

Non enim me misit Christus baptizare, sed Euangelizare. tomo 4.1145 c

Cap. 2. *Et ego cum venissem ad vos fratres, veni non per sublimitatem sermonis, &c.* tomo 1. 1132.a

Ego cum venissem ad vos fratres, veni non cum eminentia sermonum. tomo 1. 940 d

Et ego, quando veni ad vos (fratres) non veni in sublimitate sermonis aut sapientiæ, annuntians vobis mysterium Christi, &c. tomo 12. 90.b

Quoniam loquimur non in doctis humanæ sapientiæ verbis, sed in doctrina spiritus, &c. tomo 2.29 c

Sapientiam loquimur inter perfectos, sapientiam autem non huius sæculi nec magistratuum huius sæculi, &c. tomo 2 7

Sermo meus & prædicatio mea, non in persuasibilibus humanæ sapientiæ verbis. tomo 6. 212.b

Ne quid indicee scire, nisi Iesum Christum, eumque crucifixum, &c. tomo 4 1041.c

Nihil aliud scire nisi Christum & hunc crucifixum. to. 1. 313.c

Nihil me arbitror inter vos scire, nisi Christum Iesum, & hunc crucifixum, &c. tomo 1. 251 c

Nihil scio, nisi Iesum Christum, & hunc crucifixum. tomo 16.477.c.2

Non enim ausus sum dicere aliud eorum, &c. tomo 3. 897.c

Et ego in infirmitate & timore & tremore multo fui apud vos, & sermo meus & prædicatio mea non in persuasibilibus humanæ sapientiæ verbis, sed in ostensione spiritus, &c. tomo 12.173.c

Et ego in infirmitate & timore & tremore multo fui apud vos, & sermo meus & prædicatio mea non in persuasibilibus humanæ sapientiæ verbis, sed in ostensione spiritus & virtutis vt fides vestra non sit in sapientia hominum, sed in virtute Dei. tomo 12.173.c

Nobis enim reuelauit Deus per spiritum suum: Spiritus enim omnia scrutatur, etiam profunda Dei: quis enim nouit hominum, quæ sunt hominis, nisi spiritus, qui est in eo, &c. tomo 12. 222.a

Nobis reuelauit Deus per spiritum suum. Spiritus enim omnia scrutatur, etiam profunda Dei. tomo 1 . 873.d

Nobis autem reuelauit Deus per Spiritum suum. tomo 3. 897.c

Nobis autem reuelat Deus per Spiritum suum. tomo 1. 941.c

Quæ sunt hominis nemo nouit, nisi spiritus hominis qui est in ipso. tomo 11.289.c.d

Quis enim hominum scit quæ sunt hominis, nisi spiritus hominis qui in ipso est? tomo 15.8.3.c 1

Nos autem non Spiritum huius mundi accepimus, sed spiritum qui ex Deo est. tom.15.382.c 2

Nos autem non spiritum huius mundi accepimus, &c. tom. 4.678. c

Nec oculus vidit, nec auris audiuit, neque in cor hominis ascendit. tomo 1 31.b

Et quod os enarrabit bona illa, quæ oculus non vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascenderunt, quæ præparauit Deus diligentibus se. tomo 12. 605.c

Quæ oculus non vidit, & auris non audiuit, & in cor hominis non ascenderunt, quæ præparasti, Deus, diligentibus te. tomo 12. 214.d

Quæ nec oculus vidit, nec auris audiuit, &c. tomo 13 834 a

Oculus non vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascenderunt, quæ præparauit Deus diligentibus se. tomo

Ppp iij

EX EPISTOLA SECVNDA AD CORINTHIOS.

Qui

EX EPISTOLA AD GALATAS.

EX EPISTOLA AD EPHESIOS.

EX EPISTOLA AD PHILIPPENSES.

EX EPISTOLA AD COLOSSENSES.

EX EPISTOLA PRIMA ad Thessalonicenses.

EX EPISTOLA SECVNDA ad Thessalonicenses.

EX EPISTOLA PRIMA ad Timotheum.

EX EPISTOLA SECVNDA ad Timotheum.

EX EPISTOLA AD TITVM.

EX EPISTOLA AD PHILEMONEM.

EX EPISTOLA AD HEBRÆOS,

EX EPISTOLA IACOBI.

EX I. PETRI EPISTOLA.

EX EPISTOLA SECVNDA PETRI.

EX EPISTOLA PRIMA IOANNIS.

EX EPISTOLA IOANNIS SECVNDA.

EX EPISTOLA IVDÆ.

EX APOCALYPSI BEATI IOANNIS APOSTOLI.

Extant S. P. N Andreæ Archiepiscopi Cæsareæ Capadociæ in totam S Ioannis Apostoli & Euangelistæ Apocalypsim commentaria, tomo primo, col. 1529. & sequentibus,

FINIS.

INDEX
CHRONOLOGICVS SIVE
ELENCHVS AVTHORVM ET OPVSCVlorum omnium, quæ in hac Magna veterum Patrum & Scriptorum antiquorum Ecclesiasticorum Bibliotheca continentur, ordine temporum & Historica Methodo per Sæcula, vti vixerunt, dispositus.

*Alterisco * Notata in margine Græcè & Latinè edita sunt.*

SÆCVLO PRIMO CONTENTA.

ARISTEAS qui putatur vixisse regnante apud Ægyptios Ptolomeo Philadelpho: scripsit de Septuag. duobus Scripturæ Sacræ Interpretibus ad Philocratem fratrem Historiam, quæ extat Græce & Latine, tomo 13. pag. 854 de quo Libro vide quæ habentur initio eiusdem Historiæ, *

Sibyllarum Oracula magnæ fuisse apud primos Christianos authoritatis nemini in antiquorum Patrum scriptis vel leuiter versato, potest esse dubium, quippe ad quorum lectionem ipsum S. Paulum Christianos adhortatum fuisse, testis est Clemens Alexandrinus lib. 6. Stromatum, extant ea Oracula in 8. lib. digesta, Græce & Latine, adiectis earundem Sybillarum Oraculis ex Lactantio & aliis, tom. 14. pag. 1. & sequentibus. in quibus tamen constat multa sub Sibyllarum nomine falsò esse inserta. Videat qui volet de Sibyllis plura, apud Sixtum Senensem lib. 2. Biblioth.

Sanctissima Virgo Deipara Maria. cui extat ad sanctum Ignatium Episcopum & Martyrem, Epistola adscripta, tomo 11. pag. 2.

S. Petrus, Missa Apostolica seu Diuinum Sacrificium S. Apostoli Petri, cum Canone Latino S. Ecclesiæ Romanæ extat Græce & Latine, tomo 12. pag. 360.

S. Iacobus Frater Domini, author Epistolæ, quæ inter septem Canonicas prima est, composuit Diuinam Missam, cuius meminit Proclus Constantinopolitanus, multi antiqui Patres, & Concilium Trullanum Canone 32. his verbis: *Nam & Iacobus Iesu Christi Domini nostri Frater secundùm carnem, cui primùm Ierosolymitana Ecclesia thronus creditus, & Basilius Cæsareæ Archiepiscopus, cuius gloria omnem terrarum orbem peruasit, mystico nobis in scriptis tradito sacrificio, peragendum in sacro mysterio ex aqua & vino Sacrum poculum ediderunt.* Extat hæc Missa, sed ab aliis aucta, Græce & Latine tomo 12, * pag. 241. De authoritate & fide huius Missæ sancti Iacobi, consule Sixtum Senensem lib. 2. Biblioth. In Iacobo, Claudium Sanctesium, & Iacobum Pamelium in Liturgiis. Constat sanctum Cyrillum Hierosolymitanum Cathechesi 5. Mystagog. plura ex illa mutuatum. Dicitur à quibusdam hic Iacobus scripsisse Euangelium, quod secundum Hebræos inscribebatur, ex quo fragmenta extant apud Hieronymum. Scribit & S. Athanasius in Synopsi Iacobum in Euangelium Matthæi primùm omnium interpretationem adhibuisse. Extat & nunc scriptum aliquod Apocryphum, quod Protoeuangelium Iacobi inscribitur, sed quia ab hæreticis nostri temporis primò vulgatum est, omittendum putauimus.

S. Marcus Apostolus & Euangelista, Petri Discipulus præter Euangelium dicitur scripsisse Vitam S. Barnabæ Apostoli, quam putatur Beda in Latinam linguam transtulisse. Edita est etiam à Cardinale Sirleto, sub huius nomine Liturgia quædam, Ecclesiæ Alexandrinæ tradita quæ habetur Græce & Latine, tomo 12, pag. 264. *

Auctor Apochr. S. Herma, Hermes siue Hermen qui D. Pauli Disc. fuit, scripsit eius Operis quod à *

Patribus Pastoralis seu Pastoris nomine inscribitur. & citatur. libr. 3. adiectis operis initio frequentibus antiquorum Patrum testimoniis, quibus eius authoritas & fides asseritur, ad marginem vero adscriptis locis ex Origene, quibus huius operis aliquot sententias citat, ac sæpe etiam non dedignatur interpretari; exstat hoc opus, tomo 5. col. 1. & cuius meminit idem D. Paulus in Epistola ad Romanos & Martyrolog. Romanum:

S. Prochorus Christi & D. Ioannis Euangelistæ Discipulus, vnus fuit ex septem primis Diaconis, fide autem & miraculis clarus: martyrio coronatus est: de quo vide Martyrol. Romanum. Narratio seu Historia de vita, miraculis & Assumptione S. Ioannis Apostoli illi falso adscripta & Apucrypha extat, to. 7. col. 108.

S. Linus vnus ex Septuaginta duobus discipulis, postea B. Petri in Pontificatu fuit successor, & Martyr. Feruntur sub huius nomine libri duo, de Passione SS. Christi Apostolorum Petri & Pauli, ad Ecclesias Orientales, falso tamen adscripti, qui extant, tomo 7. col. 151.

S. Ignatius Martyr, tertius post B. Petrum Antiochenus Episcopus fuit, scripsit Epistolas quasdam prorsus Apostolicas, quæ vnà cum epistolis B. Virg. ad ipsum extant Græce & Latine tom. 11. pag. 1. initio operis adiecto Ignatianæ vitæ & Doctrinæ summario breui, & sparsim notatis locis pluribus quos ex illis citauerunt Patres.

S. Polycarpus Martyr Smyrnæorum Episcopus, & Discipulus S. Ioannis Euangelistæ, superuixit vsque ad imperium M. Antonini, scripsit vnam Epistolam ad Philippenses, quæ extat, tomo 3. col. 923.

S. Martialis Apostolus, Confessor & Episc. primus Lemouicensis, cognomento Cephas, quem Clemens Alexandrinus lib. 4. Stromatum vnum dicit fuisse ex 72. discipulis, duas dicitur scripsisse epistolas, vnam ad Burdegalenses, alteram ad Tolosanos, quæ extant to. 3. col. 1. & seqq. Putat Clemens Alexandrinus loco supra citato, hunc illum esse Cepham, cui Apostolus Paolus in faciem restitisse scribitur; sed eam opinionem, vt commentitiam meritò reiicit Hieronymus, cum, vt ait Sixtus Senensis lib. 6. Bibliothecæ, res ipsa doceat totum illum Sermonem ad B. Petrum Apostolum pertinere, eaque constans est istius loci interpretū & Ecclesiasticorum Scriptorum sententia.

Testamentum 12. Patriarcharum filiorum Iacob habetur, tomo 5. col. 531. hunc Librum, quia à Margarino in Bibliotheca erat positus, nos etiam hic adiiciendum putauimus: nam quamuis sit Apocryphus, est tamen peruetustus; quippe cuius meminit Origenes Homilia 15. in Iosue, & Procopius in Commentario super 38. caput Geneseos.

SECVNDO SÆCVLO CONTENTA.

SANCTVS Pius I. P. M. & Martyr passus, Antonino Pio, vel vt alii M. Aurelio Antonino, & Lucio Vero Imperatoribus, scripsit Epistolam ad fratrem, Iustum Viennensem Episcopum quæ extat, tomo 3. col. 15.

Melito Sardicensis fuit Episcopus tempore Marci Aurelii Imperatoris, & M. Antonini Veri Apologiam pro Christianis obtulisse dicitur: scripta eius ferè omnia interierunt. Liber de transitu B. Virg. illi tributus pseudepigraphus & Apocryphus, adscriptus initio, illius breui censura & aliquot scholiis, extat, tomo 7. col. 579.

Theophilus Archiepisc. Antiochenus & Martyr sedere cœpit anno 8. M. Aurelii scripsit Commentaria in 4. Euangelia: quæ, extant, tom. 1. col. 349. Vide ibi prænotata.

Tatianus Alexandrinus Iustini Martyris discipulus & Sectator, scripsit multa quorum hic Harmonia quatuor Euangeliorum extat, to. 7. col. 21. Sic nominat præscriptis verbis Authorem huius consonantiæ quatuor Euangeliorum Victor Capuanus in præfatione ad illam consonantiam, idque ex Eusebio ad Carpianum, nec eius sententiâ vllus dubitandi locus superest, quin idem sit cum Assyrio, & ortus non Alexandria quidem Ægypti, sed altera Assyriorum: præstat tamen in inscriptione cōsonantiæ Euangeliorum, in quam præfatur S. Victor Capuanus, legere Ammonii Alexandrini, vt putat Baronius, illá vero quæ sæculo sequenti sub nomine Ammonii habetur esse Tatiani: hic florens in Ecclesia fuit quandiu ab eius latere non discessit, infinita scripsit volumina, ex quibus vnus contrà gentes florentissimus extat liber qui inter opera eius fertur insignis, & sub Imperat. M. Antonio Vero & L. Aurelio Commodo floruit de eodem plura extant apud Irenæum lib. 5. cap. 31. Eusebium lib. 4. hist. cap. 16. 26. 28. 29. Epiphanium contra hæreticos 46. Rhodiginum lib. 3. cap. 10 sed de eo multa inuenies apud Tertullianum, de præscriptionibus cap. 52. Clementem Alexandrinum, lib. 3. Stromatum & lib. 2. Pædagogi, cap. 2. ad finem, S. Philastrium lib. 1. de Hæresibus hæreticarum fabularum: S. Ioannem Damascenum. lib. 6. de Hæresibus, qui ipsum omnes, inter hæreticos numerant, & hæresis Encratiarum Principem fuisse tradunt. Vtcumque sit, cum iudicio & cautela legendus est.

Hegesippus siue sit ille Iustini æqualis quem Eusebius Ecclesiasticæ Historiæ libro quarto capite. 11. apud Anicetum PP. vixisse tradit contra opinionem Renati Laurentii

ex eo quod, lib. 3. cap 5. ait Antiochiam tertio loco ante ex omnibus quæ in orbe Romano essent ciuitatibus æstimatam quarto demum censeri postquam Constantinop. excreuit Ciuitas Bizantiorum, siue sit alius quidam quem post Constantini tempora scripsisse constat ex cap. 5. lib. 3. scripsit multa, è quibus de bello Iudaico & vrbis Hierosolymitanæ excidio lib. 5. extant, tomo 7. col. 383.

TERTIO SÆCVLO CONTENTA.

MINVTIVS Fœlix causidicus Romanus scripsit Dialogum quendam quem vocat Octauium, in quo Octauium Christianum cum Cæcilio Ethnico disputantem introducit, extat hic Dialogus, tomo 9. pag. 1. Ferebatur olim, teste Hieronymo, in Minutio sub huius nomine alius quidam liber de Fato, quem nunc non puto extare.

Hippolytus primùm Metropolitanus Arabiæ, postea à Castillo Pontifice factus Portuensis Episcopus, & deinde Martyrio affectus est, scripsit multa quæ enumerantur ab Eusebio, Hieronymo, Photio, & aliis, sed pleraque interierunt, nunc extat oratio de consũmatione mundi & Antichristo, & secundo aduentu Domini nostri Iesu Christi homilia Græce & Latine, tomo 12. pag. 586. Excerpta quædam ex libris eius de Theologia & Incarnatione & liber contra Beronem & Hericem hæreticos per Henricũ Canisium, tomo 4. pa. 2. col. 951. Homiliæ de Deo trino & vno, & de mysterio Incarnationis contra hæresin Noëti per Gerar. Vossium, interpr. Ioanne Pico Parisiensi Præside, tomo 15. pag. 620. Demonstratio cõtra Iudęos apud Posseuinum in verbo Hippolytus Martyr, quam, quia Posseuinus in omnium manibus versatur, hic omisimus Reperti etiam sunt, ait Sixtus Senensis, superioribus annis Basileæ Commentarij quidam in Apocalypsim Hippolyto inscripti, de quibus ob eruditionis & styli inopiam ambigitur.

Ammonius, non ille, qui ne à Theophilo eligeretur Episcopus, aurem suam præscidit, neque presbyter ille Alexandrinus, quem vnà cum Petro Alexandrino martyrium subiisse scribit Euseb. lib. 8. cap. 25. sed alius quidam vir, vt ait Hieronymus, disertus & valde eruditus in Philosophia, Alexandriæ clarus habitus est. Scripsit Canones Euangelicos, quos Baronius anno Christi, 174. putat esse illos, qui sub nomine Tatiani positi sunt sæculo secundo: Harmoniam autem Euangelicam, quam nos ita vt inuenimus, sub nomine Ammonii posuimus, to. 7. col. 73. Otthomaro Luscinio interprete, putat idem author esse Tatiani. Claruit Ammonius sub Alexandro Mammeæ, ann. Christi 220.

Sixt. II. Pontifici & Martyri falso tribuitur Liber sententiarum Sixti vel Sexti Pythagorici Philosophi Ethnici, qui extat tomo 5. pagina 563. Claruit Sixtus Papa, anno 254.

Dionysius Archiepiscopus Alexandrinus claruit ann. Christi 250. alias 270. sed scripta eius magna ex parte interierunt, extat Epistola eius ad Ecclesiam Alexandrinam. Liber seu Epistola contra Paulum Samosatenum, cui subiungitur Epistola Episcoporum Synodi Antiochenæ. Epistola ad Basilidem, omnia Francisco Turriano interprete, Græce & Latine, tomo 11. pag. 273. & seqq.

Clemens Alexandrinus Presbyter, Origenis Præceptor qui & Stromateus dictus est de quo Hieronymus in Catalogo cap. 38. scripsit multa: hic extat in priorem D. Petri Canonicam Epistolam, Commentarius, tomo 1. col 561. in Epistolam D. Iudæ Commentarius col. 563. in Epistolas Canonicas S. Ioannis Euangelistæ Commentarius col. 564.

S. Cornelius I. P. M. & Martyr passus Imper. Decio, scripsit ad Lupicinum Viennensem Episcopum, Epistolam quæ extat, tomo 3. col. 17.

Zeno Veronensis Episcopus & Doctor eximius Martyrio affectus est sub Galieno Imperatore, sub huius nomine editi Sermones de plurimis Scripturæ locis, & rerum diuinarum argumentis ab Ecclesia Veronensi, habentur t. 2. col. 359. claruit anno 260. vide Martyrolog. Baronii 12. Aprilis, habes hoc eod. tom. Raphaelis Bagatæ Vitam eiusdem Zenonis, quæ ante Sermones eius exposita est, vide quæ de illo scripsit illustrissimus Cardin. Aug. Valerius Veronensis in Epistola sua ad sanctissimum D. Nostrum Sixtum V P. M. nuncupatoria sermonũ S. Zenonis, tum primum editorum.

Victor Victorinus (siue Nectarius) Pictauiensis Episcopus non vt olim Pictabionensis, vel vt quidam Pictauionensis, Martianus Victorius Rheatinus in D. Hieronymi scriptorum Ecclesiasticorum Catal. M. S. C. fidem, & ipsius D. Hieronymi authoritatem sequutus: sic enim nominat libro contra Heluidium & contra Vigilantium Epist. 75. Aquitanici vero Annal. Nictarium Pictauiensium Episcoporum I. agnoscunt, quem etiam Victorinum dictum scribit Demochares, lib. 3. de ritu Missæ, ex Catalogo sanctorum lib. 10. cap. 12. Imperante Diocletiano, Martyrio affectus est ann. Christi 303. extat sub huius nomine Commentarius in Apocalypsim, tomo 1. col. 569.

Dorotheus Presbyter Tyri, siue Episcopus, Martyr qui sub Constantino Magno vixisse dicitur, aliàs tempore Diocletiani exilium passus, aliàs consummauisse Martyrium Edessæ imperante Iuliano Apostata: negat vero eius esse hoc opusculum D. Cæsar Cardinalis Baronius in Martyrol. Rom. non. Iun. sed alterius cujusdam Abbatis, atque ita inscriptum in Vaticana legisse ait: extat sub huius nomine edita Synopsis de vita & morte Prophetarum & LXX. discipolorum. Chr. tomu 7. col. 91.

Arnobius senior sub Diocletiano floruit; extant huius septem libri Disputationum aduersus Gentes ex emendatione & recognitione Theodoti Canteri Vltraiectini, tomo 15. pag. 1.

Methodius Tyri Episcopus, siue Patarensis quem Epiphanius hæresi 64. Eubulium quoque nominat, scripsit multa, quæ narrant Hieronymus, Sixtus Senensis, Possevinus & alii, sed nunc solum extant Hom. de Simeone & Anna quo die in templo sibi occurrerunt, deque S. Deipara à Pet. Pantino edita, tomo 15. pag. 604. & Reuelationes quædam illi falsò tributæ, de rebus quæ ab initio mundi contigerunt, quæque deinceps contingere debent per paraphrasim translatæ, pag. 611. Martyrio affectus in Chalcide, sub Decio & Valeriano circa annum Dom. 255.

QVARTO SÆCVLO COMPREHENSA.

IVVENCVS presbyter Hispanus carmine conscripsit Historiam Euangelicam, extat hoc opus in quatuor lib. diuisum, tomo 8. col. 629.

Antonius meritò Magnus Abbas sanctissimus scripsit epistolas septem, ad Arsenoitas fratres suos interprete Valerio Sarrasio adiecto vice præfationis, fragmento ex Epistola dedicatoria, quæ extant, tomo 3. col. 18.

Sanctus Pachomius ex milite gentili factus Monachus & deinde Abbas, S. Antonii æqualis, scripsit angelo dictante Regulam Monachorum, quam ex versione Hieronymi habes, tomo 15. pag. 629. extat eadem nonnihil diuersa apud Palladium. Edita sunt & à Vossio Monita quædam Pachomii, quæ extant pag. 634.

Oresiesis Monachus, Pachomii æqualis, scripsit regulas de Instructione Monachorum, diuino sale conditas quæ extant, tomo 5. col. 671.

Serapion Episcopus Thmueos S. Antonii æqualis, scripsit lib. aduersus Manichæos, Francisco Turriano interprete qui extat, tomo 4. part. 2. col. 855.

Hunc Episcopum dicit scripsisse libros de miraculis Veteris & Noui Testamenti, quos postea sub metrica lege redactos prætitulauit Paschale Carmen, Sigebertus, Libro de Viris Illustr. cap. 6.

Iulius Firmicus Maternus senior C. V. scripsit ad Constantium & Constantem Augustos, lib. de Errore prophanarum religionum, extat, tomo 4. col. 83. hæsitat Baronius tomo 3. Annal. num iste sit illemet Iulius Episcopus Mediolanensis qui interfuit Concilio Romano sub Iulio primo, & in Romano Martyrol 18. Iulii Maternus appellatur, sanctitatis & eruditionis laude clarus: Ipsum consule anno Christi 337. cap 74.

Lucifer Episcopus Calaritanus tempore Constantii Imperatoris fortissimè Arianis restitit, extant eius opuscula per Ioan. Tilium edita, tomo 9. col. 969.

Victorinus Marius Afer Vir Consularis sub Constantio Rhetoricam docuit, extant ex eius scriptis, tomo 4 col 181. aduersus Arianos lib. 4. de Trinitate, Hymni 3. & de Homoousio recipiendo, col. 254. de Machabæis fratribus interfectis carmen, tomo 8. col. 625.

Phebadius, alias Sebadius Agenni Episcopus, scripsit lib. contra Arianos, qui extant, tomo 4. pag. 169.

Pacianus Barchinonensis Episcopus, cuius filio Dextro, suum Scriptorum Ecclesiasticorum Catalogum inscripsit S. Hieronymus, scripsit epistolas tres contra Nouarianos, quas habes, tomo 3. col. 49. parænesin siue exhortationem ad pœnitentiam, col. 69. Sermonem ad fideles catechumenos de Baptismo, col. 75.

Didymus Alexandrinus, cæcus præceptor S. Hieronymi, scripsit multa, ex quibus nunc solum extant libri tres de Spiritu Sancto, D. Hieronymo interprete, tomo 9. col. 23. Enarratio in Epistolas Canonicas, col. 53.

S. Optatus Afer, Episcopus Mileuitanus claruit sub Valentiniano & Valentino principibus, scripsit de schismate Donatistarum contra Parmenianum, lib. 7. quos habes cum Franc. Bald. V. C. commentariis & recognitionibus, tomo 4. col. 325.

Victor Presbyter Antiochenus scripsit Commentarium in Sacro sanctum Domini Euangelium secundum Marcum, quod posuimus sæculo 4. secuti Peltanum, qui hunc authorem vertit, & eum ante tempora Iuliani apostatæ vixisse putat, quamuis nobis videatur hic author Iuliano posterior: nam in caput 13. Marci ad illa, *cùm videritis hæc omnia*: citat Ioannem Regiæ vrbis Episcopum quem dicunt esse Chrysostomum, qui tempore Iuliani non nisi puer esse potuit, extat, tomo 1. col. 403.

Titus Bostrorum in Arabia Episcopus sub Iuliano apostata claruit: extat eius Commentarius in Lucam, Græce & Latine, tomo 13. pag 762. Libri 3. contra Manichæns ex Henr. Canisio, tom. 4. part 2. col. 877.

Cyrillus Archiepiscopus Hierolymitanus sub Constantio Imperatore floruit, scripsit multa & hic extat Oratio de occursu Domini, siue de Simeone Deum suscepturo, Græce & Latine, tomo 13. pag. 849.

Apollinarius Laodicenus Episcopus tempore Constantii Imperatoris floruit, scripsit penè innumerabilia, ex quibus nunc solum extat ex editione Parisiensi Metaphrasis in Psalm. versu heroico, Græce & Latine, tomo 14. pag. 163.

Andreas Cæsareæ Cappadociæ Episcopus, B. Basilii successor, scripsit Commentarium in S. Ioannis Euangelistæ Apocalypsim, quod habes vna cum Theodori Peltani adscriptis ad marginem summariolis, tomo 1. col. 1529.

Liberius P. M. scripsit ad Constantium Augustum Imp. Epistolam quæ extat tomo 3. col. 35.

D. Basilius Cæsareæ Cappadociæ Episcopus, scripsit multa ex quibus hic extat Anaphora ex vetustissimo Codice, Syriaca Lingua & charactere scripto, Latinitate donata per Andream Masium, tomo 6. col. 13. Homilia in Hexaëmeron Eustatio interprete, tomo 1. col. 1467. Liturgia C. Syriaca Lingua versa, Andrea Masio interprete, tomo 6. col. 22. Liturgia ex Arabico conuersa à Victurio Scialach, tomo 6. col. 75.

Damasu Papa anno sexto Theodosij obijt; quæ ex eius scriptis sunt reliqua, partim extant apud Hieronymum: partim apud Theodoretum, partim apud Baronium, partim hic aliquot Sanctorum Poetica Elogia, tomo 8. pag. 844.

Faustinus Diaconus floruit Valentiniano & Theodosio Imperatoribus, scripsit ad Gallam Placidiam siue Placillam vel Flaxillam Imperatricem M. Theodosij Coniugem lib. de Trinitate, seu de fide contra Arianos, qui habetur, tomo 4. col. 663. hic liber etiam sub nomine Gregorij Bætici totus fuit editus, nisi quod Epistola ad Flaxillam esset mutila, quidam tamen illum in sæculum V. reiiciunt.

Philo Carpathius Episcopus coætaneus fuit Sancti Epiphanij, scripsit Commentarium in Cantica Canticorum, ad Eustatium Presbyterum, & Eusebium Diaconum, Stephano Salutato Pisciencæ, interprete, tomo 1. col. 159. & adhuc ille ab aliquibus in sæculum V. reiicitur: vide quæ initio commentariorum illius ad scripta sunt à nobis.

S. Philastrius Brixiensis Episcopus, floruit tempore S. Ambrosij, scripsit lib. de Hæresibus, qui extat, tomo 4. col. 1.

Idacius, cognomento Clarus, Lemicæ vrbis Hispaniarum Episcopus siue Ithacius vixit circa Annum Domini 380. scripsit librum aduersus Varimundum Arianum, & difficiliorum quorumque Scripturæ locorum de Trinitate declarationem, tomo 4. col. 261. & hic dicitur esse sæculi V.

Multa concurrunt, quibus persuasus facilè assentior, nostrum hunc Idacium, illum esse quem Isidorus in Scriptorum Ecclesiasticorum Catalogn. cap. 2. Itacium Hispaniarum Episcopum, cognomento & eloquio Clarum, vt & eum sequutus Honorius Augustod. qui Anicium dicit: Sigebertus verò, lib. de Viris illustr. cap. 18. Idacium Lemicæ Hispan. Vrbis Episcopum: ac postremò, Seuerus Sulpitius, sacræ Historiæ lib. 2. nescio, an Typographorum errore, cùm in illa tota Priscillianorum damnatorum narratione, nusquam, alias Nardacij, sed Idacij meminerit (Nardacium appellat: Nam & Isidoro consentit Honorius, illum scripsisse: & Seuerus Sulpicius, illum institisse acrius contra Priscillianum, & ob Priscilliani accusationem cum Vrsacio Episcopo, Communione & exilio mulctatum: quod nec prætermisit Sigebert. In Chronol. ad annum Christi 386. vbi rursum, pro Itacio, Irachium dicit, vt & Marcellinus Comes, in Chron. (huius Biblioth. tom. 7.) Thrachiam, sæpius pro Tracia. Cumque hic in Præfatione suadicat, Arrianos posse difficilius auerti à praui dogmatis cursu, & meliora sectari quia de infidelium Regum soperbia sibi gloriarentur, facilè potuit incidisse in Priscillianistarum nascentium tempora, quibus Maximus Imperator, primum Viennæ latêre coegit Valentinianum Imp. iustissimam pœnam cum Iustina matre sua luentem, quæ illum Ariana hæresi facilè polluisset, vt notat S. Ado in Chron. ad annum 379. Alioqui ferendum non putarem, si quis, illius temporis, Idacium cũ Itacio confunderet: cùm, illum, Sosubensem Episcopum, in regia tueri se voluisse, ne quis ei crimini daret eius accusatione & opera cuiuscumque modi hominem fuisse damnatum, Idacium verò, sponte se Episcopatu abdicasse dicat, alijsque pluribus indicijs vnum ab altero distinguat, alioqui in vtrumque paulò iniquior Sulpitius Seuerus, Historiæ Lib. 2. & Dialogo 2.

Cæsarius Gregorij Nazianzeni frater, de quo multa Baronius anno Christi 354. 362. 364. & 368. quem ipse Gregorius frater vita iam functum egregia oratione laudauit: scripsit varia Opera, & potissimum contra Græcos, vt author est Suidas: sed nunc solum extant Dialogi quatuor, Græce & Latine ex MS. nobilissimi viri Francisci Oliuatij, tomo 11. pag. 545. Hi tamen Dialogi ab alio ali-

quo aucti sunt, adiectis subinde quibusdam eiusdam argumenti cum iis quæ tractat Cæsarius, ex Gregorio Nyssenn, & aliis authoribus.

Theophilus Archiepiscopus Alexandrinus vixit tempore Ioannis Chrysostomi, scripta eius ex parte interierunt, extant Epistolæ Paschales, D. Hieronymo interprete, tomo 3. col 79 & alia quædam opuscula col. 112. multa de illo habet Baronius Tom. 5. annal. de Scriptis vero eius anno Christi 412. num. 41. hæc ait, Reliquit sui ingenij monumenta post se Theophilus, quæ enumerat Gennadius, & post recitata verba Gennadij num. 42. his addimus scripsisse Theophilum, &c.

Ioannes quadragesimus quartus Episcopus Hierosolymitanus, de quo multa Baronius annal. tom. 5. vixit temporibus S. Hieronymi, qui & eum quosdam errores Origenis sequentem reprehendit, Liber de institutione Monachorum primorum in lege veteri exortorum, & in noua perseuerantium ad Caprasium Monachum, qui sob eius nomine circumfertur, extat, tomo 9. col. 617. hunc scripsisse aduersum obtrectatores studij sui annotauit Gennadius eumque sequutus Honorius Augustodun. cap. 30.

S. Diadochus Episcopus Photices, in vetere Epiro Illyrici scripsit de Persecutione Spirituali capita 100. quæ habes, to. 5. col 293. libri illius cap. 108. citat Maximus confessor qui contra Monothelitas decertauit: Photius vero Constantinop. in Myrio-Biblo hunc librum illius legisse se testatur.

Dorotheus Archimandrita non ille quidem Acephalorum propugnator, sed alter quidam, cuius doctrinam Patriarcha Tharasius per manus Parentum traditam Venerabatur, ait Author Anonymus in Præfatione ad Dorothei doctrinas, scripsit de vita recte instituenda doctrinas aliquas, siue Sermones 24. Hilarione sacræ Cassinensis Congregationis Monacho doctissimo interprete, extant, tomo 11. pag 742.

Gaudentius Brixiensis Episcopus, qui & sæculi, quinti dicitur de quo multa Baronius anno 386. num. 6. & sequentibus, Tempora sua tamen indicat describitque his verbis, in Præfat. ad Beniuolum: Neu mirum si hodie taliter in timore Domini conuerseris &c. vt imbutum te admirabilibus doctrinis, Apostolici per omnia viri Patris nostri Philastrij, &c. nostri namque temporis regina Iezabel, Arrianæ perfidiæ patrona simul ac socia, cum beatiss. Ambrosium Ecclesiæ Mediolanensis Antistitem persequeretur, te quoque ea tempestate Magistrum memoriæ, oblitum fidei salutaris arbitrata, &c. scripsit Tractatus siue Sermones 17. in varia Scripturæ loca, qui extant, tomo 2. col. 1. Responsionem ad Germinium de Villico iniquitatis ex Luc. 16. col. 63. & responsionem: ad Paulum Diaconum de eo quod Dominus Iesus dixit Apostolis, quia Pater maior me est, Ioan. 14. 28 col. 68.

Chromatius Aquileïensis Episcopus, de quo Baronius in Notis ad Martyrologium 2. Decembris, vixit temporibus S. Hieronymi, qui eius sæpe meminit, scripsisse dicitur in totum Matthæum, sed nunc solum extant de 8. Beatitudinibus Homiliæ duæ, tomo 2. col. 151. Homilia in cap. 5. Matthæi & partem 6. & Fragmentum in 3. & 4. cap. Matth. ego à te debeo baptisari, col. 179. in Prioribus editionibus legebatur Romanus, pro Romacianos, vel Romanicianus, id est, Aquileïensis, Aquileia enim dicebatur Ciuitas Romaciana vel Romaniciana, vt notat Baronius.

Aurelius Prudentius vir consularis, & Poëta egregius scripsit multa carmine, quorum Psychomachiæ, idest, de pugna animi, liber extat, tomo 8. pag. 463. eiusdem Cathemerinon, liber pag. 471. eiusdem de Coronis liber pag. 488. eiusdem de Diuinitate liber: eiusdem de origine peccati pag. 531. contra Symmachum libri duo, pag. 540.

Euagrius non ille Antiochenus Episcopus, de quo Hieronymus in lib. de Scriptoribus, sed Ponticus ille, qui ex Diacono Constantinopolitano factus est monachus: quem etiam Gregorii Nazianzeni in Episcopatu suo Constantinopolitano Archidiaconum dicit Nicephorus, Ecclesiasticæ Hist. Lib. 11. cap. 42. & 43. de quo Hieronymus in Epistola ad Ctesiphontem, scripsit multa monachis, vt ait Gennadius, necessaria, quæ recenset partim ipse Gennadius in Catalogo, partim Socrates lib. 4. Historiæ. Ex his nunc solum extat Liber, seu potius Epitome libro de Octo vitiosis Cogitationibus ad Anatolium, tomo 5. col. 697. sed oportebat obseruasse Euagrium fuisse hæreticum Origenistam, vide quæ in principio operis annotauimus. Ab aliquibus etiam huic Euagrio tribui solet liber, qui inscribitur SS. Anachoretarum Ægyptiorum Apophtegmata libris 18. comprehensa (vt putant nonnulli) B. Hieronymo, vel vt alij verius, Pelagio D. S. R. E. Diacono, interpret. exscripta nunc primum ex venerandæ vetustatis MS. Codicibus religiosissimæ Carthusiæ Montis Dei, qui extat, tomo 9. col. 700. quia Nicephorus loco cit. supra citat ex eius Operibus multa de Patrum dictis: quæ occurrunt in illis libris, & de eorumdem SS. Patrum vita & doctrina libri 4. D. Ioanne S. R. E. Subdiacono interprete, tomo 9. col. 801.

Amphilochius Iconij Episcopus, quem commendat B. Hieronymus tum in lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis, tum in Epistola 84. scripsit Homilias non paucas, & alia quædam, vt patet ex Theodoreto & Hieronymo, ex quibus nunc extant Latine edita, Carmen ad Seleucum, quinam Scripturæ libri sint legendi, tomo 15. pag. 624. Narratio quædam de muliere, quæ peccata sua in charta con-

scripserat, & pro venia ad Basilium & Epiphanium recurrerat, habetur ex edit. D. Gerar. Vossij pag. 625. Homilia de Occursu Domini nostri IESV CHRISTI, & de Deipara & de Simeone Græce & Latine, tomo 13. pag. 837. Homilia in diem sanctum Sabbathi, tomo 15. pag. 626. Fertur & sub eius nomine vita Basilij, quam, quia edita est à Rosvveido in vitis Patrum, hîc omisimus.

Nouatus quidam monachus Catholicus, quem à nato Christo Sæculo 4. vixisse putat Margarinus, scripsit Homiliam de Humilitate & Obedientia, & calcanda superbia ad Fratres, extat tom. 2. col. 76.

S. Martinus Archiepiscopus Turonensis, vitæ sanctitate & miraculis clarus, cuius res gestas conscripsit Seuerus Sulpitius, edidit fidei suæ professionem, quæ, extat. tomo quarto, col. 1327.

Marcus Eremita qui & Exercitor dictus est sub Theodosio seniore, eximia sanctitate claruit, vt patet ex Palladio, qui eum iam centenarium inuisit. Scripsit multa, ex quibus aliqua recenset Nicephorus lib. 14. hist. cap. 54. Probabilius quoque est scripta illa, quæ nunc sub nomine Marci Eremitæ circumferuntur, esse huius, quam illius, quem sub Leone VI. Imperatore vixisse scribit Zonaras in vita Leonis, quia hunc nostrum Marcum multa scripsisse, vt diximus, Author est Nicephorus, vtrum autem alter ille Marcus aliquid scripserit, incertum est. Extant autem opuscula 9. De paradiso & lege spirituali; De his qui putant se ex operibus iustificari, De Pœnitentia, De Baptismo, Præcepta salutaria, Rescriptum à NICOLAO ad Marcum, Capitula Temperantiæ, Disputatio cum causidico, Consultatio intellectus cum sua ipsius anima, omnia Græce & Latine, tomo 11. pag. 869. & seq.

Nicolai cuiusdam, rescriptum ad Marcum Exercitorem missum quo agit illi gratias ob præcepta salutaria quæ illi per epistolam scripserat: Græce & Latine, tomo 11. pag. 962.

Sophronius Presbyter Hierosolymitanus, Sancti Hieronymi æqualis, scripsit diuersa Opuscula, quorum aliqua recenset Hieronymus in Catalogo. Putatur etiam huius Sophronij fuisse liber de Laboribus SS. Petri & Pauli, ex quo fragmentum aliquod extat, sub nomine Sophronij Patriarchæ Hierosolymitani, quod à nobis positum est, tomo 7. col. 107. Oratio in Christi Saluatoris Natalitia, quæ tum in Dominicum diem inciderant, tum & de immani sæuáque tyrannide Sarracenorum qui per id tempus obsidebant vel occupabant Bethleem, tom. 2. col. 251. Eiusdem Sanctorum Archangelorum, Angelorum, cæterarumque cœlestium Virtutum Encomium: tomo 2. col. 259. illius meminit meo iudicio S. Hieronymus in Scriptorum Ecclesiasticorum Catalogo cap. 134. & quem alioqui non puto in Hierosolymitana sede, Patriarcham vnquam sedisse: cum illum non nominauerit Nicephorus in Chronologia.

S. Ambrosius Mediolanensis Episcopus scripsit multa, hîc extant Disticha, quæ in eius Basilicâ descripta sunt, tomo 8. col. 941.

Hegesippus non ille Iustini æqualis, cuius meminit Eusebius lib. 4. Historiæ, & Hieronymus in lib. de Scriptoribus Ecclesiast. sed alius quidam, quem post Constantini tempora scripsisse constat ex cap. 5. lib. 3. scripsit de Excidio vrbis Hierosolymitanæ lib. 5. qui extant vt supra in sæculo secundo, tomo 7. col. 383.

Theophylacti cuiusdam fragmentum de Risu & Vociferationibus in festis Sanctorum, extat, tomo col. cuiusnam Theophylacti sit hoc fragmentum, nobis necdum est cognitum, posuimus tamen hoc sæculo, secuti Margarinum, à quo illud accepimus.

Timotheus quidam presbyter Hierosolymitanus, scripsit Homiliam de Propheta Simeone, Christum in vlnas accipiente, Græce & Latine Laurentio Sifano interprete, tomo 13. pag. 844. scimus hunc Authorem à Coccio poni anno Christi 570. sed cum nec ex eius scriptis, nec ex antiquioribus, qui de Scriptoribus Ecclesiasticis scripserunt, aliquid certi de eius ætate habeatur, hoc quarto sæculo adiiciendum putauimus, in quo inuenies plures, qui idem argumentum de Simeone Christo occurrente tractarunt.

Proba Falconia, vxor non Adelphi proconsulis, vt scribit Isidorus, sed Anicij Probi præfecti prætorio, postea Consulis, mater Probini, Olibrij & Probi similiter Consulum, de qua multa Hieronym. Epistol. 8. & Baron. tomo 4. & 5. Annalium, scripsit Virgilio-centones, siue excerptum ex Virgilij carminibus, ad Testimonium veteris & noui testamenti; Opusculum: tomo 8. col. 708. floruit non sub Theodosio iuniore, vt vult Sixtus Senensis, sed sub Gratiano.

Eusebius Vercellensis episcopus, de quo multa Baronius, tomo 4. annal. scripsit in exilio Epistolam vnam ad presbyteros quosdam Italiæ, qua de statu suo & vita illos commonefacit, tomo 15. pag. 627. libellus facti ad Patrophilum, extat, pag. 628.

QVINTO SÆCVLO COMPREHENSA.

SEVERVS Sulpitius S. Paulini æqualis, scripsit Libros duos sacræ Historiæ, qui extant, tomo 7. col. 165. De vita S. Ma tini librum vnum, col. 213. Epistolas, col. 226. Dialogos tres de virtutibus Monachorum orientalium, & S. Martini, col. 232. Vide de hoc Sulpitio Baron. Tom. 5. Annalium, Anno Christi 431. & in Notis ad Romanum Martyrologium 29. Ianuarij.

Hunc Seuerum, cognomento Sulpitium nominant S. Ado in Chronicis, & Honorius Augustodunensis, Gennadium sequutus; libro de luminaribus Ecclesiæ, Cap. 19. eumque omnes infamant Pelagianismi, de quo tamen altum est silentium in Martyrologio Romano : quod, omnino contra ; *apud Bituricas*, (inquit) 4. Kal. Febr. *S. Sulpicij Seueri, Episcopi, discipuli S. Martini, virtutibus & eruditione conspicui:* Et Paulinus Episcopus Nolanus, Seuerum appellat constanter, exornatque modis omnibus in Epistolis quas ad eum scripsit, huius Biblioth. tomo 3. At prætermittendum non puto, alium fuisse Sulpicium illum Bituricem, qui subscripsit Concilio Matiscon. 2. & quem omnino necesse est 200. annis, ætate nostri huius Sulpicij, paulò plus minus fuisse iuniorem : cum, à transitu S. Martini vsque ad annum 31. Guntchramni Regis, numerentur à S. Greg. Turonensi, 3. 8. Concilium vero Matiscon. celebratum sit ann. 21. Guntchramni, vt ex Actis eius constat. Præterea : Virginem illam ita penitus ab oculis se remouisse ait Dialogo 2. Cap. 13. vt ne ipsum quidem S. Martinum ad se admitteret: in Annalibus Aquitanicis dici S. Triasiam, quæ cùm ex Græcia in vrbem Pictauiensem, S. Florentiæ comes commigrasset, paulo ante obitum suum sit colloquuta quidem cum S. Martino, tamen ita vt mutuo se non viderent, intercederentque ferrei cancelli.

Quintus Iulius Hilarion, scripsit Chronicon, siue de mundi duratione libellum, tomo 7. col. 257. in quo dicit, se etiam scripsisse Librum de die Paschatis; qui videtur interiisse. De hoc authore nulla est mentio apud antiquos, qui catalogos Ecclesiasticorum scriptorum confecerunt: Ponimus tamen eum hoc sæculo, secuti Margarinum Bignæum, qui eum edidit: scripsisse tamen illum circa annum Christi 400. apparet, ex eo quod à Passione Domini (inquit) in Consulatu Cæsaris & Attici, quo tempore scribebat: transierunt anni 369. &c.

Seuerùs Rhetor, scripsit Carmen Bucolicum, quod extat, tomo 8. pag. 579. de mortibus boum. Ex quo carmine videtur posse colligi authorem hunc vixisse, non multum postquam Christiana religio toto orbe esset recepta, cum adhuc superessent reliquiæ gentilitatis. Posuimus hunc authorem inter scriptores Ecclesiasticos, propter ea quæ in hoc carmine de vsu & efficacia signi Crucis scribit circa finem : Hoc signum medijs frontibus additum cunctorum pecudum certa salus fuit. *Et infra*: Nam cur addubitem quin homini quoque signum prosit idem perpete sæculo.

Paulus Orosius S. Augustini discipulus : de quo Baronius Tom. 5 Annal. scripsit ad B Augustinum Historiarum libros septem, qui extant ex recognitione Renati Laurentij de la Barre, tomo 15. pag. 148. item de arbitrij libertate, aduersus Pelagium librum apologeticum ex recognitione Andreæ Schotti, extat, tomo 15. pag. 800.

Cœlius Sedulius presbyter Scotus, scripsit mirabilium Diuinorum, siue operis Paschalis libros 4. aut 5. carmine, quos dedicauit Theodosio Augusto. Extant tomo 8. pag. 658. Eiusdem argumenti soluta oratione Lib. 5. extant ex MS. Petri Pithœi cum notis Francisci Iureti, pag. 933. Hymnus de Vita Christi pag. 679.

Belisarij Poëtæ de Sedulio Acrostichis pag. 680.

Liberij Poëtæ de Sedulio Acrostichis altera pag. 680.

Proclus Constantinopolitanus Episcopus Discipulus S. Ioannis Chrysostomi qui claruit Theodosio Iuniore Imperante scripsit Epistolam de Fide ad Armenios, extat Græce & Latine Antonio Agellio Acernensi Episcopo interprete, tomo 11. pag. 309.

Epistolam hanc citat cum magna honoris Præfatione, appellatque Tomum, bonorum intellectuum & rectorum dogmatum plenum, Cyrillus Alexandrinus ad finem Expositionis Symboli Niceni, & in Epistola 31. ad Ioannem Antiochenum. Quinta vero Constantinopolitana Synodus, Collatione, seu Confessione 5. scribendæ huius Epistolæ causam dicit fuisse, quod porrecta fuissent impia Capitula ex Theodori Mopsuestiensis Codicibus, sanctæ memoriæ Proclo, ab Armeniis, ac proinde ad tales eorum libellos rescribere voluerit. extat eiusdem Procli elegans Homilia de Domini nostri Iesu Christi Natiuitate, interprete Theodoro Peltano, tomo 15. pag. 645. in Transfigurationem Domini nostri pag, 647. Epistola ad Domnum fratrem & consacerdotem pag. 648.

pag. 648. Epistola ad Ioannem Episcopum Antiochenum pag. 650. Item, Epistola synodica ad Domnum Antiochenum Episcopum, pro causa Athanasij Perrenorum Episcopi pag. 650. Oratio Panegyrica in S. Andream Apostolum, Carolo Fabiano interprete, tomo 15. pag. 814. Vide de Proclo, quæ scribit Socrates, lib. 7. cap. 40. 41. & 42.

B. EVCHERII Episcopi Lugdunensis, (qui vixit temporibus Theodosij Iunioris circa Annum 433.) Homiliæ ex editione Lminæii Belgæ Antuerpiensis canonici, tomo 2. col. 765.

GREGENTIVS Archiepis. Tephrensis Disputationem habuit cum Herbano Iudæo, quæ, vt videtur, ab alio quodam scripta, extat Græce & Latine interprete Nicolao Gulonio, tomo 11. pag. 194. Hunc authorem hoc sæculo posuimus, secuti Bignæum. Nobis tamen videtur vixisse post Iustini Imperatoris tempora. Nam ea quæ in fine Dialogi de conuersio Iudæorum habet, videntur contigisse post debellatum Dunam Hebræum Homeritarum regem, & restitutos in ea regione reges Christianos ope Elesboam regis Æthiopum, quod contigisse tempore Iustini Imperatoris patet ex Procopio lib. 1. de bello Persico, & Narratione, quadam de Christianis Homeritis à Iudæis interfectis, quæ habetur apud Surium 24. Octobris.

CLAVDIANVS Mamercus siue Mamertus presbyter Viēnensis, vel Episcopus ad an. Ch. 452. (à quo etiam Galliarum Rex Clodoucus baptisatur) concepit animo rogationes: tacitusque ritum earum omnem definiit cum Deo, sanctus Ado in Chronicis. sed non hic, verum eius frater fuit non Episcopus sed Presbyter, qui scripsit de Statu Animæ Libros tres, contra Faustum Episcopum, qui extant, tomo 4. col. 599. ex recognitione Audr. Schotti Soc. Iesu, Aduersus vanos Poetas ad Collegam extat col. 659.

SIDONIVS Apollinaris Aruernorum Episcopus, scripsit multa soluta oratione & carmine. Ex quibus omnia, quæ extant, habentur, Studio Iacobi Sirmondi Soc. Iesu recognita, tomo 15. pagina 63.

EVDOCIA Theodosij Iunioris vxor, scripsit Homern-Centones de Christo extant, tomo 14. pag. 94.

BACHIARIVS, qui tempore sancti Augustini vixit, scripsit Epistolam de recipiendis lapsis ad Ianuarium, quæ extat tomo 3 col. 121. hunc appellat quidem, Gennadus in Catalogo, Bacciarium; quidam Bacharium; alij Bachiarium; Honorius vero Augustodunensis, in libro de Luminaribus Ecclesiæ, c. 24. ex Gennadio Bacchianum appellat, atque scripsisse grata, de fide, Opuscula. Eiusdem Bacchiarij Sententiarum de fine Salomonis meminit Fulbertus Carnotensis, Epistola LXIV. Exscripsit vero nonnulla de eodem argumento, Epist. XCV. quæ habentur in Epistola Bacch. cit. ad Ianuarium.

S. AVGVSTINVS Hipponensis Episcopus multa scripsit quæ habentur in ipsius Tomis ex quibus hîc extat tractatus breuis de Trinitate, ex libro scilicet qui de cognitione veræ vitæ inscribitur: in quo tanquam in dialogo, Fratres interrogant, Magister respondet Græcè & Latinè tomo 11. pagina 540. Item excerpta de Arbitrii libertate, ex eiusdem Augustini Libri de Natura & Gratia cap. XX. & seqq. extant tomo 15. pag. 811.

PAVLINVS Aquitanus V. I. & Senatorius demùm Episcopus Nolanus de quo multa Barnnius tomo 5. Annalium scripsit multa, ex quibus extant de Vita sancti Martini Episcopi Turonensis libri sex ad Perpetuum Episcopum Turonensem, tom. 8. pag. 851. Eiusdem de Visitatione Nepotuli sui versus, tomo eodem pag. 882. omnia primùm in lucem edita ex vetere manuscripto codice Petri Pithoei C. V. C. studio & diligentia Francisci Iureti, cuius etiam notæ & emendationes adiunctæ sunt pag. 885. Item veterum Auctorum testimonia de Paulino Nolano collecta ab eodem Iureto. Extant, vna etiam cum perbreui opere Paulini DE ORANTIBVS, tomo octauo citato, pag. 883.

Habetur etiam tomo 3. col. 37. S. Paulini Episcopi Nolani ad Faustum Rhegiensem Galliarum Episcopum de variis quæstionibus, Epistola: sed hæc alterius videtur esse propter rationem quam assignauimus in fronte Epistola, ibidem.

NEROPIVS Paulinus & Therasia qui floruerunt hoc sæculo V. tempore S. Augustini. Aliquas Epistolas scripserunt quæ habentur inter opera eiusdem sancti Augustini. Hic extat Epistola ad Sanctum & Amandum Fratres, tomo 15. 827. Aliqui confundunt hunc Paulinum cum superiori Paulino Aquitanico.

VINCENTIVS Lirinensis, siue Peregrinus Presbyter Lirinensis natione Gallus, Cassiani Coætanus qui subscripsit Rhegiensi Concilio in Gallia Narbonensi anno Do. 439. Episcopi Constantiniani, vel Constantini, aut etiam constantii, vice. ac deinde etiam Carpentoractensi; anno post Rhegiense, paulò plus minus 5. scripsit de Prophanis rerum nouitatibus, seu pro Catholicæ fidei antiquitate & Vniuersitate, aduersus prophanas omnium hæresum Nouationes, librum priorem, siue vt ipse appellat, Commonitorium prius, cum vltimis tribus capitulis Commonitorii posterioris extat, tomo 4. col. 55.

SIXTVS III. Papa, scripsit Epistolas aliquas, quæ extant in tomis Conciliorum ex editione

Morelli. Huic etiam attribuitur liber de diuitiis, tomo 5. col. 573. Eiusdem de malis Doctoribus, & operibus Fidei, & de Iudicio futuro, col. 601. Eiusdem liber de Castitate, ad quendam vere Christianum adolescentem, col. 630. omnia per Iacobum Saluatorem Solanium Margaritanum emendata.

LEO Magnus Pontifex, scripsit multa quæ recensent Gennadius, Photius, Posseuinus, & alij: ex quibus hic extat Epistola missa ad Flauianum Patriarcham Constantinopolitanum, aduersus auctorem vanæ opinionis Eutychem, eique consentientes: quam Patres Concilii Calcedonensis rectæ fidei columnam vocant, Græcè & Latinè tomo 11. 485. c.

NILVS Monachus Constantinopolitanus discipulus S. Chrysostomi Episcopus & Martyr, scripsit multa, & vndique conquisita Opuscula variorum interpretum eruditione, Latinis sparsim communicata: ex quibus nunc extant, quæ ad nostras manus peruenerunt, capita parænetica 229. Græcè & Latinè, tomo 13. pag. 1168. de Oratione capita 148. tomo 5. col. 328. Eiusdem liber Asceticus, Institutio ad Monachos, tomo 5. col. 339. Eiusdem aduersus octo primaria vitia Orationes octo, tomo 5. col. 368. Eiusdem breuis Institutio ad Monachos iuniores, tomo 5. col. 375. eiusdem Epistolæ duæ breues, ad Anastasium Episcopum, tomo 5. ibidem fragmentum ex quodam tractatu parænetico; tractatus de octo vitiosis cogitationibus, col. 377. Vide de hoc Nilo & eius scriptis Nicephorum libro 14. historiæ Ecclesiasticæ cap. 14. Cuius verba in fronte Operum posuimus, col. 327. Photium in sua Bibliotheca, & Posseuinum in Apparatu. Vixit autem sub Theodosio Iuniore Imperatore.

SIMEON admirandus Stilita senior, putatur scripsisse Sermonem de semper mente complectendo suum decessum, qui extat, tomo 2. col. 73.

AMOENVS Poëta dicitur Author Enchiridii vtriusque Testamenti Prudentio adscripti. Habes hoc Enchiridion inter Opera Prudentii, præter pauca admodum vnà cum Præfatione, tomo octauo, pag. 559. & sine præfatione, tomo eod. col. 702. Vnde vides incertum esse huius Operis Auctorem, extat etiam eiusdem Amœni acrostichis in Leontium, Ecclesiæ suæ Burdegalensi redditum, pag. 705. Hunc Authorem hoc quinto sæculo ponit Coccius.

PROSPER Aquitanicus Episcopus Rheginensis, Leonis primi Papæ Notarius, scripsit diuersa Opuscula soluta Oratione & Carmine, extat eius Confessio, ex Vaticano codice: tomo 15. pagina 814.

ARNOBIVS Iunior, qui putatur statim post tempora S. Leonis vixisse, scripsit librum cui titulus est conflictus Catholici cum Serapione, de Deo Trino & Vno, duabus in Christo substantiis in vnitate Personæ, Gratiæ & Liberi-Arbitrii concordia, in duos libros distributus, qui extat cum notis Francisci Feuardentii S. Theologiæ Doctoris, tomo 15. pag. 352. Huius etiam Arnobii putantur esse Commentarii in Psalmos, qui sub nomine Arnobii senioris Afri, vetusti pariter ac laudatissimi scriptoris circumferuntur. Habes illos ex emendatione Paris. de la Barre, tomo 15. pag. 388. vel quia numerus est fallax 252. secundo. Item annotationes ad locos Euangelistarum, ex recognitione Andreæ Schotti, tomo 15. pag. 815.

THEODORVS in Cœnobio Raithu, Presbyter scripsit Commentarium de Incarnatione Domini, contra Nestorium & Eutychen, siue Commentarionem præparatoriam, seu exercitationem, scriptam ad eum qui doceri cupiat, quis fuerit modus carnis à Deo assumptæ atque dispensationis, quove pacto peracta est; quæ item ab alumnis Ecclesiæ astruantur, aduersum minus rectè de ea sentientes: Godefrido Tilmanno, Cartusiæ Parisiensis Monacho, interprete, extat Græcè & Latinè, tomo 11. pag. 319. Floruit hic Author circa annum Domini 460.

SALVIANVS Presbyter, & postea Episcopus Massiliensis, scripsit varia Opuscula; quæ recenset Gennadius, ex quibus nunc extant tomo 5. col. 47. libri 8. de verbo, Iudicio, Prouidentia & de Gubernatione Dei. Item Epistolæ ad diuersos, col. 126. Timotheus siue libri 4. ad Ecclesiam Catholicam toto orbe diffusam, tomo 5. col. 135. Hic tamen à Margarino, & Salonius eius discipulus inter Authores Sæculi sexti numerabantur: Saluianus præfatur ad Solonium Viennensem Archiepiscopum, in libros suos de Prouidentia, & alios ad Ecclesiam Catholicam, paulò senior non in Episcopatu tamen, quam ille: cum enim & Veranium discipulos quondam suos, admirandissimos iuuenes appellat, licet iam tum Magistri Ecclesiarum esse incepissent, vide quæ adnotauimus ad initium Operum sancti Salonii, & Saluiani Epistolam 7. ad Aprum & Verum, 8. ad Eurium Episcopum.

SALONIVS Saluiani Discipulus, Viennensis Galliarum Archiepiscopus, multa, vt ait Sixtus Senensis, scripsit in sacram Scripturam egregia Commentaria, sed ex iis nunc solum extat breuis expositio in Prouerbia & Parabolas Salomonis, tomo 1. col. 131. eiusdem in Salomonis Ecclesiasten, explicatio mystica, col. 147.

CLAVDIVS Marius Victor Rhetor Massiliensis, scripsit Carmine in Genesin Commentariorum Libros 3. ad Ætherium filium, tomo 8. col. 580. Carmen de peruersis suæ ætatis moribus, ad Salomonem Abbatem, extat col. 580. Moritur sub Theodosio Iuniore.

FAVSTVS siue vt alij legunt, Faustinus, Ex Monacho Lirinensi, primùm Abbas, deinde Galliarum Episcopus Rheginensis, scripsit diuersa Opuscula, quæ recensent Gennadius & alij, ex iis nunc extant, tomo 2. col. 147. Sermo ad Monachos: tomo 3. col. 37 Exhortatio ad bonam Vitam & professio Fidei ad Leontium: tomo 4. col. 693. de Gratia Dei, & Humanæ mentis, Libero Arbitrio Libri 2. Epistolæ ad Diuersos: tomo 3. col. 37. extat etiam huius Fausti Homilia quædam de Maximo in Bibliotheca Lirinensi nuper edita, quæ à nobis consulto omittitur, quod nostri instituti non sit Vitas Sanctorum edere. Scripsit præterea librum de Creaturis, quod in illis incorporeum nihil sit, quem habes præfixum Operibus Claudiani Mamerti qui huic Libro respondet, tomo 4. col. 595. huius Bibliothecæ. eiusdem aliæ Epistolæ, ex editione Ingolstadiana, anno 1608. to. 3. col. 347 huius meminit S. Hormisdas P. M. in Epistola ad Possessorem: vixit Faustus medio tempore inter sanctum Augustinum & Prosperum, adeoque errant, qui eum faciunt Discipulum sancti Benedicti.

Hunc, sancti Benedicti fuisse Discipulum: scripsisse autem librum de Spiritu sancto, & egregium Opus de Gratia Dei qua & saluamur; quin & Libellum aduersum eos qui dicunt esse in Creaturis aliquid incorporeum, præter Deum: Epistolam autem in modum libelli, ad Diaconum quendam Gratium (alias Græcum) qui ad Nestorianam impietatem adierat: & alteram postea ad Fœlicem Præfectum Prætorio, & Patriciæ dignitatis virum, filium Magni Consulis iam religiosum; hortatoriam ad Domini timorem, & conuenientem Personis pleno animo pœnitentiam agere disponentibus; meminit Sigebertus, libro de Viris Illustribus cap. 32. Gennadius, eumque sequutus Honorius Augustodunensis Libro de Luminaribus Ecclesiæ, cap. 85 Faustum fuisse discipulum sancti Benedicti haud fit verisimile. Vnde Baronius tomo 6. Annal anno 490. cap. 38. ita scribit. Sed multò magis obstupescimus Faustum ab aliis redigi in classem Monachorum Ordinis sancti Benedicti, cum antequam idem Sanctus auspicaretur vitam Monasticam, iam Faustus senex ex hac vita decessisset, iam longè antequam idem Benedictus nasceretur, creatus Episcopus. Hæc ille. Qui de ætate Fausti & sancti Benedicti, plura eodem tomo accuratè disserit. Porro Faustum fuisse Pelagianum, & scripta eius ab Ecclesia Romana damnata certum est. Vide quæ obseruauimus suo loco, initio Operum Fausti.

RVRICIVS Lemouicensis Episcopus, Fausti æqualis, scripsit ad diuersos Epistolarum libros duos, extant ex editione Henrici Canisij, tomo 3. col. 369.

DESIDERIVS Episcopus Carducensis, Fausti & Ruricij æqualis, scripsit Epistolarum ad Diuersos Librum vnum; editum per eundem Henricum Canisium, extat tomo 3. col. 411.

THEODVLFVS, vel vt alij legunt, Theodulus Presbyter in Cœlesyria, & postea Episcopus scripsit diuersa Opuscula partim soluta Oratione, partim Carmine, quorum aliqua recenset Gennadius, quæ nunc non videntur extare: feruntur etiam sub huius nomine Commentaria in Epistolas Pauli, quæ habentur, tomo 1. col. 495. Obiit Theodulus, teste Gennadio, tempore Zenonis Imperatoris, & clarum haberi scribit Marcellinus Comes in Chron.

NEMESIVS Emissenus Episcopus, & Philosophus Christianus, scripsit de Natura Hominis librum qui extat Nicasio Ellebodio Casletano interprete, Græce & Latine, tomo 12. pagina 708. eiusdem de iunctione Corporis & Animæ, de Corpore, de Elementis, de quinq; sensibus, &c. ibid. quo tempore vixerit hic Author incertum est, putat tamen Coccius eum vixisse hoc Quinto Sæculo.

ÆNEAS Gazæus, ex Platonico Philosophus Christianus, qui vt ex scriptis eius colligitur, vixit circa tempora Zenonis Imperatoris, scripsit Dialogum de Animarum Immortalitate & Corporum Resurrectione, quem vocauit Theophrastum; extat Ambrosio Camaldulensi interprete. Græc & Latine, tomo 12. pag. 617. vidisse se elingues, illa tyrannide qua magna Lybia tum premebatur, Sacerdotes loquentes, & mirarum vocem adeo articulatam esse posse, ipsemet testatur ad finem libri sui.

ANTONIVS, siue Antoninus Episcopus Constantiensis, vel Constantinensis, scripsit Epistolam Consolatoriam ad Arcadium quendam à Genserico Gothorum Rege in exilium actum, extat tomo 3. col. 135.

AGNELLVS Episcopus Rauennatensis, scripsit Epistolam ad Armenium, de Ratione Fidei, quæ extat tomo 3. col. 147. Hunc Authorem V. Sæculo ponit Coccius.

DREPANIVS Florus, non ille quidem Latinus Pacatus Drepanius qui Theodosio Augusto Panegyricum dixit Romæ: sed quidam alter Poëta Christianus, cuius vt putat Baronius, meminit Sidonius Apollinaris lib. 8. epist. 11 scripsit Carmina quædam, ad aliquot Dauidis Psalmos: Item Hymnos, & alia Poëmata, tomo 8. col. 727.

PALLADIVS Galata Episcopus Helenopolitanus, qui Euagrii discipulus fuit, scripsit Lausiacam Historiam, Heraclidi Eremitæ aliquando adscriptam, & titulo seu nomine Paradisi editam, quæ hic extat Græce & Latine, Gentiano Herueto interp. ex editione Lugdunobatauа ex Ms. Regis Christianissimi, adiectis Scholiis per R. Laurentium Bartensem, tomo 13. pag. 893. Bellarmi-

nus eum vixisse dixit Anno 390.

CEREALIS Episcopus Castalensis, siue Castellensis, scripsit sub Persecutione & Tyrannide VVandalorum in Africa, Librum contra Maximum, seu Maximinum Arianorum Episcopum, qui extat tomo 4. col. 393.

Hunc Cerealem, Natione Afrum dicit, ex Gennadio, Honorius Augustodunensis, & scripsisse Librum de Fide cap. 96. libro de Luminaribus Ecclesiæ.

VICTOR Vticensis vixit temporibus Zenonis Imperatoris, scripsit Anno 60. postquam VVandali in Africam, ex Hispania transierunt, de Persecutione VVandalica, in Africa libros tres qui extant tomo 7. col. 587. eiusdem, siue alterius (nam infrà hæc fidei ratio attribuitur, etiam cuidam Victori Africano Episcopo, qui floruit Sæculo Sexto) Fidei ratio, exigente Hunerico Rege VVandalorum, tomo 4. col. 401.

GELASIVS Papa putatur à quibusdam scripsisse Librum de duabus in Christo Naturis, aduersus Eutychem & Nestorium, tomo 4. col. 415. qui sub nomine Gelasij circumfertur, sed vide quæ ibi prænotata sunt ex Bellarmino.

Libellum hunc, Gelasij Pontificis Maximi non esse, sed potius Gelasij Cæsareæ Palæstinæ Episcopi, pluribus argumentis efficit D. Melchior Canus, locorum Theologicorum libri 6. cap. 8. in Responsione ad Argument. 9. cap. 1. Quo in libello sedulo obseruari debet dictione vltima lineæ 10. ante testimonia Veterum de 2. naturis in Christo, pro, *Sedem Apostolicam*, legendum esse etiam in hac editione, *Fidem Apostolicam*. Opus illud *de duabus Naturis*, esse sancti Gelasij primi, Romani Pontificis, fermè omnes orthodoxi recentiores consentiunt. Cuius autem sit, inspice notam nostram initio eius Operis, vt innuimus.

GILDAS Sapiens, Abbas & Confessor, scripsit de Excidio & Conquestu Britanniæ librum, siue Epistolam quæ extat, tomo 5. col. 589. item reprehensionem ad Clerum Britanniæ, extat col. 407.

VIRGILIVS, seu Vigilius Martyr & Episcopus Tridentinus, siue sit ille qui in Romano Martyrologio inter Sanctos habetur adscriptus, siue alius quidam, quem ex lib. contra Eutychen constat vixisse circa tempora Zenonis & Anastasij Imperatorum. Scripsit disputationem B. Athanasii cum Sabellio, Photino & Ario, tomo 15. pag. 654. Item contra Eutychen Libros 5. extant tomo 4. col. 491. Omnia nunc primum recensita studio Andreæ Schotti Societ. IESV.

PASCHASIVS sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconus Cardinalis, floruit temporibus Gelasii Papæ, scripsit libros 2. de Spiritu sancto, quibus Symboli enarratio continetur, aduersus errores Macedonii: opus peruetustum, & à sancto Gregorio I. P. M. valde probatum extat, tomo 9. col. 179.

Huius meminit sanctus Gregorius Magnus, Dialog. 4. cap. 40. & 41. Sigebertus quoque, libro de Viris Illust. cap. 17. quia pertinacius fauisset in superordinatione Laurentii cõtra, S. Symmachum PP. qui Pontificatum Maximum iniit Anno Dom. 500. Germanum, Capuæ Episcopum vidisse illius defuncti Animam in thermis in igne Purgatorio positam, ait. Consule D. Baronii Martyrologium.

S. P. N. CÆSARIVS Arelatensis Archiepiscopus, qui aliàs dicitur subscripsisse Concilio Agathensi Coss. Messala Anno Dom. 506. floruit temporibus Symmachi Papæ, scripsit Homilias diuersas XLVI. de variis rerum Diuinarum argumentis, antea sub nomine Feliciarii Arelatensis Episcopi, editas Coloniæ, quæ extant, tomo 2. col. 295. Exhortationem ad custodiendam Charitatem, & alia Opuscula ex Manuscrip. V. C. Nicolai Fabri, tomo 5. col. 937. Epistolam ad quosdam Germanos, ibidem col. 940. Tractatum de decem Virginibus, ibidem col. 941. eiusdem Regula Sanctimonialium, col. 997.

Lirinensem Abbatem illum appellat Sigebertus, libro de Viris Illustribus cap. 320. dicitque eum scripsisse & declamasse Homilias Monachorum vitæ congruentes.

TETRADIVS Presbyter Cæsarii Arelatensis nepos, scripsit, Cæsario dictante, Regulam quandam pro Monachis, extat tomo 15. pag. 635.

S. PATERIVS, siue Patricius sub Cælestino primo Papa, Legatione functus est ad Hibernos, extat ea Legatio accepta ex Miscellaneis Ger. Vossii, tomo 15. pag. 636.

S. ORIENSIVS, siue Orensius Illiberitanus Episcopus, cuius meminit Sidonius Apollinaris lib. 9. epist. 12. scripsit Carmine Commonitorium, quod extat editum, & Notis illustratum à Martino Delrio è Societate IESV, tomo 15. pag. 637.

TIMOTHEVS Presbyter Sanctissimæ magnæ Ecclesiæ Constantinopolitanæ, & Vasorum Custos Sacro-sanctæ Dei-Paræ, qui est in Chalchoprateis, floruit sub finem Sæculi Quinti, plurima scripsit, resque eius gestas habes ex probatis Auctoribus collectas, tomo 6. Annal. Ecclesiasticorum ab Anno Dom. 511. ad 717. Extat huius Biblioth. tomo 6. col. 407. Fragmentum *de differentia eorum qui accedunt ad sanctissimam nostram Fidem*. Cuius quidem fragmenti liber integer repetitur in apparatu sacro Posseuini: verbo, TIMOTHEVS. Ab Anastasio Imperatore Hæretico

in Sedem Constantinopolit. eiecto Macedonio, intrusus est: vnde Nicephorus in Chronico eum numerat XLVII. Episcopum Constantinop. eius vero successorem Ioannem Capadocem Presbyterum syncellum illius; quod ipsemet indicat satis, cum ait: *Sanctissime sacrorum comminister Ioannes, & mihi omnium dilectissime, &c.* initio Fragmenti eiusdem. Hæc omnia & multa alia colligere licet ex Theodoreto lectore in collectaneis lib, 2.

SEXTO SÆCVLO CONTENTA.

SANCTVS SYMMACHVS P.M.LIII. imperante Anastasio, aduersus quem scripsit Apologeticum tomo 3. col. 141. Apostolicum thronum conscendit, Anno Christi paulò plùs minus 500. obiit Anno Dom. 514. cui suffectus est Hormisdas.

ECCLESIARVM, quæ per Illyricum & Dalmatiam constitutæ sunt, ad eundem Symmachum Pontif. Epistola, tomo 3. col. 137. Huic respondet illa Epistola Decretalis, cuius initium est, *Presbyteris, Diaconibus, Archimandritis per Illyricum, &c.* & habetur Conciliorum, tomo 2. Quinam autem, & qua occasione Epistolam hanc scripserint, scribit Gratianus 16. qu. 7. *sanè Thessalonicenses Episcopi*: Thessalonicenses Episcopi, inquit, ob metum Athanasii Imperat. consenserunt Timotheo Episcopo Constantinopolitano quem Anathematizauerat Concilium Calcedonense: 40. Verè Episcopi Illyrici & Græciæ, conuenientes in vnum per confessionem in scriptis factam: & à proprio Metropolitano discesserunt, & Romam mittentes, Romano Episcopo communicare professi sunt in scriptis, &c.

MARCVS Felix Ennodius Episcopus Ticinensis, floruit tempore Symmachi & Hormisdæ Pontificum, circa Annum Domini 503. opera eius ex editione Patr. Iacobi Sirmondi Societ. Iesv, vnà cum præfixo indice operum extant, tomo 15. pag. 225.

NONNVS Panopolita quem Sixtus Senensis inter Græcos Christianos Poëtas principem numerat, teste Suida, Ioannem Euangelistam Carmine Heroico est interpretatus, extat hoc opus Græce & Latine, ex editione Ingolstadiana, tomo 14. pag. 304. feruntur etiam sub eiusdem Nonni nomine Dionysiacorum libri 48. quos quòd ad rem Ecclesiasticam nihil conferant, hic omittimus, vixit ante tempora Iustiniani Imperatoris: nam Agathias qui sub Iustiniano floruit libro 4. de bello Gothico, authoritate eius vtitur.

RVSTICVS Helpidius, vel vt alii legunt, Helfridius, vir Consularis & Inlustris, ex-quæstor Medicus Theodorici Regis Gothorum, Imperante Anastasio, scripsit Carmine historias quasdam veteris ac noui Testamenti, tomo 8. col. 706. item Carmen de beneficiis Christi, quod extat ibidem col. 707.

TVRCIVS Rufus Asterius, vir Consularis, Exconsul ordinatus, Flauii Præsidii Collega in Consulatu vixit temporibus Anastasii I. Imperatoris, scripsit collationem veteris ac noui Testamenti, quæ à quibusdam Sedulio, ab aliis Claudiano Mamerco Viennensi Archiepiscopo, solet adscribi, extat tomo 8. col. 701.

S. LAVRENTIVS Nouariensis Episcopus, scripsit Homilias duas; vnam de Pœnitentia, alteram de Eleemosyna, extant tomo 2. col. 126.

Laurentii melliflui, qui declarauit Homilias ore quasi mellito, vnde agnominatus sit mellifluus, Sigeb. meminit libro de Viris Illustribus cap. 121. Romanum verò Martyrologium, prid. Kalend. Maii, meminit Laurentii Presbyteri Nouariensis & puerorum Martyrum, quos ille susceperat educandos: ad vtrum, an ad neutrum pertineat hic noster, sum Incertus.

FERRANDVS Diaconus S. Ecclesiæ Carthaginensis, vixit temporibus sancti Fulgentii, extant ex eius scriptis, ad Reginum Comitem, Parænceticus, qualis esse debeat religiosus in actibus militaribus, tomo 5. col. 657. & Epistolæ ad Anatbolium & alios, tomo 3. col. 321.

Qualis fuerit Ferrandus abundè edoceri poteris ex Baronio tomo 7. Annal. Ecclesiast. Vide quoque sanctum Isidorum, libro de Viris Illustribus cap. 12. librum hunc nominat Sigebertus, de septem Regulis innocentiæ, libri de Viris Illustribus cap 28.

MARCELLINVS Comes vixit temporibus Iustiniani Imperatoris, scripsit Chronicon V. C. quo rerum Orientalium Historiam Eusebii & D. Hieronymi vsque ad Iustiniani tempora prosequitur ex Antonii Schonhouii Præfatione ad Reuerediss. P. & Dominum Gerardum ab Hameticourt Abbatem sancti Bertini. Item diuersa Opuscula, de quibus vide quæ prænotata sunt ante eius Chronicon: quod habetur tomo 15. pag. 173.

S. HORMISDAS P.M. scripsit ad Possessorem, Epistolam tomo 4. col. 445. Cochleus & nonnulli alii à Ioanne Maxentio decepti existimauerunt hanc ad Possessorem Epistolam non esse

Hormisdæ Romani Pontificis, sed ab aliquo eius nomine falso suppositam. At qui omnes Hormisdæ Epistolas, in causa ista Scytharum Monachorum (qui habentur tomo 1. Epistola. Roman. Pontificum) vel leuiter legerit, ex nexu rerum gestarum, ex stylo & verborum sententiarumque proprietate, ex aliis denique certissimis signis, manifestissimè hanc germanam ac genuinam esse S. Hormisdæ Epistolam agnoscet. Vide tomo 7. Annal. Eccles. anno 520. cap. 22.

IOANNES Maxentius scribit epistolam ad Legatos Sedis Apostolicæ, de Christo Catholicam professionem, in Confessionem suæ Fidei tomo 4. col. 433. capitula contra Nestorianos, ibidem, col. 441. aliam professionem Fidei breuiorem, ibidem, col. 443. rationem adunationis Verbi Dei, ad propriam carnem, ibidem, col. 444. Responsum ad epistolam Hormisdæ Pontificis, ibidem, 447. Libellum contra Acephalos, ibid. 460. Dialogorum contra Nestorianos libros duos ad Theophilum, ibid. 461.

Hunc Ioannem Cappadocem Presbyterum, ex Timotheï Syncello, eius successorem in Constantinopolitano Patriarchatu 48. dicit Nicephor. in Chronologia. Anno Dom. 518. congregauit Concilium Constantinopoli, Imperante Iustino seniore, cui Concilio subscripsit Theophilus, primùm Gnidi, ac deinde Heracleæ Episcopus, ad quem scripserat Dialogum suum contra Nestorianos, Libris 2. Senem se fuisse dum illud Concilium celebraret, testatur his verbis: *Scitis labores meos quos & in antiquitate existens subiui, & nunc sustineo pro Fide vsque ad mortem, &c.* Euphemium & Macedonium Constantinopolitanos Patriarchas in Diptycha referri cùm ab eo postularent omnes Ordines in illo Concilio, de Timotheo illorum successore tacuerunt, quia vixisset Theopaschyta. Fallitur omninò Margarinus, cum certissimum sit Ioannem illum Episcopum Constantinopolitanum longè diuersum fuisse à Ioanne Maxentio: nam ille Cappadox, hic Scyta, ille Episcopus, iste nequaquam, ille semper orthodoxus, iste Hæreticus Eutychianus, ille iam obierat, cum iste ingentes turbas in Ecclesia excitauit. Vide tomo 7. Annal. anno 518. cap. 101. & seqq. & Anno 520. cap. 22. & seqq. Eiusdem Maxentii Libellus Fidei (cuius initium est, *redditis mihi Litteris*; finis verò, *Coss. Domino Iustino Imperatore Augusto, & Heraclio, viri clariss.*) directus ad Hormisdam PP. habetur inter Decreta eiusdem Hormisdæ, Conciliorum, To. 2. & in eo sigillatim nominat Sedis Apostolicæ, Legatos Germanum, Ioannem, &c. quos initio Præfationis in suam Fidei Confessionem posuimus.

ALCIMVS Auitus Archiepiscopus Viennensis scripsit multa, ex quibus nunc solum extant Carmina nonnulla in Genesin & Exodum, tomo 8. 596. eiusdem de Consolatoria Castitatis laude ad Fuscinam sororem Poëma, ibidem, col. 618.

BENEDICTVS Abbas institutor Ordinis Benedictorum, de quo multa Baronius tomo 7. Annal. Vir fuit sanctitate, miraculis, doctrina, & genere illustris, quippe qui Iustinianum auum non quidem Imperatorem, vt aliqui similitudine nominis decepti opinati sunt, sed Consulem habuit. Scripsit Regulam Monachorum, distinctam, inquit Trithemius, in capita 73. ex vltima editione & recognitione eiusdem Ordinis, tomo 15. pag. 690. epistolam ad Remigium Rhemensem Episcopum, quam tamen Baronius tomo 6. Annal. anno Christi 507. num. 3. contendit non esse sancti Benedicti, sed alterius cuiusdam Benedicti viri prædiuitis, cuius filiam Remigius à Dæmone liberauerat: ibidem, pag. 706. Sermonem in morte Placidi, ibidem. Sermonem in decessu Mauri & sociorum, ibidem. Epistolam ad sanctum Maurum, ibidem, pagina 707. Ordinem qualiter Fratribus in Monasterio religiosè ac studiosè conuersari ac Domino militare oportet: ibidem, vnà cum ordine profitendi deuotissimo sub Beatissimi Patris Benedicti Regula, ibidem, pagina 709.

VICTOR quidam Episcopus Africanus scripsit fidei suæ rationem ad Hunnericum VVandalorum Regem quam ab ipso postulauerat, tomo 4. col. 401.

D. VICTOR Episcopus Capuanus scripsit, præter alia quæ hîc non habentur, in Tatiani Alexandrini, Sanctorum quatuor Euangeliorum consonantiam, Præfationem. extat tomo 7. col. 2. Virum sanctissimum & doctissimum appellat Beda, de Ratione Temporum cap. 49.

D. LEONTIVS Bizantius, seu Byzantinos, aduocatus Constantinop. postea Monachus in Laura S. Sabæ, quem circa tempora Gregorij M. P. vixisse constat ex eius lib. de sectis Hæreticorum actione quinta, vbi inter Alexandrinos Episcopos vltimum recenset Eulogium, qui tempore sancti Gregorij sedit, scripsit excerpta ex ore Theodori Abbatis, religiosissimi, doctissimique Philosophi, diuinis pariter externisque litteris eruditi, de sectis Hæreticorum ac Synodo Chalcedonensi, distincta in actiones 10. in enumeratione Sectarum quæ post Synodum Chalcedonensem natæ sunt, postremos nominat Agnoytas actione 5. & 10. Græce & Latine, tomo 11. pag. 439. Libros 3. contra Eutychianos & Nestorianos, aduersus fraudes Apollinaristarum lib. 1. solutiones ad argumenta Seueri, dubitationes hypotheticas & definitiones contra eos, qui negant in Christo esse duas Naturas. Extant hæc omnia Latine edita tomo 4. par. 2. col. 955. & seqq. scripsit & alia needum edita, de quibus vide ea, quæ pagina citata ante opera eius prænotata sunt, ex Henrico Canisio.

D. DRACONTIVS Presbyter Hispanus composuit versibus Heroïcis Hexameron, seu de opere sex dierum, Librum vnum; reste Isidoro de Scriptoribus Ecclesiasticis, extat hoc opus tomo octauo, col. 837.

THEODORVS Lector scripsit duos libros Collectaneorum ex Historia Ecclesiastica, quam prosequutus est vsque ad Zenonis Imperium, tomo 7. col. 625. floruit circa Annum Domini 530. vt vult Coccius.

S. IVSTVS Orgelitanus Episcopus cum Iustiniano fratre suo, floruit in Hispaniis, temporibus Teudi Principis Gotthorum, vt scribit Isidorus, Libro de Illustribus Ecclesiæ Script. cap. 20. & 21. Imperante Iustiniano. scripsit Commentaria, siue Mysticam explicationem in Cantica Canticorum Salomonis. Extant tomo 1. col. 241.

AGAPETVS quidam magnæ Constantinopolitanæ Ecclesiæ Diaconus ad Iustinianum Imperatorem iam coronatum parænericam habuit Orationem, vt testatur illius titulus, siue expositionem Capitum admonitoriorum (quam Græci schedam regiam appellant) qua eum admonet quomodo se in imperio gerere debeat, extat Græce & Latine, tomo 12. pag. 607. d

ZACHARIAS ex Scholastico, Mitylenensis Episcopus: deputatus à Mena Patriarcha, & Concilio Constantinopolitano II. Oecumenico V. 265. Patrum contra Antimum & Theodorum sub Vigilio PP. temporibus verò Iustiniani & Iustini Imperat. (sub quibus proinde vixisse certum est) cum Vesporio Neocæsariens. Metropolitan. Prouinciæ Ponti Polemoniacæ, & Acacio Pessinuntino, ad notificandum Anthymo quæ à Concilio gesta essent de eius exauthoratione ab Episcopatu Constantinopolitano, & inuitandū ipsum infrà 3. die ad Synodum, ad faciendum super annunciatis congruam satisfactionem, retulit cum aliis, quæ in ea re gesserant, subscripsitque Concilio, post Consulatum Fl. Bellisarii. scripsit, contra ea quæ de duobus Principiis à Manichæo quodam scripta in viam proiecta inuenerat, & de Vniuersitatis procreatione, contra Mundi & Materiæ æternitatem a Philosophis constitutam Dialogum, Gilberto Genebrardo Theologo Parisiensi, & Hebraïcarum diuinarumque Literarum Professore Regio, interprete Græcè & Latinè habetur, tomo 11. pag. 331.

Eiusdem Syntagma aduersus Manichæos ex tomis antiquæ lectionis Henrici Canisij I. C. tomo quarto par. 2. col. 945.

S. IOANNES P.M. & Martyr scripsit, Illustribus ac Magnificis Viris, Auieno Senatori, Libero, Seuerino, Fideli, Auito, Opiloni, Ioanni Syluero, Clementino, & Amphelio, de duabus naturis, aduersus Eutychianistas, Epistolam, siue Tractatum, tomo 4. col. 411. Scripsisse illum Iustiniano Imperante, testatur illud ex eius Epistola: *Iustinianus siquidem filius noster, ex vt eius Epistolæ tenore cognouistis, de his tribus Quæstionibus ortas fuisse certamina significauit, &c. probauimus in his, Catholicam Imperatoris fidem, &c.* Hanc porro Epistolam esse genuinam ac germanam à Ioanne Romano Pontifice editam nullum est dubium. De qua plura vide to. 7. Annal. An. Chr. 534. cap. 27. & seqq.

ARATOR sanctæ Romanæ Ecclesiæ Subdiaconus, aut Diaconus, Cardinalis, vixit temporibus Iustiniani Imperat. scripsit Carmine Actus Apostolorum, extat tomo 8. pag. 681. hoc opus in duos Libros distinctum, & Vigilio P. M. dicatum. quinimo Pontificatum Ecclesiæ Catholicæ, ad Annum Dom. 537. iniisse dicitur, quamquam hoc sit controuersum.

PRIMASIVS Episcopus Africanus, cuius meminêre Cassiodorus Institutione Diuin. Lection. cap. 9. & Isidorus in Catalogo Scriptorum Ecclesiast. collegit teste Sixto Senensi, ex Ambrosio, Hieronymo, Augustino Commentaria in Epistolas Pauli, quæ extant tomo 1, col. 1057. scripsit præterea Commentar. in Apocalypsim, cuius meminit Cassiodorus, extat ibid. col. 1356. de Hæresibus ad Fortunatum Libros tres, vt testis est Isidorus, sed ij libri videntur interiisse, vixit Primasius, non vt vult Sixtus Senensis, anno 440. sed circa annum Dom. 550. vt patet ex Collatione secunda 5. Synodi, ibidem col. 1055.

IVNILIVS Episcopus Africanus scripsit ad Primasium Episcopum de Partibus Diuinæ Legis, Libros duos, extant tomo 1. col. 1. Et inde: Missum feci Commentariolum in aliquot prima capita Genesis, illius nomine antea in hac Bibliotheca editum, quod deprehenderim illum Bedæ adscribi & haberi inter eius Opera.

RVSTICVS sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconus, secundum aliquos & Cardinalis, vixit temporibus Vigilij Papæ, à quo etiam propter schisma gradu motus est. scripsit Disputationem contra Acephalos, extat tomo 4. col. 793. Vide porro quæ ad illius Opusculi initium adjecimus.

S. MARTINVS Dumiensis Abbas, posteà Episcopus Bracaracensis, seu Galliciensis, scripsit de quatuor Virtutibus Cardinalibus librum, quem vocauit Formulam honestæ Vitæ, de Moribus item librum extant tomo 5. col. 689. & seqq. scripsit etiam Collectiones Canonum, quæ habentur in tomis Conciliorum; & alia quædam quæ nunc non extant. Martinus Episcopus Galliciensis, scripsit librum de quatuor Virtutibus, ad Mironem, aliàs Mironem Regem Galliciæ quem Librum prætitulauit Honestæ Vitæ Formulam: Sigebertus libro de Viris Illustribus, cap. 119. Hunc eundem Martinum Episcopum, transtulisse per manum Paschasij Diaconi plurimas Interrogationes,

& Responsiones sanctorum Patrum Ægyptiorum in Dumiensi Cœnobio ait Sigebertus (vt opinor e[illegible] libro cap. 118. Floruit regnante Theodemyro Rege Sueuorum, quibus temporibus Iustiniano [illegible] Repub. Athanagildus in Hispaniis Imperium te[nu]ere: Isidor. libro de Script. Ecclesiasticis cap. 22. de eius obitu. Vide Gregor. Turonen. Histor. Franc. lib. 5. cap. 37. de Myro autem Rege Galliciorum, quem Isidorus Teudemitum vocat. vide cap. 41.

S. P. N. IOANNES cognomento Climax, seu Climachus & Scholasticus, Abbas in Monte Sina scripsit, Epistolam ad Ioannem Abbatem Raythu, quæ habetur tomo 5 col. 178. & Opuscul. cui titulus, CLIMAX, siue Scala Paradisi: siue, Sermones 30. quibus tanquam gradibus ad Christianæ vitæ perfectionem adscenditur, extant col. 181. ad Abbatem Pastorem, de Officio Pastoris, Libellum, siue, Libri qui Paradisi Scala dicitur, Appendicem, tomo eodem, col. 729. cui subiecimus Commentaria in 30. Sermones Climachi, & eiusdem cōmendationem factam à Ioanne Raythu, seu Raytio Abbate, ibidem col. 737. Nec non eiusdem vita, tomo eodem, col. 177. à Daniele humili Monacho compendiosè conscripta. Adde contemplationem Scalæ vitæ eius admixtam, ibidem col. 739. scripsit præterea Climachus alia quædam necdum edita, ex quibus, teste Posseuino; extat Manuscripta in Bibliotheca Viennensi in sacram Scripturam expositio, de variis capitibus Religionis: de Virtutibus, dé Vitiis, de Beatitudine, de Precibus, de Pigritia, de Falso, idem testatur Sigebertus de Viris Illustribus, cap. 60.

S. P. N. IONNES Abbas Raythu contemporaneus sancti Climaci mox laudati scripsit ad eundem Epistolam quæ habetur tomo 5. col. 179. item eiusdem sancti Climacis Commendationem circa librum de Pastorali Officio, tomo eodem col. 738. & Scholia in eundem col. 739.

DANIEL humilis Monachus scripsit sub Compendio vitam sancti Ioannis Climacis, extat tomo 5. col. 177. indicat se fuisse discipulum Abbatis Ioannis, illius, ni fallor, ad quem sanctus Climachus, Climacem suum scripsit iis verbis: *Testis est Pastor noster Optimus Ioannes, à quo, Magnus ille exoratus de Monte Syna suas inscriptas à Deo Tabulas ostendit nobis, &c.*

D. VENANTIVS, Honorius Clementianus Fortunatus Pictauiensis Episcopus, scripsit Carminum, Epistolarum & Expositionum lib. 14. de vita sancti Martini lib. 4. qui extant tomo 8. pag 752. Cætera verò, diuersis de rebus Opuscula, tomo eodem pag. 772. in quorum titulo vocatur Presbyter Italicus.

S. COLVMBANVS Scotus, siue Hybernus, Cœnobij Bobiensis, in Italia primus Fundator, & Abbas scripsit, teste Sigeberto de Viris Illustribus, multa & ad canendum digna & ad docendum vtilia, ex quibus nunc extant, tomo 15. pag. 683. Carmen Monostichon, & Epistola ad Hunaldum discipulum, in qua detestatur auaritiam, pag. 685. quæ etiam habetur tomo 8. pagina 843. obiit Anno Dom. 614. secundum nonnullos; illum enim, Sigebert. in Chronico, obiisse meminit ad Annum Dom. 598. Vitam, Acta, Scriptorum monumenta sancti Columbani sume ex illis Authoribus quos percensent Notæ ad Romanum Martyrolog. 21. Nouembris. Quo die Ecclesia Festum eius inter Sanctos solemni ritu celebrat.

alterius, siue eiusdem S. COLVMBANI, Abbatis, Epistola Poëtica ex Codice Manuscripto Frisingensi, primùm suo nitori restituta & edita, tomo eodem pag. eadem, d 1

ANDREAS Hierosolymitanus, Cretensis Episcopus, vel Archiepiscopus non Hierosolymitanus, vt putauit Sixtus Senensis; scripsit Sermonem in Salutationem Dei-Paræ, Marco Hoppero interprete Extat tomo 12. pag. 674. & Orationes duas in Exaltationem sanctæ Crucis, quæ extant tomo 15. prima pag. 686 secunda pag. 688. floruit, vt vult Canisius, Anno 550. & Coccius 570. Habentur quamplures eiusdem Authoris Sermones in vitis Sanctorum, ex Simeone Metaphraste, & Aloysio, per R.P.D. Surium collecti: qua de re noluimus, hoc loco, studiosos librorum mole & sumptibus onerare.

ISAACOS Syros Monachos duos inuenio, vnum cuius scripta recensent Trithemius, & Gelasius, qui scribit eum obiisse temporibus Leonis & Martiani Imperatorum: alterum quem de Syriæ partibus ac Spoletanam vrbem prioribus Gothorum temporibus venisse, & vsque ad extrema Gothorum tempora superuixisse testatur, narratque de eo multa Gregorius lib. 3. Dialogorum: quique S. Presbyter Antiochenus nuncupatur initio Operis. Vtriusnam autem sit liber ille de Contemptu Mundi, quem posuimus tomo 5. col. 483. & seqq. incertum est. Inuenio quidem à Posseuino tribui Isaaco priori, sed neque Trithemius, neque Gelasius, qui scripta prioris Isaaci recensent, huius libri meminerunt: vnde non minus probabile, esse Isaaci posterioris, propter ea, quæ in principio huius libri annotata inuenies.

CHRYSIPPVS quidam Presbyter Hierosolymitanus, scripsit Sermonem de sancta Maria Dei-para, siue Homiliam D. Ioanne Pico interprete, quæ extat Græce & Latine, tomo 12. pagina 668. Hunc Avthorem Sæculo sexto ponit Margarinus, & fortassis idem ille est quem Photius in sua Bibliotheca tradit, scripsisse de Martyrio Nicodemi, Gamalielis, & Abibonis.

ANASTASIVS Episcopus Antiochenus, seu, quod idem est Theopolitanus Patriarcha, & Martyr, Anastasij Sinaïtæ successor in eodem Episcopatu, de quo multa Baronius tomo 8. Annalium,

nalium. Scripſit Compendiariam Orthodoxæ Fidei Inſtitutionem, quæ ſub nomine Athanaſij, & Cyrilli extat tomo 15. pag. 677. e 1. Scripſit etiam Profeſſionem ſuæ Fidei ad Gregorium Magnum, vt patet ex Gregor. lib 7. Epiſtol. epiſt 48. Indictione ſecunda Romanæ editionis, ſed ea non extat. Eundem librum Paſtoralis Gregorii in Græcam Linguam tranſtuliſſe, teſtis eſt Baronius Anno Chriſti 602. Martyrio affectus eſt, & excarnificatus à Iudæis, anno ſeptimo Imperii Phocæ, Anno verò Chriſti 609. vide ibi Annales Baronii, num. 3.

S. GREGORIVS Papa floruit Mauritii & Phocæ Imperatorum temporibus, Pontificatum iniit circa Annum 590. obiit Anno 604. Pontificatus XIV. multa ſcripſit ex quibus hîc poſuimus tantum Diuinum Officium, ſeu Liturgiam, quam Eccleſiæ, vt Formulam Miſſæ, reliquit, & quam Græci Dialogum cognominant, cum interpretatione Græcâ Georgii Codini, tomo duodecimo. pag. 325.

EVANTIVS, al. Euantus Abbas, qui putatur vixiſſe circa Annum Dom. 590. de quo vide Præfationem Henrici Caniſij ad Lectorem. Scripſit contra eos, qui ſanguinem immundum eſſe judicant, & carnem mundam eſſe dicunt Epiſtolam, quæ extat tomo 15. pag. 711. Primum edita ex Manuſcr. membranis S. Galli per eundem Henricum Caniſium.

Ex S. P. N. MARCI Anachoretæ Epiſtola ſecunda, Fragmentum tomo 2. col. 76. & tomo 5. col. 822.

SEPTIMO SÆCVLO COMPREHENSA.

HESYCHIVS, ſiue Iſichius Epiſcopus Hieroſolymitanus, tempore ſancti Gregorii vixit: nam ad eum eſt epiſtola 40. Libri 9. ex regiſtro eiuſd. S. Gregorii. Neque alius inuenitur Epiſc. Hieroſolymæ, qui dicatur Heſychius, vel Iſichius, ante iſtum. Hic igitur ſcripſit Sermones duos de B. Virgine, quorum ſecundus hunc titulum tantum habet *ejuſdem de eadem*, D. Ioanne Pico V. C. interprete, qui extant Græcè & Latinè, tomo 12. pag. 661. & ſequent. Item, Sermonem de ſancto Iacobo fratre Domini, cuius meminit Photius in ſua Bibliotheca, ſed non videtur extare. Σχόλια in duodecim Prophetas minores, & Iſaïam, ſed hoc opus necdum quod ſciam, eſt Latinè editum. Extat etiam ſub nomine Heſychii Presbyteri ad Theodulum, Sermo compendioſus, animæ perutilis, de temperantia, & virtute: quæ dicuntur ἀντιῤῥητικὸς ἢ εὐχητικός, hoc eſt, de ratione reluctandi & precandi, quem poſuimus Græcè item & Latinè, tomo 11. pag. 895. & ſeqq. vtrum tamen hic Sermo, perinde ac prædicti duo de B. Virgine ſint Heſychii Hieroſolymitani, nobis adhuc eſt incompertum, cum plures fuiſſe Heſychios Presbyteros ſcriptores Eccleſiaſticos, conſtet ex Bibliotheca Photii. Habemus etiam ſub nomine Heſychii Presbyteri Hieroſolymitani, orationem demõſtratiuam, in ſanctum Andræam Apoſtolum, Carolo Fabio interprete, tomo 15. pag. 821. d 2. ex editione Lugd. Thomæ Galleti.

Putant nonnulli hunc Heſychium Presbyterum eſſe eundem qui ſcripſit Commentaria in Leuiticum, quem Epiſcopum Hieroſolymitanum appellat Strabus Monachus, Præfatione Gloſſæ ordinariæ in Leuiticum; eumque exiſtimant ex Presbytero Hieroſolymitano factum eiuſdem Eccleſię Epiſcopum, eſſéque illũm Heſychium qui in ordine Hieroſolymitanorum Epiſcoporum numeratur quinquageſimus nonus, in Chronologia ſancti Nicephori: floruitque (vt dictum eſt initio) tempore ſancti Gregorii Magni, ad quem extat eiuſdem Epiſtola, quæ eſt, vt ſuprà, 40. lib. 9. Regiſtri. De his Conſule Apparatum Poſſeuini.

SOPHRONIVS Epiſcop. ſiue, Archiep. ſiue, Patriar. LXII. Hieroſol. de quo multa Baron. tom 8. Annal. vixit temporibus Heraclii Imperatoris, extant eius Orationes duæ in Chriſti Seruatoris Natalitia, quæ tum in Dominicum diem inciderant, item & de immani ſæuáque tyrannide Sarracenorum qui per id tempus obſidebant vel occupabant Bethleem; tomo 2. col. 251. & eiuſdem, ſanctorum Archangelorum, Angelorum, cæterarumque Cœleſtium Virtutum, Encomium: tomo eodem col. 259. Item, epiſtola ad Sergium in Conciliorum tomis in VI. Synodo, Act. 11. Eidem attribuitur fragmentum de laboribus, certaminibus & peregrinationibus SS. Petri & Pauli: (æquiori tamen iure putauerim eſſe Sophronii Presbyteri, cuius vitam deſcribit Hieronymus in Catalogo Scriptorum Eccleſiaſticorum) quod habetur tomo 7. col. 107. Vide quæ in titulo eius Orationum poſuimus, tomo 2. col. 251. cit.

ADVERTE obiter huius Sophronii, & illius qui IV. Sæculo habetur, & nomen & opera confundi: id Lectori enucleatius examinandum relinquere maluimus, quam quid ita controuerſum noſtro judicio dirimere.

HONORIVS I. Papa, de quo multa Baroniustomo 8. Annalium. præsertim anno 645. vbi eum aduersus varias calumnias deffendit, scripsit Epigramma de Ascensione Domini, ad Cœlos Apostolis obstupescentibus. extat tomo 8. pag. 680. c 2. Idem Epigramma attribuitur ab aliquibus Honorio II. etiam Pontifici Maximo.

S. P. N. ANTIOCHVS Monachus in Laura Primùm: Deinde Abbas in Monasterio Sancti Sabæ, de quo multa Baronius tom. 8. Annal. Scripsit Homilias CXXX. siue Pandectes Scripturæ Diuinæ ad Eustathium Præpositum, Godefrido Tilmanno Carthusiæ Parisiensis Monacho, interpr. * quæ extant Græcè & Latinè, tomo 12. pag. 5. & exomologesin quæ extat pag. 235. *In eâ fortitudinem nostram, decus & ornamentum: salutis inquam* (ait) *nostræ spem, nempe Crucem Christi tradidisti fidei aduersariis, &c.* quod Heraclio Imperante accidisse est manifestum.

LEONTIVS Constantiæ, vel vt alii volunt Neapoli, in Cypro Episcopus, scripsit vitam Ioannis Eleemosynarii, quam, quia nostri instituti non est, vitas Sanctorum hic inserere omittimus. Habet hic liber testimonium à secunda Nicæna Synodo. Homiliam de Transfiguratione Domini quam citat eadem Nicæna Synodus, sed non videtur extare. Contra Iudæos libri: ex quo Fragmentum extat ab Henrico Canisio editum, tomo 16. pag. 1.

S. ELIGIVS Nouiomensis Episcop. vicesimus: adfuit subscripsitque Concilio Cabilonensi I. quod tàm Episcoporum communi voluntate quàm ex euocatione Domini Clodouei secundi Galliarum Regis, fuit congregatum. Pro auferenda vero Simoniaca peste quæ à tempore Brunechildis Reginæ vsque ad Dagoberti tempora inualuerat, cum sancto Audoëno Archiepiscopo Rothomagensi sollicitè inuigilauit: vt scribit Vincentius in Speculo Histor. libro 13. cap. 87 Obiit, teste Sigeberto in Chronico, Anno Domini 666. scripsit Homilias 16. quæ extant tomo 2. col. 79.

Abbas IOANNES Moschus cognomento Euirarus, scripsit ad Sophronium Patriarcham Hierosolymitanum Pratum Spirituale: quâ ex re (opinor) fit vt ipsi Sophron. à nonnullis sit ad- * scriptum, & citetur sub nomine Sophronii, Actione quarta Synodi Nicænæ. Extat Græce & Latine Ambrosio Camaldulensi Monacho interprete, cum additionibus Diui Aloysii Veronensis Episcopi, contra omnes Hæreses; quas in singulorum capitum fine subiunxit tomo 13. col. 1055. extat etiam eiusdem Aloysii Lipomani Epistola ad Lectorem, ibidem.

ISIDORVS Hispalensis Episcopus, ad differentiam Isidori senioris Cordubensis Episcopi, Isidorus Iunior appellatus, &, vt quidam putant, Diui Gregorii discipulus: Floruit sub Heracleona Imperatore Heraclii filio, temporibus Sisebuti Regis Gothorum in Hispania, Anno Domini 630. Scripsit multa quę Trithemius enumerauit ex quibus hic extant Libri duo de Ecclesiasticis Officiis, tomo 10. col. 181. & sequ. Vitam ipsius habes initio tomi eiusdem in qua etiam Sancti nomine insignitur, cui ob sanctitatem Vitæ die xvi. Ianuarii, annui statoti sunt honores.

S. GALLVS Abbas & Confessor (Discipulus sancti Columbani cuius vitam conscripsit walafridus Strabo, habuit Sermonem, *Constantiæ* dictum, in Templo sancti Stephani in Consecratione Ioannis Episcopi Constantiensis, qui extat tomo 15. pag. 678. Hic Author per incuriam Sæculo VI. positus erat in Indice Coloniensis edit. cum sit ponendus hoc Sæculo VII. Obiit n. Anno Dom. 640. Vide Martyrolog. Baronii 16. Octobris.

PETRVS Laodicensis Episcopus, & Germanus Patriarcha Constatinopolitanus, scripserunt expositiones in Oration. Dominicam, quæ extant tom. 1. col. 369. floruit hic I. Author hoc Sæculo septimo, iuxta Coccium & alios.

GEORGIVS Pisides, Constantinopolitanæ Ecclesiæ Diaconus & Chartophylax, seu Referendarius: Scripsit Senariis Versibus inter alia quæ non extant, Opus sex dierum, quod habe- * tur Græcè & Latinè, interprete Federico Morello, tomo 14. pagina 389. & seqq. Habentur etiam eiusdem senariorum Fragmenta aliqua, ex Suida & aliis Scriptoribus, tomo eodem, pag. 436. floruit hic idem Author hoc Seculo VII.

THALASSIVS humilis Monachus, Abbas, scripsit ad Paulum Presbyterum, de sincera Charitate, ac vera Continentia, nec-non de Regimine Mentis Hecatontades quatuor, extant * Græce & Latine, tomo 11. pag. 1179. Scripsit ad eum Maximus Confessor, Librum de Scripturæ locis obscurioribus: hunc Authorem Coccius ponit Anno Christi 640.

BERENGOSVS, seu, Berengosius, ad S. Maximum, extra muros Treuirorum, Abbas, scripsit de Laude & Inuentione sanctæ Crucis, libros tres: tomo 2. col. 485. Eiusdem, Libellus insignis de Mysterio ligni Dominici, &, de luce Visibili & Inuisibili, per quam antiqui Patres meruerunt illustrari: col. 520. Eiusdem, in illud ex Psalmo 58. *Deus repulisti nos & destruxisti nos, &c.* Sermo, in Natali Martyrum legendus: tomo eodem, col. 541. Eiusdem, Sermo de Martyribus, de eodem Psalmo 58. *Deus repulisti nos, & destruxisti nos:* col. 546. Eiusdem in illud ex Leuitici cap. 6. *In sartagine oleo conspersa frigetur, offeret eam calidam in odorem suauissimum Domino Sacerdos: qui iure, patri successerit, &c.* Sermo de vno Confessore: col. 549. Eiusdem, in illud ex eodem 6. Leuitici capite: *Ignis in Altari semper ardebit, quem nutriet Sacerdos, &c.* Sermo de vno Confessore atque Pontifice: col. 553. Eiusdem, Sermo in Dedic. Ecclesiæ, déque Reliquiarum veneratione: col. 557. Hunc, mul-

ta ſcripſiſſe de Humana Sapientia, & de iejuniis Quatuor Temporum annotauit Sigebertus libro de Viris Illuſtribus, cap.157. Ponit hunc Authorem Bellarminus Sæculo ſeptimo. Sed addit incertum eſſe, quo tempore vixerit.

B. ESAIAS Abbas, ſcripſit ad Fratres, cum quibus viuebat, Homilias, ſeu Orationes 29. extant tomo 2. col. 181. ponit etiam hunc Authorem Bellarminus Sæculo VII. & addit incertum eſſe quo tempore vixerit.

S.P.N. THEOPHRIDVS Abbas, ſcripſit Sermones duos de Sanctorum Reliquiis & Veneratione, I. tomo 2. col. 353. extat: II. col. 355 quo tempore hic Author vixerit, non ſatis conſtat, ponitur quidem à recentioribus quibuſdam, Anno 1120. ſed nullo certo argumento, nos iuxta Antiquos Sæculo VII. poſuimus.

MAXIMVS Conſtantinopolitanus, Monachus, Confeſſor & Martyr, de quo multa Baronius tomo 8. Annalium, ſcripſit varia, quorum Catalogum texit idem Baron. Anno Chriſti 657. numero 31. Sed ex iis aliqua non extant, aliqua nondum ſunt in Latinam Linguam conuerſa, habes Græce & Latine Liturgiæ expoſitionem: ſiue, de Eccleſiaſt. Myſtagogia, & quorumnam ſint ſigna in ſancta Eccleſia, quæ in diuina Synaxi, ſeu Cõmunione peraguntur, librum to.12. pag.410.e. Pontifice M. Honorio I. imperante autem Heraclio certauit aduerſus Monothelitas fortiter ſcripſitque.

NICEPHORVS Cartophylax, ſcripſit ad Monachum quendam Theodoſium, Corinthi incluſum, de quarundam Quæſtionum explicatione, Epiſtolas duas, tomo 3. col. 47. Eiuſdem (non admodum certum tamen, an Nicephori cuiuſpiam alterius) Epiſtolæ, ad eundem Theodoſium (vt opinor) ex Typographorum incuria corrupto foliorum indice numero, penè prætermiſſum Fragmentum, de Ligandi Soluendíque Poteſtate, tomo 3. col.146. Hunc Authorem hoc Sæculo ponit Margarinus, ſed à Coccio ponitur anno 830.

S.P.N. HILDEPHONSVS, ſiue Idelphonſus, vel (vt alii legunt) Illephonſus: & quidam, Alphonſus Archiepiſcopus Toletanus, poſt Eugenium II. Anno Chriſti 662. de quo multa Baronius tomo 8. Annal. ſcripſit multa Carmine & ſoluta Oratione, ex quibus extant, Liber de Illibata Virginitate ſanctæ ac glorioſæ genitricis Dei Mariæ, contra Infideles, ordine Synonimorum conſcriptus: tomo 9. col. 91. Eiuſdem, Liber contra eos qui diſputant de perpetua Virginitate ſanctæ Mariæ, & de eius Parturitione: tomo eodem, col. 135. Homilia eiuſdem, contra eos qui mendosè affirmant, Mariam Virginem, contra Legem, Dominum peperiſſe: eodem tomo, col. 142. Eiuſdem, Sermones ſex de Aſſumptione beatiſſimæ & glorioſæ Virginis Mariæ: eodem tomo, col.144 Eiuſdem, Sermo in Natiuitate beatæ Mariæ Virginis, tomo eodem, col.168. & de Purificatione Sermo, tomo eodem, col.172. omnia partim primùm edita, partim verò ad Manuſcrip. Codices collata & emendata per R.P.F. Franciſcum Feu-ardentium, Theologum Doctorem Pariſienſem. Extat etiam inter Opera ſancti Iſidori Hiſpalenſis Libellus de ſcriptoribus Eccleſiaſticis ſub nomine ſancti Hildephonſi. vide plura tomo 9. col. 92. in titulo.

S. IVLIANVS Toletanus Archiepiſcopus ſecundum aliquos diuerſus à Iuliano Pomerio, Presbytero; & a Iuliano Pomerio Diacono, (Conſule, quæ habentur tribus ab hinc lineis, res n. hæc controuerſa eſt admodum) ſcripſit diuerſa Opuſcula, ex quibus extant, Epiſt. ad Idacium Barcinonenſem, ſiue Barcillonenſem, Oratio ad Deum, Prognuſticon, ſiue, de Origine Humanæ Mortis, Futuro Sæculo, aut Vitæ Futuræ Contemplatione, lib.3. tomo 9. col.339. Eiuſdem, de Demonſtratione ætatis ſextæ, contra Iudæos, lib,3. tomo 4. col.109. Quos ſe ſcripſiſſe Anno Chriſti 686. teſtatur ad finem libri tertii: Iſtorum trium Opuſculorum Authorem eſſe dicique debere Pomerium non dubitò, cùm in ſua Præfatione ad Demonſtrationem ſextæ ætatis contra Iudæos, Pomerium ſe ipſemet dicat: *Inclyto, glorioſo, &c.* inquit, *Domino Eringio Regi, Iulianus (Pomerius* in aliis editionibus habetur) *ſeruulus veſter.* At pluribus annis iuniorem altero Pomerio quem citat in Prognoſticon, lib.3. cap.16. 19. 20. 26. 27. 28. Gennadius verò, Maurum natione, Presbyterum in Gallia ordinatum, ſua ipſius ætate adhuc ſcribere, & in conuerſatione Deo digna viuere, in Catalogo cap.98. & Iſidorus, alios quoque tres Prognoſticos de Vitæ Futuræ Contemplatione libros ſcripſiſſe ait in Catalogo cap.12. eumque ſequutus Honorius Auguſtod. ita vt prioris meminiſſe, capite 54. poſterioris verò Pomerii, cap.56. Sigebert. dicamus: nec initia, cùm ob multa alia, tum quod Eugenium Toletanum præceptorem ſuum dicat, Prognoſtic. libr. cap.17. Ac proinde in Hiſpania in ſacris Diſciplinis adoleuiſſe, & iunior Iſidorum Hiſpalenſem ſeniorem vidiſſe, facilè dici poſſit. Epiſcopum autem ſcripſiſſe contra Iudæos, iodicat, illud ex eius Præfatione: *huius acerbitatis ſententiam* (Ezechielis videlicet 33. contra Paſtores tacentes) *pertimeſcens, & Ordinis mei mancipatus officiis, &c.* & ſtatim initio primi libri, *nitendum eſt nobis, qui (licet indigni* , inquit) *miniſtri tamen verbi Dei ſumus, &c.* Fallitur Margarinus, tres enim diſtinctos Iulianos oportet conſtituere: Primum Pomerium natione Maurum, ſecundum ſanctum Iulianum Archiepiſcopum Toletanum, qui nequaquam dictus fuit Pomerius: tertium, Iulianum Toletanum Diaconum, forſan Pomerium appellatum, qui poſterior aliquando fuit ſancto Iuliano Archiepiſcopo. De his plenius annotamus ſuis locis, initio Operum duorum Iulianorum Toletanorum, ibi vide. Eiuſdem Commentarii in

Nahum Prophetam, extant tomo 1. col. 583.

IVLIANVS POMERIVS, Toletanæ Sedis Diaconus, in ſancti Hildefonſi Librum de Laudibus intemeratæ ſanctæ Dei genitricis Mariæ, quæ in die Aſſumptionis ſuæ apparuit ei viſibiliter, eique veſtimentum dedit, Præfationem ſcripſit, quæ extat tomo 9. col. 91.

SEVERVS Patriarcha Alexandrinus, ſcripſit de Ritibus Baptiſmi Libellum, extat tomo ſexto, col. 23. & Ordinem oblationis Myſteriorum, ſeu Liturgiæ, & Sacramentorum Rituale, Chriſtianis Ægyptiis idiomate & charactere Syriaco tradidit, mox poſt Mahumeticam tempeſtatem (vt videtur) in captiuorum ſolatium: quod habetur tomo 6. col. 34. Item, Precationes A-be-ce-dariæ Syrorum. Vide Genebrardum in Chronologia, ad Ann. Chriſti 646. vt poſuimus tomo eodem, col. 23.

COSMAS Hieroſolymitanus floruit, vt Author eſt Suidas, temporibus Damaſceni, ſcripſit in ſanctam Chriſti Redemptoris Theogoniam, Feſtáque alia & Myſteria, Hymnos XIII. tomo 8. col. 716.

PANTHALEON Eccleſiæ Conſtantinop. Diaconus, ſcripſit Sermonem vnum de Chriſto * & ſancto Ioanne Præcurſore eius, Græcè & Latinè, tomo 12. pag. 686. Hunc Authorem hoc ſeculo ponit Margarinus, ſed à Coccio ponitur Anno 850.

PETRVS Apollonius Collatinus, ſeu, Collatius, al. Presbyter, al. Epiſcopus Nouarienſis, ſcripſit Carmine heroïco, de excidio vrbis Hieroſolymitanæ libros 4. qui extant tomo 8. col. 731. Hunc Authorem hoc Sæculo VII. ponit Margarinus.

MARCVLFVS, Monachus, qui vixit circa Annum Domini 660. ſcripſit Formularum lib. 2. qui vnà cum quibuſdam aliis incertorum Authorum, illis admixtis, extant ex editione Pariſienſi, Anni 1613. tomo 16. pag. 2. Acceſſerunt & aliæ veteres Formulæ incertorum, ex vetuſtiſſimis codicibus, quas Hieronymus Bignonius primus edidit & recenſuit.

IOANNES Carpathiorum Epiſcopus (quem quia Photius citat, poſuimus hoc ſæculo:) ſcripſit ad Monachos ex India, eorum rogatu, capita Hortatoria, ſiue Documenta Spiritualia LXXXII. tomo 15. pag. 845. c 1. Habentur etiam infra Sæculo XII. huius Bibliothecæ poſt Michaëlis Glycæ Opuſcula.

OCTAVO SÆCVLO CONTENTA.

ALTHELMVS, vel vt alii legunt Adelhelmus, ſiue Adelmus, Occidentalium Saxonum, ſeu Schirreburgenſis in Britannia Epiſcopus, ſcripſit diuerſa Opuſcula, quæ enumerant Trithemius, Poſſeuinus, & alii: ex quibus extant ad Hyldilicham, Iuſtinam, &c. Virgines, de Laudibus Virginitatis, Epiſtola, ſiue Liber, ab innumeris mendis quibus ſcatebat, in Editione prima, repurgatus, nec tamen ſublatis plurimis partim Latinis vocibus, quæ illi ſunt familiares, tomo 3. col. 275.

Sigebertus, hunc Adelmum (vel vt alii Adhelmum) Abbatem Scotorum appellat: atque, præter alia quædam, ſcripſiſſe librum de Virginitate, geminato opere (exemplo Sedulii) ideſt, Proſa & metro: Libro de Viris Illuſtribus, cap. 66. Eundem (etiamſi Epiſcopum nominet) dicit cap. 133. Eiuſdem Libri, expreſſiſſe rerum qualitates, Libro Ænigmatum, in mille Verſibus: quem vtrumque Adhelmi librum (Poëticum videlicet, de Virginitate, & alterum, Ænigmatum:) Manuſcr. vidi in Bibliotheca, V. C. Briſſonii, Pariſij Senatus Præſidis. Epiſtolæ ſuæ, cap. 7. citat Librum triceſimum Moralium Gregorij, Sedis Apoſtolicæ Præſulis, *à quo rudimenta Fidei, & Baptiſmi Sacramenta*, inquit, *ſuſcipimus*; & cap. 22. *S. Agathæ rumores, & Luciæ præconia*, inquit, *Præceptor & Pædagogus noſter Gregorius, in Canone quotidiano: pariter copulaſſe cognoſcitur, &c.*

S. P. N. GERMANVS, Confeſſor, ex Cyzinenſi Epiſcopo, Conſtantinopolitanus Patriarcha, vixit temporibus Leonis Iſaurici, ſeu Coronis Imperatoris, à quo & eiectus eſt Patriarchatu & in exilium actus. Vide hac de re, tomo 12. pag. 689. in marg. Scripſit multa, ex quibus nunc extāt * Græcè & Latinè, Theoria Rerum Eccleſiaſticarum, tomo 12. pag. 375. vbi teſtimonium eius ſanctitatis in titulo exhibetur. Habes etiam tomo eodem, pag. 689. Eiuſdem Patris, in tres Sermones, præſentationis, ſcilicet, Natiuitatis, & Dormitionis diſtributum, Encomium ſanctiſſimæ Deiparæ, Petro Pantino interprete, quod tamen Iacob, Gretſerus Societ. IESV, in Notis ad libros ſuos de Cruce, putat eſſe alterius Germani, ſicuti & ipſam theoriam. Eiuſdem nomine & Petri Laodicenſis, Latinè tantum editus eſt Commentariolus quidam in Orationem Dominicam: huius Bibliothecæ, tomo 1. col. 369. quem ad verbum, tranſcriptum & expreſſum habes in illa eadem Rerum Eccleſiaſticarum Theoria, tomo anteà deſignato, pag 404. Fertur etiam ipſius eſſe fragmentum quoddam contra Hæreſes ad Anthimum ab Henrico Caniſio editum, quod habetur tomo 15.

pag.709. c I. Ibidem reperitur Oratio sub eodem nomine in primam ieiuniorum, &c. At alius esse non videtur; sed alterius qui vixit Sæculo XII. Obiit tandem ætatis suæ anno 90. Vide apud Nicephor. in Chronol. & Zonaram in Annalibus.

S. GREGORIVS tertius Pontifex Maximus, iniit Ecclesiæ Catholicæ Pontificatum ad Annum Christi 730. Extat excerptum ab eo editum, ex Patrum dictis Canonumque sententiis de diuersis Criminibus, & Remediis eorum. tomo 6. col. 399.

Scripsit & Commonitoria dicata Leoni & Constantino Imperatoribus, Iconomachis, ait Sigebertus libro de Viris Illustribus, cap. 76. Præter alios autem versatus est in illo eodem argumento, scripsitque librum Pœnitentialem, secundum decreta Canonum, ad Ebbonem Rhemensem, vt notat Sigebertus, libro eodem de Viris Illustr. cap. 123.

ALVINVS, Alcuinus, siue, Albinus Flaccus, Anglus, cognomento Diaconus, Bedæ Discipulus & Præceptor Caroli Magni; quo regnante Abbas fuit sancti Martini Turonensis, claruit anno 780. scripsit librum de Diuinis Officiis, seu, Ordinis Romani expositionem tomo decimo, col. 225. & seqq. Plura, de eodem Albino collegit Melchior Historpius, ex Trithemio, Sixto Senensi, & aliis, quæ extant in titulo, ALBINVS, initio tomi eiusdem.

LVCAS Abbas Montis Sancti Cornelii, scripsit, ex Apponii Commentariis in Cantica Canticorum, ab eiusdem Libri, capite 4. versu 8. vsque ad finem; Summariola, tomo primo, columna 327.

ANONYMVS Author, Præfationis in sancti Dorothei doctrinas quas inuenit, scripsit Epistolam ad Fratrem, qui petebat sibi mitti doctrinas inuentas sancti Patris Dorothei. In qua Epistola continetur laus Dorothei & narratio vitæ Dosithei, Discipuli ipsius Dorothei, quæ extat Græcè & Latinè, tomo 11. pag. 745. Porrò ille vixit, cum esset Tharasius Patriarcha Constantinopolit. vt apparet ex eò quòd in illa sua Præfatione: *A Marco, Efria, Barsanuphio, & Dorotheo, Acephalis, ait, longè diuersissimi sunt hi, quos non solum à Patriarcha Tharasio, (qui hoc tempore, summo Sacerdotio præest) traditos amplector, &c.*

SENTENTIÆ SS. Patrum de Venerandarum Imaginum vsu, comprobatæ in sancta & generali Synodo, Imperantibus Constantino & Irene matre, Anno à Christi Natiuitate 756. & eorum Imperii VIII. incipiente G. M. T. interprete. Extant Græcè & Latinè tomo 11. pag. 725.

S. BONIFACIVS primus Archiepiscopos Moguntinus, & Martyr, & Germanorum Apostolus, de quo multa Baronius tomo 9. Annalium. & Bellarminus de Script. Ecclesiast. cuius testimonium habes initio Operum eius. Scripsit Epistolas multas, quæ vnà cum Epistolis aliorum ad ipsum sanctum Bonifacium, extant tomo 16. pag. 48. vsque ad 121. per Nicolaum Serarium Societ. IESV editæ, & Notis illustratæ, tomo eodem pag. 784. c 2. vsque ad pag. 806.

MARCVS Episcopus Idruntis floruit, vt vult Coccius Anno Christi 750. scripsit Hymnum in magnum Sabbathum, qui extat tomo 8. pag. 725.

ANASTASIVS Abbas, diuersus ab Anastasio Sinaita, quem Henricus Canisius suspicatur illum esse, cuius meminit Damascenus initio libri de Trisagio, & Baronius Anno Christi 749. scripsit librum contra Iudæos, qui ab Henrico Canisio, editus extat tomo 4. par. 2. col. 1073. ibidem existimatur Sæculo VIII. vixisse.

INCERTI cuiusdam Authoris, qui videtur vixisse circa Damasceni, collectanea contra Securianos, ab eodem Canisio edita, extant eodem tomo, eadem parte, col. 1108.

ETHERIVS Episcopus Vxamensis, & beatus Presbyter, scripserunt aduersus Elipandum Archiepiscopum Toletanum libros duos, quorum hic est titulus: *Eminentissimo nobis, & Deo amabili Elipando, Toletanæ Sedis Archiepiscopo*; primùm, de Adoptione Christi Filij Dei, alterum, de Christo & eius corpore, quod est Ecclesia: & de Diabolo & eius corpore quod est Anti-Christus. Qui à Petro Stevartio Leodio sanct. Theologiæ Doctore, & Professore Ingolst. &c. editi anno 1616. extant tomo 4. par. 2. col. 461. Vide diuersas de vtróque Authore & Elipando Annotationes, ibid. ante duos libros.

DACRIANVS, Abbas, Ordinis sancti Benedicti, scripsit Spiritualis Vitæ Documenta, & Speculum Monachorum, extant tomo 5. col. 701. & 704. Hunc Authorem VIII. Sæculo, vixisse sentit Margarinus de la Bigne, de eo nihil aliud habemus quam fuisse ipsum Monachum sancti Benedicti. Vide Posseuinum in Apparatu Sacro.

ORDO Romanus, de Diuinis Catholicæ Ecclesiæ Officiis, quem octauo Sæculo scriptum esse existimant Melchior Hittorpius, Iudoc. Coecius, extat tomo 10. pag. 1. vsque ad 140. in cuius tomi initio capita eius omnia breuiter recensentur: ad iungitur Expositio Missæ transcripta ex venerandæ vetustatis Codicibus. tomo eodem, col. 1169. ante quem immediatè habetur Epistola Melchioris Historpij, seu, Hittorpij. Item, qualiter quædam Orationes, & Cruces in *Te igitur*, agendæ sint, tomo eodem col. 1177.

NONO SÆCVLO CONTENTA.

PAVLINVS Aquileienfis Epifcopus, fcripfit, ex Decreto Caroli Magni Galliarum Regis & Imperatoris, quem tertæ Dominum vocat, aduerfus Felicem Vrgelitanum, & Eliphandum Toletanum Epifcopos, libellum, tomo 4. col. 315. & tomo 3. Concil. cum hac infcriptione: *Incipit Libellus Sacrofyllabus, &c.* Habitus eft Paulinus Aquileienfis Epifcopus, doctrina & fanctitate celebris, ipfumque, & in vita, & poft mortem clarniffe Miraculis produnt monumenta Aquileienfia Ecclefiæ: Moritur tempore Caroli Magni, Anno falutis 802. Plura, de eo in Annal. Ecclefiaft. tomo 9. anno 802. cap. 16. & feqq. Eiufdem, aduerfus eundem Felicem, libri 7 eruditi ex Mff. V. C. Nicolai Fabri I.C. tomo 4. par. 2. col. 1. & feqq.

S. NICEPHORVS, Conftantinopolitanus Patriarcha ab aliquibus dictus: eum tamen in Conftantinopolitana Cathedra fediffe vnquam dici non poteft, cum deduxerit feriem Epifcoporum Conftantinopolitanorum vfque ad Ignatium Eunuchum, qui fextus à Nicephoro Tharafii fucceffore, illius Ecclefiæ clauum tenuit, Imperatorum verò, ad Michaëlem 3. Theodoræ filium occifum in Palatio Mamitis, & Eudoxiam coniugem Auguftam Bafilii Macedonis, quo imperante fcribebat, deinceps verò Nicephorum nullum Byzantii Patriarcham legimus. Mirum fanè, cùm omnes ferè citent hanc Chronologiam fub nomine fancti Nicephori Conftantinopolitani Epifcopi, quem certum eft fub Leone Armeno claruiffe. Vide Baronium Notis ad 13. Martii Romani Martyrologii: Nifi velimus quinque illos Conftantinopolitanos Epifcopos, qui poft Nicephorum in Chronologia ponuntur, non ab ipfo fancto Nicephoro, fed vel ab Anaftafio Bibliothecario interprete, vel ab alio fuiffe adiectos. Sed id in medio relinquimus, (vide tamen quæ notauimus initio Operis Nicephori, tomo 7. col. 265.)

Quidquid fit, eâ de re certum eft eum effe Auth. Chronologiæ tripartitæ, olim quidem ab Anaftafio Sedis Apoftolicæ Bibliothecario: Deinde, ante aliquot annos, per Ioannem Cametarium, Latinè factæ: Poftremò autem, ad Anaftafii exemplaris fidem emendatæ, & Notis illuftratę per Antonium Contium, vfque ad Hierofolymitanorum Pont. Catalogum, quæ enim fequuntur, adiecta funt per M. D. L. B. tomo eodem col. 265. & fequentibus. Eiufdem, Opufcula quatuor contra Iconomachos Francifco Turiano interprete, ex tomis antiquæ lect. Henrici Canifii I. C. tomo 4. parte 2. col. 1119. fcripfit, & Epiftolam ad Leonem tertium Pontif. quæ extat apud Baron. tomo 9. Annalium, ac propterea à nobis hic omiffa eft.

APONIVS quidam vir doctus, vt ait Bellarm. libro de Script. Ecclefiaft. fcripfit in Cantica Canticorum, Commentarium in fex libros diftinctum, tomo 1. col. 265. ex quo Summariola collegit Lucas Abbas fancti Cornelij, quæ extant tomo eodem, col. 327. & in eadem Compendiofa Scholia Vdalrici Regij, ibidem.

CLAVDIVS Altiffiodorenfis, vel, vt alii volunt certiori innixi coniecturâ Taurinenfis Epifcopus, natione Scotus, fcripfit multa in facram Scripturam, fed ex iis nihil habere potuimus, præter Commentarium in Epiftolam ad Galatas, qui extat ex editione Vidouri, tomo 1. col. 795. vide quæ prænotauimus hic.

IONAS Aurelianenfis Epifcopus, contra Claudii Taurinenfis Epifcopi Iconomachi Libellum ad Theodomirum Abbatem, præcipiente & monente Ludouico Pio, Imperat. & Rege Galliarum, quoddam Opufculum dirigere cœperat, digefferatque magna ex parte, cùm interiit Claudius: Sed quia in eius Difcipulorum mentibus, non illa modò, fed Ariana etiam Hærefis pullularet, hortatu Catholicorum, Opus quod prætermiferat, enucleatim difcutiendum repetiuit, cumque imperanti patri reddere nequiuiffet, Carolo Caluo Galliarum Regi, meritò offerendum iudicauit, & proinde fcripfit libros 3. de Cultu Imaginum contra eundem Claudium, feu, Claudianum Taurinenfem, qui extant tomo 4. col 533. vide quæ ibidem de illo Annotauimus. Ionæ cuiufdam alterius, qui fancti Columbani vitam eiufque Difcipulorum Atilæ & Euftachii defcripfit, meminit Sigebertus, libro vltimo de Viris Illuftribus, capite 61.

S. THEODORVS Studites, Abbas, Confeffor, & Martyr fub Michaële Balbo, Anno Domini 826. Aliqui tamen volunt eum tantum obiiffe Anno 829. (quo Anno mortuus eft Michaël) fub filio eiufdem Michaëlis, Theophilo fcilicet, Iconomacho imperante. De quo multa Baronius tomo 9. Annalium, ad Annum Chrifti 798. eiufque teftimonium habetur tomo 2. col. 743. Scripfit plurima, ex quibus extant Sermones Catechetici 134. interprete Ioanne Læuineio Belga Canonico Antuerp. tomo 2. col. 603. Sermo in Dominica quarta ieiunii; tomo eodem, col. 735. Teftamentum ipfius; col. 736. Fragmentum ex Epiftol. ad Naucration filium; col. 739. Idem Frag-

mentum verbis eisdem habetur, tomo 3. col. 162. Fragmentum ex Epistola ad Gelasium: ex Monasterio profugum, &c. tomo eodem 2. col. 741. Canon in electione sanctarum Imaginum: ibidem col. 746. Item eiusdem Authoris Notę & Obseruationes in easdem Catecheses habentur, columna 750. de Honore & Adoratione sanctis Imaginibus exhibenda, tomo 3. col. 163.

HALIGÆRIVS, siue Halitgarius Episcopus Cameracensis, vixit tempore Ludouici Pij Imperat. scripsit Libros 5. de Virtutibus & Vitiis, & ordine Pœnitentium ex Manuscr. Monasterii sancti Galli & tomis antiquæ Lectionis Henrici Canisii, extant tomo 5. col. 952. Eiusdem Pœnitentiale, siue alterius incerti Authoris, cum Epistola Hormisdæ Papæ, tomo eodem col. 990.

AMALARIVS Fortunatus Germanus, Lexouiensis Monachus, & S. R. E. Cardinalis Archiepiscopus Treuirensis. Alcuini Discipulus, legatus à Carolo Magno Constantinopolim missus, floruit & temporibus Gregorii IV. Pontif. & Ludouici Pii Imperatoris, scripsit de Ecclesiasticis Officiis Libros 4. Officiales dictos ad eundem Ludouicum August. tomo 10. col. 305. Eiusdem, de Ordine Antiphonarii liber extat tomo eodem. col. 505.

FRECVLPHVS Lexouiensis Episcopus, floruit tempore Ludouici Pii Imperat. scripsit Historiarum Chronologicarum, tomos duos: Primum ad Elisacharum præceptorem suum, dicatum & distributum in libr. 7. cuius meminit Trithemius, qui continet res gestas ab orbe condito, vsque ad Octauiani Cæsaris tempora & Seruatoris nostri Iesu Christi Natiuitatem. Habetur tomo decimosexto, pag. 122. Alterum ad Iudith Augustam scriptum, itemque distributum in libros 5. qui continent res gestas à Natiuitate Christi, vsque ad Regna Francorum & Longobardorum, extatque tomo eodem, pag. 203.

AGOBARDVS Episcopus Lugdunensis, vixit tempore Lodouici Pii Imperat. scripsit diuersa Opuscula, quæ extant tomo 9. col. 1161. & seqq. ex edit. Papirii Massonii Lutetiæ, Anni 1605. primum in lucem data, quam tamen iuxta expurg. Iodicem Hispanic. nouissimum recognouimus. Scripsit præter illa quoque de Translatione Reliquiarum sancti Cypriani Carmen, quod quia cum operibus sancti Cypriani impressum est, hic omisimus.

LEIDRADVS, seu Ledradus Episcopus Lugdunensis, scripsit Epistolas duas, primam quidem ad Carolum Imperatorem, secundam verò ad charissimam sanctam sororem, quæ extant per eundem Papirium Massonium editæ, post Opera Agobardi. Nos verò eas sejunximus & posuimus, tomo 16. pag. 809.

S. METHODIVS, Confessor, Patriarcha Constantinopolitanus, multa scripsit ex quibus extat Fragmentum de iis qui abnegarunt fidem per diuersos modos & ætates, ex Bibliotheca D. Ioannis Tilii, Briocensis Episcopi, Gentiano Herueto Aurelio interprete, to. 6. col. 407. Niceph. in Chronologia eum numerat LXXXII. Episcopum Byzantinum, qui migrauit ex hac vita, Anno Dom. 847. Eiusdem, sancti Methodii putatur esse Fragmentum Domino Pol. ex Segregationibus σπουδαίων Μοναχῶν, id est, Studiensium Monachorum, tomo 5. 822. Sed videtur esse antiquioris cuiusdam, eiusdem tamen nominis, Nec-non & rescriptum aliquod ad eos qui dicunt quid profuit nobis Filius Dei, Homo factus & crucifixus in terra? & quare Crucis figuram pati sustinuit, & non aliquod aliud supplicium? & quare vtilitas Crucis, tomo 15. pag. 825. ex editione Iacobi Gretseri Societ. IESV. Item ad eos quos pudet Crucis Christi, tomo eodem, pag. 826.

Aliqui hæc duo posteriora Opera tribuunt cuidam Methodio Tyri Episcopo, qui vixit Sæculo tertio.

THEOPHANES Cerameus Tauromenitæ in Sicilia Episcopus, scripsit Annales à Diocletiani temporibus vsque ad Michaëlem Imperat. qui necdum sunt editi, diuersus fuit ab Authore Historiæ Miscellæ Pauli Diaconi, de qua plura habentur ab Henrico Canisio Annotata antè prædictam Historiam, scripsit præterea Homilias in Euangelia Dominicalia, & aliquot Festa totius anni, quæ seruantur Manoscr. Venetiis, & alia necdum edita. Extant ex ipsius scriptis saltem, quæ habere potuimus, tomo 16. pag. 811. & 812. Oratio in Dominicam ante Exaltationem pretiosæ & viuificæ sanctæ Crucis, & altera in Exaltationem S. Crucis à Iacobo Gretsero Soc. IESV editæ. Item Hymnus in Annunciationem Dei-paræ, quem huic Theophani attribuit Iudoc. Coccius, cum tamen Posseuinus attribuat Theophilo Nicæno, quem posuimus, tomo 8. col. 726.

THEODVLPHVS ex Abbate Floriacensi Episcopus Aurelianensis, vixit tempore Ludouici Pii Imperat. scripsit multa Carmine & Prosa, ex quibus extant, tomo 16. pag. 263. ex Cardin. Baron. tomo 9. Annal. Epistola ad Presbyteros Aurelianenses primùm euulgata, quæ optimis saluberrimisque vitæ Christianæ documentis referta est, ex Manuscr. Bibliothecæ Vaticanæ codice excerpta. Item Carmina quædam, & alia ab Henrico Canisio edita, tomo eodem, pag. 268. quorum aliquot etiam habentur tomo 8. col. 848. & seqq. quem vide tomo 16. pag. 270. a 2. circa ea quæ de eodem Theodulpho scribit Lectorem. Poteris etiam legere Elogia Doctorum virorum in eundem Theodulphum initio Operum eius, pag. 263. cit.

S. EVLOGIVS Cordubensis, Doctor & Electus Archiepiscopus Toletanus, & Martyr, vixit tempore persecutionis Sarracenorum, quæ incidit in Annum Domini 850. scripsit Memoria-

le Sanctorum, tomo 9. col. 203. Apologeticum pro Martyribus, tomo eodem, pag. 293. Exhortationem ad Martyrium, siue Documentum quod in carcere positus, Virginibus Christi, Floræ Mariæque, ergastulo mancipatis dicauit, tomo eodem, col. 309. Epistolam ad Willesindum Pampelonensis Sedis Episcopum, col. 230. & Epistolas aliquot ad Aluarum & alios, nec non Aluari Epistolæ ad eundem tomo eodem, col. 332. Reperta omnia studio Reuerendissimi D. Petri Pontii Leonis à Corduba Episcopi Placentini: & per Dom. Ambrosium Moralem Commentariis illustrata.

LVPVS Abbas Ferrariensis apud Senones, vixit tempore Caroli Calui Imperatoris, scripsit Epistolas ad diuersos, quæ ex recognitione Papirii Massoni, extant tomo 3. col. 612.

CHRISTIANVS Druthmarus dictus Grammaticus Monachus Corbeïensis, scripsit Commentaria, seu expositionem in Matthæum, item, Epitomen in Lucam & Ioannem, extant ex libro Inannis Trittenhemii Abbatis Spanhemensis de Scriptoribus Ecclesiast, tomo decimosexto, pag. 277.

VVALAFRIDVS Strabo Abbas Augiæ, Germanus natione, claruit tempore Ludouici Pii Imperat. Scripsit de Rerum Ecclesiasticarum exordiis & incrementis Librum, tomo decimo, pagina 661. moritur Ann. Christi 849.

HIPPOLYTVS Thebanus, vixit tempore Metaphrastis, scripsit Chronicon, cuius fragmentum, primùm ex codice Manuscr. Bibliothecæ Serenissimi Maximiliani Principis Bauariæ, &c. per Henricum Canisium, SS. Canonum Professorem Ingolstaldii, editum, extat tomo 16. pagina 806. ad illud Notæ, tomo eodem, pag. 808.

LVGDVNENSIS Ecclesiæ nomine extat, tomo 4. parte 2. col. 263 & sequ. circa Annum Christi 850. scriptus liber aduersus opinionem Ioannis Erigenæ cognomento Scoti: de Prædestinatione & Præscientia Diuina, & de vera humani Arbitrii Libertate, ex Manuscript. codicibus V.C. Nicolai Fabri I.C. Iudicium de tribus quibusdam Epistolis libro vnico comprehensum, to. 4. parte ead. col. 349. Absolutio cuiusdam quæstionis de generali per Adamum damnatione omnium, & spirituali per Christum ex eadem ereptione electorum: col. 401. Liber de tenenda immobiliter Scripturæ sanctæ veritate, & Sanctorum orthodox. Patrum Auctoritate col. 413. Notæ Andreæ Duuallii Doct. Sorbon. Parif. in eosdem Libros Ecclesiæ Lugdunensis, librum, scilicet, aduersus Ioann. Scotum, & librum de tribus Epistolis quæ extant in fine Operum eiusdem Ecclesiæ, col. 449.

ANASTASIVS Bibliothecarius, & Abbas Romanus, vir Doctus Græcè & Latinè, floruit Sæculo IX. circa Annum Dom. 858. vt scribit. inter cæteros, Bellarm. in libro de Scriptoribus Ecclesiasticis. Multa scripsit, extat hic ex eius Ecclesiastica Historia Excerptum, tomo 12. pag. 533. quod inscribitur: *Anastas. Bibliothec. Sarac. Euth. Mahometica.*

THEODORVS cogoomento Abucaræ Episcopus Cariæ, seu quod idem est Carûm imò & Charran, vixit tempore Basilii Macedonis & octauæ Synodi, scripsit diuersa Opuscula contra Hæreticos, Iudæos, & Saracenos. Anno Domini 1606. primùm Ingolstadii, Græcè & Latinè, ex Sereniss. vtriusque Bauariæ Ducis Maximiliani Bibliotheca in lucem prolata, & ex editione Iacobi Gretseri Societ. IESV, extant tomo 11. pag. 367. & seqq. Disputationis 4. contra Monophysitas, cap. 4. & 5. Mahumetem, cum Dæmone, Adamum ad Peccatum illiciente, comparat. Disputatione autem 6. contra Saracenos Theopaschytas, meminit Mahensis & Magadensis (meliùs fortè, *Bagadensis*) Mesquitæ.

PETRVS Siculus floruit circa Annum Domini 870. scripsit Librum, siue Historiam de varia & stolida Manichæorum hæresi, Archiepiscopo Bulgarorum nuncupata, extat per Matthæum Raderum Societ. IESV edita, tomo 16. pag 814. & seqq.

HINCMARVS Rhemensis Archiepiscopus, de quo multa Barnn. tomo 10. Annal. vixit tempore Nicolai I. Pontif. Ante annos L. suprà DCC. in Galliis celeberrimi Episcopi, cuius extant Epistolæ ad Hincmarum, & Hincmari ad ipsum. Scripsit Epistolas ad diuersos, quæ ex Manuscrip. membranaceo codice Bibliothecæ nobil. & Cathedralis Ecclesiæ Spirensis descriptæ sunt, ex recognitione Ioann. Busæi Socier. IESV, extant tomo 16. pag. 380. & seqq. Item, ex emendatione Ioan. Cordesii Ecclesiæ Lemouicensis Canonici, extant pag. 438. & seqq. eiusdem Hincmari Opuscula LV. capitum & alia, nec-non & ipsius Epistolæ, & aliorum ad ipsum. Item, eiusdem de Diuortio Hlotarii & Thetbergæ, pag. 521. Item, eiusdem aliæ Epistolæ, pag. 581. & seqq.

S. ADONIS Viennensis Archiepiscopi, qui floruit Anno Christi 879. Chronicorum Breuiarium, de sex ætatibus mundi vsque ad Annum Domini 879. siue, vsque ad natum, ex Carolo Simplice, & Eagina filia Regis Aoglorum, Ludouicum Francnrum Regem XXVIII. extat tomo septimo, col. 297.

FLORVS Magister, qui claruit tempore Caroli Calui, scripsit exegesin, siue expositionem Missæ, quæ extat tomo 6. col. 163. Hunc fuisse Monachum Ordinis sancti Benedicti, in Monasterio sancti Trudonis Diœcesis Leodiensis, scribit Trithemius de Viris Illustribus Ord. S. Benedicti, cap. 44.

cap.44. Sigebertus verò, ex integro, exposuisse Pauli Epistolas expositione collecta ex sancto Augustino, ita vt nouo & admirabili studio magnum sui Operis, de alieno labore, volumen ediderit, libro de Viris Illustribus, cap. 93. Legi in Manuscr. Codice perantiquo, illum adfuisse Concilio Carisiacensi, temporibus eiusdem Caroli Calui, & scripsisse contra Amalarium Lugdunensem, proinde is esse non potest qui Vsuardo antiquior fuit.

REMIGIVS Antissiodor. Episcopus, videtur floruisse iuxta Bellar. in libro de Script. Ecclesiast. circa AN. Christi 890. Carolo Caluo, aut Arnulpho Imperat. Scripsit expositionem Missæ, Sanctorum Patrum Sententiis & Authoritatibus confirmatam, tomo 6. col. 441. Hunc, Antissiodorensem Monachum, Sigebertus dicit: dumque Missæ Canonem exposuit, demonstrasse, qui & à quibus in ea sit positum vel additum, libro de Viris Illustribus, cap. 123. Eiusdem Enarratio in vndecim Prophetas minores luculentissima vnà cum magnâ perspicuitate miram breuitatem complectens, tomo primo, col. 621.

SALOMONIS Episcopi Constantiensis, qui claruit Anno 995. Scripsit Carmina ad Diadonem, alii, Dadonem Episcopum, & alios, quæ ex editione Henrici Canisii extant, tomo 16. pag. 825.

DVNGALI, Liber Responsionum aduersus Claudii Taurinensis Episcopi Sententias, ad HLodouicum Imperat. & filium eius Lotharium Augustum, ex editione Parisiensi, apud Petrum Metaïerium, collata cum Manuscr. V.C. Pauli Petauii Senatoris Parisiensis, extat tomo 4. par. 2. col. 145 vide quæ ibi Papirius Massonius annotauit.

HRABANVS, seu Rabanus Maurus, natione Germanus, ex ciuitate Fuldensi in Buchonia: dignitate Archiepiscopus Moguntinus, cùm anteà esset Abbas Fuldensis Monasterii, Ord. sancti Benedicti, Albini, seu Alcuini Angli quondam auditor. Scripsit de Institutione Clericorum ad Heistulphum Archiepiscopum, libros tres. Extant tomo 10. col. 559. Item Eiusdem Epicedion in suam vitam, col. 561. & Epigramma ad Fratres Fuldenses, col. 562. Vitam eius habes ex Trithemio quam poluimus initio tomi 10. cit. Dicitur obiisse ad Ann. Dom. 855. Ludouico & Lothario Principibus, ann. 9. Episcopatus sui.

GVIBERTVS Abbas Gemblensis, non ille Rauennæ Episcopus, qui ab Henrico Antipapa constitutus est, Anno 1084. scripsit Apologiam de sancto Sulpitio Bituricensi Archiepiscopo, quæ (manu exarata) Louanii, in Valle Martiniana adseruatur: Cuius extat Fragmentum tom. 7. columna 165. Testatur ipsemet Sigebertus, se, vitam illius, Abbatis scripsisse, & plures, diuini eius Officij partes ordinasse & Arte Musicâ mellificasse. Libro de Scriptoribus Ecclesiasticis capite 172.

DECIMO SÆCVLO CONTENTA.

EDIOTÆ sub nomine vir quidam pius proprio nomine suppresso, scripsit Contemplationum, seu Orationum libros v. qui extant tomo 5. col. 419. Regulas vitam Christianam complectentes, tomo eodem, col. 471. Annotationes in Psalm. 15. ibidem, col. 473. Contemplationem de B. Maria, ibidem, columna 477. Floruit hic Author, ex sententia Cardinalis Bellarmini, Anno 902.

D. FVLCO, cognomento Bonus, Comes Andegauensis, scripsit Epistolam ad Venerabilem & SS. Patrem Odonem, Dei gratia, Cluniacensem Abbatem, tomo 7. columna 635.

S. ODO, aliàs Ada (I. vel saltem II. vt habetur tomo septimo, colum. 643.) Abbas Cluniacensis, Auditor Remigii Antissiodorensis, claruit Anno 920. & obiit anno Christi 937. teste Sigeberto, scripsit multa: hic extat ad dictum Fulconem, cognomento, bonum, Andegau. Comitem Epistola, tomo 7. cit. col. 636. De Translatione corporis sancti Martini, (siue vt ipse dicit) reuersionis eius de Burgundia, Tractatum, ibid. col. 637. Nec-non alium tractatum inscriptum: *Quod Beatiss. Martinus compar Apostolis dicitur*, ibidem, col. 643. vbi vide præfixam Admonitionem in qua refertur Baronium de eo multa dixisse, &c. Præterea scripsit libro 4. de Vita sancti Geraldi, qui extant inter Vitas Sanctorum.

GALTERVS primus Archiepiscopus Senonensis, LIII. composuit quasdam Constitutiones in Concilio à se habito, quæ extant, tomo 6. col. 420. Eudonem Roberti Comitis Andegauensis filium Galliæ Regem consecrauit. Obiit Anno Christi 923.

S. VDALRICVS Auguſtanus & Regius Præſul Epiſcopatum iniit anno Do. 924. e6q; 50. functus eſt annos, Hermano teſte, vt refert Petauius Ration. temporum, libro 8. cap. 14. Obiit verò Anno 973. Extat eius Cenſura locorum quorundam ex libro ſexto Commentariorum Aponii Millenario & Centenario numeris, in vetuſto Codice miſerrimè deprauatorum, tomo 1. colum. 326. Item, eiuſdem Scholia in aliquot D. Lucæ Abbatis locos, ex eius Summariolis in Cantica, ibidem, col. 348.

S. STEPHANVS primus Eduenſis Epiſcopus, viuebat anno Domini 950. ſcripſit Tractatum de Sacramento Altaris, extat tomo 6. col. 377.

S. PELEGRINVS, vel vt alii legunt, Peregrinus, Archiepiſcopus Laurenſis, ſeu, Laureacenſis, ſcripſit Symbolum Fidei, quod extat tomo 4. col. 857. vixit Authore Coccio, ann. 970. Hunc, Pelegrinum dicit, Pictauienſis Eccleſiæ Antiſtitem & Archiepiſcopum Laureacenſem triceſimum primùm, vltimum tamen Adalberto ſucceſiſſe, Anno Domini 971. Patauiæ verò ſediſſe annis viginti ſub tribus Othonibus Imperator. & obiiſſe anno Domini 999. Gaſpar Bruchius, libro de Laureaco veteri.

MOSES Barcepha Syrus Epiſcopus, in Beth-raman & Beth-ceeno, ac curator rerum Sacrarum, in Mozal. (hoc eſt Seleucia Parthorum.) dicitur Sęculo X. floruiſſe, quamquam hoc ſit controuerſum: alii n. in XV. Sæculum eum reiiciunt: alii etiam in XVI. vt videre eſt in tabulâ Chronologicâ Biblioth. Pariſienſ. edita, anno 1624. ſcripſit Commentarium de Paradiſo, (antè annos 700. vt volunt) ad Ignatium fratrem: interprete Andrea Maſio, extat tomo 1. col. 21. ſcripſit præterea Commentarium in Matthæum, Librum de multitudine & differentia ſectarum, Librum de ſex primis diebus conditi mundi, quæ necdum ſunt edita.

Hunc tamen eſſe opinor Moſem illum Syrum, quem Andræas Fabricius Leodius, in Epiſtola ſua ad Othonem Cardinalem Epiſcopum Prænestinum & Auguſtanum, Quæſtionum ſuarum in Tridentinum Cathechiſmum, nuncupatoria: Romam miſſum Legatum, ait; Pontificibus Paulo tertio, & Iulio tertio, ab Ignatio Syro, Patriarcha Antiocheno, cum litteris quibus petebat quid S. R. E teneret in quibuſdam Fidei Chriſtianæ capitibus: ac præterea, vt recognoſceret ſummam vtriuſque P. M. in totum, orbem Chriſtianum, poteſtatem: Anno paulò plùs minùs 1550 Vereor ne Margarinus fallatur, cum Maſius qui primus eum Commentarium nactus eſt, & interpretatus, ante annos ſeptingentos compoſitum dicat. Vide quoque Apparatum ſacrum Poſſeuini.

THEODORVS, vel vt alii melius legunt, Flodoardus Presbyter & Canonicus Eccleſiæ Rhemenſis, poſteà Monachus & Abbas ſancti Remigii, vixit tempore Lotharii Imperatoris, ſcripſit hiſtoriam Rhemenſis Eccleſiæ, libris IV. diſtinctam, quam ex recognitione D. Georgii Coluenerii Doctor. ſanct. Theolog. & Regii atque Ordinarii Profeſſoris Collegiatæ Eccleſiæ ſancti Petri Præpoſiti, & Academiæ Duacenſis Cancellarii excuſam reperies, tomo 16. pag. 627. quibus addita eſt Appendix, & Catalogus omnium Archiepiſcoporum Rhemenſis Eccleſiæ.

Conſule eadem pagina, & ſequentibus, tùm Præfationem ad Lectorem, tùm pagina 628. Authoris eiuſdem vitam, ex his libris conſcriptam per eundem Dom. Georgium Coluenerium, necnon pagina 630. aliorum Authorum de noſtro Flodoardo teſtimonia & elogia. Quæ omnia miram tibi de ipſo notitiam conciliabunt.

Habes etiam ad maiorem totius Hiſtoriæ dilucidationem eiuſdem Coluenerii Notas, quibus obſcura illuſtrantur, dubia & inuoluta explicantur, mutila & deprauata ſupplentur & emendantur tomo eodem, pag. 749. Appendix vero ad Flodoardum, & Statuta Synodalia Eccleſiæ Rhemenſis, per Dom. Sonnacium, extat pag. 779.

GERBERTVS primùm Remorum, dein Rauennatum Archiepiſcopus, poſteà Romanus Pontifex Syluester Secundus dictus, vixit Sæculo X. & XI. de quo multa Baron. in Annal. & Seuer. Binius in Conciliis, ſcripſit ante Pontificatum Epiſtolas breuiores plures, quas ex Bibliotheca Papyrij Maſſoni habes tomo 3. col 687.

VNDECIMO SÆCVLO COMPREHENSA.

DOMINVS GALO S.R.E. Cardinalis, Parisiensis Episcopus & Apostolicæ Sedis Legatus dedit quasdam Constitutiones quæ habentur tomo sexto, col. 418. de eo scripsit Yuo Carnotensis Epistol. CXXII. ad Paschalem Pont. Max. cuius verba posuimus in fronte Constitutionum, columna 417. Item, ad eundem Galonem, vt Apostol. Sedis Legatum & Episcopum Engolismensem, scripsit Hildebertus Cœnomanensis, Epistolâ XXXVIII.

YVONIS, Sancti Quintini Beluacensis Ecclesiæ Prioris, Demum Carnotensis Episcopi LX. ad Haimericum Abbatem Aquitinensem, de Corpore Domini, vtrum in Cœna datum sit Discipulis passibile, cum nos illud sumamus impassibile, Epistola, tomo 3. columna 166. De Ecclesiasticis Sacramentis, ac Officiis, & præcipuis per annum Festis Sermones XXI. tomo decimo, columna 767. Vitam eiusdem leuiter adumbratam habes initio tomi eiusdem. De Historia Cessionis illius, qua abdicauit se suo Carnotensis Prælatione, quam in Ecclesia Sancti Quintini habuerat: multa habes in illius Epistolis: Epistola 17. 22. 107. ad Fulconem Beluacensium, 176. & 208. ad Gaufridum Beluacensem, & 259. ad Philippum, Trecensium Episcopum.

FVLBERTVS Carnotensis Episcopus, floruit Anno Domini 1010. scripsit Epistolas multas, Sermones etiam ad populum, & Hymnos aliquot, extant hæc omnia ex Manuscrip. Codice Biblioth. Regii Colleg. Nauarræ, Petri Petauii, & Nicolai Fabri, studio Caroli de Villiers Doct. Theolog Parisiensis edita, anno 1608. & Notis illustrata, tomo 3. col. 430. & to. 8. col. 847. eiusdem Poema in die Paschatis. Habes tomo 3. citato, col. 431. Testimonia ex probatissimis Authoribus excerpta, quibus probatur quis fuerit Fulbertus Episcopus.

BERNO Abbas Augiensis floruit anno 1014. scripsit librum de quibusdam rebus ad Missæ Officium spectantibus, extat tomo 10. col. 697.

PETRVS Abbas Cluniacensis, Ordinis sancti Benedicti, ad vtilitatem legentium quædam deuota composuit Opuscula, de quibus ista feruntur. Reuelationes multorum lib. 1. de Conuersatione Eremitica, lib 1. Epistolarum ad diuersos, liber 1. Alia quoque nonnulla edidit quæ ad notitiam meam nondum venerunt. Hîc habemus tantum Opusculum ipsius quod inscribitur Nucleus, de Sacrificio Missæ, tomo 10. col. 1091. quod quidem genuinum esse ac germanum illius fœtum recentiores constantissimè tuentur. Claruit circa annum Domini M. C.

HVMBERTVS Episcopus Syluæ Candidæ S.R.E. Cardinalis, vir Doctissimus, & Leonis IX. ad Imperatorem Constantinopolitanum Legatus, scripsit aduersus Calumnias Michaelis Patriarchæ Constantinopolitani, & Leonis Archiepiscopi Achridani in Bulgaria, librum vnum, extat tomo 4. parte 2 col. 201. aduersus Nicetam Pectoratum Presbyterum & Monachum Monasterii Studiani Constantinopolit. cuius librum contra Latinos editum refutat, Librum vnum, ibid. col. 239. Commemorationem eorum, quæ contra Michaëlem Patriarcham gesserunt Apostolicæ Sedis Apocrisyarii, & qualiter anathematizatus est Michaël cum sequacibus suis, to. eod. columna 250. Item, eiusdem, & Petri Amalfitanorum Archiepiscopi, & Friderici Diaconi & Cancellarii, Epistola ad omnes Catholicæ Ecclesiæ filios, tomo eod, col. 251. Omnia ex recognitione Henrici Canisii, ex Sereniss. Maximil. Bauariæ Ducis Bibliotheca. Vide testimonia Scriptorum Ecclesiast. initio eius Operum.

LANFRANCVS, primò Cadomensis in Normania Abbas, deinde Archiepiscopus Cantuariensis: de Eucharistiæ Sacramento scripsit aduersus Berengarium librum, à multis mendis vindicatum, vetustorum Exemplarium subsidio auctum, per Dom. Ioannem Vlimerium, Priorem, Canonicorum Regularium sancti Martini apud Louanienses: tomo 6 col. 189.

Lanfrancus Dialecticus, Cantuariensis Archiepiscopus: Paulum Apostolum exposuit, &c. laudes, triumphos, & res gestas Guillielmi Normanorum Comitis, scripsit & inuectiuas Epistolas contra Berengarium, qui à Nicolao PP. Romæ in Concilio XCIII. Episcoporum ita est conuictus vt ipse suis manibus ignem accenderit, & combusserit scripta sua, iurans, se non amplius talia dicturum, non docturum, non scripturum, &c. Sic Sigebertus libro de Viris Illustrib cap. 156.. Vide etiam wilhelmum Malmesburiensem in Historia Anglicana. Eiusdem vitam habes ex Trithemii Libro de Scriptoribus Ecclesiasticis, præfixam ipsius Operibus tomo eodem, col. eadem.

ADELMVS, siue Adelmannus ex Scholastico Leodiensi, Episcopus Brixiensis, Discipulus

sancti Fulberti, scripsit de Veritate Corporis & Sanguinis Christi in Eucharistia Epistolam ad Berengarium, quem dilectum suum & conscholasticum appellat. Extat tomo tertio, col. 167. Porrò Sigebertus eum appellat Adelmannum Grammaticum, ex Clero Leodiensi, Episcopum Brixiensem: scripsisse verò, ait, super eadem re (scilicet, de Hæresi Berengarij) ad Paulum Primicerium Metensem, libri de Viris Illustribus, cap. 154.

D. GVITMVNDVS ex Monacho Monasterii Crucis Hectonis, siue sancti Leufredi, Ordinis sancti Benedicti apud Ebroicenses Normanos, S. R. E. Cardinalis, Archiepiscop. Auersanus: de Corporis & Sanguinis Christi veritate in Eucharistia, scripsit libros tres: interlocutoribus ipso Guitmundo & Rogerio Benedictini Instituti Confratribus, tomo 6. col. 215. Eiusdem de sancta Trinitate, Christi humanitate, corporisque ac sanguinis Domini nostri veritate, Confessio: tomo eodem, col. 265. omnia per Ioannem Vlimerium, Louaniensem, à mendis repurgata, &c. Eiusdem ad Guillielmum, I. Regem Anglorum, cum Episcopatum recusaret, Oratio, col. 395. Vita eius extat ex Ioanne Trithemio, tomo cit. col. 215. Item, plura de eo discere poteris in Apparatu sacro Possevini, & in Orderico Ecclesiast. Historiæ, lib. 5 cap. 17.

MICROLOGVS, de Ecclesiasticis Obseruationibus, (Operâ Iacobi Pamelii Brugensis sacræ Theologiæ Licentiati in lucem primùm editus & iam secundo ad Manuscrip. exemplaria ab eodem recognitus. Consule ipsius Epistolam initio huius Operis) scriptus videtur hoc sæculo, vixit enim Author ille temporibus Gregor. VII. Papæ, vt patet ex cap. 14. & 17. sui libri, sub Annum Christi 1080. & fuit Anselmi Lucensis familiaris, qui in suo libro de Diuinis Officiis, quem scripsit perquàm diligenter, Ordinis Romani, cap. 9. 10. et. 17. & aliis quoque in locis meminit, extat tomo 10. col. 729.

OLYMPIODORVS, ex Philosopho Peripatetico, Monachus Græcus, quem Cardinal. Bellarm. secuti libro de Scriptor. Ecclesiast. posuimus hoc sæculo, quamuis vt ipse ait, incertum sit quo tempore vixerit, scripsit Commentarium in Ecclesiasten Salomonis, Zenobio Acciaiolo Florentino interprete. Græcus textus primùm prodiit Anno 1624. ex Bibliotheca Regis Christianissimi Ludouici XIII. Augustissimæ memoriæ. Græcè & Latinè, habetur tomo 13. pag. 602. & seq. Plura, de ipso reperies, tùm in Sixti Senensis Biblioth. S. libro IV. tùm in sacro Apparatu Possevini.

RABBI SAMVEL Marrochianus, vixit anno Christi 1070. non 1339. (vt falsò autumant nonnulli) Verùm ille eius liber, qui sub nomine Epistolæ missus est ad R. I S. sub Anno Dom. 1000. translatus est de Arabico in Latinum per F. Alphonsum Bonihominis, ordinis Prædicatorum, sub anno Domini 1339. Vnde occasionem erroris sumpserunt qui eum Sæculo XIV. floruisse volunt, Traductionem libri pro primigenia compositione inducentes. Ille igitur Rabbi Samuel ex Iudæo fuit factus Christianus, scripsit de aduentu Messiæ, quem Iudæi temerè expectant, librum vnum, in 27. cap. distributum, extat tomo 4. col. 145.

DVRANDVS Leodicensis Episcopus, vixit iuxta Coccium Sæculo XI. scripsit de corpore & sanguine Domini, valdè elegantem Epistolam ad Henricum I. Galliarum Regem Christianissimum, contra Brunonem Andegauensem Episcopum, & Berengarium Turonensem. Extat tomo tertio, col. 319.

RADVLPHVS de Riuo, Decanus Ecclesiæ B. Virginis Tungrensis, quem Coccius Sæculo XI. vixisse dicit, quamquam multi eum in Sæculum XIV. reiiciant & quidem in eius finem. Id tibi liberum relinquimus. Quidquid sit: scripsit librum de Canonum obseruantia, distributum in XXIII Propositiones, extat tom. 10. col. 1103.

GREGORIVS Palamas Archiepiscopus Thessalonicensis, Impius & Schismaticus, Romanæ Ecclesiæ perduellis, de quo vide quæ tomo 9. colum. 679. prænotata sunt à Mag. sacri Palatii, vixit Sæculo XI. scripsit Animæ contra Corpus in Iudicio contendentis libr. inscriptum Prosopopœiam, id est, ex habitis per fictionem personarum orationibus, stylo mixto, Dialogico, & maximè iudiciali, qui extat tomo eodem, col. 679. cit. & seqq. sed deleantur in superscriptionibus pagin. & in Indice partis II. tomi cit. literæ (S.P.N.) quæ per errorem relictæ fuerunt.

IOANNES Calecas Patriarcha Constantinopolitanus qui videtur vixisse XI. Sæculo, scripsit Sermonem antè Dominicam ante Exaltationem sanctæ Crucis, qui ex Iac. Gretsero Soc. IESV, habetur tomo 15. pag. 780.

IOANNES Xiphilinus Patriarcha Constantinopolitanus, putatur hoc eodem XI. Sæculo vixisse, scripsit in tertiam Ieiuniorum hebdomadem, vel in Crucis adorationem Sermonem, & Orationem quæ ex R.P. Iacobo Gretsero, extat tomo 15. pag. 782.

B. SAMONA Archiepiscopus ciuitatis Gazæ, qui vt vult Coccius, vixit IX. Sæculo, scripsit disceptationem cum Achmed Saraceno, super veritate corporis & sanguinis Christi in Eucharistia: Perspicuè docens panem & vinum (per Sacerdotem consecrata) verum esse & integrum corpus ac sanguinem Domini nostri Iesu Christi, Græcè & Latinè, cum Notis Gerardi Vossij, extat to. 12. pag. 521. Ioannes Garetius Centenario II. ait opinari quosdam Samonam vixisse circa Annum

Domini 1072 & in Indice, libri de Sacrificio Missæ: ait hunc vixisse anno 1050.

ODO Parisiensis Episcopus vixit ad annum Domini 1175. scripsitque Synodicas Constitutiones. extant tomo 6. col. 409 Vide quæ ad eius Opusculorum initium annotauimus ex Petri Blesensis Epistola CXXVII. & CXXVIII.

PETRVS Damiani, ex Monacho D. P. Benenedicti, Episcopus Ostiensis, & S. R. E. Cardinalis, floruit Sæculo XI. circa annum Domini M L. Scripsit multa Opuscula ex quibus hic habetur liber quidam ad Leonem Eremitam, *Vtrum solitarius orans Horas Canonicas, debeat etiam dicere*, Dominus vobiscum, *quando nemo sit qui respondeat*, qui ideò inscribitur *Dominus vobiscum*, tomo 10. columna 715. de eodem Petro Damiani, nonnulla habentur initio tomi citati in titulo *Petrus Damiani*.

NARBODÆVS, siue Narbodus Episcopus Rhedonensis, scripsit, ad R. Andegauorum Pontif. Epistol. to. 3. col. & Melanium & Moderantium, antecessores suos dicit: Editio Appendicis, huius Biblioth. habebat: *Morbodei*, hunc autem esse existimo quem nonnulli Marbadum; Sigeb. verò, libri de Viris Illustr. cap. 159. Marbodum Rhedonensem appellat, & nonnulla, quæ enumerat, scripsisse ait. Lege Raymonem, Rochardum, vel Ramardum: hi enim ad huius Narbodi Morbodæi Rhedonensis Episcopi tempora, in Andegauensi Cathedra sederunt.

MICHAEL Psellus, qui vt vult Andreas Schottus Societ. IESV, vixit hoc Sæculo, scripsit plurima quæ partim latent adhuc in Bibliothecis, partim excusa sunt; nos omissis Philosophicis & Medicinalibus tolummodò posuimus Paraphrasin ipsius in Cantica Canticorum quæ ex recognitione eiusdem P. Schotti, extat Græcè & Latinè, tomo 13 pag. 681. & quam Psellus hortatu & studio Imperatoris cuiusdam collegit, ex sancti Gregorii Nyssæ Episcopi, & sancti Nili, S. Maximi, Commentariis: Vnde inscribitur: *Trium Patrum Comment. in Cantica Canticorum.*

S. ANSELMVS Episcopus Lucensis, qui floruit hoc Sæculo, scripsit contra Guibertum alii wibertum Antipapam, & sequaces eius, pro defensione Gregorii VII. legitimi Pont. Romani, libros duos qui extant ex Biblioth. Ecclesiæ Cathedralis Ratisbonensis operâ Henrici Canisij, tomo 15. pag. 724. vbi & vide quæ de illo prænotata sunt ab eodem, excerpta ex Trithemio de Scriptoribus Ecclesiast. ex Sixto Senensi libro 4. Bibliothecæ, Abbate Vespergensi in Chronico, Denique ex Bellarmino de Scriptoribus Ecclesiasticis, qui refert illum Anno Dom. 1086. obiisse. Habentur tomo eodem, pag. 776. collectanea quædam ex variis Autoribus ipsi adscripta, quibus demonstrare studet Ecclesiæ facultates non esse in Potestate Regis aut Cæsaris.

DVODECIMO SÆCVLO COMPREHENSA.

GOFFRIDVS Abbas Vindocinensis, & Cardinalis tituli S. Priscæ, vixit vsque ad tempora Innocentii II. Pontif. scripsit Epistolarum libros quatuor, Opuscula XVII. Sermones XII. quæ omnia ex recognitione & cum Notis Iacobi Sirmundi Societ. IESV, extant tomo 15. pag. 487.

S. HILDEBERTVS ex Cenomacensi Episcopo, factus Archiepiscopus Turonensis (Quis, qualis, quantusque fuerit è tomo 11. & 12. Annalium Ecclesiast. poteris intelligere) floruit tempore Anselmi Cantuariensis Episcopi, & Vrbani II. circiter annum Domini 1100. clarus quoque habitus est tempore Honorii II. Pontificis, ad quem etiam Epistolam misit; Eius extant Epistolæ in hac Scriptorum Ecclesiasticorum Bibliotheca primùm editæ, & argumentis ad singularum Epistolarum capita adiectis illustratæ, per M. D. L. B. tomo 3. col. 173. Eiusdem Hildeberti Prosa de Natali Domini, tomo eodem, col. 254. Versus de Mysterio Missæ, col. 257. & tomo 10. col. 839. Sermo in illud Isaïæ 35. *Tunc aperientur oculi cæcorum, &c.* col. 267. Item, in illud Lucæ 12. *Cui multum datum est, multum quæretur ab eo*, Sermo Synodicus ad Pastores, col. 269. Scripsit vitam Hugonis Abbatis Cluniacensis; quam, quia nostri instituti non est, Vitas Sanctorum hic ponere, omisimus. Scripsit & alia quædam, quæ recenset Posseuinus, sed extare non putamus.

Hunc appellat Hildebertum de Lauerdino; ob scientiæ prærogatiuam promotum priùs in Episcopum, deinde in Metropolitanum: meminitque illius, & VVichardi Lugdunensis Canonici, vt Versificatorum præstantissimorum; Bernardus Cluniacensis in Præfatione Libri de Mundi contemptu, ad Petrum venerabilem Abbatem Cluniacensem.

Compendio descripseram vitam illius ex libro Pontificali Cœnomanensi ante multos annos, sed periit mihi. Claruisse autem illum tàm Prosa quàm metro, & exposuisse metricè totum Missæ ordinem, ac præterea diuersas ad diuersos Epistolas verborum venustate comptas & elegantes (scilicet, etiam suprà quàm ferebant tempora) sententiis vtiles, & rethoricis coloribus

adornatas, meminit Henricus de Gandauo, libro de Scriptoribus Ecclesiasticis, cap. 8. Quorum omnium loca suprà indicauimus, tomo 3. scilicet, col. 173. & seqq. Plures autem illius de sanctiss. Trinitate, & aliis argumentis Versus, exscripsit sanctus Antoninus, Speculi Historialis, parte 3. tit.16. cap. 9. §. 1. aliquot & sequentibus.

O D O Abbas Tornacensis, Vir vetustate, Religione, & eruditione venerabilis, posteà Ecclesiæ Cameracensis Episcopus, scripsit Expositionem in Canonem Missæ, quatuor diuisam distinctionibus. extat tomo 6. col. 355.

De ipso agunt Trithemius libro 2. de Viris Illustribus, Ordinis sancti Benedicti. cap. 118. & Antonius Democharès in Tabulis Episcoporum Cameracensium, quem aiunt obiisse, Anno Domini 1113. Garetius 1128. habet: Primumque fuisse ferunt qui Canonem Missæ Commentariis illustrauerit.

A L G E R V S Scholasticus Leodiensis, scripsit diuersa Opuscula, ex quibus extant tomo 6. col. 271. & seqq. de Sacramento Corporis & Sanguinis Domini, libri 3. De Algero atque eius Operibus aliisque Scriptorum monumentis ab eo relictis plura accipe ex Trithemio, in Catalogo Scriptorum Ecclesiasticorum, & libro 2. de Viris Illustrib. Ordinis sancti Benedicti, cap. 90. Item, ex Arnoldo vnione in Historia Benedictina, atque ex Apparatu sacro Posseuini. At illum Typographi ineptè expresserunt, D I V V M, non enim ascriptus est in Sanctorum Canonem, quod sciam: nec semel, in hoc Opere, id flagitij admiserunt.

D R O G O primùm, à Bartholomæo X L I V. Episcopo Laudunensi, Ordinatus fuit, Abbas sancti Ioannis Laudunens. cum anteà in eo Monasterio essent Moniales, ipséque esset Monachus Benedictinus. Posteà Hostiensis Episcopus, tum sub Innocentio PP. anno 1120. factus S.R.E. Cardinalis; floruit tempore sancti Bernardi, cui æqualis fuisse dicitur. Quapropter initio eius Operum, S. Bernardi ad ipsum Epistolam ponere placuit; quippe quæ mirificum sanctitatis ipsius Drogonis testimonium contineat. De quo etiam plura ex iisdem Scriptoribus afferunt, pòst alios Posseuinus in Apparatu suo, & Alphonsus Ciaconius de vitis Pontificum, in Innocentio II. qui consentiunt eum claruisse tempore Beati Bernardi. Scripsit Sermonem de Passione Domini, extat tomo 2. col. 565. De Creatione & Redemptione primi Hominis librum: Primùm anno 1622. ex Elnenensi Biblioth. erutum, & editum, tomo eodem, col. 589. scripsit etiam Tractatum, de Septiformi gratia Spiritus sancti, ac de Beatitudinibus, ibidem, col. 594. Item, de Diuinis Officiis, seu Horis Canonicis, col. 597.

N I C E T A S Choniates, floruit temporibus Manuelis Comneni Imperat. & successorum eius, scripsit Fragmentum ex Libro X X. Thesauri Orthodoxiæ, de Ordine, qui seruatur, cum quis à Saracenismo ad Christianismum transit, extat Græcè & Latinè, tomo 12. pag. 517. Scripsit præterea Historiam ab anno 1118. vsque ad annum 1205. quæ extat impressa cum Historiis Orientalibus, ac proptereà hic à nobis omittitur.

P O T H O Prumiensis Presbyter, seu potius, Episcopus, floruit circa Annum Domini 1152. scripsit de Statu Domus Dei, Libros quinque. Item, de Magna Domo Sapientiæ, Librum vnum. Extant tomo 9. illi col. 561. & seqq. hic col. 611.

H V G O de sancto Victore Canonicus regularis Lateranensis, Ordinis Canonicorum Regularium Augustinianorum, & Abbas, natione Saxo, scripsit Speculum de Mysteriis Ecclesiæ I X. capitibus comprehensum. Extat tomo 10. col. 1333. Item libros tres de Cæremoniis, Sacramentis, Officiis & Obseruationibus Ecclesiasticis Missarum, iuxta temporum & causarum varietatem, tomo citato, columna 1367. Eiusdem putatur esse (quamquam hoc sit controuersum) Libellus de Canone mystici Libaminis, eiusque ordinibus, qui extat tomo eodem, columna 1424.

R V P E R T V S Abbas Monasterii Tuitiensis è regione Coloniæ Agrippinæ, Ordinis sancti Benedicti, vir & vitæ Sanctimonia, & Sacrarum Litterarum peritia præclarus, scripsit de Diuinis Officiis libros XII. Extant tomo 10. col. 849. Vixisse referunt tempore Paschalis II. Pontificis, & Henrici IV. Imperatoris, circa Ann. Dom. M. C. X I. De eodem multa colligere licet ex eius Epistola, col. 849. cit.

M I C H A E L Glycas, claruit hoc sæculo XII. Scripsit multa, vt habet Posseuinus in Apparatu. Disputationes duæ, interpret. Iacobo Pontano Societis I E S V, ex Bibliotheca. R. P. Andreæ Schotti eiusdem Societ. I E S V, extant, I. Vtrum in peccatum lapsis sit condescendendum, an prout ratio postulat, increpandi sint, tomo 15. pag. 794. II. Vtrum audiendi sint docentes hominem à principio caducum corpus habuisse, & passionibus, siue, incommodis naturalibus etiam ante transgressionem obnoxium fuisse, cibumque sensibilem in Paradiso, & lignum Scientiæ ficum extitisse, tomo citato, pagina 795. Primam scripsit ad Ioannem Synaiten Monachum & stylitam maximè Venerandum: Alteram ad Venerabilem in primis Monachum Dom. Ioannem Smeniotam. Adiecimus in fine Scholium Iacob Gretser. eiusdem Societ. pag. 799. Editi præterea sunt Annales ipsius, quos studiu hic omisimus.

SCHOLASTICI cuiusdam Dialogus, de Deo, ad Simonem Theologum, per interrogationes & responsiones, tomo 15. 842. d a.

BASILII Monachi & Presbyteri, & Præfecti Lauræ Maleini Asceticæ vitæ descriptio, tomo decimoquinto, 843. b 2

IOANNIS Carpathiorum Episcopi ad Monachos ex India, eorum rogatu, cap. 8a. tomo 15. pagina 845. d 1. *Habentur & Sæculo siue tomo 7. huius Bibliothecæ eiusdem nominis Ioannis Carpathiorum Episcopi, cap. 97.*

Ex capitibus THEODORI Edesseni L. tomo 15. pag. 845. d 2

Ex vita sanctæ SYNCLETICÆ X. tomo 15. pag. 853. b 1

Ex ELIÆ Presbyteri sententiarum ex diuersis florilegio florilegium, tomo 15. pag. 853. d 2

Decerpta ex florilegio cuiusdam Anonymi, siue PETRI Abbatis, ex Anachoretarum dictis potissimum, tomo 15. pag. 858. a 1

LEONIS Imperat. ex Meditatione extremi Iudicii Canticum compunctionis, tomo eodem, pag. 861. a 2

Eiusdem Argumenti Canon, siue Canticum, THEOLEPTI Episcopi Philadelphiensis, tomo endem pag. 862. b 1

CANON, siue Canticum, agentis animam ex Græcorum Euchologio, tomo eodem, pagina 863. d 1

Alius CANON, siue Canticum peccatoris ad sanctissimam Dei-param, ex eodem, tomo eodem, pag. 864. a 2

SIMEONIS Archiepiscopi Thessalonicensis, de Diuino Templo, & eius Ministris, Episcopo, Sacerdote, Diacono, de Sacris eorum vestibus, & de sacro-sancta Mystagogia siue Missa Commentariolus, ad Pios quosdam Cretenses, tomo eodem, pag. 865. Habentur hæc omnia parua Opuscula, ex Bibliotheca Bauarica Sereniss. Principis Maximil. à R. P. Iacobo Pontano Societatis IESV edita, cum eiusdem Notis, nos hos Authores & Opuscula Ascetica vti disposita erant, reliquimus, quamuis aliqua ante & post hoc Sæculum potuerint esse conscripta.

Legatio Imperatoris Cæsaris Manuelis Comneni Porphyrogeniti Aug. ad Armenios, siue, THEORIANI (qui eius fuit Legatus) Orthodoxi & viri docti cum Catholico & Generali Armeniorum Disputatio & Colloquium Græcè & Latinè, tomo 11. pag. 439. Editum primùm in lucem, Basileæ, Anno 1578. ex Bibliotheca Ioannis Sambuci, interprete Ioan. Leunclauio. Hic Author floruit Anno Domini 1170. Hunc esse puto, quem Nicephorus in Chronologia XLVII. Constantinopolitanum Episcopum numerat, huius Biblioth. tomo 7.

MANVEL Patriarcha Constantinopolitanus, iuxta Coccium floruit hoc Sæculo, scripsit Responsa ad Bellæ Episcopi interrogationes, quæ extant, tomo 6. 421.

ECKBERTVS primùm Presbyter & Bonnensis, seu, Bunnensis Ecclesiæ Collegiatæ Canonicus Coloniensis Diœcesis, posteà Monachus Schonaugiensis Monasterii floruit anno Christi 1160. scripsit plura, quæ refert Trithemius Libro de Scriptoribus Ecclesiasticis in vita eius, quam ex eodem Ioan. Trithemio excerptam posuimus initio eius Operum, tomo 4. parte 2. col. 75. Extant tantum contra Catharos Hæreticos Sermones XIII. circa varias eorum Hæreses, tomo & parte citatis, col. 79. quos dedicauit Illustriss. Rectori Pontificalis Cathedræ in Colonia, D. Reginoldo, col. 77. Item, excerptum ex Augustino de Manichæis, extat col. 141. hæc omnia ex editione Coloniensi Ioan. Soteris Anno 1530. prodiêre.

HONORIVS Augustodunensis Ecclesiæ Presbyter, floruit Sæculo XII. scripsit plurima Philosophica & Theologica, ex quibus extat ineuitabile, siue, de Prædestinatione & Libero Arbitrio Dialogus: erutus primùm & in lucem editus Antuerpiæ anno 1621. è Cœnobii sanctæ Mariæ in Tongerloens. Ordinis Præmonstratensis Bibliotheca Operâ V. P. Ioannis Conen, sacræ Theolog. Licentiati, ibidem Prioris. tomo 9. col. 1141. Habetur etiam in eum Præfatio, col. 1135. Extat sub eius nomine, de Diuinis Officiis, siue, de antiquo ritu Missarum Liber, qui gemma animæ inscribitur, tomo 10. 1179. qui liber in IV. alios subdiuiditur, I. extat, col. cit. II. qui est de Horis Canonicis, tomo eodem, col. 1240. III. de Solennitatibus totius Anni, col. 1261. IV. denique, de Concordia Officiorum col. 1298. Vide quæ circa eundem Authorem & librum Annotauimus initio tomi 10. vbi vitæ & conditiones Authorum eiusdem tomi primi, Compendiosè recensentur.

GERMANVS Patriarcha Constantinopolitanus, vixit Sæculo duodecimo, tempore Alexii Comneni, & scripsit præter alia, Orationem in primam Ieiuniorum Dominicam, & in Sanctarum & venerabilium Imaginum restitutionem, extat à R. P. Iacobo Gretsero Societ. IESV edita, tomo 15. pag. 721. a a

IOANNES Zonaras Monachus Græcus, scripsit præter libros Historiarum, qui cum Histor. Orientalis Scriptoribus editi sunt, in Canones Apostolorum, & alia quæ iam Parisiis Græcè & Latinè hoc anno prodierunt, ac propterea hic omissa sunt., Canonem de sanctissima Virgine

eiusdem Zonaræ posuimus, tomo 12. pag. 358. b 2. qui Canon est Poëma contra omnes propemodum hæreses. Eodem Genebrardo interprete: Sonus Plagij quarti. Vixisse autem illum ad Alexii I. Comneni Imperatoris tempora; indicat illud, ex eius Oda IX. *Populum tuum ab execranda Bogomilorum Hæresi recens orta, liberata.*

NICOLAVS Methonensis Episcopus Græcus, & Schismaticus, Ecclesiæ Romanæ perduellis, vixit Sæculo XII. de quo vide quæ tomo 12. pag. 516. prænotata sunt, scripsit præter alia Libellum ad eos qui hæsitant, aiuntque consecratum panem & vinum non esse Corpus & Sanguinem Domini nostri IESV CHRISTI, extat Græcè & Latinè, tomo citato, ibidem, & sequentibus pag.

EVTHYMIVS Zigabenus Monachus tempore Alexij Comneni Imperat. vixit vt ipse testatur initio Panopliæ. Scripsit hanc eandem dogmaticam Panopliam aduersus omnes Hæreses, ex cuius parte 2. tit. XXIV. exceptam habes Ismaeliticarum, futiliumque eius Sectæ dogmatum, Confutationem Ioanne Iacobo Beurero interprete Græcè & Latinè, tomo duodecimo, columna 536. c

Domini ALEXII Comneni Græcorum & Constantinopoleos Imperatoris, de Donariis & Rebus Sacris non auferendis per Principes & Imperatores Rescriptum, siue Oratio, quam Auream Bullam appellauit, tomo 3. col. 274. Vixit annos LXX. regnauit autem XVII. mensibus IV. & aliquot diebus; Ac postremò obiit Anno mundi 4626. vt scribit Zonaras Annal. tomo 3. proinde apparet ab illo editum hoc Rescriptum Imperii, anno 2. vt ibidem notatum est.

Domini CONSTANTINI Harmenopuli, Sebasti, Nomophylacis, & Iudicis Thessalonicensis, de opinionibus Hæreticorum qui singulis temporibus exstiterunt Græcè & Latinè, tomo vndecimo, pagina 533. Non multò antè eius ætatem, exortam Bogomilorum Hæresim, scribit in Hæresi postrema. Extat eiusdem Harmenopuli Fidei professio, seu de Fide orthodoxa, Sermo, tomo citato, col. 538.

PETRVS II. Senonensis Archiepiscopus, LXXII. dictus de Corbolio, pugnauit contra Albigenses. Extant illius (vt plurimi autumant) Constitutiones, tomo 6. col. 419.

FOLMARVS Præpositus, Petræ Stillantis, seu Trieffensteinii in Franconia infrà Herbipolim, vixit Sæculo XII. circa tempora Alexandri III. Pontificis Romani. Extat eius Epistola scripta ad Dominum Eberhardum Salzburgensem Archi-præsulem, tomo 4. parte 2. col 845. Sequuntur sex aliæ Epistolæ contra Folmarum, eundem quibus eius delirium de Sacramento Eucharistiæ refellitur. Ibidem, primùm editæ ex manuscrip. Monasterii Raittenhaslensis, seu Rottenhaslensis in Bauaria inferiore.

GVIGO Quintus Prior Carthusiæ, floruit Sæculo XII. scripsit aliqua quæ recensent, Trithemius & Petrus Dorlandus Carthusianus, Meditationes ipsius piissimæ, extant ex editione Antuerpiensi, & ex eodem Ioanne Tritbemio Abbate Spanheimensi, tomo 15. pag. 788.

HVGO Ethetianus, natione Tuscus, floruit anno 1170 scripsit, de Anima corpore iam exuta; & de Regressu Animarum ab inferis ad Clerum vrbis Pisæ, Librum vnum. Extat tomo nono, col. 389. Item, de Hæresibus quas Græci in Latinos deuoluunt: siue, quod Spiritus sanctus, ex vtróque (Patre, scilicet, & Filio) procedat; contra errores Græcorum libros tres, qui extant tomo eodem, col. 435. & seqq. Ipsum claruisse sub Alexandro III. Pontifice, & Emmanuele Comneno Imperatore ex Genebrardi libro Chronographiæ, pag. 613. contra Trithemium aliosque existimantes eum sub Alexandro IV. floruisse clarè demonstratur ex ipsius authoris verbis quæ habentur in Præfatione, libri de Hæresibus quas Græci in Latinos, &c. Consule locum col. 388.

ARNOLDVS Carnotensis, Abbas Bonæ-vallis, fuit familiaris sancti Bernardi, ad quem tanquam ad amicum scripsit: & cuius vitam collegit; & post obitum eius floruit, scripsit Sermonem de Laudibus Sanctæ & perpetuæ Virginis matris Christi Mariæ, tomo 1. col. 374. Item, Tractatus de septem Verbis Domini in Cruce prolatis, qui cum Scholiis Francisci Titelmanni, & recognitione R. P. Andr. Schotti Societ. IESV, extant tomo eodem, col. 379. Ernaldum Abbatem Bonæ-vallis, eum appellat Henricus de Gandauo, in Catalogo Scriptorum Ecclesiasticorum, capite 11. Majorem Notitiam de Arnoldo poteris accipere, ex iis quæ ab eius scriptis excerpta initio eius Operum posuimus.

ARNVLPHVS Lexouiensis Episcopus, floruit anno Domini 1180. scripsit Epistolas, Conciones & Epigrammata, quæ omnia ex Bibliotheca Odonis Turnebi, Herbani F. ann. 1585. Parisiis edita, extant tomo 3. col. 539.

STEPHANVS Tornacensis primo, Beati Eurcij Aureliæ ad Ligerim Præfectus, posteà sanctæ Genouefæ Parisiis Abbas, floruit Sæculo duodecimo, scripsit Epistolas multas, ab Anno Domini 1159. vsque 1196. quæ ex Bibliotheca Papyrii Massoni Parisiis editæ, extant tomo tertio, colum. 755.

P. D. PETRVS Abbas Monasterij Cellensis primùm, Posteà sancti Remigij Rhemensis Abbas, & Episcopus fuit Carnotensis, floruit Sæculo XII. scripsit ad D. Ioannem Salisberiensem, de

Panibus,

Panibus, librum, to.9. col. 823. Extant eiusdem, Mosaici Tabernaculi, Mysticæ & Moralis expositionis libri duo, col. 911. Eiusdem, de Conscientia, ad Alcherum Monachum, liber, ex Bibliotheca, V. C. N. Fabri, primùm exscriptus & editus, col. 938.

O D O Parisiensis Episcopus vixit ad Annum Domini 1175. Descripsit Synodicas Constitutiones. Extant tomo 6. col. 409. Vide quæ ad eius Opusculorum initium annotauimus ex Petri Blesensis Epistolâ CXXVII. & CXXVIII. Positus est etiam hic Author Sæculo XI. sub finem per incuriam Typographi.

Tres SCRIPTORVM aduersus waldensium Sectam Ebrardus Bethuniensis, Bernardus Abbas Fontis Calidi, & Ermengardus. De quibus Authoribus, qui fuerint, quando vixerint, vel nihil, vel parum dicere sufficit. I. Bethuniâ non ignobili vrbe Flandriæ, seu Artbesiæ. II. & III. quâ fuerint patriâ certò non scitur. Scripserunt vt colligere licet hoc XII. Sæculo, aut saltem initio sequentis. Extant eorum scripta tomo 4. colum. 1057. Vide ibidem præloquia Iacobi Gretseri Societatis IESV, quæ ad intelligentiam dictorum Scriptorum maximè conducunt.

DECIMOTERTIO SÆCVLO CONTENTA.

LVCAS Tudensis Episcopus Hispanus, vixit hoc sæculo, scripsit, inter alia, Chronicon, quod cum Rerum Hispanicarum scriptoribus editum sit, hîc omisimus, extant ipsius de altera vita, fideique Controuersiis aduersum Albigensium errores libri III. ex editione, & cum Notis Ioann. Marianæ, (qui Præfationem in eundem Lucam Tudensem, de Operis Authore, scriptique Consilio & de Albigensium hæresi præmisit. Reperies & Notas Iac. Gretseri, & Andreæ Schotti Societatis IESV Theolog. tomo 4. par. 2. col. 577.

Accedunt scriptores aliquot succedanei Lucæ Tudensis contra Sectam waldensium, à Iacobo Gretsero Societ. IESV, simul editi & prolegomenis eiusdem illustrati, in quibus de waldensium factionibus, peruersisque dogmatibus copiosè differitur, tomo & parte iisdem, col. 715. & seqq. trm hi qui sequuntur.

REINERI Ordinis Prædicatorum Liber contra waldenses in X. capita distributus, tomo 4. parte secunda, columna 743. Variæ eiusdem Reiveri Lectiones deprehensæ in altero codice Manuscr. extant col. 841.

CATALOGVS in quo variorum hæreticorum deliramenta insunt, col. 721. Hic Catalogus non pertinet, meo iudicio, ad Reineri librum, quia iam absoluit quidquid in Procemio X. Capitibus tractandum proposuerat, sed quia in MS. exemplari subiungebatur Reineriano tractatui, noluimus à loco suo diuellere.

PETRVS de Philichdorff sanctæ Theologiæ Professor, Librum scripsit in 36. capita distributum contra waldenses, col 777.

Fragmentum ex Tractatu PETRI de Philichdorff contra Pauperes de Lugduno, ex Manuscrip. codice Monasterii Tegernseensis. Extat col. 813.

REFVTATIO errorum, quibus waldenses distinentur, incerto Authore, col. 819.

Index errorum quibus wa'denses infecti sunt qui numerantur vsque ad XXXVII. col. 831.

Modi duo examinandi Hæreticos, col. 835.

Fragmentum de erroribus Beghardorum ex Manusc. libro CONRADI de Montepuellar. (Magdeburg fortè) Canonici Ratisbonensis, contra Begbardos & Beguinas, col. 839.

EPISTOLÆ septem de venerabili Sacramento Eucharistiæ, ex quibus sex refellunt delirium Folmari Præpositi Triessensteinii, seu petræ stillantis, epistola prima propositum & expositum: primùm in lucem editæ ex Manuscr. codice Monasterii Raittenhaslensis. Extant col. 844. Vtiâm notauimus Sæculo XII. in Folmaro.

Beatissimus & Seraphicus P.N. FRANCISCVS Assisias (quæ ciuitas est In Vmbria) primus Institutor sui Ordinis, toto orbe sanctitate clarissimus, scripsit aliqua pia Opuscula, ex quibus extant: Verba sacræ Exhortationis ad Fratres omnes, tomo 5. col. 823. Laus Domini Dei altissimi, col 826. c. Oratio ad Deum vna, & binæ ad B. Virginem, colum. 827. Verba ipsius ad humilitatem, obedientiam &c. inducentia, ibidem. Epistola ad Sacerdotes sui Ordinis, ibidem: Testamentum ipsius sancti Francisci, col. 829. Laudes eiusdem Testamenti, Auth. Anonymo, col. 831. Oratio. seu Expositio, super *Pater noster*, ibidem.

S. LVDOVICVS Galliarum Rex Christianissimus, edidit Pragmaticam Sanctionem, quæ extat tomo 6. col. 461. Eiusdem memorabile fœdus cum Raimundo Tolosatum Comite Ariano, ibidem. Obiit anno 1270.

S. EDMVNDVS Theologus Parisiensis & Cantuariensis Archiepiscopus, dictus Virgo,

floruit anno Domini 1240. scripsit Libellum, qui inscribitur Speculum Ecclesiæ, ad Cistercienses Pontinianensis Monasterii Monachos; Christianis omnibus vtilem apprimè & necessarium, tomo 5. col. 765. Obiit anno Domini 1246. in Pontinianensi Galliarum Cœnobio xvi. Kalend. Decemb. paulò pòst Catalogo SS. adscriptus ab Innocent. IV. & anno sequenti, scilicet 1247. de terra eleuatus, vt videre est in eius vita, quam in Opuscul. illius fronte, ex sancti Vincentii Beluacensis Speculo Histor. libro 31. capite 67. & dehinc Anton. parte 3. tit. 19. cap. 10. & tandem per M. D. L. B. descripsimus. Plura ex variis Authoribus de sancto Edmundo, Annotata inuenies in Notis ad Rom. Martyrol. 16. Nouembris.

S. NICO, seu Nicon, quidam Græcus, claruit vt putat Coccius hoc Sæculo, scripsit quædam, sed non extat nisi fragmentum quoddam ex Epistola ad Enclistium de iniusta Excommunicatione, & aliud de pessima pessimorum Armeniorum Religione, tomo 3. col. 149. Vide ibidem prænotata ad primam Epistolam.

R. P. N. STEPHANI Parisiensis Episcopi, contra varios in Fide errores, & eorum Professores Anathema, anno Domini 1227. die Dominica, qua cantatur *Lætare Ierusalem*, in Curia Parisiensi, tomo 4. col. 917.

GVILIELMVS I. Parisiensis Episcop. LXIII. vixit hoc Sæculo Vrbani IV. P. M. temporibus, damnauit Errores detestabiles aliquot contra Catholicam veritatem, anno Domini 1240. tomo 4. col. 925. c. Item, eius Assertiones oppositæ Erroribus, extant col. 927. b

Fratris GVILIELMI Moritæ, postmodum Constantiensis Episcopi, Errores damnati Parisiis, Anno 1240. Extat eorundem Errorum & Palinodiæ breuiculum, tomo quarto, columna 927. c.

STEPHANVS Parisiensis Episcopus LXVII. Frater Ludouici Grossi Regis Galliæ, siue alius eiusdem nominis & dignitatis, non generis, composuit rescriptum de quorundam errorum & librorum damnatione, anno 1270. & 1277. tomo 4. col. 928. Eiusdem, variorum contra Fidem Articulorum damnatio, col. 929.

VRBANVS IV. Pontifex, Maxim. iniit Pontificatum Anno Christi 1261. scripsit Metaphrasim, siue Expositionem fructuosam in Psalmum Dauidis quinquagesimum, extat tomo primo col. 109.

ROBERTVS de Sorbona, sancti Ludouici Regis Galliarum Christianissimi Pœnitentiarum Oeconomus, scripsit tria Opuscula: de Conscientia, tomo 5. col. 789. de Confessione, ibidem. col. 800. & iter Paradisi, columna 813. Descriptam habes initio Operum vitam illius per M. D. L. B.

IACOBVS de sancto Georgio ad Velum aureum Diaconus Cardinalis Nepos Bonifacii octaui Pont. M. à quo ad Cardinalatum promutus est, vt ipse testatur capite a. libri quem scripsit, præter alia, dictum de anno centesimo, seu Iubileo, qui extat vnà cum Iulij Rosei Scholiis, tomo 6. col. 425. Eiusdem de eodem Iubileo Carmina duo primùm in hac Bibliotheca edita, tomo eodem, col. 437. Sequuntur tres Bullæ diuersorum Pontificum in gratiam Iubilei concessæ adiectis etiam Notis dicti Rosei.

ATHANASIVS Constantinopolitanus Patriarcha, floruit iuxta Coccium hoc Sæculo, scripsit Epistolas octo de necessaria Episcoporum residentia, tomo 3. col. 141. Quartum iàm annum eo Sacerdotio fungebatur, cum ab Andronico trusus est in carcerem Constantinus Porphyrogenitus Imperator. De Athanasio Constantinop. plura colliges ex testimonio Niceph. Gregoræ Histor Romanæ Lib. 6. cap. 11. 12. & 13. quod apposuimus initio Epistolarum eius, tomo cit. Has porrò Epistolas Græcè ab eo scriptas fuisse, dubium non est, cùm earum argumentum expresserit tàm euidenter Gregoras, vt notauimus: quis verò interpres, Latinas fecerit, mihi non adhuc constat.

SÆCVLO XIV. CONTENTA.

BONIFACIVS VIII. Pont. M. celebrauit Iubileum ineunte Sæculo XIV. Anno Dom. 1300. vt ſcribit Iacobus Cardinalis, libri de Iubileo cap. i. huius Iubilei reſcriptum extat tomo 6. col. 437. item Formula Declarationis per quam rebelles Eccleſiæ à dicto Iubileo excluduntur, col. 438. & alia quædam adiectis D. Iulij Rozæi Scholiis, ibidem, vt iàm iàm notauimus in Iacobo de ſancto Georgio.

IVSTVS Abbas Ordinis Ciſtercienſis, floruit anno 1300. & 1301. eius ſermo habitus in Conuentu multorum Abbatum eiuſdem Ordinis, extat tomo ſecundo, col. 559. cum Notis marginalibus.

GVILLELMVS IV. Pariſienſis Epiſc. LXXXI. floruit circa initium Sæculi XIV. obiit an. 1320. Pontificatus XV. Extant eius (ni fallor) Synodales Conſtitutiones, tomo 6. col. 418. ſub nomine WILLELMI PARISIENSIS.

BARLAAMVS de Seminatia Gyracenſis, vel verius Hieracenſis Epiſcopus Græcus floruit hoc Sæculo, ſcripſit Epiſtolas ad Græcos de Vnione cum Romana Eccleſia, & proceſſione Spiritus ſancti contra Græcos quæ ex Bibliotheca Sereniſſ. Maximil. Principis Bauariæ recognitæ, & per Henricum Caniſium editæ, extant tom. 3. col. 857. Eiuſdem Barlaami Ethica ſecundum Stoïcos, ex pluribus eorundem Stoïcorum voluminibus compoſita & duas in partes diſtributa. Pars prima extat tomo eodem, col. 905. Altera, col. 915. Multa & quidem ſcitu digna de iſto Barlaamo diſputantur, initio eius Operum, tomo eodem, col. 857. citata.

PETRVS Bertrandus Diœceſis Viennenſis, vir vtriuſque Iuris Profeſſor, olim Epiſcopus Eduenſis, poſteà S. R. Eccleſiæ Cardinalis, T. S. Clementis, floruit anno 1329. ſcripſit inter alia Libellum contra Petrum de Cugneriis, ſuper facto Prælatorum Eccleſiæ Gallicanæ, pro eiuſdem Eccleſiæ libertate. Extat tomo 4. col. 863. Item, eiuſdem Tractat. de Origine & vſu Iuriſdictionum, ſiue de Spirituali & Temporali Poteſtate, in quatuor breues Quæſtiones diſtributus, extat colum. 899. & ſeqq.

NICOLAVS Cabaſilas, Schiſmaticus Græcus floruit hoc Sæculo. Eius compendioſa interpretatio in Diuinum Sacrificium, ſiue Liturgiæ expoſitio, extat Gentiano Herueto interprete, Græcè & Latinè edita, tomo 12. col. 444. Græcum textum primùm accepimus ex Manuſcrip. codicibus Biblioth. Regis Chriſtianiſſimi LVDOVICI XIII. Auguſtiſſimæ memoriæ. Huoc ipſum Cabaſilam excuſare conatur Gentianus Heruetus in ſua, quæ hîc præfigitur, admonitione ad Lectorem; ſed fruſtra: conſtat n. eum Romanæ Eccleſiæ infenſiſſimum fuiſſe & aduerſus Diuum Thomam Aquinatem, de Proceſſione Spiritus ſancti librum Hæreticum ſcripſiſſe, quapropter cautè ſcripta eius ſunt legenda.

S. PHILOTHEVS Epiſcop. ſiue Patriarcha Conſtantinopolitanus, vixit hoc Sæculo XIV. ſcripſit varia, quæ adhuc latent in Bibliothecis: præſertim in Bauarrica, in qua extat varia eius Opera Græca num. 49. Extat ipſius Ordo inſtituendi Diaconum: videlicet quomodo miniſtrat Diaconus cum Sacerdote in magno Veſpertino, & Diluculo, & Liturgia, tomo 6. col. 149. Item, Laudatio in eximios Pontifices & totius orbis terrarum Doctores SSS. Baſilium Magnum, Gregorium Theologum, & Ioannem Chryſoſtomum, ex interpretatione Iacobi Pontani Societ. IESV, Presbyteri, & ex editione Germanica. Extat Græcè & Latinè, tomo 12. pag. 557. & ſeqq. De eo plura ſcripta ſunt apud Ioannem Catuzeotum, libro 4. Hiſtor. Sedit in Schiſmate Græcanico. Vide Apparatum Sacrum Poſſeuini.

R. P. D. NICOLAVS Oreſmius, Lexouienſis Epiſcopus, floruit Anno Domini 1378. fuit Caroli V. Francorum Regis cognomento Sapientis Præceptor, ſcripſit Tractatum de Mutatione Monetarum, qui extat tomo 9. col. 661. Multos ille libros Ariſtot. Ciceronis, aliorumque Auctorum, conuertit in Gallicam Linguam, de eo vide Annales Franciæ, & Genebrardum lib. 4. Chronographiæ, pag. 707.

GERARDVS Zutphanienſis, natione Belga, Vir pius ac eruditus, ſecundum nonnullos Canonicus Regularis, floruit anno Domini 1390. Claruit in Gymnaſio Colonienſi, & varia ſcripſit, ex quibus extant Opuſcula duo ſpiritualia, ad vitam corripiendam, rectéque inſtituendam quibuſuis accommodata. I. de Reformatione interiori, ſeu vitium Animæ, in LIX. Capita diſtributum, tomo 5. col. 839. II. de ſpiritualibus Aſcenſionibus, LXXI. capitibus diſtinctum, tomo eodem, col. 879. Vide quæ de illo annotauimus initio eius Operum, ibidem, col. 833. excerpta ex Catalogo Script. Eccleſiaſt. Abbatis Spanhemen.

ARTICVLI Reuocati Pariſiis in Domo Prædicatorum, per F. Ioannem Guionis, ſiue Guidonis Minoritam anno Domini 1318. tomo 4. col. 929.

ARTICVLI de Diuina Essentia, veritate, Angelis, & aliis Fidei capitibus damnati, per R. P.D. Fulconem Episcopum Parisiensem & Theologiæ Magistros Regentes Parisiis, anno Domini 1340. in Octaua Epiphaniæ, tomo eodem, col. 931.

CONSTITVTIONVM celeberrimæ artium Parisiensis Academiæ, Professoribus & Magistris obseruandatum capita edita Anno Domini 1344. in Festo Natiuitatis Domini, tomo eodem, col 932.

IOANNIS de Mercuria Cisterciensis Ordinis Errores, per Magistros Parisienses condemnati, Anno 1343. vel vt alii 1348. & prohibiti omnibus Bacchalaureis legentibus, sub pœna priuationis ab omni honore Facultatis, tomo eodem, col. 933.

Magistri IOANNIS de Vkricuria Errores & Propositiones, primùm in Curia Rom. damnatæ: deinde publicè reuocatæ per eum in Vniuersitate Parisiensi, Anno 1348. tomo eodem, colum. 935.

CONCLVSIONVM quarumdam & Corollariorum facta reuocatio per Simonem, ann. 1351. tomo eodem, col. 939.

Formula reuocationis quorundam Errorum factæ Parisiis, per Fratrem GVIDONEM, Ordinis Heremitarum sancti Augustini actu legentem Parisiis Sententias in Scholis dicti Ordinis, Anno Domini 1354. xv. mensis Maij, tomo eodem, col. 941.

Articulorum LVDOVICI, Declaratio, seu per eum facta Reuocatio, Anno 1362. tomo eodem, col. 943.

Magistri IOANNIS DE CALORE, Reuocatio, Anno 1363 ibidem.

De ALMARIANORVM, seu Almaticianorum Hæresibus & cõcrematione, breuis narratio, anno 1363. tomo eodem, col. 945.

Transcriptum Schedulæ reuocationis quorundam Articulorum Fr. DIONYSII Soulechat Minoritæ, publicè in Disputationibus solemnibus, per eum semel atque iterum factæ Parisiis, & in Curia Romana, Anno 1365. & 1369. tomo eodem, col. 946.

SAECVLO XV. COMPREHENSA.

HIERONYMVS de sancta Fide, vixit Anno Domini 1412. ex Iudæo Christianus, & posteà medicus Benedicti XIII. Maximi Pontificis, scripsit Tractatû contra Errores Iudæorum, & contra Thalmudisticas quisquilias, ex cuius recitatione vltra quinque millia Iudæorum conuersi sunt ad fidem Christi, extat tom. 4. I. col. 741. II. col. 775. Vide quæ ibid. in fronte prænotauit M. D. L. B.

GEORGIVS Scholasticus, siue Gennadius, vir inter Græcos doctissimus & sapientissimus, Patriarcha Constantinopoleos, Nouæ Romæ, vixit anno 1440 seu, ipso excidii Constantinopolitani tempore, Mahumeti Regi Turcarum familiaris tunc. Scripsit Orationes quatuor, de Pace inter Græcos & Latinos ineundâ, quæ habetur Græcè & Latinè, post Concilium Florentinum in quarto tomo Conciliorum, ex editione Antonii Hierati anni 1618. Scripsit præterea Confessionem, siue Sermocinationem, habitam cum Sultano Mahumete Turca de recta & inculpata Christianorum Fide, tomo 4. col. 949. Quæ Confessio translata est in Turc-Arabicam Linguam, ab Achmate Berthoeæ Prætore, qui Mahumetis Zelobi Commentatiensis Pater fuit. Extat etiam tomo eodem colum. 956. Libellus de Articulis nostræ Fidei ad eundem Mahumetem. Item, eiusdem expositio pro sancta & Oecumenica Synodo Florentina, & defensio quinque Capitum quæ in Decreto eius continentur, ad Græcos, Fabio Beneuolentio Senensi interprete. tomo citato, col. 959. Denique habetur eius Oratio ad vnum & trium personarum Deum, col. 1056.

Vitam ipsius Genoadij posuimus in fronte eius Operum, col. scilicet 949. tomi citati. Nec-non Posseuini in Apparatu ad Sacram Bibliothecam Annotationes in eiusdem Dialogum, & alia quædam ex Turco-Græciæ 1. Libro.

BESSARION Episcopus Tusculanus, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, & Constantinopolitanus Patriarcha qui interfuit Concilio Florentino, scripsit Librum de Sacramento Eucharistiæ, & quibus verbis Christi Corpus conficiatur. Extat tomo 6. col. 467. ex editione Parisiensi, anno 1560. Illum anno 1472. Legatum vidit Gallia. Vnde Romam rediens Rauennæ obiit, ætatis anno 77. vt refert Petauius Rationarij temporum, parte prima, libro 9. cap. 9. sub finem.

MAXIMVS Planudes, qui putatur floruisse hoc Sæculo deeimoquinto; quia viuebat circa tempora Concilii Basilienfis, scripsit Orationem: *In Corporis Iesu Christi sepulturam, & sacro-sanctæ Dei Matris Lamentationem.* Interprete Ioachuno Axonio Grauiano, tomo 15. pag. 836. d 2. habita autem est hæc Oratio postridie Parasceues.

SAECVLO XVI. COMPREHENSA.

CLAVDIVS DE SAINCTES Lutetiæ Theologus, Episcopus Ebroicensis, vixit hoc Sæculo XVI. interfuit Concilio Tridentino, scripsit, præter alia multa, Collectanea quædam de Eucharistia & Missæ ritibus, ex Operibus Diui Ioannis Chrysostomi quæ extant, è quibus Liturgica Græcorum comprobantur, quæ habentur xxx. capitibus contenta, tomo sexto, col. 491. & sequentibus.

MOYSES Mardenus Assyrius Iacobita, vixit anno 1552. & à Patriarcha Antiocheno Legatus Romam missus fuit, scripsit fidei professionem quam suo, & Patriarchæ sui nomine est professus Romæ, an. eod. Extat ex ipso profitentis autographo Syriaco traducta ad verbum per Andræam Masium Bruxellanum, tomo 4. col. 858. Scripsit & Theologicam de SS. Trinitate Contemplationem, an. 1552. item, ex autographo Syriaco ad verbum translata per eundem Andręam Masium, tomo 4. eit. col. 860.

SIVD, siue Sifiud, siue Sulaka, electus Patriarcha Nestorianor. scripsit fidei professionem, quam ore & scripto professus est Romę, anno 1553. extat traducta ex autographo Syriaco, per eundem Andręam Masium, tomo 4. col. 862.

APPENDIX

AD PRÆCEDENTIA SÆCVLA.

In qua continentur Authores omißi in præcedentibus Sæculis, qui suis locis sunt restituendi.

ANTE SÆCVLVM PRIMVM.

EZEKIEL Tragicus Iudaïcarum Historiarum Poëta, vixit antè Christum Dominum Annis LXXXIII. seu ab vrbe condita 667. teste Posseuino in Apparatu Sacro, multa scripsit ex quibus hîc habetur Eductio, seu Liberatio Hebræorum Græcè & Latinè, tomo 14. pag. 153, quod Opus ipsi attribuunt Clemens Alexandr. libro primo Stromatum, & Eusebius Pamph. libro IX. Euangelicæ Præparat.

AD SÆCVLVM II.

Q. SEPTIMVS Florens Tertullianus Carthaginensis in Africa Presbyter, vixit secundo Sæculo, sub Seuero & Caracalla Principibus; & scripsit plura quæ habentur; ex quibus hîc posuimus Carmen de Iona & Niniue, descriptum ex vetusto exemplari P. Pitoëi I. C. Opera Francisci Iuteti, quæ in illud Carmen Notas edidit, tomo 8. pag. 938.

AD SAECVLVM II. aut III.

XYSTVS vel Sixtus Pythagoricus Philosophus Ethnicus, scripsit Sententias quasdam CCCCXXX. Interprete Rufino Aquileïensi Presbytero, quæ habentur tomo 5. col. 566. Has sententias emeotito titulo & splendido S. Sixti II. Romani Pontif. & Martyris nomine, Rufinus euulgauerat, vt testes sunt Hieron. Augustinus, Isidorus, Posseuinus & alii, quorum testimonia præposuimus, ibidem. Porrò hunc Authorem coniecimus, II. aut saltem III. Sæculo vixisse, quia multa continet quæ Origenismum redolent, immò & Seminarium quoddam Pelagiaoismi Erroris videtur proposuisse.

PAVLVS Samosatenus Antiocheous Episcop. Hæresiarcha Sabellium æmulatus, qui Ptolemaide in Libya nefarium aduersus sanctissimam Trioitatem dogma, paulò antè vulgauerat, Filij & ipse diuinitatem oppugnare cœpit, vt testatur Eusebius libro 7. Histor. cap. 8. Epiphan. Hæresi 65. & alij passim. Multa scripsit nefaria quæ perierunt, hîc extant decem Quæstiones quas Dionysio Alexandrino proposuit vnà cum Responsiooibus Dionysij, Græcè & Latinè, tom. 11. p. 278. vixit Sæculo III.

AD SAECVLVM QVARTVM.

S. ASTERIVS non ille Ariaoæ sectæ Episcopus, cuius meminit Hieronym. in Catalogo de Scriptoribus Ecclesiasticis, & Theodoretus in Philotheo, cap. 2. sed alius quidam Amaseæ vrbis Episcopus, qui vnà cum Acacio legatione functus est ad sanctum Iulianum, cognomento Saban, teste Theodoreto, loco citato, vixit temporibus Iuliani Apostatæ, & successorum eius, vt patet ex Homil. 3. paulò vltra medium, vbi de iis qui tempore Iuliani Fidem oegauerunt. ita scribit: *Et hæc quidem antiquorum exempla temporum memoria seruauit. Sunt etiamnum recentia ac nostræ ætatis, cum enim Imperator ille*, &c. Extant huius Homiliæ Græcè & Latinè, ex ioterpr. Phil. Rubeoi I. C. Antuerp. tomo 13. pag. 561.

S. HILARIVS Pictauorum Episcopus, floruit anno Domini 355. S. Athanasii æqualis fuit: multa scripsit quæ receoset Bellarm. io Hilario, & alii, hîc extat eius Fragmentum Græcè & Latinè, quod post Pentecosten in Festo sanctiss. Trinitatis, recitatur, ex quodam eius Sermone qui non extat inter edita Opera ipsius, tomo 11. 543.

S. IOANNES Chrysostomus ex Aduocato Monachus, ex Monacho Presbyter Antiochenus ordinatus est anno secundo Valentiniani Iuoioris & octauo Theodosii Senioris, ex Presbytero Episcopus Constantinopolitanus factus anoo IV. Arcadij & Honorii: tandem anno 13. eorundem Impp Episcopatus sui 9. mortem obiit circa annum Dom. 407. Opera eius quæ extant separatim excusa habentur ex quibus hîc, tomo 12. pag. 299. Græcè & Latinè Gentiano Herueto interprete Liturgiæ, seu Diuini Sacrificij ritum excerptum posuimus.

S. ATHANASIVS Episcopus Alexandrinus sub Constantino Magno florere cœpit, & sub Valente Imperat. anno Dom. 370. migrauit ad Deum, teste sancto Hieronymo libro de Script. Ecclesiast. Opera eius IV. distinctis Tomis continentur. Hic extant duæ ipsius Epistolæ ad Luciferum Co-episcopum & Confessorem, tomo 9. col. 1113. & 1114. item, exemplum Epistolæ eiusdem Athanasii de Græco in Latinum translatæ, tomo eit. col 1117. c. Operâ Ioan. Tilii Episc. Meldensis. Extant adhuc expositiones duæ de Incarnatione Verbi Dei, sub nomine B. Athanasij Alexand. Francisco Turriano interpr. tomo 11. pag. 329. Verum falsò huic Patri ascribuntur vt optimè ostenditur, ead. pag. in fronte illarum met Ecthesium.

FLORENTIVS Magister Officiorum, vixit Sæculo quarto tempore Luciferi Calaritani, ad quem scripsit Epistolam, quæ habetur tomo 9. col. 1113. a. Operâ eiusdem Tilii Episcopi Meldensis.

S. HIERONYMVS Presbyter & Ecclesiæ Doctor, floruit anno XIV. Theodosii, vt ipse testatur in libro de Scriptoribus Ecclesiast. extremo. Obiit Honorio imperante, anno Dom. 422. ætatis suæ 91. ex Chronico sancti Prosperi, vel anno Dom. 420. ætatis 78. ex Annal. Card. Baron. vt refert etiam Bellarm libro de Script. Eccles. in S. Hierôn. Ex eius Operibus hic excerptas quasdam Epistolas posuimus, quas scripsit ad Theophylum Alexandr. vrbis Episcopum. I. extat tomo 3. col. 81. II. tomo eodem, col. 114. III. & IV. col. 115.

AD SAECVLVM QVINTVM.

LVCIDVS Presbyter, olim vnus ex Prædestinianis Hæreticis, qui à Fausto Regiensi castigatus in viam rediit: floruit Sæculo V. & multa scripsit; hic extat eius Epistola in quâ Errores suos præteritos reuocat, tomo 4. col. 695.

ELENCHVS

ALIQVOT OPERVM, ANONYMORVM, ET AVTHORVM QVORVM ÆTAS INCERTA.

OPERA.

Sequentes Liturgias vetustissimas esse & antiquissimas nemo dubitat, sed de earum ætate controuertitur.

MISSA quâ Æthiopes communiter vtuntur, quæ etiam Canon vniuersalis dicitur: extat to. 6. col. 41. item Ordo Benedictionis Puerperæ, secundum vsum Æthiopum, tomo eod. col. 56. Ordo Baptismi secundum vsum Æthiopum, col. 57. Ordo Mysteriorum, siue, administrationis Sacramenti Confirmationis, col. 72.

MISSA qua vtebantur antiqui Christiani Episcopatus Angamallensis in Montanis Mallabarici Regni apud Indos Orientales, emendata & ab erroribus blasphemiisque Nestorianorum expurgata ab illustriss. & Reuerend. D. Alexio Menesio Archiepisc. Goano, Indiæ Primate, in Synodo Diœcesi. Angamallæ, an. 1599. è Syriaco in Latinum Sermonem conuersa & exscripta ex itinerario Lusitanico, &c. tomo 6. col. 131.

ORATIONES Missales deuotissimæ ex vetustissimo MS. Gotthico Missali, tomo eod. col. 155.

MVZARABES, hoc est, Christiani mixti Arabibus, & qui intereà dùm Hispaniam Tyrannide sua modis omnibus diuexarēt & dilacerarēt Sarraceni & Iudæi, variis in Hispaniæ Ciuitatibus patriæ dulcedine pellecti habitauerunt tributarii & vectigales, eâque lege permissi in instituto & Religione Christiana viuere, & Ecclesiasticis vti cæremoniis vsque ad Almohadûm Arabûm in Hispaniam aduentum. Hi enim, nullos omninò Christianos secum habitare patiebantur, sed cogebant omninò ad impietatem & Christi abnegationem, aut crudeli Martyrio enecabant: venerunt autem in Hispaniam temporibus Regis Alfonsi 7. Valæus, 1. Tomo Chron. Hispaniæ, ad Ann. Chr. 717. At Ritus eorum Sacri longè sunt Antiquiores.

MISSA Mozarabum à D. Leandro Hispalensi Episcopo, peculiariter in Hispaniis vsitata, tomo sexto, col. 103. vide quæ ibidem prænotauimus.

ORDO Diuini Officii Gothici Muzarabum, excerptus & in Latinum Sermonem conuersus ex Hispanico libro de vita & rebus gestis Francisci Ximenis Cisnerij S.R.E. Cardin. & Archiep. Toletani, scriptus ab Eugenio Roblesio Parocho Toletanæ Ecclesiæ, quem ex sua Biblioth. nobis de promptis Reuerend. D. Renatus Poterius Episcopus Bellouacensis, & Par Franciæ, tom. 6. col. 15.

MISSA eadem Muzarabum magis antiqua, cum precibus Vespertinis Festi alicuius quod proprium habet Officium. Vt facilius tota res elucescat, id ostenditur in Festo sancti Iacobi Hispaniarum Patroni, tomo eodem, col. 121.

LITVRGIÆ S. Basilii Magni, S. Gregorii Theologi, & S. Cyrilli Alexand. ex Arabico conuersæ à Victorio Scialach Accurensi è Monte Libano, extant tomo 6. col. 75. Has porrò Liturgias incertæ esse ætatis diximus quia Bellarmin. & alii multi, qui eorum Patrum scripta enumerauerunt, eas inter illorum Opera non recensuerunt.

Græcorum Officium de Mysteriis ante Consecratis sanctæ Quadragesimæ, Græcè & Latinè, tomo 12. col. 329.

Item, Diuinæ Mysteriorum ante Consecratorum Liturgiæ declaratio, tomo eod. col. 332.

S. Mysteriorum ante Consecratorum Liturgia, interpr. G. Genebrardo Theol. Paris. diuinarum Hebraïcarum litter. Professf. Regio, tomo eod. col. 335. huic Liturgiæ subiungitur eiusdem Genebrardi Latina Epistola, col. 345. Habentur etiam Ritus Græcorum, tomo cit. col. 346.

Sequuntur peculiares aliquæ Liturgiæ.

De iis qui dormierunt, tomo 12. pag. 347.

De Sanctis, & de Pontificibus, ibidem, pag. 348,

De Festis Sanctiss. Dom. nostræ Dei paræ semperque Virginis Mariæ, ibidem, pag. 349.

De Martyribus, ibidem, pag. 350.

Variæ Dominicæ ad Missam *Beatitudines*, ibidem, pag. 351. & seqq.

Moduli qui pro Mortuis cauuntur ex horologio Græcorum, ibidem, pag. 356.

Canon supplex qui de superis Potestatibus Angelicisque & omnibus Sanctis canitur Latinè tantum, extat tomo eod. pag. 357. a 1. Atque hæc omnia interpret. Genebrard. Theol. Parisiensi.

ANONYMI.

ANONYMI Authoris de Lirinensis Monasterii excidio Fragmentum, cuius initio adiectum est breue de illius Historię temporibus Scholion, per M.D.L.B. tomo 7. col. 623.

AVTHORIS incerti & Anonymi de Laudibus Domini Carmen, tomo 8. pag. 842.

ANONYMI Poëtæ de Bebiani baptismo, & vxoris Apræ obitu, tomo eodem, pag. 846. e

ANONYMI Poëma de Mosis Cantico, tomo eodem, pag. 847. e

De Natiuitate Christi, tomo eodem, pag. 848. a 1

De die Paschatis, ibidem. c 1. De die Ascensionis, ibidem. b 2.

AVTHORES.

THEODORVS Hagiopolitanus, quem vixisse post Sæculum IV. certum est, quia cum quodam Nestoriano disputat, sed quo ab hinc tempore incertum, scripsit Disputationes tres per interrogationes & responsiones, I. de nomine Dei. II de Deo & Deitate III. Cum Nestoriano. Extant ex interpret. Francisci Turriani Societatis IESV. to. 4. pat. col. 1140. item, Græcè & Latinè hæ Disputationes habentur inter Opera Theodori Abucaræ, cui ab aliquibus tribuuntur, eodem interprete, tomo 11. pag. 421

D SEVERINI Episcopi Doctrina, ex Biblioth Regis Christianiss & Monasterii Theologiensis & ex editione Parisiensi Pithoei, extat tomo 15. pag. 824 e 1

S.P.N. EVSEBIVS Episcopus præter alia scripsit Orationem de commemoratione sanctorum, Carolo Fabiano interprete, ex editione Thom. Galleti, tomo eodem, pag 826. e 1

EVTROPIVS Abbas scripsit Epistolam ad Petrum Papam, quæ extat ex eiusdem Thom Galleti editione, tomo citato, pag. 831. e 1

S. PORCARIVS Abbas, scripsit Epistolam quæ habetur, tomo 15. pag 832. e 2

Ni fallimur, ille est Abbas Monasterii Lirinensis, Martyr cum 500. aliis Monachis Lirin. sub Genserico Rege Wandalorum, de quo mentionem facit Author Historiæ S. Honorati Arelat. lib. 3. cap. 14. & cuius narratur Visio prænuncia futuri Martyrii, huius Biblioth. tomo 7. col. 623. b. c. Festumque eius & sociorum celebratur in Ecclesia prid. Id. August. quapropter eius ætas incerta esse non videtur, sed quia inter Authores incertæ ætatis habetur, tum in tomo 15. pag. cit. tum in editione Coloniensi Biblioth. Patr. eum inter huiusmodi Authores, nos antiquitatis seruandæ Religiosiss. reliquimus.

S. SEDATVS Episcopus, incertæ ætatis composuit Homiliam de Epiphania Redemptoris nostri Iesu Christi, tomo 15 pag 833. b 2

PAVLVS Diaconus composuit Homiliam super Parabola Regis volentis rationem poscere de seruis suis: *Simile est Regnum Cælorum Homini Regi, &c.* Extat ex editione eiusdem Galleti, tomo eodem, pag 834. d 2

MEROBAVDES Hispanus Scholasticus de Christo Carmen edidit, tomo 8. pag 842. e

THEODOTVS incertæ ætatis Author Fragmentum Scripsit Græcè & Latinè, tomo 14. pag. 160. collectum ex libri 9 cap 4 Eusebii Pamphyl. Euangelicæ Præparationis

IOANNES Geometra, multa scripsit in Laudem B Virginis. Extant huius Biblioth. tomo 14. pag. 439. sub eius nomine Hymni v in B. Virginem Dei-param, Græcè & Latinè, è codice Regio pridem excerpti editique à Fed. Morello Professf. & Interpr. Regio. v. tamen Hymnus est Authoris incerti conditus ex puris epithetis veterum Hymnorum more: In quo etiam litterarum ordo carminum & dictionum principiis obseruatur. Pagina vero 447. extat Fed. Morelli Metaphrasis Græca. Pag 448. extat eiusdem Ioan. Geometræ Paradisus Tetrastichorum moralium & piorum, eodem Interprete Fed. Morello.

NICEPHORI Confessoris Canones extant tomo 6. col. 423.

Finis Elenchi, siue Indicis Chronologici Authorum & Opusculorum magnæ Bibliothecæ Patrum.

INDEX

ALPHABETICVS.

AVTHORVM ET OPVSCVLORVM OMNIVM QVÆ, in XVI. Magnæ Veterum Patrum & antiquorum Scriptorum Ecclesiasticorum Bibliothecæ Tomis, continentur. In quo simplici quidem Asterisco * ad marginem notantur Authores & Opuscula, quorum in Coloniensi, huius Bibliothecæ editione textus Græcus desideratur; duplici verò ** ea quorum in eadem editione nec Græcus nec Latinus Textus habetur, siue sint Latinè tantùm, siue Græcè & Latinè edita: Cruce † autem ea indigitantur, quæ in omnibus prioribus eiusdem Biliothecæ Parisiensibus editionibus desunt, & in hac nostra primùm accesserunt.

Huic indici adjuncta sunt nonnulla ad majorem dignitatis & ætatis Authorum elucidationem.

A

ADELMVS, siue Adelmannus, ex Scholastico Leodiensi Episcop. Brixiensis, qui aliquandò Berengario Diacono Andegauensi Comes fuerat & condiscipulus sub Disciplinâ sancti Fulberti, scripsit de Veritate Corporis & Sanguinis Christi in Eucharistia Epistolam ad eundem Berengarium, quem dilectum suum & conscholasticum appellat. Extat tomo 3. col. 167. Porrò Sigebertus eum appellat Adelmannum Grammaticum, ex Clero Leodiensi, Episcopum Brixiensem: Scripsisse verò, ait, super eadem re (scilicet, de Hæresi Berengarij) ad Paulum Primicerium Metensem, libri de Viris Illustribus capite 154. Claruit Sæculo XI. circa medium.

S. ADO Viennensis Archiep. qui floruit Sæculo IX. Anno Chr. 879. Scripsit Chronicorum Breuiarium de sex ætatibus Mundi, vsque ad Ann. Dom. 879. siue vsque ad natum, ex Carolo Simplice, & Eagina filia Regis Anglorũ, Ludouicum Francorum Regem XXVIII. Extat to. 7. col. 297. Huic Adoni tribuunt aliqui Martyrol. egregium quod habetur ad finem VII. Tomi Vitarum Surij: at non desunt, qui ambigant & tribuant Adoni Treuirensi, qui floruit Sæculo XI. Adi Bellar. in libro de Scripr. Ecclesiast. satis dilucidè eâ de re disputantem IN ADONE TREVIRENSI.

ÆNEAS Gazæus, ex Platonico Philosophus Christianus, qui vt ex scriptis eius colligitur, vixit Sæcul. V. circa tempora Zenonis Imperatoris, scripsit * Dialogum de Animarum Immortalitate & Corporum Resurrectione, quem vocauit THEOPHRASTVM: extat Ambrosio Camaldulensi interprete Græcè & Latinè, tomo 12. pag. 617. vidisse se elingues, illa tyrannide qua magna Lybia tum premebatur, Sacerdotes loquentes, & miratum vocem adeò articulatam esse posse ipsemet testatur ad finem libri sui, hoc autem contigisse, Imper. dicto Zenone, notum est ex Victore Vticensi in lib. de persecutione wandalica. *

AGAPETVS quidam magnæ Constantinopolitanæ Ecclesiæ Diaconus floruit sæculo VI. diuersus (vt puto) ab Agapeto P. M. qui vixit circa annum 536. * Ad Iustinianum Imperatorem iam coronatum Paræneticam habuit Orationem, vt testatur illius titulus, siue expositionem Capitum admonitoriorum (quam Græci schedam regiam appellant) qua eum admonet quomodo se in im- *

perio gerere debeat, extat Græcè & Latinè, tomo 12. pag. 607. d

AGNELLVS Episcopus Rauennatensis, scripsit Epistolam ad Armenium, de ratione Fidei, quæ extat tomo 3. col. 147. Hunc Authorem V. Sæculo cum Coccio posuimus.

AGOBARDVS Episcopus Lugdunensis, vixit sæcul. IX. circa annum Dom. 835. tempore Ludouici Pij Imperat. scripsit diuersa Opuscula, quæ extant tomo 9. col. 1161. & seqq. ex edit. Papirij Massonij Lutetiæ Anno 1605. primùm in lucem data, quam tamen iuxta expurg. Indicem Hispanic. nouissimum recognouimus. Scripsit præter illa quoque de Translatione Reliquiarum sancti Cypriani Carmen, quod quia cum operibus sancti Cypriani impressum est, hîc omisimus.

S. ALCIMVS Auitus Archiepiscopus Viennensis vir nobilissimus, sanctissimus, & doctissimus; floruit temporib. Hormisdæ P. M. à quo Vicarius in Gallijs constitutus est, vt constat ex epistola Hormisdæ ad ipsum: scripsit multa, vt docent Gregorius Turonicus lib. 2. cap. 34. & Ado Viennensis in Chronico, ex quibus nunc solum extant carmine libri v. in Genesin & Exodum, tom. 8. pag. 596 Eiusdem de consolatoria castitatis laude ad Fuscinam sororem Poëma, ibidem, pag. 618.

Domini ALEXII Comneni Græcorum & Constantinopoleos Imperatoris, de Donariis & Rebus Sacris non auferendis per Principes & Imperatores Rescriptum, siue Oratio, quam AVREAM BVLLAM appellauit, tomo 3. col. 274. Vixit (Sæculo XI. & XII. annos LXX. regnauit autem XVII. mensibus IV. & aliquot diebus; Ac postremò obiit Anno mundi 4626. vt scribit Zonaras Annal. tomo 3. proinde apparet ab illo editum hoc Rescriptum, Imperij anno 2. vt ibidem notatum est: extat inter Auctores sæculi XII.

ALGERVS Scholasticus Leodiensis, ac posteà Monachus Cluniacensis, floruit (vt refert Bellarm. in lib. de Scrip. Ecclesiasticis) Sæcul. XII. circa annum Dom. 1130. scripsit diuersa Opuscula, ex quibus extant tomo 6. col. 271. & seqq. de Sacramento Corporis & Sanguinis Domini, libri 3. De Algero atque eius Operibus aliisque Scriptorum monumentis ab eo relictis plura accipe ex Trithemio in Catalogo Scriptorum Ecclesiasticorum, & libro 2. de Viris Illustrib. Ordinis sancti Benedicti cap. 90. Item, ex Arnoldo vnione in Historia Benedictina, atque ex Apparatu sacro Posseuini, nec-non Bellarmino loco suprà citato. At illum Typographi ineptè expresserunt, DIVVM, non enim ascriptus est in Sanctorum Canonem, quod sciam: nec semel, in hoc Opere, id flagitii admiserunt. Iuuabit etiam obseruare hunc Algerum lib. 2. cap. 1. non rectè scripsisse species Sacramentales non posse corrumpi vel rodi à muribus, &c. quod etiam notandum est in Guitmundo.

De ALMARIANORVM, seu Almaricianorum Hæresibus & concrematione, breuis narratio. Sæcul. XIV. anno 1363. tomó 4. col. 945.

ALTHELMVS, vel vt alii legunt Adelhelmus, siue Adelmus, Occidentalium Saxonum, seu Schireburgensis in Britannia Episcopus, floruit Sæcul. VIII. Beda lib. 5. Historiæ cap. 19. dicit eum Episcopatum in Scotia iniisse anno Domini 700. Scripsit diuersa Opuscula, quæ enumerant Trithemius, Posseuinus, & alii: ex quibus extat ad Hyldilicham, Iustinam, & cæt. Virgines. de Laudibus Virginitatis, Epistola, siue Liber ab innumeris mendis, quibus scatebat in Editione prima, repurgatus, nec tamen sublatis plurimis parùm Latinis vocibus, quæ illis sunt familiares. tomo tertio, col. 275. Sigebertus, libro de Viris Illustribus cap. 66. hunc Adelmum (vel vt alii Adhelmum) Abbatem Scotorum appellat aitque, præter alia quædam, scripsisse dictũ lib. de Virginitate, geminato opere (exemplo Sedulii) idest, prosa & metro. Eundem (etiamsi Episcopum nominet) dicit cap. 133. eiusdem Libri, expressisse rerum qualitates, Libro Ænigmatum in mille Versibus: quem vtrumque Adhelmi librum (Poëticum videlicet, de Virginitate, & alterum, Ænigmatum:) Manuscr. vidi in Bibliotheca V.C. Brissonii, Parisiis Senatus Præsidis. scripsit etiam de Paschatis die contra errores Britonum, teste Beda. Epistolæ suæ, siue libri cap. 7. citat Librum tricesimum Moralium Gregorii, Sedis Apostolicæ Præsulis, *à quo rudimenta Fidei, & Baptisma*, inquit, *suscepimus*; & cap. 22. *S. Agathæ rumores, &* Luciæ *præconia*, inquit, *Præceptor & Pædagogus noster Gregorius, in Canone quotidiano pariter copulasse cognoscitur, &c.* eius vita habetur apud Surium die 28. Maij.

ALVINVS, Alcuinus, siue Albinus Flaccus, Anglus, cognomento Diaconus, Bedæ Discipulus & Præceptor Caroli Magni; quo regnante Abbas fuit sancti Martini Turonensis, claruit sæculo VIII. anno 786. & obiit, teste Bellar. in lib. de scriptor. Ecclesi. anno 804. Scripsit multa quæ enumerat idem Bellarm. ex quibus hîc habemus librum de Diuinis Officiis, seu Ordinis Romani expositionem tomo decimo. col. 225 & seqq. Plura de eodem Albino collegit Melchior Historpius ex Trithemio, Sixto Senensi, & aliis, quæ extant in titulo, ALBINVS, initio tomi eiusdem.

AMALARIVS Fortunatus Germanus, Lexouiensis Monachus, & S. R. E. Cardinalis, Archiepiscopus Treuirensis, Alcuini Discipulus, legatus à Carolo Magno Constantinopolim missus, floruit & temporibus Gregorii IV. Pontif. & Ludouici Pii Imperatoris, sæcul. IX. scripsit de Ecclesiasticis Officiis Libros 4 OFFICIALES dictos ad eundem Ludouicum August. tomo 10. col. 305. Eiusdem, de Ordine Antiphonarii liber in quo se missum fuisse testatur ab eod. Ludouico ad

eundem Gregorium P. M. extat tomo eodem, col. 503.

S. AMBROSIVS Mediolanensis Episcopus vir planè Sanctissimus, & doctissimus; Gratiano & Theodosio Imperatoribus floruit. Obiit anno III. post excessum Theodosii, qui erat CCCXCVII. ab aduentu Saluatoris ita habet Bellarm. Libro de Scriptorib. Ecclesiast. ex Cardin. Baronio. scripsit multa, quæ etiam enumerat idem Bellarminus ibidem, & alii: hîc extant disticha quæ in eius Basilica descripta sunt, tomo octauo, col. 941.

AMMONIVS non ille, qui ne à Theophilo eligeretur Episcopus, aurem suam præscidit, neque Presbyter ille Alexandrinus, quem vna cum Petro Alexandrino Martyrium subiisse scribit Euseb. libro 8. cap. 25. sed alius quidam vir, vt ait Hieronymus, disertus & valde eruditus in Philosophia, quique Alexandriæ clarus habitus est. Scripsit Canones Euangelicos, quos Baron. anno Christi 174. putat esse illos, qui sub nomine Tatiani positi sunt Sæcul. II. Harmoniam autem Euangelicam, quam nos ita vt inuenimus, sub nomine Ammonii posuimus, tomo 7. col. 73. Otthomaro Luscinio interprete, putat idem author esse Tatiani. Claruit Ammonius Sæculo III. sub Alexandro Mammeæ, anno Christi 220.

AMOENVS Poëta dicitur author Enchiridii vtriusque Testamenti Prudentio adscripti. Habes hoc Enchiridion inter Opera Prudentij, præter pauca admodum vnà cum Præfatione, tomo 8. pag. 559. & extra Opera Aurelij Prudentij, sine Præfatione, tomo eodem, col. 702. Vnde vides incertum esse huius Operis Authorem, extat etiam eiusdem Amœni acrostichis in Leontium, Ecclesiæ suæ Burdegalensi redditum, tomo eodem, pag. 705. Hunc Authorem V. Sæculo cum Coccio posuimus.

AMPHILOCHIVS Iconii Episcopus, S. Gregorij æqualis vixit, vt vult Bellarm. libro de Scriptor. Ecclesiast. Sæcul. IV. circa annum Domini 380. Hunc commendat B. Hieronym. tum in libro de Scriptor. Ecclesiast. tum in Epistola 84. Scripsit Homilias non paucas, & alia quædam, vt patet ex Theodoreto & Hieronymo, ex quibus nunc extant Latinè edita, † Carmen ad Seleucum, quinam Scripturæ libri sint legendi, tomo 15. pag. 624. † Narratio quædam de muliere, quæ peccata sua in charta conscripserat, & pro veniâ ad Basilium & Epiphanium recurrerat, habetur ex editione D. Gerardi Vossii, pag. 625. * Homilia de Occursu Dom. nostri IESV CHRISTI, & de Dei-para, & de Simeone Græcè & Latinè, tomo 13 pag. 837. † Homilia in diem sanctum Sabbathi, tomo 15 pag. 626. Fertur & sub eius nomine vita Basilij, quam, quia edita est à Rosweido in Vitis Patrum, hîc omisimus.

ANASTASIVS Abbas, diuersus ab Anastasio Sinaïta, quem Henricus Canisius suspicatur illum esse, cuius meminit Damascenus initio libri de Trisagio, & Baronius anno Christi 749. scripsit librum contra Iudæos, qui ab Henrico Canisio editus, extat tomo 4. parte 2. col. 1073. Existimatur Sæculo octauo vixisse.

ANASTASIVS Episcopus Antiochenus, seu quod idem est, Theopolitanus Patriarcha, & Martyr, Anastasij Sinaïtæ successor in eodem Episcopatu, de quo multa Baronius tomo 8. Annal. Floruit Sæculo sexto, & sub initium septimi, extat tamen in Indice Chronologico inter Authores Sæculi sexti, sub finem. Scripsit † Compendiariam Orthodoxæ Fidei institutionem, quæ sub nomine Athanasij, & Cyrilli, extat tomo 15. pagina 677. c 1. Scripsit etiam Professionem suæ Fidei ad Gregorium Magnum, vt patet ex Gregor. lib. 7. Epistol. epist. 48. Indict. 2. Romanæ editionis, sed ea non extat. Eundem, librum Pastoralis Gregorii in Græcam linguam transtulisse, testis est Baron. Anno Christi 602. Martyrio affectus est, & excarnificatus à Iudæis, anno VII. Imperii Phocæ, anno verò Christi 609. vide ibi Annal. Baron. num. 3.

ANASTASIVS Bibliothecarius & Abbas Romanus, Vir Doctus Græcè & Latinè, floruit Sæculo nono, circa annum Dom. 858. vt scribit, inter cæteros, Bellarm. in libro de Scriptor. Eccles. Multa scripsit, extat hîc ex eius Ecclesiastica Historia Excerptum, tomo 12. pag. 533. quod inscribitur: *Anastas. Biblioth. Sarac. Euth. Mahometica.*

ANDREAS Cæsareæ Cappadociæ Episcopus, B. Basilii successor, floruit Sæculo quarto, circa annum Dom. 390. quamquam non sit omninò certum, inquit Bellarm. lib. de Script. Ecclesiast. Scripsit Commentarium in sancti Ioannis Euangel. Apocalypsim, quem habes vnà cum Theodori Peltani adscriptis ad marg. summariolis, tomo 1. col. 1529.

ANDREAS Hierosolymitanus, Cretensis Episcopus, vel Archiepiscopus, non Hierosolymitanus, vt putauit Sixtus Senensis, scripsit * Sermonem in Salutationem Dei-Paræ, Marco Hoppero interprete qui extat tomo 12. pag. 674. † Orationes duas in Exaltationem sanctæ Crucis, quæ extant tomo 15. prima pag. 686. secunda 688. floruit Sæculo sexto, vt vult Canisius anno 550. & Coccius 570. Habentur quamplures eiusdem Authoris Sermones in vitis Sanctorum, ex Simeone Metaphraste, & Aloysio, per R. P. D. Surium collecti.

ANONYMVS Author, Præfationis in sancti Dorothei doctrinas quas inuenit, scripsit * Epistolam ad Fratrem, qui petebat sibi mitti doctrinas inuentas sancti Patris Dorothei. In qua Epistola continetur laus Dorothei & narratio vitæ Dosithei, Discipuli ipsius Dorothei, quæ extat Græcè

& Latinè, tomo 11. pag. 745. Porrò ille vixit Sæculo octauo, cum esset Tharasius Patriarcha Constantinopol. vt apparet ex eo quòd in illa sua Præfatione: *A Marco, Esria, Barsanuphio, & Dorotheo. Acephalis*, ait, *longè diuersissimi sunt hi, quos non solum à Patriarcha Tharasio, (qui hoc tempore summo Sacerdotio præest) traditos amplector, &c.*

** ANONYMI Authoris de Lirinensis Monasterii excidio Fragmentum, cuius initio adiectum est breue de illius Historię temporibus Scholion, per M. D.L.B. tomo 7. col. 623.

AVTHORIS incerti & Anonymi de Laudibus Domini Carmen, tomo 8. pag. 842.

ANONYMI Poëtæ de Bebiani baptismo, & vxoris Apræ obitu, tomo eodem, pag. 846. e

ANONYMI Poema de Mosis Cantico, tomo eodem, pag. 847. e

De Natiuitate Christi, tomo eodem, pag. 848. a

De die Paschatis, ibidem. e s. De die Ascensionis, ibidem. b a.

Hi omnes Authores Anonymi extant in Appendice ad indicem Chronolog. suprà, quia sunt incertæ ætatis & tamen antiquæ.

S. ANSELMVS Mantuanus, Episcopus Lucensis ab Alexandro secundo creatus; ac deinde cum in Monasterium se abdidisset, à Gregorio septimo ad Episcopatum reuocatus; floruit XI. Sæ- † culo; scripsit † contra Guibertum, alii, wibertum Antipapam, & sequaces eius, pro defensione eiusdem Gregorii septimi legitimi Pontif. Romani, libros duos qui extant ex Biblioth. Ecclesiæ Cathedralis Ratisbonensis operâ Henrici Canisii, tomo 15. pag. 724. vbi & vide quæ de illo prænotata sunt ab eodem, excerpta ex Trithemio de Scriptor. Ecclesiast. ex Sixto Senensi libro 4. Bibliothecæ, abbate Vespergensi in Chronico. Denique ex Bellarm. libro de Scriptorib. Ecclesiast. qui refert illum anno Dom. 1086. obiisse, & eximia sanctitate innumerisq; miraculis post mortem † floruisse. Vide annal. Baron. ad annum 1086. tomo 11. Habentur tomo eodem, pag. 776. † Collectanea quædam ex variis Authoribus ipsi adscripta, quibus demonstrare studet Ecclesiæ facultates non esse in Potestate Regis aut Cæsaris.

S. ANTIOCHVS primùm Monachus in Laura, deinde Abbas in Monasterio Sancti Sabę, de quo multa Baronius tomo 8. Annal. vixit sæcul. VII. circa annum Dom. 630. tempore Heraclii * Imperatoris vt refert Bellarm. lib. de scrip oib. Ecclesiast. Scripsit * Homilias CXXX. siue Pandectes Scripturæ Diuinæ ad Eustathium Præpositum, Godefrido Tilmanno Carthusiæ Parisiensis Monacho interpr. quæ extant Græce & Latine, to 12. pag. 5. & Exomologesin quæ extat pag. 235. *In eâ fortitudinem nostram, decus & ornamentum salutis nostræ umquam (ait) nostra spem, nempe Crucem Christi tradidisti fidei aduersariis, &c.* quod eodem Heraclio Imperante accidisse est manifestum.

ANTONIVS, siue Antoninus Episcopus Cōstantiensis, vel Constantinensis, qui extat inter authores sæcul. V. scripsit Epistolam Consolatoriam ad Arcadium quendam à Generico Gothorum Rege in exilium actum, tomo 3. col. 135.

S. ANTONIVS meritò Magnus Abbas sanctissimus, imper. Constantino floruit sæcul. IV. circa annum Dom. 330. Scripsit Epistolas septem, ad Arsenoitas fratres suos lingua Ægyptiacā; sed sensu & spiritu Apostolico, teste Hieronymo in lib. de scriptorib. Ecclesiasticis. Extant Interprete Valerio Sarrasio, adiecto, vice præfationis, fragmento ex Epistola dedicatoria, tomo tertio col. 18.

APOLLINARIVS Laodicenus Episcopus floruit sæculo IV. à tempore Cōstantii Imperatoris, vsque ad Theodosium seniorem, teste Bellarm. in libr. de scriptor. Eccles. scripsit penè innumerabilia, vt testatur S. Hieronymus in lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis, & S. Basilius epistola 72. * ex quibus nunc solùm extat ex editione Parisiensi * Metaphrasis in Psalm. versu heroico, Græce & Latinè, tomo 14. pag. 163.

APONIVS quidam vir doctus, vt ait Bellarm. libro de Script. Ecclesiast. floruisse dicitur sæcul. IX. circa annum Dom. 8ta. Scripsit in Cantica Canticorum Commentarium in sex libros distinctum, tomo 1. col. 265. ex quo Summariola collegit Lucas Abbas sancti Cornelii, quæ extant tomo eodem, col. 327. & in eadem Compendiosa Scholia Vdalrici Regis, ibidem, de quibus duobus vltimis agitur alibi suis in locis.

SS. Anachoretarum Ægyptiorum APOPHTEGMATA Lib. 18. comprehensa (vt putant nō-nulli) B. Hieronymo, vel vt alii verius, Pelagio D. S. R. E. Diacono, interprete: exscripta pri- ** mùm ex venerandæ vetustatis M. S. Codicibus, religiosissimæ Carthusiæ montis Dei, tomo 9. col. 700. De eorumdem SS. Patrum vita & doctrina, lib. 4. D. Ioanne, S. R. E. Subdiacono, interprete, tomo 9. col. 805. Quæ omnia posuimus sæculo 5v. inter opera Euagrii Pontici propter rationem ibi allatam. Horum Opusculorum & interpretum, abundè meminit Sigeb. libro de Viris illustrib. cap. 516. & 157. & huc fortè pertinent plurimæ sanctorum Ægyptiorum Patrum interrogationes & responsiones quas idem Sigeb. ait Martinum Episcopum transtulisse per manus Paschasii Diaconi, in Dumiensi Cœnobio, cap. 118. eiusdem libri.

ARATOR sanctæ Romanæ Ecclesiæ Subdiaconus, aut Diaconus Cardinalis, vixit sæcul. VI. temporibus Iustiniani Imperat. scripsit Carmine Actus Apostolorum. Extat tomo 8. pag. 681. hoc

tio Epistolarum eius, tomo cit. Has porrò Epistolas Græcè ab eo scriptas fuisse, dubium non est, cùm earum argumentum expresserit tàm euidenter Gregoras, vt notauimus: quis vero interpres, Latinas fecerit, mihi non adhuc constat.

S. AVGVSTINVS Hipponensis Episcopus, qui vixit Sæculo V. multa scripsit quæ habentur in ipsius Tomis; ex quibus hîc extat * Tractatus breuis de Trinitate, ex libro scilicet qui de cognitione veræ vitæ inscribitur: in quo tanquam in Dialogo, Fratres interrogant, Magister respondet Græcè & Latinè, tomo 11. pag. 540. Item, † Excerpta de Arbitrii libertate, ex eiusdem Augustini Libri de Natura & Gratia, cap. 20. & seqq. extant tomo 15. pag. 811.

AVRELIVS Prudentius vir Consulatis, & Poeta egregius, claruit Sæculo IV. sub Theodosio Seniore & filiis eius. Scripsit multa Carmine. Psychomachiæ, id est, de pugna animi liber extat, tomo 8. pag 463. eiusdem Cathemerinōn liber pag. 471. eiusdem de Coronis liber pag. 488 eiusdem de Diuinitate liber: eiusdem de Origine peccati, pag. 531. Cōtra Symmachum libri duo, pag. 540. Addit Gennadius in lib. de Viris Illustrib. scriptum quoque fuisse ab eo Enchiridion veteris & noui Testamenti, & de Opere sex dierum. Extat hic tomo citato, pag. 559. idem Enchiridion sub eius Aurelii nomine. Subjunguntur col. 562. Scholia in omnia dicta Opera per Ioannem Sichardum. Item Commentarii Era. Rot. in Hymnum Prudentii de Natali Pueri IESV pag. 565. & in Hymnum de Epiphania IESV nati, pag. 572. a 2

B

BACHIARIVS, qui sæculo V. tempore S. Augustini vixit, scripsit Epistolam de recipiendis lapsis ad Ianuarium, quæ extat tomo 3. col. 121. Appellat quidem hunc Gennad. in Catalogo, Bacciarium, quidam Bacharium; alij Bachiarium; Honorius vero Augustodunensis, in libro de Luminaribus Ecclesiæ, cap. 24. ex Gennadio Bacchianū appellat, aitq; scripsisse grata de fide Opuscula. Eiusdem Bacchiarij Sententiarum de fine Salomonis meminit Fulbertus Carnotensis. Epistula LXIV. Exscripsit vero nonnulla de eodem argumento, Epist. XCV. quæ habentur in Epistula Bacch. cit. ad Ianuarium.

BARLAAMVS de Seminaria Gyracensis, vel verius Hieracensis Episcopus Græcus: floruit Sæculo XIV. circa annum Dom. 1303. vt refert Cardin. Bellarm. in libro de scriptorib. Ecclesiast. scripsit Epistolas ad Græcos de Vnione cum Romana Ecclesia, & processione Spiritus sancti contra Græcos quæ ex Bibliotheca Sereniss. Maximil. Principis Bauariæ recognitæ, & per Henricum Canisium editæ, extant tomo 3. col. 857. Eiusdem Barlaami Ethica secundum Stoïcos, ex pluribus eorundem Stoïcorum voluminibus composita & duas in partes distributa. Pars prima extat tomo eodem, col. 905. Altera, col. 915. Multa & quidem scitu digna de isto Barlaamo disputantur, initio eius Operum, tomo eodem, col. 857. citata.

D. BASILIVS Cæsareæ Cappadociæ Episcopus, sæculo IV. Valente & Valentiniano impp. floruit & sub Gratiano obiit, vt S. Hieronymus testatur in libro de Scriptor. Ecclesiast. alij volunt eum obiisse sub iisdem Imperat. Valente & Valentiniano anno 379. vel 380. Kal. Ianuarij. Scripsit multa; ex quibus hîc extat Homilia in Hexaëmeron Eustatio interprete, tomo 1. col. 1467. Vbi vide quæ prænotata sunt col. 1465. Item Eiusdem Missa, seu, Liturgia ex vetustis codicibus Latinæ traductionis descripta, quæ è Græco textu expressa fuit tomo 6. col. 1. Eiusdem Anaphora ex vetustissimo côdice, Syriacâ Linguâ & charactere scripta, traducta est per Andræam Masium Bruxellanum, tomo eodem, col. 13 Eiusdem precatio, quâ solebat Operaturus sacris vti apud Deum, translata per eundem Mas. col. 22. Alia eiusdem Liturgia ex Arabico conuersa à Victorio Scialach Accurensi Maronita è Monte Libano, tomo eod. col. 75. Adhuc alia eiusdem * Liturgia habetur Græcè & Latinè, ex editione Guil. Morel. Cum interpretatione Gentiani Herueti Aurelianensis, tomo 12. pag. 282.

BASILII Monachi & Presbyteri, & Præfecti Lauræ Maleini, qui extat inter Anthores Sæculi XII. † Asceticæ vitæ descriptio, tomo decimoquinto pag. 843. b a

BELISARII Poëtæ sæcul. V. de Sedulio Acrostichis pag. 680.

BENEDICTVS Abbas institutor Ordinis Benedictorum, seu Benedictinorum de quo multa Baronius, tomo 7. Annal. Vir fuit sanctitate, miraculis, doctrina, & genere illustris, quippe qui Iustinianum auum non quidem Imperatorem, vt aliqui similitudine nominis decepti opinati sunt, sed Consulem habuit. Floruit sæculo VI. circa medium, Iustino & Iustiniano Imperantibus. Scripsit † Regulam Monachorum, distinctam, inquit Trithemius, in capita 73. ex vltima editione & recognitione eiusdem Ordinis, tomo 15. pag. 690. † Epistolam ad Remigium Rhemensem Episcopum, quam tamen Baronius tomo 6. Annal. anno Christi 507. num. 3. contendit non esse sancti Benedicti, sed alterius cuiusdam Benedicti viri prædiuitis, cuius filiam Remigius à Dæmone liberauerat: ibidem, pag. 706. † Sermonem in morte Placidi, ibidem. † Sermonem in decessu Mauri & sociorum, ibidem. † Epistolam ad sanctum Maurum, ibidem, pagina 707. † Ordinem qua-

liter Fratribus in Monasterio religiosè ac studiosè conuersari ac Domino militare oportet: ibidem, voà cum † Ordine profitendi deuotissimo sub Beatissimi Patris Benedicti Regula, ibidem, pagina 709. †

BERENGOSVS, seu Berengosius, ad S. Maximum extra muros Treuirorum Abbas, Floruit circa initium Sæculo XII. tempore Paschalis II. P. M. Scripsit de Laude & Inuentione sanctæ Crucis libros tres: tomo 2. col. 485. Libellum insignem de Mysterio ligni Dominici, & de luce Visibili & Inuisibili, per quam antiqui Patres meruerunt illustrari, col. 520. in illud ex Psalmo 58. *Deus repulisti nos & destruxisti nos, &c.* Sermonem in Natali Martyrum legendum: tomo eodem, col. 541. Sermonem de Martyribus, ex eodem Psalmo 58. *Deus repulisti nos, & destruxisti nos;* col. 546. Sermonem de vno Confessore, in illud ex Leuitici cap. 6. *In sartagine oleo conspersa frigetur, offeret eam calidam in odorem suauissimum Domino Sacerdos qui jure patri successerit, &c.* col. 549. Sermonem alium de vno Confessore atque Pontifice, in illud ex eodem 6. Leuitici capite: *Ignis in Altari semper ardebit, quem nutriet Sacerdos, &c.* col 553. Sermonem in Dedicatione Ecclesiæ, déque Reliquiarum Veneratione: col. 557. Hunc multa scripsisse de Humana Sapientia, & de jejuniis Quatuor Temporum annotauit Sigebertus libro de Viris Illustribus cap. 157.

Aduerte, nos posuisse illum Berengosum in Indice Chronologico, inter Authores Sæculi VII. quia Doctores Colonienses, authoritate Cardin. Bellarm. (vt ipsi aiebant) innixi, eo Sæculo posuerant: At vbi rem accuratiùs examinauimus ipsumque Bellarmiaum consuluimus, in editione Paris. Morelliana eius libri de Scriptor. Ecclesiasticis Anno 1630. vidimus Abbatem nostrum inter Scriptores Sæculi XII. ab eodem Cardin. Bellarm. recenseri.

BERNARDVS abbas Fontis Calidi videtur floruisse Sæculo XII. sub finem scripsit tractatum contra Waldenses, & contra Arianos, tomo 4. col. 1195. Extat in indice Chronolog. in fine Sæcul. citat. in Triade scriptorum quos simul cum illo posuimus. **

BERNO Abbas Augiensis floruit sæcul. XI. anno 1014. ipse o. in libro de rebus ad Missæ officium pertinentibus cap. 2. testatur, se interfuisse coronationi Henrici primi Imper. quæ facta est à Benedicto VIII. Papa anno 1014. Fuit vir doctus, & scripsit vitam S. Vdalrici Episcopi Augustani, quæ extat apud Surium die 4. Iulij. Scripsit etiam de officio Missæ, siue de quibusdam rebus ad Missæ Officium spectantibus librum, qui extat tomo 10. col. 697.

BESSARION natione Græcus, patria Trapezuntius, dignitate Episcopus Nicænus seu Tusculanus, posteà Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis ab Eugenio IV. Pontifice M. creatus & iodè Constantinopol. Patriarcha qui interfuit Concilio Florentino, scripsit Librum de Sacramento Eucharistiæ, & quibus verbis Christi corpus conficiatur. Extat tomo 6. col. 467. ex editione Parisiensi anni 1560. Illum anno 1472. Legatum vidit Gallia. Vnde Romam rediens Rauennæ obiit, ætatis anno 77. vt refert Petauius Rationarii temporum, parte prima, libro 9. cap. 9. sub finem. De Bessarione nonnulla extant apud Bellarmin. in lib. de Script. Ecclesiast. **

S. BONIFACIVS primus Archiepiscopus Moguntinus, & Martyr, & Germanorum Apostolus, de quo multa Baronius tomo 9. Annalium ad annum Christi 755. & Bellarminus de Script. Ecclesiast. cuius testimonium habes initio Operum eius; vixit sæcul. VIII. temporibus Gregorii II. & III. & Zachariæ Pontificum Romanorum. Obiit anno 755. Scripsit † Epistolas multas, quæ vnà cum Epistolis aliorum ad ipsum sanctum Bonifacium, extant tomo 16. pag. 48. per Nicolaum Serarium Societ. IESV editæ, & Notis illustratæ, tomo eodem pag. 784. c 2. †

BONIFACIVS VIII. Pont. M. floruit circa finem sæcul. XIII. & initium sequentis: celebrauit Iubileum ineunte Sæculo XIV. Anno Domini 1300. vt scribit Iacobus Cardinalis, libri de Iubileo cap. 1. huius Iubilei Rescriptum extat tomo 6. col. 437. item Formula Declarationis per quam rebelles Ecclesiæ à dicto Iubileo excluduntur, col. 438. & alia quædam adiectis D. Iulij Romani Scholiis, ibidem, vt etiam notamus in eodem Iacobo de sancto Georgio. Obiisse dicitur dicto XIV. Sæculo, anno Dom. 1303.

C

CÆSARIVS Arelatensis Archiepiscopus, qui aliàs dicitur subscripsisse Concilio Agathensi Consul. Messala Anno Dom. 506. floruit temporibus Symmachi Papæ, & Theodorici Regis Italiæ, vt in eius vita scripsit Cyprianus eius discipulus apud Surium, die 27. August. Nos cum Bellarmino lib. de Scrip. Ecclesiast. inter Authores sæcul. V. recensuimus, scripsit Homilias diuersas XLVI. de variis rerum Diuinarum argumentis, antea sub nomine Feliciarij Arelatensis Episcopi, editas Coloniæ, quæ extant tomo 1. col. 295. Exhortationem ad custodiendam Charitatem, & alia Opuscula ex Manuscrip. V. C. Nicolai Fabri, tomo 5. col. 937. Epistolam ad quosdam Ger-

manos, ibidem, col. 940. Tractatum de decem Virginibus, ibidem, col. 941. eiusdem Regula Sanctimonialium, col. 997. Lirinensem Abbatem illum appellat Sigebertus libro de Viris Illustribus cap. 120. dicitque eum scripsisse & declamasse Homilias Monachorum vitæ congruentes.

Cæsarius Gregorij Nazianzeni frater, de quo multa Baronius anno Christi 354.362.364.& 368. quem ipse Gregorius frater vita iam functum egregiâ oratione laudauit: floruit sæculo IV. scripsit
* varia Opera, & potissimùm contra Græcos, vt author est Suidas: sed nunc solum extant Dialogi quatuor, Græcè & Latine ex MS. nobilissimi viri Francisci Oliuarij. tomo 11. pag. 545. Hi autem Dialogi ab alio aliquo aucti sunt, adiectis subinde quibusdam eiusdem argumenti cum iis quæ tractat Cæsarius, ex Gregorio Nysseno, & aliis authoribus.

† † CANON, siue Canticum agentis animam, ex Græcorum Euchologio, tomo decimoquinto, pag. 863. d t

† Alius † CANON, siue Canticum peccatoris ad sanctissimam Dei-param, ex eodem, tomo eodem, pag. 864. a 2. Videntur conscripti hi Canones Sæculo XII.

CATALOGVS in quo variorum hæreticorum deliramenta insunt, tomo 4. parte secunda, col. 721. scriptus videtur Sæculo XIII. Hic Catalogus, qui repetitur post Opus Reïneri, non pertinet, meo iudicio, ad Reïneri librum, quia iàm absoluit quidquid in Procemio X. Capitibus tractandum proposuerat, sed quia in MS. exemplari subiungebatur Reineriano tractatui, noluimus à loco suo diuellere.

CEREALIS Episcopus Castalensis, siue Castellensis, vixit Sæculo V. circa annum Dom. 490. teste Bellarm. in libro de Script. Eccles. Scripsit sub Persecutione & Tyrannide Wandalorum in Africa, Librum contra Maximum, seu Maximinum Arianorum Episcopum, qui extat tomo 4. col. 393. cuius meminit Gennad. Massiliensis. Porro hunc Cerealem, natione Afrum dicit, ex Gennadio, Honorius Augustodunensis, & scripsisse Librum de Fide cap. 96. libro de Luminaribus Ecclesiæ.

CHRISTIANVS Druthmarus, dictus Grammaticus, Monachus Corbeïensis, floruit Sæ-
† culo IX. circa medium, vt testatur Bellarm. in libro de Script. Ecclesiast. Scripsit † Commenta-
† ria, seu Expositionem in Matthæum, item, † Epitomen in Lucam & Ioannem, extant tomo 16. pag. 277. quibus præfigitur de eo Authore testimonium Ioannis Trithenhemii, seu Trithemii Abbatis Spanhemensis ex libro de Scriptor. Ecclesiast.

S. CHROMATIVS Aquileïensis Episcopus, de quo Baronius in Notis ad Martyrologium 2. Decembris, vixit temporibus sancti Hieronymi, qui eius sæpe meminit vt sanctissimi & doctissimi viri, præsertim Præfatione in librum Paralipom. Ad eum autem Scripserunt circa imperantis Honorij tempora (Sæculo quarto) SSS. Hieronymus eitat*. Chrysostomus & Ambrosius. Porro scripsisse dicitur in totum Matthæum, sed nunc solum extant de viii. Beatitudinibus Homiliæ duæ, tomo 2. col. 151. Homilia in cap. 5. Matthæi & partem sexti: & Fragmentum in 3. & 4. cap Matth. *Ego à te debeo baptisari*: col. 179. in prioribus editionibus legebatur Chromatius Romanus pro Romacianus, vel Romanicianus, id est, Aquileïensis; Aquileia enim dicebatur Ciuitas Romaciana vel Romaniciana, vt notat Baronius.

CHRYSIPPVS, (non Stoicus ille Cleanthis discipulus qui floruit circa annum 480. ab vrbe condita, quemque mortuum esse scribit Diogenes Olympiade 143. natum annos 73. sed alius)
* quidam Presbyter Hierosolymitanus, scripsit * Sermonem de sancta Maria Dei-para, siue Homiliam D. Ioanne Pico interprete, quæ extat Græcè & Latinè, tomo 12. pag. 668. Hunc Authorem Sæculo sexto posuimus cum Margarino, & fortassis idem ille est quem Photius in suâ Bibliothecâ tradit scripsisse de Martyrio Nicodemi, Gamalielis, & Abibonis.

CLAVDIANVS Mamercus siue Mamertus Presbyter Viennensis, vel Episcopus S. Eucherij æqualis vixit Sæculo V. secundum Bellarm. in libro de Scriptor. Ecclesiast. ad ann. Christi 440. secundum alios etiam floruit vsq; ad annum 452. Galliarum Regem Clodoueum baptizauit: & concepit animo Rogationes, tacitusque ritum earum omnem definiit cum Deo, sic sanctus Ado in Chronicis: sed non hic, verum eius frater fuit, non Episcopus sed Presbyter, qui scripsit de Statu Animæ Libros tres contra Faustum Episcopum, qui extant tomo quarto, colum. 599. ex recognitione Andreæ Schotti Societ. IESV, Aduersus vanos Poëtas, ad Collegam col. 659.

CLAVDIVS Altissiodorensis, vel (vt alij volunt certiori innixi coniecturâ) Taurinensis Episcopus, natione Scotus, Alcuini collega: claruit Sæculo IX. sub Carolo Magno & Ludouico Pio Franciæ Regibus. Scripsit multa in sacram Scripturam, sed ex iis nihil habere potuimus, præter Commentarium in Epistolam ad Galatas, qui extat ex editione Vidouri, tomo 1. col. 793. vide quæ prænotauimus hîc, ex Trithemio in libro de Scriptoribus Ecclesiasticis, & aliis.

** CLAVDIVS De Sainctes Lutetiæ Theologus, Episcopus Ebroïcensis, vixit Sæculo XVI. interfuit Concilio Tridentino, scripsit, præter alia multa, Collectanea quædam de Eucharistia & Missæ ritibus, ex Operibus Diui Ioannis Chrysostomi quæ extant, è quibus Liturgica Græcorum comprobantur,

D

DAMASVS Papa floruit Sæculo IV. & anno sexto Theodosij obiit; quæ ex eius scriptis sunt reliqua, partim extant apud Hieronymum: partim apud Theodoretum, partim apud Baronium, partim hîc aliquot Sanctorum Poëtica Elogia, tomo octauo, pagina 844.

** DANIEL humilis Monachus scripsit sub Compendio vitam sancti Ioannis Climaci, extat tomo quinto, columna 177. indicat se fuisse discipulum Abbatis Ioannis illius, ni fallor, ad quem sanctus Climachus, Climacem suum scripsit iis verbis: *Testis est Pastor noster Optimus Ioannes, à quo, Magnus ille exoratus de Monte Syna suas inscriptas à Deo Tabulas ostendit nobis, &c.* Proindeque posuimus eum inter Authores Sæculo VI quo scilicet vixisse videtur.

DESIDERIVS Episcopus Cadurcensis, Fausti & Ruricij æqualis, ideòque posuimus eum inter authores Sæculi quinti, licet Bellarmin. in lib. de Script. Eccles. putet floruisse eum Sæculo VII. circa ann. 650. Scripsit Epistolarum ad diuersos Librum vnum; editum per Henricum Canisium, extat tomo 3. col. 411. Sequitur alius Liber Epistolarum diuersorum Pontificum ad Domnum Desiderium, tomo eodem col. 419.

S. DIADOCHVS Episcopus Photices in vetere Epiro Illyrici, floruit Sæculo quarto, circa annum Dom. 390. ex Bellarm. lib. de Script. Eccles. Scripsit de Perfecutione Spiritali capita 100. quæ habes, tomo quinto, columna 293. citat libri illius caput 108. Maximus confessor qui contra Monothelitas decertauit: Photius vero Constantinop. in Myrio-Biblo hunc librum illius legisse se testatur.

DIDYMVS Alexandrinus, cæcus à prima ætate, præceptor S. Hieronymi, claruit Sæculo quarto, sub Valentiniano & Valente Principibus; scripsit multa, ex quibus nunc solum extant libri tres de Spiritu Sancto, D. Hieronymo interprete, tomo nono, columna 23. Enarratio in Epistolas Canonicas, col. 53. Excesserat 83. ætatis annum, scripseratque plurima, cum S. Hieronym. Scriptorum Ecclesiast. Catalogum describeret.

DIONYSIVS Archiepiscopus Alexandrinos claruit Sæculo tertio, anno Christi 250. aliàs
* 270. sed scripta eius magna ex parte interierunt, extat * Epistola eius ad Ecclesiam Alexandrinam,
* Liber seu * Epistola contra Paulum Samosatenum, cui subiungitur Epistola Episcoporum Synodi
* Antiochenæ. * Epistola ad Basilidem, omnia Francisco Turriano interprete, extant Græcè & Latinè, tomo 11. pag. 273. & seqq.

Transcriptum Schedulæ reuocationis quorundam Articulorum Fr. DIONYSII Soulechat Minoritæ, publicè in Disputationibus solemnibus, per eum semel atque iterum factæ Parisiis, & in Curia Romana, Sæculo XIV. Anno 1365. & 1369. tomo 4. col. 946.

DOROTHEVS Archimandrita non ille quidem Acephalorum propugnator, sed alter quidam, cuius doctrinam Patriarcha Tharasius per manus Parentum traditam venerabatur, ait Author Anonymus in Præfatione ad Dorothei doctrinas. Posuimus hunc Authorem Sæculo quarto, iuxta editionem Coloniensem, quem tamen Bellarm. in libro de Scriptor. Ecclesiast. putat vixisse
* Sæcul. VI. circa annum Do. 560. quia (inquit) citat Climacum & indicat se fuisse familiarem S. Zosimæ Abbati, qui sub Iustino seniore floruit. Sed quidquid sit, * scripsit de vita recte instituenda doctrinas, siue Sermones 24. Hilarione sacræ Cassinensis Congregationis Monacho doctissimo interprete extant tomo 11. pag. 742.

DOROTHEVS Presbyter Tyri, siue Episcopus & Martyr. Sæculo tertio, sub Constantino Magno vixisse dicitur, aliàs tempore Diocletiani exilium passus, aliàs consummauisse Martyrium Edessæ imperante Iuliano Apostata: extat sub huius nomine edita Synopsis de vita & morte Prophetarum & LXX. discipulorum, Chr. tomo 7. col. 91. negat vero eius esse hoc opusculum D. Cæsar Cardinalis Baronius in Martyrol. Rom. Non. Iun. sed alterius cuiusdam Abbatis, atque ita inscriptum in Vaticana se legisse, ait.

D. DRACONTIVS Presbyter Hispanus & Poëta Christianus extat inter Authores Sæculi VI. nihilominus putat Bellarm. lib. de Scriptorib. Ecclesiast. eum vixisse Sæculo quinto, circa annum Do. 440. tempore Theodosii Iunioris Imper. eò quod (ait) in collectione & emendatione eius Operum ab Eugenio secundo Archiepiscopo Tolet. facta extat quædam Dracontii Elegantia ad dictum Imperatorem. Consule Bellarm. Verùm certum est composuisse versibus Heroïcis Hexameron, seu de opere sex dierum, Librum vnum; etiam teste Isidoro & eodem Bellarm. de Scriptoribus Ecclesiasticis. Extat hoc opus tomo 8. col. 837.

DREPANIVS natione Gallus, Florus cognominatus; non ille quidem Latinus Pacatus Drepanius qui Theodosio Augusto Panegyricum dixit Romæ: sed quidam alter Poëta Christianus cuius, vt putat Baronius, meminit Sidonius Apollinaris libro octauo, epist. 11. quique putatur vixisse Sæculo quinto, in quo eum posuimus: nobis tamen videtur potius vixisse Sæculo septimo, circa annum. Dom. 650. ob rationes quas posuimus initio eius Operum, tomo 8. pag. 727. sed quidquid de hac re sit, scripsit Carmina quædam ad aliquos Dauidis Psalmos: Item Hymnos; & alia Poëmata, tomo eodem col. 727.

DROGO primùm à Bartholomæo XLIV. Episcopo Laudunensi, ordinatus fuit Abbas

sancti Ioannis Laudunens. cum anteà in Monasterio essent Moniales, ipseq; esset Monachus Benedictinus: posteà Hostiensis Episcopus, tum sub Innocentio PP. anno 1120. factus S.R.E. Cardinalis; floruit Sæculo XII. tempore sancti Bernardi, cui æqualis fuisse dicitur. quapropter initio eius Operum, sancti Bernardi ad ipsum Epistolam ponere placuit; quippe quæ mirificum sanctitatis ipsius Drogonis testimonium contineat. De quo etiam plura ex idoneis Scriptoribus afferunt post alios, Possevinus in Apparatu suo, & Alphonsus Ciaconius de viris Pontificum in Innocentio II. qui consentiunt eum claruisse tempore B. Bernardi. Scripsit Sermonem de Passione Domini, extat tomo 2. col. 565. De Creatione & Redemptione primi Hominis librum: primùm Anno 1622. ex Elnenensi Biblioth. erutum & editum, tomo eodem, col. 589. scripsit etiam Tractatum, de Septiformi gratiâ Spiritus sancti, ac de Beatitudinibus, ibidem, col. 594. Item, de Diuinis Officiis, seu Horis Canonicis, col. 597.

DVNGALVS Diaconus, floruit, iuxta Cardin. Bellarmin. in libro de Scriptoribus Ecclesiasticis, Sæculo IX. Anno Domini 820. circa hunc enim annum se scripsisse ostendit in eo, quem edidit libro Responsionum aduersus Claudii Taurinensis Episcopi Sententias, ad HLodouicum Imperat. & filium eius Lotharium Augustum. Ex editione Parisiensi, apud Petrum Metaïerium, collata cum Manuscr. V.C. Pauli Petauii Senatoris Parisiensis extat tomo 4. par. 2. col. 145. vide quæ ibi Papirius Massonius annotauit.

DVRANDVS Leodicensis Episcopus, quem posuimus iuxta Coccium Sæculo XI. scripsit de Corpore & Sanguine Domini valdè elegantem Epistolam ad Henricum I. Galliarum Regem Christianissimum, contra Brunonem Andegauensem Episcopum, & Berengarium Turonensem. Extat tomo 3. col. 319.

E

EBRARDVS, siue Eberardus è Bethuniâ non ignobili vrbe Flandriæ, seu Arthesiæ oriundus, vixit Sæculo XII. circa finem: Scripsit Tractatum contra waldenses hæreticos, tomo 4. columna 1057. Extat in indice Chronologico Sæculo XII. sub finem in Triade Scriptorum. **

ECCLESIARVM quæ per Illyricum & Dalmatiam constitutæ sunt, ad Symmachum Pontificem Epistola tomo 3. col. 137. Huic respondet illa Epistola Decretalis, cuius initium est, *Presbyteris, Diaconibus, Archimandritis per Illyricum*, &c. & habetur Conciliorum tomo 2. Quinam autem & quâ occasione Epistolam hanc scripserint, scribit Gratianus 16. quæst. 7. §. *Sanè Thessalonicenses Episcopi:* Thessalonicenses Episcopi, inquit, ob metum Athanasij Imperatoris consenserunt Timotheo Episcopo Constantinopolitano quem Anathematizauerat Concilium Calcedonense: XL. verè Episcopi Illyrici & Græciæ conuenientes in vnum per confessionem in scriptis factam, & à proprio Metropolitano discesserunt, & Romam mittentes, Romano Episcopo communicare professi sunt in scriptis, &c. Hanc Epistolam posuimus inter Authores Sæcul. VI. quia circa illud tempus scripta esse videtur. **

ECKBERTVS primùm Presbyter & Bonnensis, seu Bunnensis Ecclesiæ Collegiatæ Canonicus Coloniensis Diœcesis, posteà Monachus Schonaugiensis Monasterij, floruit Sæculo XII. anno Christi 1160. scripsit plura, quæ refert Trithemius Libro de Scriptoribus Ecclesiasticis in vita eius, quam ex eodem Trithemio excerptam posuimus initio eius Operum, tomo 4. parte 2. columna 75. Extant tantùm contra Catharos eius temporis Hæreticos Sermones XIII. quibus decem illorum Hæreses, ex Manichæorum erroribus petitas refutat, tomo & parte citatis, columna 79. Hos Sermones dicauit Illustriss. Rectori Pontificalis Cathedræ in Colonia D. Reginoldo; col. 77. Item, excerptum ex Augustino de Manichæis, extat col. 141. hæc omnia prodierunt ex editione Coloniensi. Ioann. Soteris Anno 1530..

S. EDMVNDVS Theologus Parisiensis & Cantuariensis Archiepiscopus, dictus Virgo: floruit Sæculo XIII. Anno Dom. 1240. (quo anno vult eum obiisse Bellar. in libro de Scriptoribus Ecclesiasticis) Scripsit Libellum, qui inscribitur Speculum Ecclesiæ, ad Cistercienses Pontinianensis Monasterij Monachos; Christianis omnibus vtilem apprimè & necessarium, tomo 5. columna 765. Putamus obiisse tantùm anno Domini 1246. in eodem Pontinianensi Galliarum Cœnobio XVI. Kalend. Decembr. Paulò pòst Catalogo SS. adscriptus ab Innocentio IV. & anno sequenti, scilicet 1247. de terra eleuatus, vt videre est in eius vita, quam in Opuscul. illius fronte, ex sancti Vincentij Beluacensis Speculo Histor. libri 31. capite 67. & de hinc ex Anton. par. 3. tit. 19. cap. 10. & tandem ex M. D. L. B. descripsimus. Plura ex variis Authoribus de sancto Edmundo, annotata inuenies in notis ad Rom. Martyrol. 16. Nouembris.

Ex † ELIÆ Presbyteri Sententiarum ex diuersis florilegio, florilegium, tomo 15. pag. 853. d à extat inter Authores Sæculi XII. †

S. ELIGIVS Nouiomensis Episcopus XX. claruit Sæculo VII. circa medium. Adfuit,

subscripsitque Concilio Cabilonensi primo, quòd tàm Episcoporum communi volontate quàm ex euocatione Domini Clodouei secundi Galliarum Regis fuit congregatum. Pro auferenda verò Simoniaca peste quæ à tempore Brunechildis Reginæ vsque ad Dagoberti tempora inualuerat, cum sancto Audoëno Archiepiscopo Rothomagensi (qui eiusdem vitam satis diligenter libris duobus inseruit, quæ extat apud Surium die 1. Decembris) sollicitè inuigilauit, vt scribit Vincentius in Speculo Histor. libro 23. cap. 87. Obiit, teste Sigeberto in Chronico, Anno Domini 666. scripsit Homilias xvi. quæ extant tomo 2. col. 79.

ENNODIVS Ticinensis, vide Marcus Fœlix Ennodius.

EPISTOLÆ septem de venerabili Sacramento Eucharistiæ, ex quibus sex refellunt delirium Folmari Præpositi Trieffensteinii, seu petræ stillantis, epist. 1. propositum & expositum continet: primùm in lucem editæ ex Manusc. codice Monasterii Raittenhaslensis. Extant to. 4. par. 2. col. 844. vt notauimus in indice Chronol. Sæculo XII. in FOLMARO.

** ERMENGARDVS, siue Ermengaudus, floruit Sæculo XII. & scripsit contra waldensium Sectam, tomo 4. col. 1233. Extat in indice Chronologico Sæculo citato sub finem in Triade Scriptorum.

B. ESAIAS Abbas, scripsit ad Fratres cum quibus viuebat, Homilias, seu Orationes 29. Extant tomo 2. col. 181. ponit hunc Authorem Bellarminus Sæculo VII. & addit incertum esse quo tempore vixerit: nos etiam eodem Sæculo posuimus.

ETHERIVS, siue Heterius, Ithetius, seu Hiterius Episcop. Vxamensis, & Beatus Presbyter, vixerunt Sæcul. VIII. eo tempore quo Mauri dirâ & vesanâ tyrannide totis Hispaniis grassabantur, vt ait Vasques tomo 1. in III. part. D. Thomæ disput. 89. cap. 1. Scripserunt aduersus Elipandum Archiepiscopum Toletanum libros duos, quorum hic est titulus: *Eminentissimo nobis, & Deo amabili Elipando Toletanæ Sedis Archiepiscopo*; primum, de Adoptione Christi Filij Dei; alterum, de Christo & eius Corpore, quod est Ecclesia: & de Diabolo & eius corpore quod est Anti-Christus. Qui à Petro Steuartio Leodio sacræ Theologiæ Doctore & Professore Ingolst. &c. editi an. 1616. extant tomo 4 par. 2. col. 461. Vide diuersas de vtróque Authore & Elipando annotationes ex Marianâ, Vasquezio & aliis, ibidem.

EVAGRIVS non ille Antiochenus Episcopus, de quo Hieronymus in libro de Scriptorib. Ecclesiast. nec-non in Epistola ad Ctesiphontem; sed Ponticus ille, qui ex Diacono Constantinopolitano factus est Monachus: quem etiam Gregorii Nazianzeni in Episcopatu suo Constantinopolitano Archidiaconum dicit Nicephorus, Ecclesiasticæ Histor. Libro 11. cap. 42. & 43. Claruit Sæculo IV. scripsit multa Monachis, vt ait Gennadius, necessaria, quæ recenset partim ipse Gennadius in Catalogo, partim Socrates libro 4. Historiæ. Hunc enim dicit beati Macarij discipulum, Gennadius in Scriptorum Ecclesiasticorum Catalogo, eumque sequutus Honorius libro de Luminaribus Ecclesiæ cap. 11. cum alia quædam scripsisse necessaria Monachis, vt iàm monuimus, tum aduersus octo principalium Vitiorum cogitationes, ex Scripturarum testimoniis libros composuisse tradunt. Ex his nunc solùm extat Liber, seu potius Epitome libri de octo Vitiosis Cogitationibus ad Anatolium, tomo 5. colum. 697. Sed oportet obseruare Euagrium fuisse hæreticum Origenistam; vide quæ in principio Operis annotauimus. Ab aliquibus etiam huic Euagrio tribui solet liber qui inscribitur SS. Anachoretarum Ægyptiorum Apophtegmata libris xviii. comprehensa, quia Nicephorus loco suprà citato refert multa de Patrum dictis ex eiusdem Euagrii Operibus, quæ occurrunt in illis Apophtegmatibus. Extant autem hæc Apophtegmata (vt putant nonnulli) B. Hieronymo, vel vt alij verius, Pelagio S. R. E. Diacono, interprete, exscripta nunc primum ex venerandæ vetustatis Manuscript. Codicibus religiosissimæ Carthusiæ Montis Dei, tomo 9. col. 700. & de eorumdem SS. Patrum vita & doctrina libri 4. D. Ioanne S. R. E. Subdiacono interprete, tomo 9. col. 801.

EVANTIVS, al. Euantus Abbas, qui putatur vixisse Sæculo VI. circa Annum Dom. 590. de
† quo vide Præfationem Henrici Canisij ad Lectorem. † Scripsit contra eos, qui sanguinem immundum esse iudicant, & carnem mundam esse dicunt, Epistolam, quæ extat tomo 15. pag. 711. Primum edita fuit ex Manuscr. membranis S. Galli, per eundem Henricum Canisium.

B. EVCHERIVS Episcopus Lugdunensis, vixit Sæculo V. temporibus Theodosii Iunioris
** & Valentiniani & sub Valentiniano & Martiano Imperatoribus obiit circa Annum 433. vt scribunt Gennadius Lib. de Viris Illustribus, & Ado viennensis in Chronico. Existimat tamen Cardin. Baronius tom. 5. Annalium hos Authores falli. & Eucherium vixisse vltra annum Domini 463. Quia inuenitur Eucherii nomen in subscriptionibus Episcoporum Concilii Arausicani II. & Arelatensis III. Bellarminus verò suspicatur peruenisse eum vsque ad annum 499. Nam in vita S. Cæsarii Episcopi Arelatensis dicitur Eucherius Episcopus Lugdunensis aliquando iter fecisse cum ipso Cæsario Arelatensi: Cæsarium autem fuisse in viuis tempore Symmachi P. M. (qui sedere cœpit vt putat idem Bellar. anno 499.) aperte constat ex eadem vita S. Cæsarii apud Surium die 27. August. itaque vel oportet libros tum Gennadii, tum Adonis esse corruptos; vel fuisse duos Eucherios Lug-

F

brum de Creaturis, quod in illis incorporeum nihil sit, quem habes præfixum Operibus Claudiani Mamerci qui huic Libro respondet, tomo 4. col. 595. huius Bibliothecæ. Eiusdem aliæ Epistolæ, ex editione Ingolstadiana, anno 1608. tomo 3. col. 347. huius meminit S. Hormisdas P.M. in Epistola ad Possessorem: vixit Faustus Sæcul. v. medio tempore inter sanctum Augustinum & Prosperum, ideòque errant, qui eum faciunt Discipulum sancti Benedicti. Hunc n. eiusdem S. Benedicti fuisse Discipulum & scripsisse librum de Spiritu sancto, & egregium Opus de Gratia Dei qua saluamur; quin & libellum aduersum eos qui dicunt esse in Creaturis aliquid incorporeum, præter Deũ: Epistolam autem in modum libelli, ad Diaconum quendam Gratium (*alias* Græcum) qui ad Nestorianam impietatem adierat: & alteram posteà ad Fœlicem Præfectum Prætorio, & Patriciæ dignitatis virum, filium Magni Consulis iam religiosum, hortatoriam ad Domini timorem, & conuenientem Personis pleno animo pœnitentiam agere disponentibus: meminit Sigebertus, libro de Viris Illustribus cap. 32. & Gennadius (qui vitam eius Scripsit quæ habetur tomo 4. col. 693.) eumque sequutus Honorius Augustodunens. Libro de Luminaribus Ecclesiæ, cap. 85 Faustum tamen fuisse discipulum sancti Benedicti haud fit verisimile, vt innuimus supra. Vnde Baronius tomo 6. Annal. anno 490. cap. 38. ita scribit. *Sed multo magis obstupescimus Faustum ab aliis redigi in classem Monachorum Ordinis sancti Benedicti, cum antequam idem Sanctus auspicaretur vitam Monasticam, iam Faustus senex ex hac vita decessisset, iam longe antequàm idem Benedictus nasceretur, creatus Episcopus.* Hęc ille: qui de ætate Fausti & sancti Benedicti, plura eodem tomo accuratè disserit. Porro Faustum fuisse Pelagianum, aut saltem Semipelagianum & scripta eius ab Ecclesia Romana damnata certum esse tuentur nonnulli. Vide quæ obseruauimus suo loco, initio Operum illius, & quæ de ipso scribit Bellarminus in libro de Scriptor. Ecclesiasticis.

FERRANDVS Diaconus S. Ecclesiæ Carthaginensis, vixit temporibus sancti Fulgentii, Sæculo VI. circa annum Dom. 504. vt scribit Bellarm. in lib. de Script. Ecclesiast. Extant ex eius scriptis, ad Reginum Comitem, Paræneticus, *qualis esse debeat religiosus in actibus militaribus*, tom. 5. col. 657. & Epistolæ ad Anatholium & alios, tomo 3. col. 321. Qualis fuerit Ferrandus abundè edoceri poteris ex Baronio tomo 7. Annal. Ecclesiast. Vide quoque sanctum Isidorum, libro de Viris Illustr. cap. 12. librum hunc parænericum nominat Sigebertus *de septem Regulis innocentiæ*, libri de Viris illustribus cap. 28.

FLODOARDVS, Siue Frodoardus. vide Theodorus in littera T vndecimo loco.

** FLORENTIVS Magister Officiorum, vixit Sæculo quarto, tempore Luciferi Calaritani, ad quem scripsit Epistolam, quæ habetur tomo 9. col. 1113. a. operâ Tilii Episcopi Meldensis. Extat hic Author in Appendice nostro ad Indicem Chronologicum.

FLORVS Magister, qui claruit Sæculo IX. circa medium tempore Caroli Calui, scripsit exegesin, siue expositionem Missæ, quæ extat tomo 6. colum. 163. Hunc fuisse Monachum Ordinis sancti Benedicti in Monasterio sancti Trudonis Diœcesis Leodiensis, scribit Trithemius de Viris Illustribus Ord. S. Benedicti, cap. 44. Sigebertus verò ex integro, exposuisse Pauli Epistolas expositione collecta ex sancto Augustino, ita vt nouo & admirabili studio magnum sui Operis, de alieno labore, volumen ediderit, libro de Viris Illustribus, cap. 93 Legi in Manuscr. Codice perantiquo, illum adfuisse Concilio Carisiacensi, temporibus eiusdem Caroli Calui, & scripsisse contra Amalarium Lugdunensem, proinde is esse non potest qui Vsüardo antiquior fuit.

FOLMARVS Præpositus, Petræ Stillantis, seu Trieffensteinü in Franconia infrà Herbipolim, vixit Sæculo XII. circa tempora Alexandri III. Pontificis Romani. Extat eius Epistola scripta ad
** Domnum Eberardum Salzburgensem Archi. præsulem, tomo quarto, parte secunda, col. 845. Sequuntur sex aliæ Epistolæ contra Folmarum eundem, quib. eius delirium de Sacramento Eucharistiæ refellitur, ibidem. Primùm editæ ex manuscrip. Monasterii Raittenhaslensis, seu Rottenhaslensis in Bauaria inferiore.

Beatissimus & Seraphicus P. N. FRANCISCVS Assisias (quæ ciuitas est in Vmbria) primus Institutor sui Ordinis, toto orbe sanctitate clarissimus floruit circa initium Sæculi XIII. & obiit anno 1226. Scripsit aliqua pia Opuscula, ex quibus extant: Verba sacræ Exhortationis ad Fratres omnes, tomo 5. col. 823. Laus Domini Dei altissimi, col. 826. e. Oratio ad Deum vna, & binæ ad B. Virginem, colum. 827. Verba ipsius ad humilitatem, obedientiam, &c. inducentia, ibid. Epistola ad Sacerdotes sui Ordinis, ibidem: Testamentum ipsius sancti Francisci, col. 829. Laudes eiusdem Testamenti, Authore Anonymo, col. 831. Oratio, seu Expositio super *Pater noster*, ibid.

FRECVLPHVS Monachus S. Benedicti & posteà Lexouiensis Episcopus, floruit Sæculo
† IX. circa annum Dom. 830. tempore Ludouici Pii Imperat. † Scripsit Historiarum Chronolog. tomos duos: Primum Elisacharo præceptori suo dicatum, & distributum in libro 7. cuius meminit Trithemius, qui continet res gestas ab orbe condito, vsque ad Octauiani Cæsaris tempora & Seruatoris nostri Iesu Christi Natiuitatem. Habetur tomo decimosexto, pag. 122. Alterum ad Iudith Augustam scriptum, itemque distributum in libros 5. qui continent res gestas à Natiuitate Christi, vsque ad Regna Francorum & Longobardorum, extatque tomo eodem, pag. 203.

FVLBERTVS Carnotensis Episcopus, floruit Sæculo XI. anno Domini 1010. Obiit verò anno 1038. secundum aliquos, & 1039. secundum alios Scripsit Epistolas multas, Sermones multos ad populum, & Hymnos aliquos, extant hæc omnia ex Manuscrip. Codice Biblioth. Regii Colleg. Nauarræ, Petri Petauii & Nicolai Fabri, studio Caroli de Villiers Doct. Theolog. Parisiensis edita, anno 1608. & Notis illustrata. Tomo 3. col. 430. & tomo 8. col. 847. extat Poëma in die Paschatis. Habes tom. 3. citato, col. 431. Testimonia ex probatissimis Author. excerpta, quibus probatur quis fuerit Fulbertus Episcopus & col. 532. Notas in Epistolas eius.

D. FVLCO, cognomento Bonus, Comes Andegauensis, floruit Sæculo X. scripsit Epistolam ad Venerabilem & S. Patrem Odonem, Dei gratia, Cluniacensem Abbatem, tomo 7. columna 635. **

G

S. GALLVS Abbas & Confessor Discipulus sancti Columbani, (cuius vitam conscripsit Walafridus Strabo) floruit Sæculo VII. sub Chlotario rege Galliarum, habuit † Sermonem, *Constantiæ* dictum, in Templo sancti Stephani in Consecratione Ioannis Episcopi Constantiensis, qui extat tomo 15. pag. 678. Hic Author per incuriam Sæcol. VI. positus erat in Indice Coloniensis edit. cùm esset ponendus Sæculo VII. Obiit. n. anno Dnm. 640. Vide Martyrolog. Baronii 16. Octobris. †

DOM. GALO S.R.E. Cardinalis, Parisiensis Episcopus & Apostolicæ Sedis Legatus, floruit Sæculo XI. sub finem, & sub initium sequentis: extat in indice Chronolog. primus in Sæculo XI. cit. Fecit quasdam Constitutiones, quæ habentur tomo sexto, col. 418. de eo scripsit Yuo Carnotensis Epist. cxxii. ad Paschalem Pont. Max cuius verba posuimus in fronte Constitutionum, columna 417. Item, ad eundem Galonem, vt Apostolicæ Sedis Legatum & Episcopum Engolismensem, scripsit Hildebertus Cœnomanensis, Epistola xxxviii. **

GALTERVS primus, Archiepiscopus Senonensis LIII. floruit circa initium Sæculi X. composuit quasdam Constitutiones in Concilio à se habito, quæ extant tomo sexto; col. 420 Eudonem Roberti Comitis Andegauensis filium Galliæ Regem consecrauit. Obiit Anno Christi 923. **

GAVDENTIVS Brixiensis Episcopus, successor Philastrii Sæculo IV. circa annum 390. iuxta Bellarm. in lib. de Script. Eccles. Etiam sæculi quinti dicitur. De eo multa Baron. anno 386. num. 6. & sequentibus, Tempora sua indicat describitque his verbis, in Præfat. ad Beniuolum: *Nec mirum si hodie taliter in timore Domini conuerseris; &c. Vt imbutum te admirabilibus doctrinis, Apostolici per omnia viri Patris nostri Philastrii, &c. nostri namque temporis regina Iezabel, Arianæ perfidiæ patrona simul ac socia, cum beatiss. Ambrosium Ecclesiæ Mediolanensis Antistitem persequeretur, te quoque ea tempestate Magistrum memoriæ, oblitum fidei salutaris arbitrata &c.* Scripsit Tractatus siue Sermones 17. in varia Scripturæ loca, qui extant, tomo 2. col. 1. & seq Responsionem ad Germinium *de Villico iniquitatis* ex Luc. 16. col. 63. & responsionem ad Paulum Diaconum de eo quod Dominus Iesus dixit Apostolis, *quia Pater maior me est*, Ioan. c. 14. v. 28. tomo eodem, col. 68.

GELASIVS I. Papa vixit Sæculo V. & sedit in Apostolica sede ab anno Dom. 492. vsque ad annum 496. multa scripsit quæ extant alibi. Putatur à quibusdam scripsisse Librum de duabus in Christo Naturis, aduersus Eutychem & Nestorium, qui sub nomine Gelasii circumfertur, tomo 4. col. 415. sed vide quæ ibi prænotata sunt ex Bellarmino, qui in lib. de Scriptorib. Ecclesiast. ostendit librum hunc non esse Gelasii Papæ. Esse vero potius Gelasij Cæsareæ Palestinæ Episcopi, pluribus argumentis effi.it D. Melchior Canus, locorum Theologicorum libri 6. cap. 8. in Responsione ad Argument. 9. cap. 1. Quo in libro sedulò obseruari debet; dictione vltima lineæ 10. ante testimonia Veterum de 2. naturis in Christo, pro, *Sedem Apostolicam*, legendum esse (non in hac editione, vt inconsultò mihi excidit in indice Chronologico, sed in alijs prioribus editionibus) *Fidem Apostolicam*. Opus illud *de duabus Naturis*, esse sancti Gelasii primi, Rom. Pontificis, fermè omnes orthodoxi recentiores consentiunt.

GEORGIVS Pisides, Constantinopolitanæ Ecclesiæ Diaconus & Chartophylax, seu Referendarius: claruit Sæculo VII. temporibus Heraclii Imper. cuius etiam Persicum bellum descripsit, & alia quæ recenset Suidas & Nicephor. lib. 18. Historiæ Ecclesiasticæ cap. 48.* Scripsit (non Senanis, vt incautè irrepsit in indice Chronologico sed) Iambicis versibus, inter alia, quæ non extant, Opus sex dierum, quod habetur Græcè & Latinè, interprete Federico Morello, tomo 14. pag. 389. & seqq. Habentur etiam eiusdem senariorum Fragmenta aliqua, ex Suida & aliis Scriptoribus, tomo eodem, pag. 436.

GEORGIVS Scholasticus, siue Gennadius, vir inter Græcos doctissimus & sapientissimus, Patriarcha Constantinopoleos, nouæ Romæ, vixit Sæculo XV. anno 1440. seu, ipso excidii Constantinopolitani tempore, Mahumeti Regi Turcarum familiaris tunc. Scripsit Orationes quatuor,

de Pace inter Græcos & Latinos ineunda, quæ habetur Græcè & Latinè. post Concilium Florentinum in quarto tomo Conciliorum, ex editione Antonii Hierati anni 1618. seu in octauo tomo eorundem conciliorum ex editione Parisiensi Morellianâ anni 1636. Scripsit prætetea Confessionem, siue Sermocinationem, habitam cum Sultano Mahumete Turca de recta & inculpata Christianorum Fide, tomo quarto, columna 949. Quæ Confessio translata est in Turc-Arabicam Linguam, ab Achmate Berthoeæ Prætore, qui Mahumetis Zelobi Commentariensis Pater fuit. Extat etiam to. eod. col. 956. Libellus de Articulis nostræ Fidei ad eundem Mahumetem. Item, eiusdem expositio pro sancta & Oecumenica Synodo Florentina, & defensio quinque Capitum quæ in Decreto eius continentur, ad Græcos, Fabio Beneuolenio Senensi interprete, tomo citato, columna 959. Denique extat eius Oratio ad vnum & trinum personarum Deum, col. 1056. Vitam ipsius Gennadij posuimus in fronte eius Operum, col. scilicet 949. tomi citati. Nec-non annotationes Posseuini in Appatatu ad Sacram Bibliothecam io eiusdem Dialogum, & aliaquædam ex Turco-Græciæ 1. Libro.

GERARDVS Zutphaniensis, oatione Belga, Vir pius ac eruditus, secundum nonnullos Canonicus Regularis, floruit Sæculo XIV. anno Domini 1390. Claruit in Gymnasio Coloniensi, & varia scripsit, ex quibus extant Opuscula duo spiritualia, ad vitam corripiendam, rectéque instituendam quibusuis accommodata. I. de Reformatione interiori, seu virium animæ, in LIX. Capita distributum, tomo quinto, colum. 839. II. de spiritualibus Ascensionibus, LXXI. capitibus distinctum, tomo eodem, columna 879. Vide quæ de illo annotauimus initio eius Operum, ibidem, columna 833. excerpta ex Catalogo Script. Ecclesiast. Abbatis Spanhemen.

GERBERTVS primùm Remorum, dein Rauennatum Archiepiscopus, posteà Romanus Pontifex Sylueſter Secundus dictus, vixit Sæculo X. & XI. de quo multa Baron. in Annal. & Seuer. Binius in Conciliis, scripsit ante Pontificatum Epistolas breuiores plures, quas ex Bibliotheca Papyrij Massonii habes tomo tertio, columna 687.

GERMANVS Confessor, ex Cyzinensi Episcopo, Constantinopolitanus Patriarcha, vixit Sæculo octauo, temporibus Gregotij secundi Papæ, & Leonis Isaurici, seu Coronis Imperatoris Hæretiei, à quo & eiectus est Patriarchatu & in exilium actus. Vide hac de re tomo 12. pag. 689. in marg. Multa, vt ait Bellar. in lib. de Script. Ecclesiast. propter sacras imagines & fecit egregie, & pertulit fortiter: tandem nonagenarius in exilio mortuus est ann. Do. 730. vt videre est apud Bellarm. loco cit. Niceph. in Chronol. & Zonaram in Annal. Scripsit etiam multa, ex quibus nunc

* extant Græcè & Latinè, * Theoria Rerum Ecclesiastic. tomo 12. pag. 375. vbi testimonium eius sanctitatis in titulo exhibetur. Habes etiam tomo eodem, pagina 689. Eiusdem Patris, in tres Ser-

* mones, Præsentationis, scilicet, Natiuitatis, & Dormitionis distributum, * Encomium sanctissimæ Dei-paræ, Petro Pantino interprete, quod tamen Iacob. Gretserus Societatis IESV, in notis ad libros suos de Cruce, putat esse alterius Germani, sicut & ipsam theoriam. Eiusdem nomine & Petri Laodicensis, Latinè tantum editus est Commentatiolus quidam in Orationem Dominicam: huius Bibliothecæ tomo primo, columna 369. quem ad verbum, transcriptum & expressum habes in illa eadem Rerum Ecclesiasticarum Theoria, tomo anteà designato, pagina 404 Fertur etiam

† ipsius esse † Fragmentum quoddam contra Hæreses ad Anthimum ab Henr. Canisio editum, quod habetur tomo 15. pag. 709. c. 1. Ibidem reperitur Oratio sub eodem nomine *in primam ieiuniorum &c.* At illius esse non videtur; sed alterius qui floruit Sæculo XII.

GERMANVS Patriarcha Constantinopolitanus, diuersus ab illo superiori; vixisse credi-

† tur Sæculo duodecimo, tempore Alexij Comneni, scripsit, præter alia, † Orationem in primam Ieiuniorum Dominicam, & in Sanctarum & venerabilium Imaginum restitutionem, quam mox diximus etiam tribui alteri Germano à nonnullis. Extat à R.P. Iacobo Gretsero Societ. IESV edita, tomo decimoquinto, pagina 721. a 2. Circa opera horum Germanorum controuertitur inter Authores.

GILDAS cognomento Sapiens, Abbas & Confessor, floruit Sæculo quinto, teste Bellarm. circa annum Dom. 465. Scripsit, de Excidio & Conquestu Britanniæ qui incidit in annum Domini 445. Librum, siue Epistolam, quæ extat, tomo 5. col. 389. item Reprehesionem acrem ad Clerum Britanniæ, extat col. 407.

GOFFRIDVS Abbas Vindocinensis, & Cardinalis tituli S. Priscæ ab Vrbano secundo, creatus, vixit Sæculo XII. vsque ad extrema tempora Honorij secundi, P.M. vt constat ex epist. Honorij ad ipsum. Putant nonnulli etiam vitam produxisse vsque ad successorem eius Innocentium

††† secundum Pontif. Scripsit † Epistolarum libros quatuor, † Opuscula XVII. † Sermones XI. quæ omnia ex recognitione & cum Notis Iacobi Sirmundi Societ. IESV, extant tomo 15. pagina 487. & seqq.

* GREGENTIVS Archiep. Tephrensis * Disputationem habuit cum Herbano Iudæo, quæ, vt videtur, ab alio quodam scripta, extat Græcè & Latinè interprete Nicolao Gulonio, tomo 1[...] pag. 194. Hunc authorem quinto sæculo posuimus, secuti Bignæum. Nobis tamen videtur vixisse post Iusti[...]

post Iustini Imperatoris tempora. Nam ea quæ in fine Dialogi de conuersione Iudæorum habet, videntur contigisse post debellatum Dunam Hebræum Homeritarum Regem, & restitutos in ea regione Reges Christianos ope Elesboam Regis Æthiopum, quod contigisse tempore Iustini Imperatoris patet ex Procopio libro 1. de bello Persico, & Narratione quadam de Christianis Homeritis à Iudæis interfectis, quæ habetur apud Surium 24. Octobris.

GREGORIVS Palamas Archiepiscopus Thessalonicensis, impius & Schismaticus, Romanæ Ecclesiæ perduellis, de quo vide quæ tomo 9. colum. 679. prænotata sunt à Mag. sacri Palatii, vixit Sæculo XI. scripsit Animæ contra Corpus in Iudicio contendētis librū inscriptum Prosopopœiam, id est, ex habitis per fictionem personarum orationibus, stylo mixto, Dialogico, & maximè iudiciali, qui extat tomo eodem, col. 679. citata & seqq. sed deleantur in superscriptionibus pagin. & indice Authorum præfixo ad tomo cit. litteræ (S. P. N.) quæ per errorem relictæ fuerunt.

S. GREGORIVS Papa floruit Mauritii & Phocæ Imperatorum temporibus, Pontificatum iniit Sæculo VI. circa annum 590. obiit anno 604. Pontificatus XIV. Sic putat Bellar. in libro de Scriptorib. Ecclesiasticis. Multa scripsit ex quibus hic posuimus tantùm Diuinum Officium, seu Liturgiam, quam Ecclesiæ, vt *Formulam Missæ*, reliquit, & quam Græci *Dialogum* cognominant, cum interpretatione Græcâ Georgii Codini, tomo 12. pag. 325. **

S. GREGORIVS tertius Pontifex Maximus, vixit Sæculo octauo, & iniit Ecclesiæ Catholicæ Pontificatum, ad Annum Christi 730. vel 731. Extat Excerptum ab eo editum, ex Patrum dictis, Canonumque sententiis de diuersis Criminibus, & remediis eorum, tomo 6. col. 399. Scripsit & Commonitoria dicata Leoni & Constantino Imperantibus Iconomachis, ait Sigebertus libro de Viris Illustribus cap. 76. Præter alios autem versatus est in illo eodem argumento, scripsitque librum Pœnitentialem, secundum decreta Canonum, ad Ebbonem Rhemensem, vt notat idem Sigebertus, libro eodem de Viris Illustr. cap. 123. **

GVIBERTVS Abbas Gemblensis, non ille Rauennæ Episcopus, qui ab Henrico Antipapa constitutus est, Anno 1084. claruit Sæculo IX. Scripsit Apologiam de sancto Sulpitio Bituricensi Archiepiscopo, quæ manu exarata Louanii in Valle Martinianâ adseruatur: Cuius extat Fragmentum tomo 7. col. 165. Testatur ipsemet Sigebertus, se vitam illius Abbatis scripsisse, & plures diuini eius Officii partes ordinasse & arte musicâ mellificasse. Libro de Scriptor. Ecclesiast. cap. 172. **

Formula reuocationis quorundam Errorum factæ Parisiis, per Fr. GVIDONEM Ordinis Heremitarum sancti Augustini actu legentem Parisiis, Sententias in Scholis dicti Ordinis, Sæculo XIV. anno Domini 1354. 15. Mensis Maii, tomo 4. col. 941.

GVIGO Quintus Prior Carthusiæ, floruit Sæculo XII. scripsit aliqua quæ recensent Trithemius Abbas Spanheimensis, & Petrus Dorlandus Carthusianus, † Meditationes ipsius piissimæ extant ex editione Antuerpiensi, & ex eodem Ioanne Trithemio, tomo 15. pag. 788. †

GVILLIELMVS I. Parisiensis Episcopus LXXII. vixit XIII. Sæculo, Vrbani IV. P. M. temporibus, damnauit Errores detestabiles aliquot contra Catholicam veritatem, anno Dom. 1240. tomo 4. col. 925. e. Item, eius assertiones oppositæ Erroribus, extant col. 927. b. Plurima illius opera recenset Bellarm. in libro de Scriptor. Ecclesiast.

Fratris GVILLIELMI Moritæ, seu Minoritæ postmodum Constantiensis Episcopi, Errores damnati Parisiis, Sæculi XIII. Anno 1240. Extat eorundem Errorum & Palinodiæ breuiculum, tomo 4. col. 927. c.

GVILLIELMVS IV. Parisiensis Episcopus LXXXI. floruit circa initium Sæculi XIV. obiit anno 1320. Pontific. XV. Extant eius (ni fallor) Synodales Constitutiones, tomo 6. col. 418. sub nomine WILLELMI PARISIENSIS.

D. GVITMVNDVS ex Monacho Monasterii Crucis Heltonis, siue sancti Leufredi, Ordinis sancti Benedicti apud Ebroicenses Normanos, S. R. E. Cardinalis, Archiepiscop. Auersanus: vixit Sæculo XI. post medium Gregorio VII. P. M. vt ipse testatur initio primi libri de Eucharistiâ: scripsit enim de Corporis & Sanguinis Christi veritate in Eucharistia, libros tres, interlocutoribus ipso Guitmundo & Rogerio Benedictini Instituti Confratribus, tomo 6. col. 215. De sancta Trinitate, Christi Humanitate, corporisque ac Sanguinis Domini nostri veritate Confessionem: tomo eodem, col. 265. omnia per Ioannem Vlimerium Louaniensem, à mendis repurgata, &c. Eiusdem ad Guillielmum primum Regem Anglorum, cum Episcopatum recusaret, Oratio, colum. 395. Hæc Guitmundi opera seorsim etiam habentur excusa cum Lanfranci & Algeri libris. Vita eius extat ex Ioanne Trithemio, tomo citato columna 215. Item, plura de eo discere poteris in Apparatu Sacro Posseuini, & in Orderico Ecclesiasticæ Historiæ, libro quinto, capite 17.

H

HALIGÆRIVS, siue Halitgarius Episcopus Cameracensis, vixit Sæculo IX. circa Annum Domini 830. tempore Ludouici Pii Imperat. scripsit Libros v. de Virtutibus & Vitiis, & ordine Pœnitentium ex Manuscr. Monasterii sancti Galli & tomis antiquæ Lectionis Henrici Canisii, extant tomo 5. col. 952. Eiusdem Pœnitentiale, siue alterius incerti Authoris, cum Epistolâ Hormisdæ Papæ, tomo eodem, col. 990.

HARMENOPVLVS. vide suprà, Constantinus Harmenopulus.

HEGESIPPVS, siue sit ille Iustini æqualis, quem Eusebius Ecclesiasticæ Historiæ libro 4. capite 11. apud Anicetum PP. vixisse tradit contra opinionem Renati Laurentii, ex eo quod libro tertio cap. 5. ait Antiochiam tertio loco anteà ex omnibus quæ in orbe Romano essent ciuitatibus æstimatam, quarto demum censeri postquam Constantinop. excreuit Ciuitas Byzantiorum: siue sit alius quidam, quem post Constantini tempora scripsisse constat ex cap. 5. libro 3. scripsit multa, è quibus de bello Iudaïco & vrbis Hierosolymitanæ excidio, libri 5. extant, tomo 7. col. 383. Posuimus eum sub finem Sæculi II. nec-non & Sæculi IV. quia voluimus hanc controuersiam lectori dirimendam relinquere.

Author Apocryphus Sæculi I. S. HERMA, Hermes, siue, Hermen qui D. Pauli Discipulus fuit, & cuius meminère idem D. Paulus in Epistola ad Romanos & Martyrologium Romanum, scripsit eius operis quòd à Patribus PASTORALIS, seu, PASTORIS nomine inscribitur & citatur libros 3. adiectis operis initio frequentibus antiquorum Patrum testimoniis, quibus eius authoritas & fides asseritur, ad marginem vero adscriptis locis ex Origene, in quibus huius operis aliquot sententias citat, quas sæpe etiam non dedignatur interpretari: extat hoc opus, tomo quinto, columna 1.

HESYCHIVS siue Isichius Episcopus Hierosolymitanus, vixit Sæculo VII. tempore sancti Gregorii: eam ad eum est Epistola 40. Libri 9. ex registro eiusdem sancti Gregorii. Neque alius inuenitur Episcop. Hierosolymæ, qui dicatur Hesychius, vel Isichius, ante istum: teste Bellarmino in libro de Scriptoribus Ecclesiasticis. Hic igitur scripsit * Sermones duos de beata Virgine, quorum secundus hunc titulum tantùm habet *eiusdem de eadem*, D. Ioanne Pico V. C. interprete, qui extant Græcè & Latinè, tomo 12. pag. 661. & sequentibus. Item, Sermonem de sancto Iacobo fratre Domini, cuius meminit Photius in sua Bibliotheca, sed non videtur extare. Συναγωγὴν in duodecim Prophetas Minores, & Isaïam, sed hoc opus necdum quod sciam, est Latinè editum. * Extat etiam sub nomine Hesychii Presbyteri ad Theodulum, Sermo compendiosus, animæ perutilis, de Temperantia, & Virtute: quæ dicuntur ἀντιῤῥητικὰ ἢ εὐκτικά, hoc est, de ratione reluctandi & precandi, quem posuimus Græcè item & Latinè, tomo 11. pag. 985. & seqq. verum tamen hic Sermo, perinde ac prædicti duo de B. Virgine sint Hesychii Hierosolymitani, nobis adhuc est incõpertum, cum plures fuisse Hesychios Presbyteros scriptores Ecclesiasticos, constet ex Bibliotheca Photii. Habemus etiam sub nomine Hesychii Presbyteri Hierosolymitani, † orationem demonstratiuam, in sanctum Andræam Apostolum, Carolo Fabiano interprete, tom. 25. pag. 821. d 2. ex editione Lugd. Thomæ Galleti. Putant nonnulli hunc Hesychium Presbyterum esse eundem qui scripsit Commentaria in Leuiticum, quem Episcopum Hierosolymitanum appellat Strabus Monachus præfatione Glossæ ordinariæ in Leuiticum; cumque existimant ex Presbytero Hierosolymitano factum eiusdem Ecclesiæ Episcopum, esséque illum Hesychium qui in ordine Hierosolymitanorum Episcoporum numeratur quinquagesimus nonus, in Chronologia Nicephori: De his Consule Apparatum Posseuini.

HIERONYMVS de sancta Fide, vixit Sæculo XV. Anno Domini 1412. ex Iudæo Christianus factus, & posteà medicus Benedicti XIII. Maximi Pontificis, scripsit Tractatus contra Errores Iudæorum, & contra Thalmudisticas quisquilias, ex cuius recitatione vltra quinque millia Iudæorum conuersi sunt ad fidem Christi, extant tomo 4. I. col. 741. II. col. 775. Vide quæ ibidem in fronte prænotauit M.D.L.B.

S. HIERONYMVS Presbyter & Ecclesiæ Doctor, floruit Sæculo IV. anno xiv. Theodosii, vt ipse testatur in libro de Scriptoribus Ecclesiasticis extremo. Obiit Honorio imperante, ** anno Domini 422. ætatis suæ 91. ex Chronico sancti Prosperi, vel anno Domini 420. ætatis 78. ex Annal. Cardin. Baron. vt refert etiam Bellarmin. in lib. de Scriptorib. Ecclesiast. in S. Hieronymo. Reperitur in Appendice ad indicem Chronologicum. Multa scripsit. Ex eius Operibus hic exceptas quasdam Epistolas posuimus, quas scripsit ad Theophilum Alexandrinæ vrbis Episcopum. extant tomo tertio, I. columna 81. II. tomo eodem, columna 114. III. & IV. columna 115.

S. HILARIVS Pictauorum Episcopus, S. Athanasii æqualis fuit: floruit Sæculo IV. an. Domini 355. plurima scripsit quæ recenset Bellarm. in libro de Scriptorib. Ecclesiasticis, vbi multa de eius Operibus disputat: hic extat * Fragmentum Græcè & Latinè, quod post Pentecosten in Festo sanctiss. Trinitatis recitatur, ex quodam eius Sermone qui non extat inter edita Opera ipsius, tomo 11. col. 543. Reperitur inter Authores Sæculo IV. Appendicis nostræ.

S. HILDEBERTVS ex Cœnomanensi Episcopo, factus Archiepiscopus Turonensis. De quo multa è tomo 11. & 12. Annalium Ecclesiasticorum poteris intelligere: floruit tempore Anselmi Cantuariensis Episcopi, & Vrbani II. Sæculo XII. circa annum Domini 1100. Clarus quoque habitus est tempore Honorii secundi Pontificis, ad quem etiam Epistolam misit: Eius extant Epistolæ in hac Scriptorum Ecclesiasticorum Bibliotheca primùm editæ, & argumentis ad singularum Epistolarum capita adiectis illustratæ per M. D. L. B. tomo 3. col. 173. Eiusdem Hildeberti Prosa de Natali Domini, tomo eodem, col. 254. Versus de Mysterio Missæ, col. 257. & tomo decimo, col. 839. Sermo in illud Isaïæ 35. *Tunc aperientur oculi cæcorum, &c.* col. 267. Item, in illud Lucæ 12. *Cui multum datum est, multum quæretur ab eo.* Sermo Synodicus ad Pastores, col. 269. Scripsit vitam Hugonis Abbatis Cluniacensis: quam, quia nostri instituti non est, Vitas Sanctorum hîc ponere, omisimus. Scripsit & alia quædam, quæ recenset Posseuinus, sed extare non putamus. Ad eum extat vna Epistola Sancti Bernardi, qua eum hortatur vt Innocent. II. sicut verum Pontificem agnoscat, & veneretur. Hunc appellat Hildebertum de Lauerdino; ob scientiæ prærogatiuam promotum priùs in Episcopum, deinde in Metropolitanum: meminitque illius, & Wicbardi Lugdunensis Canonici: vt versificatorum præstantissimorum: Bernardus Cluniacensis in Præfatione Libri de Mundi Contemptu, ad Petrum venerabilem Abbatem Cluniacensem. Compendio descripseram vitam sancti Hildeberti, ex libro Pontificali Cœnomanensi ante multos annos, sed periit mihi. Claruisse autem illum tàm Prosa quàm metro, & exposuisse metricè totum Missæ ordinem, ac prætereà diuersas ad diuersos Epistolas verborum venustate comptas & elegantes (scilicet, etiam suprà quàm ferebant tempora) sententiis vtiles, & rethoricis coloribus adornatas, meminit Henricus de Gandauo libro de Scriptoribus Ecclesiasticis capite 8. Quorum omnium loca suprà indicauimus, tomo 3. scilicet, col. 173. & seqq. Plures autem illius de sanctiss. Trinitate, & aliis argumentis versus, exscripsit sanctus Antoninus, Speculi Historialis, par. 3. tit. 16. cap. 9. §. 1. aliquot & sequent.

HILDEPHONSVS, siue Ildephonsus, vel (vt alii legunt) Illephonsus & quidam, Alphonsus Sæculo VII. floruit Archiepiscopus Toletanus, post Eugenium secundum Anno Christi 661. cum iniisset anteà Episcopatum anno 658. tempore Vitaliani Papæ. Obiit verò anno 667. teste Bellarm. in libro de Scriptoribus Ecclesiasticis: de eo etiam loquitur multa Baronius tomo 8. Annalium. Scripsit plurima Carmine & soluta Oratione, ex quibus extant, Liber de illibata Virginitate sanctæ ac gloriosæ genitricis Dei Mariæ, contra Infideles, ordine Synonymorũ conscriptus, tomo nono, columna 91. Eiusdem, Liber contra eos qui disputant de perpetua Virginitate sanctæ Mariæ, & de eius Parturitione: tomo eodem, columna 135. Homilia eiusdem, contra eos qui mendosè affirmant Mariam Virginem, contra Legem, Dominum peperisse: eodem tomo, columna 142. Eiusdem, Sermones sex de Assumptione beatissimæ & gloriosæ Virginis Mariæ: eodem tomo, columna 144. Eiusdem, Sermo in Natiuitate beatæ Mariæ Virginis, tomo eodem, columna 168. & de Purificatione Sermo, tomo eodem, columna 172. omnia partim primùm edita, partim verò ad Manuscr. Codices collata & emendata per R. P. F. Franciscum Feu-ardentium, Theologum Doctorem Parisiensem. Extat etiam inter Opera sancti Isidori Hispalensis Libellus de Scriptoribus Ecclesiasticis sub nomine sancti Hildephonsi. vide plura tom. 9. col. 92. in titulo.

HINCMARVS Rhemensis Archiepiscopus, de quo multa Baronius tomo decimo Annalium, & Posseuinus in Apparatu Sacro & alii: vixit Sæculo IX. paulò pòst medium tempore Nicolai I. Pontificis, cuius extant Epistolæ ad Hincmarum, & Hincmari ad ipsum, & tandem obiit Hincmarus anno Domini 882. cum sedisset annis triginta septem: teste Flodoardo in Historia Rhemensi. Multa eius opera enarrat Bellarminus in libro de Scriptoribus Ecclesiasticis Scripsit † Epistolas ad diuersos, quæ ex Manuscr. membranaceo codice Bibliothecæ nobil. & Cathedralis Ecclesiæ Spirensis descriptæ sunt, ex recognitione Ioannis Busæi Societatis IESV, extant tomo 16. pag. 380. & seqq. † Item, ex emendatione Ioann. Cordesii Ecclesiæ Lemouicensis Canonici, extant pag. 438. & seqq. † eiusdem Hincmari Opuscula LV. capitum & alia, nec-non & ipsius Epistolæ, & aliorum ad ipsum. pag. 440. † Item, eiusdem de Diuortio Hlotarii & Thetbergæ, pagina 521. † Item. eiusdem aliæ Epistolæ, pag. 581. & seqq.

HIPPOLYTVS primùm Metropolitanus Arabiæ, postea à Callisto primo Pontifice, factus Portuensis Episcopus, & deinde Martyrio affectus est Sæculo tertio, scripsit multa quæ enumerantur ab Eusebio, Hieronymo, Photio, & aliis; sed pleráque interierunt: nunc extat * oratio siue de consummatione mundi & Antichristo, & secundo aduentu Domini nostri Iesu Christi ho-

milia Græcè & Latinè, tomo 12. pag. 586. Excerpta quædam ex libris eius de Theologia & Incarnatione, & liber contra Beronem & Hericem hæreticos per Henricum Canisium, tomo quarto, parte secunda, columna 951 † Homiliæ de Deo trino & vno, & de mysterio Incarnationis contra † hæresin Noëti per Gerardum Vossium, interpret. Ioanne Pico Par siensi Præside, tomo 15. pagina 620. Demonstratio contra Iudæos apud Posseuinum in verbo, Hippolytus Martyr, quam, quia Posseuinus in omnium manibus versatur, hic omisimus. Reperti etiam sunt, ait Sixtus Senensis, superioribus annis Basileæ Commentarij quidam in Apocalypsim Hippolyto adscripti, de quibus ob eruditionis & styli inopiam ambigitur.

HIPPOLYTVS Thebanus, vixit Sæculo nono, paulò pòst medium tempore Metaphrastis: † scripsit † Chronicon, cuius fragmentum; primùm ex codice Manuscr. Bibliothecæ Serenissimi Maximiliani Principis Bauariæ, &c. per Henricum Canisium SS. Canonum Professorem Ingolstadii editum, extat tomo decimosexto, pagina 806. ad illud Notæ, tomo eodem, pagina, 808.

HONORIVS Augustodunensis Ecclesiæ Presbyter, floruit Sæculo XII. alij eum in Sæcul. XIII. reijciunt, vt Bellar. Lib. de Script. Eccles. vult enim eum claruisse circa ann. Do. 1220. & quidem secundum Trithemium: quod non repugnat, cum vtroque tempore viuere potuerit. Scripsit plurima Philosophica, & Theologica, ex quibus extat Ineuitabile, siue de Prædestinatione & Libero Arbitrio Dialogus: erutus primùm & in lucem editus Antuerpiæ annum 1621. e Cœnobii S. Mariæ in Tongerlo Ordinis Præmonstratensis Bibliothecâ operâ V. P. Ioannis Conen, sacræ Theol. Licent. ibid. Prioris, tomo 9. col. 1141. Habetur etiam in eum Dialogum Præfatio, colum. ** 1135. Extat sub eius nomine, ** de Diuinis Officiis, siue de antiquo ritu Missarū Liber, qui *gemma animæ* inscribitur, tomo 10. 1179. qui liber in quatuor, alios subdiuiditur, primus, extat columna cit. secundus, qui est de Horis Canonicis, tomo eodem, colum. 1240. tertius, de Solennitatibus totius Anni, columna 1261. quartus denique, de Concordia Officiorum, columna 1298. Vide quæ circa eundem Authorem & librum annotauimus initio tomi 10. vbi vitæ & conditiones Authorum eiusdem tomi compendiosè recensentur.

HONORIVS primus Papa vixit Sæculo septimo, seditque in Pontificatu, Heraclio Imper. In Actis septimæ Synodi, vnà cum Sergio, Pyrrho, Cyro, & aliis, Monothelitarum hæreticos accusatus fuit: verum hanc ab illo calumniam depellit Ioann. IV. in Epistola ad Constant. in collectaneis Athanasii, de eo etiam multa Baronius tomo 8. Annal. præsertim anno 645. vbi eum aduersus varias calumnias deffendit. Scripsit Epigramma de Ascensione Domini ad Cœlos, Apostolis obstupescentibus. Extat tomo 8. pag. 680. c. 2. Idem Epigramma attribuitur ab aliquibus Honorio II. etiam Pontifici Maximo.

** S. HORMISDAS P.M. successor sancti Symmachi, Sæculo VI. circa ann. Domini 514. scripsit ad Possessorem Epistolam, tomo 4. col. 445. Cochleus & nonnulli alii à Ioanne Maxentio decepti existimauerunt hanc ad Possessorem Epistolam non esse Hormisdæ Romani Pontificis, sed ab alio, eius nomine, falsò suppositam. At qui omnes Hormisdæ Epistolas, in causa ista Scytharum Monachorum (quæ habentur tom. 1. Epistola. Roman. Pontificum) vel leuiter legerit, ex nexu rerum gestarum, ex stylo & verborum sententiarumque proprietate, ex aliis denique certissimis signis, manifestissimè hanc germanam ac genuinam esse S. Hormisdæ Epistolam agnoscet. vide tomum 7. Annal. Ecclesiast. anno 520. cap. 22.

** HVGO de sancto Victore Canonicus Regularis Lateranensis, Ordinis Canonicorum Regulatium Augustinianorum & Abbas, natione Saxo, vixit Sæculo XII. circa medium. Æqualis fuit sancti Bernardi, vt ex Epist. sancti Bernardi ad ipsum Hugonem constat. Scripsit plurima, ex quibus est Speculum de Mysteriis Ecclesiæ IX. capitibus comprehensum. Extat tomo 10. col. 1333. Item libros tres de Cæremoniis, Sacramentis, Officiis & Obseruationibus Ecclesiasticis Missarum, iuxta temporum & causarum varietatem, tomo citato, col. 1367. Eiusdem putatur esse (quāquam hoc sit controuersum) Libellus de Canone mystici Libaminis, eiusque ordinibus, qui extat tomo eodem, col. 1424. Addo extare apud Cardin. Baronium insignem Epistolam Hugonis ad Ioann. Archiepiscopum Hispalensem Apostatam à fide, tomo 12. ad Annum Dom. 1136.

HVGO Etherianus, natione Tuscus, floruit Sæculo XII. anno 1170. Scripsit, de Anima corpore iàm exuta, siue de Regressu Animatum ab inferis ad Clerum vrbis Pisæ, Librum vnum. Extat tomo 9. col. 389. Item de Hæresibus quas Græci in Latinos deuoluunt: siue, quod Spiritus sanctus, ex vtróque (Patre, scilicet & Filio) procedat; contra errores Græcorum, libros tres, qui extant tomo eodem, col. 435. & seqq. & quos, vt refert Bellarm. in libro de Scriptoribus Ecclesiast. ex Baronio tomo 12. Annalium, ad Alexandrum III. Pontif. Maxim. misit: Porro exinde patet ipsum claruisse sub eodem Alexandro III. Pontifice, & Emmanuele Comneno Imperatore, quod etiam ex Genebrardi libro Chronographiæ, pagina 613. contra Trithemium aliosque existimantes eum sub Alexandro IV. floruisse clarè demonstratur ex ipsius Authoris verbis quæ habentur in Præfatione libri de Hæresibus quas Græci in Latinos, &c. Consule locum, col. 388.

IDIOTÆ sub nomine, Vir quidam pius proprio, ex humilitate, nomine suppresso, scripsit Contemplationum, seu Orationum libros v. qui extant, tomo 5. col. 419. Regulas vitam Christianam complectentes, tomo eodem, col. 471. Annotationes in Psalm. 15. ibidem, col. 473. Contemplationem de B. Maria, ibidem, col. 477. Nos hunc Authorem Sæculo X. posuimus secuti editionem Coloniensem, quo dicebatur floruisse, ex sententia Cardin. Bellarmini. At vbi rem accuratiùs examinauimus, ipsumque Bellarminum consuluimus, vidimus eum, primam suam de eo opinionem retractauisse, & existimauisse posteà, multo posteriorem esse hunc Idiotam, Sæculi quippe XIV. quia in proœmio libelli de B. V. citat verba S. Bernardi ex sermone II. Super *Missus est Angelus*. Itaque probabilius esse nobis videtur eum vixisse dicto Sæcul. XIV. ob rationes quas affert idem Bellarminus in libro, de Script. Ecclesiasticis.

S. IGNATIVS Martyr, tertius post B. Petrum Antiochenus Episcopus fuit, vixit Sæculo I. &
* II. habeturque hîc inter Authores Sæculi I. scripsit * Epistolas quasdam prorsus Apostolicas, quæ
vnà cum epistolis B. Virg. ad ipsum extant Græcè & Latinè, tomo 11. pag. 1. initio operis adiecto
Igoatianæ vitæ & Doctrinæ summario breui, & sparsim notatis locis pluribus quos ex illis Epistolis
citauerunt Patres,

IOANNES Abbas Raythu, floruit sæculo sexto: contemporaneus sancti Climaci: scripsit ad
†† eundem † Epistolam quæ habetur tom. quinto, columna 179. † item eiusdem sancti Climaci Com-
mendationem circa librum de Pastorali Officio, tom. eodem columna 738. & † Scholia in eundem
† columna 739. vt notauimus in Io. Climaco.

IOANNES Calecas Patriarcha Constantinopolitanus, qui videtur vixisse XI. Sæculo, scri-
psit † Sermonem de Dominicâ antè Exaltationem sanctæ Crucis, qui ex Iac. Gretsero Soc. IESV,
† habetur tomo 15. pag. 780.

IOANNES Carpathiorum Episcopus (quem quia Photius citat, posuimus VII. sæculo:) scri-
psit ad Monachos ex India, eorum rogatu, † Capita Hortatoria, siue Documenta Spiritualia
† LXXXII. tomo 15. pag. 845. e 1. Habentur etiam in indice Chronologico huius Bibliothecæ Sæculo
XII. post Michaëlis Glycæ Opuscula.

S. IOANNES Chrysostomus Magnus Ecclesiæ doctor, primùm in foro versatus magnâ cum
laude: deinde ex Aduocato Monachus, ex Monacho Presbyter Antiochenus ordinatus est anno
secundo Valentiniani Iunioris & octauo Theodosij Senioris, ex Presbytero Episc. Constantino-
politanus factus anno IV. Arcadij & Honorij, tandem anno 13. eorundem Impp. Episcopatus sui 9.
** mortem obiit Sæculo IV. circa annum Domini 407. De his omnibus testem habemus Bellarmi-
num in lib. de Script. Eccles. Opera eius quæ extant separatim excusa habentur, ex quibus hîc,
tomo 12. pagina 299. Græcè & Latinè Gentiano Herueto interprete Liturgiæ, seu Diuini Sacrifi-
cij ritum excerptum posuimus. Relatus est Io. Chrysostom. Inter Authores Sæculi IV. Appen-
dicis quam subiecimus indici Chrooologico.

IOANNES cognomento Climax, seu Climacus, Scholasticus, Abbas, & Monachus religiosissimus in Monte Sina. Vixit Sæculo VI. Circa annum salutis 560. vt testis est Bellarm. Lib. de Scriptorib. Ecclesiasticis. Existimant aliqui recentiores illum floruisse Sæculo IV. anno Dom. 340. Sed non putamus id esse verum. 1. quia nemo antiquorum hoc dixit. 2. id ex ipsius libro colligi non potest. 3. tandem quia in eo libro fit mentio S. Abbatis Sabbæ qui tempore Iustiniani Imperatoris obiit anno Domini 532. vt refert Card. Baron. in tomo 6. Annalium. At certum & indubitatum est scripsisse Epistolam ad Ioannem Abbatem Raythu, quæ habetur t. 5. col. 178. & Opuscul. cui titulus, CLIMAX, siue Scala Paradisi: siue Sermones 30. quibus tanquam gradibus ad Christianæ vitæ perfectionem adscenditur, extant col. 181. ad Abbatem Pastorem, de Officio Pastoris, Libellum, siue Libri, qui Paradisi Scala dicitur, Appendicem, tomo eodem, col. 729. cui subiecimus Commentaria in 30. Sermones Climaci, & eiusdem commendationem factam à Ioanne Raythu, seu Raytio Abbate mox laudato, ibidem, col. 737. Necnon eiusdem vitam quæ extat, tomo eodem, col. 177. à Daniele humili Monacho compendiosè conscripta. Adde contemplationẽ Scalæ vitæ eius admixtam, ibidem col. 739. scripsit prætereà Climacus alia quædam necdum edita, ex quibus, teste Posseuino, extat Manuscripta in Bibliothecâ Viennensi in Sacram Scripturam expositio, de variis capitibus Religionis: de Virtutibus, de Vitiis, de Beatitudine, de Precibus, de Prigritia, de Falso. Idem testatur Sigebertus de Viris Illustribus, cap. 60.

Magistri IOANNIS De Calore Reuocatio Sæculo XIV. Anno 1363. tom. quarto, columna 943.

IOANNIS de Mercuria seu Mericuria Cisterciensis Ordinis Errores, per Magistros Parisienses condemnati, Sæculo XIV. Anno 1343. vel vt alii 1348. & prohibiti omnibus Bacchalaureis legentibus, sub pœna priuationis ab omni honore Facultatis, tomo 4. col. 933.

Magistri IOANNIS de Vltricuria Errores & Propositiones, primùm in Curia Rom. damnatæ: deinde publicè reuocatæ per eum in Vniuersitate Parisiensi, Sæculo XIV. Anno 1348. tomo 4. col. 935.

IOANNES Geometra incertæ ætatis, multa scripsit in Laudem B. Virginis. Extant huius Biblioth. tomo 14. pag. 439. sub eius nomine Hymni v. in B. Virginem Dei-param Græcè & Latinè, è codice Regio pridem excerpti editique à Fed. Morello Profess. & Interpr. Regio. v. tamen Hymnus est Authoris incerti conditus ex puris epithetis veterum Hymnorum more: In quo etiam litterarum ordo, carminum & dictionum principiis obseruatur. Pagina verò 447. extat Fed. Morelli Metaphrasis Græca. Pag. 448. extat eiusdem Ioan. Geometræ Paradisus Tetrastichorum moralium & piorum, eodem Interprete Fed. Morello. **

IOANNES Maxentius Vixit Sæculo VI. scripsit Epistolam ad Legatos Sedis Apostolicæ, tomo 4. col. 433. de Christo Catholicam professionem, in confessionem suæ Fidei tomo eodem, col. 435. Capitula contra Nestorianos, ibidem, col. 441. aliam professionem Fidei breuiorem, ibidem, col. 433. rationem adunationis Verbi Dei ad propriam carnem, ibidem, col. 444. Responsum ad epistolam Hormisdæ Pontificis, ibidem, 447. Libellum contra Acephalos, ibidem, 460. Dialogorum contra Nestorianos libros duos ad Theophilum, ibidem, 461. Hunc Ioannem Cappadocem Presbyterum, ex Timothei Syncello, eius successorem in Constantinopolitano Patriarchatu 48. dicit Nicephor. in Chronologia. Anno Domini 518. congregauit Concilium Constantinopoli, Imperante Iustino seniore, cui Concilio subscripsit Theophilus, primùm Gnidi, ac deinde Heracleæ Episcopus, ad quem scripserat Dialogum suum contra Nestorianos: Libris 2. Senem se fuisse dum illud Concilium celebraret, testatur his verbis: *Scitis labores meos quos & in antiquitate existens subiui, & nunc sustineo pro Fide vsque ad mortem, &c.* Euphemium & Macedonium Constantinopolitanos Patriarchas in Diptycha referri cùm ab eo postularent, omnes Ordines in illo Concilio, de Timotheo illorum successore tacuerunt, quia vixisset Theopaschyta. Vereor ne fallatur Margarinus, cum certissimum sit Ioannem illum Episcopum Constantinopolitanum longe diuersum fuisse à Ioanne Maxentio; nam ille Cappadox, hic Scyta, ille Episcopus, iste nequaquam, ille semper orthodoxus, iste Hæreticus Eutychianus, ille iam obierat, cum iste ingentes turbas in Ecclesia excitauit. Vide tomo 7. Annal. anno 518. cap. tot. & sequentibus, & Anno 520. cap. 22. & sequentibus. Eiusdem Maxentii Libellus Fidei (cuius initium est, *redditis mihi Litteris*) finis verò, *Coss. Domino Iustino Imperatore Augusto, & Heraclio, viris clariss.* directus ad Hormisdam PP. habetur inter Decreta eiusdem Hormisdæ, Conciliorum Tomo 3. edit. Paris. Morelli anni 1636. & in eo sigillatim nominat Sedis Apostolicæ Legatos, Germanum, Ioannem, &c. quos initio Præfationis in suam Fidei Confessionem, posuimus.

Abbas IOANNES Moschus cognomento Euiratus, floruit, vt vult Bellar. in libro de Scriptor. Ecclesiast. Sæculo VII. circa annum Christi 630. scripsit ad Sophronium Patriarcham Hierosolymitanum *Pratum Spirituale:* quâ ex re (opinior) fit vt ipsi Sophron. à nonnullis sit adscriptum, & citetur sub nomine Sophronii, Actione quarta Synodi Nicænæ. Extat Græcè & Latinè Ambrosio Camaldulensi Monacho interprete, cum additionibus Diui Aloysij Lipomani Veronensis Episcopi, ad singulorum capitum finem contra omnes hæreses tomo 13. col. 1035. extat etiam eiusdem Aloysij Epistola ad Lectorem, ibidem. **

S. IOANNES P.M. & Martyr scripsit, Illustribus ac Magnificis Viris, Auieno Senatori, Libero, Seuerino, Fideli, Auito, Opiloni, Ioanni, Syluero, Clementino, & Amphelio, de duabus naturis, aduersus Eutychianistas, Epistolam, siue Tractatum, tomo 4. col. 411. Scripsisse illum Sæculo VI. Iustiniano Imperante, testatur illud ex eius Epistola. *Iustinianus siquidem filius noster, vt ex eius Epistolæ tenore cognouistis, de his tribus quæstionibus orta fuisse certamina significauit, &c. probauimus in his, Catholicam Imperatoris fidem, &c.* Hanc porro Epistolam esse genuinum ac germanum fœtum Ioannis Romani Pontificis nullum est dubium. De qua plura vide to. 7. Annal. An. Chr. 534. cap. 27. & seqq. **

IOANNES XLIV. Episcopus Hierosolymitanus, de quo multa Baronius annal. tom. 5. vixit. Sæculo IV. circa annum Domini 390. temporibus S. Hieronymi, qui & eum quosdam errores Origenis sequentem reprehendit. Liber de institutione Monachorum primorum in lege veteri exortorum, & in noua perseuerantium ad Caprasium Monachum, qui sub eius nomine circumfertur, extat tomo 9. col. 617. Negat pertinaciter Bellarm. lib. de Scriptorib. Eccles. illum librum ab eo fuisse conscriptum: videatur. Hunc Ioannem scripsisse aduersus obtrectatores studii sui annotauit Gennadius eumque sequutus Honorius Augustodun. cap 30. **

IOANNES Xiphilinus Patriarcha Constantinopolitanus, putatur XI. Sæculo vixisse, scripsit † in tertiam Ieiuniorum hebdomadem, vel in Crucis adorationem Sermonem, qui ex R. P. Iacobo Gretsero, extat tomo 15. pag. 782. †

IOANNES Zonaras Monachus Græcus, scripsit præter libros Historiarum, qui cum Histor. Orientalis Scriptoribus editi sunt, in Canones Apostolorum, & alia quæ iam Parisijs Græcè & Latinè anno 1618. prodierunt, ac proptereà hîc omissa sunt. * Canonem de sanctissima Virgine eiusdem Zonaræ posuimus, tomo 12. pag. 358. b 2. Canon, hic est Poëma contra omnes propemodum hæreses. Eodem Genebrardo interprete: Vixisse autem Sæcul. XII. ad Alexii *

I. Comneni imperatoris tempora; indicat illud, ex eius Oda IX. *Populum tuum ab execranda Bogomilorum Hæresi recens orta, libera.* Bellarm. in lib. de Scriptor. Ecclesiast. putat illum eodem Sæculo floruisse circa initium.

IONAS Aurelianensis Episc. qui floruit Sæculo IX. circa medium, contra Claudij Taurinensis Episcopi Iconomachi Libellum ad Theodemirum Abbatem, præcipiente & monente Ludouico Pio, Imperat. & Rege Galliarum, quoddam Opusculum dirigere cœperat digesseratque magna ex parte, cùm interiit Claudius: Sed quia in eius Discipulorum mentibus, non illa modò, sed Ariana etiam Hæresis pullulabat, hortatu Catholicorum, Opus quod prætermiserat, enucleatim discutiendum repetiuit, cumque imperanti patri reddere nequiuisset, eius filio Carolo Caluo Galliarum Regi, meritò offerendum iudicauit, & proinde scripsit libros 3. de Cultu Imaginum contra eundem Claudium, seu Claudianum Taurinensem, qui extant tomo 4. col. 533. Monet Bellarm. lib. de Scriptorib. Ecclesiast. hunc Authorem cautè esse legendum; quoniam laborat eodem errore quo Agobardus, & reliqui eius ætatis Galli, qui negabant sacris imaginibus vllum deberi cultum religiosum: de qua re vide Anastasium Bibliothecarium præfatione in septimam Synodum; item ea quæ tomo eodem, col. 533. cit. de illo annotauimus.

Ionæ cuiusdam alterius, qui sancti Columbani vitam eiusque Discipulorum Attilæ & Eustachij descripsit, meminit Sigebertus, libro vltimo de Viris Illustribus, capite 61. & Bellarm. in libro de Script. Ecclesiast. *Ionas Anglus, siue Hybernus floruit Sæculo VII. circa annum Domini 610. tempore Heracly Imperat. Scripsit vitam & res gestas S. Columbani (vt est apud Bedam lib 5. Historiæ Gentis suæ cap. 17.) qui vt nouus quidam Apostolus, Angliam, Gallias & Italiam mirifice illustrauit Obyt anno VI. Heraclij, qui erat annus Domini 615. Extat hæc vita apud Surium die 21. Nouembris.* Hactenus Bellarminus.

ISAACOS Syros Monachos duos inuenio, vnum cuius scripta recensent Trithemius, & Gelasius, qui scribit eum obiisse temporibus Leonis & Martiani Imperatorum: alterum quem de Syriæ partibus ad Spoletanam vrbem prioribus Gothorum temporibus venisse, & vsque ad extrema Gothorum tempora superuixisse testatur, narratque de eo multa Gregorius lib 3. Dialogorum: qui S. Presbyter Antiochenus nuncupatur initio Operis. Vtriusnam autem sit liber ille de Contemptu Mundi, quem posui tomo 5. col. 483. & seqq. incertum est, inuenio quidem à Posseuino tribui Isaaco priori, sed neque Trithemius neque Gelasius, qui scripta prioris Isaaci recensent, huius libri meminerunt: vnde non minus probabile, esse Isaaci posterioris, propter ea quæ in principio huius libri annotata inuenies. Extat inter Authores Sæculi VI.

ISIDORVS Hispalensis Episcopus, ad differentiam Isidori, senioris Cordubensis Episc. Isidorus Iunior appellatus est, & vt quidam putant, Diui Gregorij discipulus: Floruit Sæculo VII. sub Heracleona Imperatore Heraclij filio, temporibus Sisebuti Regis Gothorum in Hispania Anno
** Domini 630. speciatim Bellarm. lib. de Scrip. Eccles. dicit Isidorum sedere incepisse in Episcopali throno anno salutis 596. & anno 636 migrasse ad cælum; quod ex Chronicis Hispaniæ intelligitur. Scripsit multa quæ Trithemius enumerauit & S. Hildephonsus in lib. de viris illustribus. Ex quibus hîc extant Libri duo de Ecclesiasticis Officiis, tomo 10. col. 181. & seqq. Vitam ipsius habes initio tomi eiusdem, in qua etiam Sancti nomine insignitur, cui ob sanctitatem Vitæ, die XVI. Ianuarij, annui statuti sunt honores.

IVLIANVS POMERIVS, Toletanæ Sedis Diaconus, vixit Sæculo VII. paulo post medium, coætaneus S. Hildephonsi eiusdem sedis Antistitis (qui Hildephonsus, teste Bellar. in lib. de Script. Ecclesiast. Episcopus factus fuit, anno Domini 658. tempore Vitaliani Papæ. Obiit anno Domini 667.) cumque ab eodem Bellarm. ibidem, Iulianus noster dicatur fuisse eius Diaconus nulla super est de eius ætate ambigendi ratio. Scripsit Præfationem in eiusdem S Hildephonsi. Librum de Laudibus intemeratæ sanctæ Dei genitricis Mariæ, quæ in die Assumptionis suæ apparuit ei visibiliter, eique vestimentum dedit. Extat tomo 9. col. 91.

S. IVLIANVS Toletanus Archiepisc. secundum aliquos diuersus à Iuliano Pomerio Presbytero; & à dicto Iuliano Pomerio Diacono, (Consule, quæ habentur tribus ab hinc lineis, res n. hæc controuersa est admodum) scripsit diuersa Opuscula, ex quibus extant, commentarij in Nahum Prophetam tomo 1. col. 583. Epistola ad Idacium Barcinonensem, siue Barcillonensem, Oratio ad Deum, Prognosticon, siue de Origine Humanæ Mortis, Futuro Sæculo, aut Vitæ Futuræ Contemplatione, lib. 3. tomo 9. col. 339. Eiusdem, de Demonstratione ætatis sextæ, contra Iudæos, lib. 3. tomo 4. col. 109. Quos se scripsisse Anno Christi 686. testatur ad finem libri tertij: Istorum trium Opusculorum Authorem esse dicique debere Pomerium non videtur esse dubitandum, cùm in sua Præfatione ad Demonstrationem sextæ ætatis contra Iudæos, Pomerium se ipsemet dicat: *Inclyto, glorioso, &c.* inquit, *Domino Eringio Regi, Iulianus (Pomerius,* vt in aliis editionibus habetur) *seruulus vester.* At pluribus annis iuniorem altero Pomerio quem citat in Prognostico, lib. 3. cap. 16. 19. 20. 26. 27. 28. quemq; Gennadius, Maurum natione, Presbyterum in Gallia ordinatum, sua ipsius ætate (id est, vt legit Bellarm. ante annum Domini 500.) adhuc scribere, & in conuer-

satione Deo

L

ster, sumus incerti. Vide quæ prænotauimus initio Homiliarum eius, ad majorem eiusdem Authoris cognitionem vbi electus fuisse dicitur in Archiepiscopum Mediolanensem xxv. Sæcul. VI. ad annum Christi 507.

LEIDRADVS, seu Ledradus Episcopus Lugdunensis, floruit Sæculo IX. circa medium, † scripsit † Epistolas duas; primam quidem ad Carolum Imperatorem; secundam verò ad charissimam sanctam Sororem, quæ extant per Papirium Massonum editæ post Opera Agobardi. Nos verò eas sejunximus & posuimus, tomo 16. pag. 809.

LEO Magnus Pontifex, sedit in Apostolicâ Sede, Sæculo V. tempore Theodosii Iunioris, Martiani, & Leonis Impp. ab anno Dom. 440. vsque ad 461. teste Bellarm. in libro de Script. Ecclesiast. Scripsit multa quæ recensent Gennadius, Photius, Posseuinus, & alii: ex quibus hic extat, * *Epistola missa ad Flauianum Patriarcham Constantinopol. aduersus Authorem vanæ opinionis Eutychem, cique cōsentientes: quam Patres Concilij Chalcedonensis magna cum veneratione receperunt actio. IV & rectæ fidei columnam vocauerunt, Græcè & Latinè, tomo 11. pag. 485. e Gelasius Papa in decreto de Libris doctorum dixit anathema iis qui Epistolam hanc sancti Leonis integram & vsque ad vnum iota non recipiunt.

† LEONIS Imperat. qui putatur vixisse Sæcul. XII. ex Meditatione extremi Iudicii, † Canticum compunctionis, tomo 15. pag. 861. a a.

D. LEONTIVS Bizantius, seu Byzantinus, Aduocatus Constantinop. posteà Monachus in Laura S. Sabæ, quem Sæcul. VI. circa tempora Gregorii M.P. vixisse constat ex eius libro de sectis Hæreticorum actione v. vbi inter Alexandrinos Episcopos vltimum recenset Eulogium, qui * tempore sancti Gregorii sedit. Scripsit * Excerpta ex ore Theodori Abbatis religiosiss. & doctiss. Philosophi, diuinis pariter externisque literis eruditi, de sectis Hæreticorum ac Synodo Chalcedonensi, distincta in actiones x. Extant Græcè & Latinè, tomo 11. pag. 493. In enumeratione sectarum quæ post Synodum Chalcedonensem natæ sunt, postremos nominat Agnoytas actione v. & x. Composuit etiam libros tres contra Eutychianos & Nestorianos, aduersus fraudes Apollinaristarum libr. I. solutiones ad argumenta Seueri, dubitationes hypotheticas & definitiones contra eos, qui negant in Christo esse duas Naturas. Extant hæc omnia Latinè edita tomo 4. parte a. col. 955. & sequent. scripsit & alia necdum edita, de quibus vide ea, quæ ante opera eius prænotata sunt, ex Henrico Canisio.

LEONTIVS Constantiæ, vel vt alii volunt Neapoli, in Cypro Episcopus, floruit Sæcul. VII. temporibus Heraclii Imperat. circa annum Saluatoris 630. teste Bellarm. in libro de Script. Eccles. Scripsit vitam Ioannis Eleemosynarii, quam, quia nostri instituti non est vitas Sanctorum hic inserere, omittimus. Habet hic liber testimonium à secunda Nicæna Synodo: & verè lectu dignissimus est. Scripsit & Homiliam de Transfiguratione Domini quam citat eadem Nicæna Synodus, † sed non videtur extare. † Contra Iudæos librum ex quo Fragmentum extat ab Henrico Canisio editum, tomo 16. pag. 1.

** LIBERIVS P. M. floruit Sæculo IV. circa annum. 360. scripsit ad Constantium Augustum Imper. Epistol. quæ extat tomo 3. col. 35. & tomo 9. col. 1115. e

LIBERII Poëtæ Sæculi V. de Sedulio Acrostichis altera, tomo 8. pag. 680.

S. LINVS vnus è LXXII. Christi Discipulis, natione Hetruscus, B. Petri in Pontificatu successor, vt scribunt, Sixtus libro 2. Biblioth. & Sigebertus libro de Viris Illustrib. cap. 5. vixit Sæc. I. & Martyr obiit Romæ, secundum eundem Sixtum loco citato, sub Galba Imperatore post expletos Pontificatus sui annos vndecim, menses tres, dies duodecim, anno Christi 70. secundum verò Irenæum libro 3. cap. 3. Epiphanium Hæresi 28. Eusebium in Chronico & alios, anno Christi 78. Feruntur sub huius Lini nomine libri duo Pseudepigraphi & Apogryphi de Passione Petri & Pauli ad Ecclesias Orientales, qui extant tomo 7. col. 151. Scholiis illustrati per R. Laurentium Barrensem. Hos tamen libros genuinum esse & germanum sancti Lini Martyris fœtum putarunt tum Sixtus loco citato, tum Sigebertus libro de Viris illustrib. cap. 5. citat. his verbis: *Linus scripsit Græco Sermone Martyrium Petri & Pauli, vno die passorum, & Orientalibus Ecclesiis destinauit.*

LITVRGIÆ sancti Basilij Magni, sancti Gregorii Theologi, & sancti Cyrilli Alexandrini ex Arabico conuersæ à Victorin Scialach Accurensi è Monte Libano, extant tomo 6. colum. 75. Has porro Liturgias incertæ esse ætatis diximus in Appendice ad indicem Chronologicum; quia Bellarmin. & alii multi, qui eorum Patrum scripta enumerauerunt, eas inter illorum Opera non recensuerunt.

* *Græcorum Officium de MYSTERIIS ante Consecratis sanctæ Quadragesimæ, Græcè & Latinè, tomo 12. col. 329.

* Item, *Diuinæ MYSTERIORVM ante Consecratorum LITVRGIÆ declaratio, tomo eod. col. 332.

* S. Mysteriorum ante Consecratorum *LITVRGIA; interpr. G. Genebr. Theol. Paris. di-

M

MANVEL Patriarcha Constantinopolitanus, quem iuxta Coccium, posuimus XII. Sæculo, scripsit Responsa ad Bellæ Episcopi interrogationes, quæ extant, tomo 6. col. 421.

MARCELLINVS Comes V.C. vixit temporibus Iustiniani imperatoris, Sæculo VI. † Nam anno Iustiniani nono & Salutis reparatæ 535. finem imposuit (vt ait Bellarmin.) † Chronico suo, in quo rerum Orientalium Historiam Eusebii & D. Hieronymi vsque ad eiusdem Iustiniani tempora prosequitur. Item scripsit diuersa Opuscula, de quibus vide quæ prænotata sunt ante eius Chronicon: (quod habetur tomo 15. pag. 713. & seqq.) cum Antonii Schonhouii Præfatione ad Reuerendiss. P. & Dom. Gerardum ab Hamericourt Abbatem S. Bertini, & alios.

† MARCVLFVS Monachus, qui vixit Sæcul. VII. circa annum Dom. 660. scripsit † Formularum lib. 2. qui vnà cum quibusdam aliis incertorum Autorum, illis admixtis, extant ex editione Paris. anni 1613. tomo 16. pag. 2. Accesserunt adhuc & aliæ veteres Formulæ incertorum, ex vetustissimis codicibus, quas Hieronymus Bignonius primus edidit & recensuit.

S. MARCVS Apostolus & Euangelista, Petri Discipulus Sæcul. I. præter Euangelium dicitur * scripsisse Vitam S. Barnabæ Apostoli, quam putatur Beda in Latinam linguam transtulisse. Edita est etiam à Cardinale Sirleto, sub huius nomine * Liturgia quædam, Ecclesiæ Alexand tradita, quæ habetur Græcè & Latinè, tomo 12. pag. 264.

** Ex S.P.N. MARCI Anachoretæ Epistolâ 2. Fragmentum, tomo 2. colum. 76. & tomo 5. colum. 822. Putatur floruisse Sæcul. VI. vnde sequitur diuersum eum esse à Marco Eremita qui Exercitor dictus est Sæcul. IV. Item ab alio eiusdem nominis qui, teste Bellar. in libro de Scriptor. Ecclesiast. claruit circa initium Sæcul. X.

MARCVS Episcopus Idruntis, floruit, vt vult Coccius, Sæcul. VIII. anno Chr. 750. Scripsit Hymnum in magnum Sabbathum, qui extat tomo 8. pag. 725.

MARCVS Eremita, qui & Exercitor dictus est sub Theodosio Seniore Sæculo IV. eximiâ sanctitate claruit, vt patet ex Palladio, qui eum iam centenarium inuisit. Scripsit multa, ex quibus aliqua recenset Nicephorus libro 4. histor. cap. 54. Probabilius quoque est scripta illa, quæ nunc sub nomine Marci Eremitæ circumferuntur, esse huius, quam illius, quem sub Leone VI. Imper. vixisse scribit Zonaras in vita Leonis, & Bellarm. in libro de Scriptor. Ecclesiast. secutus Zonaram & alios Historicos Græcos; qui hunc nostrum Marcum multa scripsisse, vt diximus, Author est Nicephorus: vtrum autem alter ille Marcus aliquid scripserit, incertum est. * Extant autem * Opuscula 9. de Paradiso & Lege spirituali: de his qui putant se ex Operibus iustificari, de Pœnitentia, de Baptismo, Præcepta salutaria, Rescriptum à NICOLAO ad Marcum, Capitula Temperantiæ, Disputatio cum causidico, Consultatio intellectus cum sua ipsius anima, Græcè & Latinè, tomo 11. pag. 869. & seqq.

MARCVS Fœlix Ennodius Diaconus, & posteà Episcopus Ticinensis in Italia: contra Schismaticos, † Symmachi caussam egregiè peroravit, floruit tempore eiusdem Symmachi & Hormisdæ Pontificum, Sæcul. VI. circa annum Dom. 503. & seq. † Opera eius ex editione Patr. Iac. Sirmundi Soc. IESV, vnà cum præfixo indice, extant tomo 15. pag. 225.

C. MARIVS Victorinus Afer vir Consularis Rhetoricam docuit; floruit Sæcul. IV. circa annum Dom. 350. tempore Constantii Imper. in senectute conuersus est ad fidem, teste August. libro 8. Confess. cap. 2. Extant ex eius scriptis, tomo 4. col. 181. aduersus Arianos lib. 4. de Trinitate, Hymni 3. & de Homoousio recipiendo, col. 254. de Machabæis fratribus interfectis carmen, tomo 8. col. 625. Sed hæc cautè legenda sunt, quia magis arti Rethoricæ quam sacris Litteris & veræ solidæque Theologiæ operam dedit.

MARIVS Victor, Rhetor Massiliensis. vide Claudius Marius Victor.

S. MARTIALIS Apostolus, Confessor & Episcopus I. Lemouicensis, cognomento Cephas, quem Clemens Alexand. lib. 4. Stromatum vnum dicit fuisse ex LXXII. Discipulis: floruit Sæculo I. duas dicitur scripsisse Epistolas, vnam ad Burdegalenses, alteram ad Tolosanos, quæ extant tomo 3. col. 1. & seqq. Putat Clemens Alexandr. loco suprà citato, hunc illum esse Cepham, cui Apostolus Paulus in faciem restitisse scribitur; sed eam opinionem, vt commentitiam meritò reiicit Hieronymus, cum, vt ait Sixtus Senensis libro 6. Bibliothecæ, res ipsa doceat totum illum Sermonem ad B. Petrum Apostolum pertinere, eaque constans est istius loci interpretum & Ecclesiasticorum Scriptorum sententia.

S. MARTINVS Archiepiscopus Turonensis, floruit sub finem Sæculi IV. obiit vero ineunte Sæculo V. Vitæ sanctitate & Miraculis clarus, cuius res gestas conscripsit Seuerus Sulpitius, edidit fidei suæ professionem, quæ extat tomo 4. col. 1327.

S. MARTINVS Dumiensis Abbas, posteà Episcopus Bracarensis, seu Gallicìensis, scripsit de quatuor Virtutibus Cardinalibus librum, quem vocauit *Formulam honestæ Vitæ*, de Moribus, item

librum: extant tomo 5. col. 689. & seqq. scripsit etiam Collectiones Canonum, quæ habentur in tomis Conciliorum post a. Synodum Bracarensem, & alia quædam quæ nunc non extant. *Martinus Episcopus Galliciensis, scripsit librum: de quatuor Virtutibus ad Mitonem, alias Mironem Regem Gallicia quem Librum prætitulauit Honesta Vita Formulam,* ioquit, Sigeberus libro de Viris Illustribus, capite 119. Hunc eundem Martinum Episcopum transtulisse per manum Paschasij Diaconi plurimas Interrogationes, & Responsiones sanctorum Patrum Ægyptiorum in Dumiensi Cœnobio ait idem Sigebertus (vt opinor) eiusdem libri cap. 118. vt notauimus iam littera A. in Apophregmatibus Ægyptiorum Patr. Floruit Sæculo VI. circa annum Domini 572. nam præfuit, (teste Bellarmino) Coocilio II. Bracarensi, quod habitum est Era 601. id est anno Domini 572. sed videtur anno sequenti obiisse, vt notat Cardinal. Baron. Per idem tempus Theodemyrus Rex in Sueuia: Iustinianus in Republ. Athanagildus in Hispaniis, Imperium tenuêre, ait Isidor. lib. de Script. Ecclesiasticis cap. 22. & in libro de viris Illustribus cap. 35. De eius obitu vide Gregor. Turonens. Histor. Franc. lib. 5. cap. 37. de Myro autem Rege Galliciorum, quem Isidorus Teudemirum vocat. vide cap. 41. † Extant eiusdem Martini versus in Basilica, &c. tomo 15. pag. 820. d a. Subiungitur pag. 621. Epistola S. Columbani Abbatis ad Hunaldum: cuius locum non indiximus, recensendo opera eius; licet eadem sit, paucis tantùm adiunctis, cum ea quam diximus reperiri tomo 8. pag. 843. & tomo 15. pag. 685. e 1.

MAXIMVS Constantinopolitanus Monachus, Confessor & Martyr, de quo multa Baronius tomo 8. Annalium. Vixit Sæculo VII. sub Honorio I. P. M. & Heraclio Imperatore, sub quibus etiam fortiter certauit & scripsit aduersus Monothelitas. Obüt autem (vt refert Bellarm. lib. de Scriptor. Ecclesiast. & alij) sub Vitaliano Pontifice & Constante Imperatore, anno Dom. 660. Scripsit varia, quorum Catalogum texuerunt iidem: Baron. Anno Christi 657. numero 31. & Bellarm. loco citato. Sed ex iis aliqua non extant, aliqua nondum sunt in Latinam Linguam conuersa, habes *Græcè & Latine Liturgiæ expositionem, siue *de Ecclesiast. Mystagogiâ, & quorumnam sint signa in sancta Ecclesia, quæ in diuina Synaxi, seu Communione peraguntur* librum tomo 12. pagina 410. e

MAXIMVS Planudes, qui putatur floruisse Sæculo decimoquinto, quia viuebat circa tempora Coocilij Basiliensis, scripsit † Orationem: *In corporis Iesu Christi sepulturam, & sacro-sancta Dei Matris Lamentationem.* Interprete Ioachimo Axonio Grauiano, tomo 15. pag. 836. d 2: habita autem est hæc Oratio postridie Parasceues.

MELITO Sardicensis fuit Episcopus, Sæculo II. tempore Marci Aurelij Imperatoris, & M. Aotonini Veri, Apologiam pro Christianis obtulisse dicitur: scripta eius ferè omnia interierunt. Liber de transitu B. Virg. illi tributus pseudepigraphus & Apocryphus, adscripta initio illius breui censura & aliquot scholiis, extat, tomo 7. col. 579.

MEROBAVDES Hispanus Scolasticus incertæ ætatis de Christo Carmen edidit, tomo 8. pag. 842. c

S. METHODIVS Confessor, & Patriarcha Constantinopolitanus, floruit Sæculo IX. multa scripsit, ex quibus extat Fragmentum de iis qui abnegarunt fidem per diuersos modos & ætates, ex Bibliotheca D. Ioannis Tilii Briocensis Episcopi, Gentiano Herueto Aurelio interprete, tomo 6. col. 407. Niceph. in Chronologia eum numerat LXXXII. Episcopum Byzantinum, qui migrauit ex hac vita, Anno Domini 847. Eiusdem, Methodij putatur esse Fragmentum Domino Pol. ex Segregationibus σπουδαίων Μοναχῶν, id est, studiensium Monachorum, tomo 5. col. 822. Sed videtur esse antiquioris cuiusdam, eiusdem tamen nominis. Nec-non & † Rescriptum aliquod ad eos qui dicunt *quid profuit nobis Filius Dei, Homo factus & crucifixus in terra? & quare Crucis figuram passus sustinuit, & non aliquod aliud supplicium? & quæ Vtilitas Crucis?* tomo 15. pag. 825. ex editione Iacobi Gretseri Societ. IESV, Item † ad eos quos pudet Crucis Christi, tomo eodem, pag. 826. Aliqui hæc duo posteriora opera tribuunt sequenti Methodio Tyri Episcopo, qui vixit Sæculo tertio.

METHODIVS Tyri Episcopus, siue Patarensis quem Epiphanius hæresi 64. EVBVLIVM quoque nominat, scripsit multa, quæ narrant Hieronymus, Sixtus Senensis, Posseuinus & alij: sed nunc solum extant † Homil. de Simeone & Anna, quo die in templo sibi occurerunt, deque S. Deipara à Pet. Pantino edita, tomo 15. pag. 604. & † Reuelationes quædam illi falsò tributæ, de rebus quę ab initio mundi contigerunt, quęque deinceps contingere debent per paraphrasim translatæ, pag. 611. Martyrio affectus est in Chalcide, Sæculo III. sub Decio & Valeriano circa annum Dom. 255.

MICHAEL Glycas, claruit sæculo XII. Scripsit multa, vt habet Posseuinus in Apparatu. † Disputationes duæ, interpret. Iacobo Pontano Societatis IESV, ex Bibliotheca. R. P. Andreæ Schotti eiusdem Societ. IESV, extant I. *Vtrum in peccatum lapsis sit condescendendum, an prô vt ratio postulat, increpandi sint.* tomo 15. pag. 794 II. *Vtrum audiendi sint docentes hominem à principio caducum corpus habuisse, & passionibus, siue incommodis naturalibus etiam ante transgressionem, obnoxium fuisse, ci-*

bumque sensibilem in Paradiso, & lignum Scientiæ, ficum extitisse, tomo citato, pagina 795. Primam scripsit ad Ioannem Synaiten Monachum & Stylitam maximè venerandum: Alteram ad Venerabilem in primis Monachum Dom. Ioannem Smeniotam. Adiecimus in fine Scholium Iacobi Gretser. Societ. IESV, pag. 799. Editi prætereà sunt Annales ipsius, quos deditâ operâ hic omisimus.

MICHAEL Psellus, qui vt vult Andreas Schottus Societ. IESV, vixit XI. Sæculo, scripsit plurima quæ partim latent adhuc in Bibliothecis; partim excusa sunt; nos omissis Philosophicis & Medicinalibus solummodò posuimus* Paraphrasin ipsius in Cantica Canticorum quæ ex recognitione eiusdem P. Schotti, extat Græcè & Latinè, tomo 13. pag. 681. & quam Psellus hortatu & studio Imperatoris cuiusdam collegit, ex sancti Gregorij Nyssæ Episcopi, sancti Nili, & S. Maximi Commentariis: Vnde inscribitur: *Trium Patrum Comment. in Cantica Canticorum.*

MICROLOGVS, quem aliqui Ioannem Micrologum nominant, scripsit librum de Ecclesiasticis Obseruationibus, opera Iacobi Pamelij Brugensis sacræ Theologiæ Licentiati in lucem primùm editum & iàm secundo ad Manuscrip. exemplaria ab eodem recognitum. Consule ipsius Epistolam initio huius Operis quod compositum videtur sæculo XI. sub ann. Christi 1080. vixit enim Author ille temporibus Gregor. VII. Papæ, vt patet ex libri sui cap. 14. in quo dicit suo tempore Gregorium VII. in sede Apostol. sedisse & cap. 17. in quo de Anselmo Lucensi agit: fuit porro eiusdem Anselmi Lucensis familiaris; in suo libro de Diuinis Officiis, quem scripsit perquàm diligenter, Ordinis Romani, cap. 9. 10. 11. 17. & aliis quoque in locis meminit, extat tomo 10. col. 729.

MINVTIVS Fœlix causidicus Romanus, Vixit Sæculo III. & scripsit Dialogum quem vocat *Octauium*, in quo Octauium Christianum cum Cæcilio Ethnico disputantem introducit, extat hic Dialogus, tomo 9. pag. 1. Ferebatur olim, teste Hieronymo, in Minutio, sub huius nomine, alius quidam liber de Fato, quem nunc non puto extare.

MISSA qua Æthiopes communiter vtuntur, quæ etiam Canon vniuersalis dicitur: extat in indice Chronol. inter opera incertæ ætatis & in Bibliotheca tomo 6. col. 41. item Ordo Benedictionis Puerperæ secundum vsum Æthiopum, tomo eodem, col. 56. Ordo Baptismi secundum vsum Æthiopum, col. 57. Ordo Mysteriorum, siue administrationis Sacramenti Confirmationis, col. 72.

MISSA qua vtebantur antiqui Christiani Episcopatus Angamallensis in Montanis Mallabarici Regni apud Indos Orientales, emendata & ab erroribus blasphemiisque Nestorianorum expurgata ab illustriss. & Reuerend. D. Alexio Menesio Archiepis. Goano, Indiæ Primate, in Synodo Diœces. Angamallæ, an. 1599. è Syriaco in Latinum Sermonem conuersa & exscripta ex itinerario Lusitanico, &c. tomo 6. col. 131.

MOSES Barcepha Syrus Episcopus, in Beth-raman & Beth-ceno, ac curator rerum sacrarum in Mozal. (hoc est Seleucia Parthorum.) dicitur Sæculo X. floruisse, & inter eius Authores collocatur à nnbis cum Bellar. in lib. de Script. Eccl. quamquam hoc sit cōtrouersum: alij .n. in XV. Sæculum eum reiiciunt: alij etiam in XVI. vt videre est in tabula Chronologica Biblioth. Parisiens. edita anno 1624. scripsit Commentarium de Paradiso, (antè annos 700. vt volunt) ad Ignatium fratrem: interprete Andrea Masio, extat tomo 1. col. 21. scripsit prætereà Commentarium in Matthæum, Librum de multitudine & differentia sectarum, Librum de sex primis diebus conditi mundi, quæ necdum sunt edita. Hunc tamen esse volunt Mosem illum Syrum, quem Andræas Fabricius Leodius, in Epistola sua ad Othonem Cardinalem Episcopum Prænestinum & Augustanum, Quæstionum suarum in Tridentinum Catechismum, nuncupatoria: Romam missum Legatum, ait; Pontificibus Paulo tertio, & Iulio tertio, ab Ignatio Syro Patriarcha Antiocheno, cum litteris quibus petebat quid S. R. E. teneret in quibusdam Fidei Christianæ capitibus: ac prætereà, vt recognosceret summam vtriusque P. M. in totum orbem Christianum, potestatem: Anno paulò plus minus 1550. At vereor ne cum Margar. fallantur, cum Masius qui primus eum Commentarium nactus est & interpretatus, ante annos septiogentos compositum dicat. Vide Apparatum sacrum Posseuini. Noluimus rem hanc secundum mentem nostram definire: proposuimus vtriusque partis momenta & rationes; eam, quam sequi tibi placuerit, amplecteris.

MOYSES Mardenus Assyrius Iacobita, vixit Sæculo XVI. anno 1552. & à Patriarcha Antiocheno Legatus Romam missus fuit, scripsit fidei professionem quam suo, & Patriarchæ sui nomine est professus Romæ, an. eodem. Extat ex ipso proferentis autographo Syriaco traducta ad verbum per Andræam Masium Bruxellanum, tomo 4. col. 858. Scripsit & Theologicam de SS. Trinitate Contemplationem, an. 1552. item, ex autographo Syriaco ad verbum translata per eundem Andræam Masium, tomo 4. cit. col. 860.

MVZARABES, hoc est, Christiani mixti Arabibus, & qui intereà dùm Hispaniam Tyrannide sua modis omnibus diuexarent & dilacerarent Sarraceni & Iudæi, variis in Hispaniæ Ciuitatibus patriæ dulcedine pellecti habitauerunt tributarii & vectigales, eáque lege permissi in insti-

N

Turriano interprete, ex tomis antiquæ lect. Henrici Canisii I. C. tomo quarto, parte secunda, columna 1119. Misit anno Domini 811. valde prolixam Epistolam ad Leonem tertium Pontif. quæ extat apud Baron. tomo 9. Annalium, ac propterea à nobis hîc omissa est.

NICETAS Acominatus, siue Choniates, floruit Sæculo XII. maximè temporibus Manuelis Comneni Imperat. & successorum eius, siue, vt dilucidius explicat Cardin. Bellar. Lib. de Scriptorib. Ecclesiast. ab Imperio Ioan. Comneni, Alexij filii, vsque ad obitum Balduini, primi ex Latinis, Imperatoris Constantinopolitani; quo temporis spatio Historiam suam dilatauit. Multa Scri-
* psit, extat hîc * Fragmentum ex Libro xx. Thesauri Orthodoxiæ, de Ordine, qui seruatur cum quis à Saracenismo ad Christianismum transit, Græcè & Latinè, tomo 12. pag. 527. Scripsit prætereà Historiam (de quâ mox locuti sumus) ab anno 1118. vsque ad annum 1205. quæ extat impressa cum Historiis Orientalibus, ac proptereà hîc à nobis omittitur.

S. NICO, seu Nicon Græcus, claruit vt putat Coccius XIII. Sæculo, scripsit quædam sed non extat nisi fragmentum quoddam ex Epistola ad Enelistium de iniustâ Exeommunicatione, & aliud de pessima pessimorum Armeniorum Religione, tomo 3. col. 149. Vide ibidem prænotata ad primæ Epistolæ fragmentum.

NICOLAVS Cabasilas, Schismaticus Græcus, floruit Sæculo XIV. circa medium, tempore Ioan. Contacuzeni Imperatoris, vel potius Tyranni. Fuit vir valdè doctus & Archiepiscopus Thessalonicensis, vt colligere licet ex Bellarm. in lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis. Scripsit pluri-
* ma. * Eius compendiosa interpretatio in Diuinum Sacrificium, siue Liturgiæ expositio, extat Gentiano Herueto interprete, Græcè & Latinè edita, tomo 12. col. 444. Græcum Textum primùm accipimus ex Manuscrip. codicibus Biblioth. Regis Christianissimi LVDOVICI XIII. Augustissimæ memoriæ. Hunc ipsum Cabasilam excusare conatur Gentianus Heruetus in sua, quæ hic præfigitur, admonitione ad Lectorem; sed frustrà: constat. n. eum Romanæ Ecclesiæ infensissimum fuisse & aduersus Diuum Thomam Aquinatem, de Processione Spiritus sancti librum Hæreticum scripsisse, quapropter cautè scripta eius sunt legenda.

NICOLAVS Methonensis Episcopus Græcus, & Schismaticus, Ecclesiæ Romanæ perduellis, vixit Sæculo XII. de quo vide quæ tomo 12. pag. 516. prænotata sunt, scripsit, præter alia,
* *Libellum *ad eos qui hæsitant, aiuntque consecratum panem & vinum non esse Corpus & Sanguinem Domini nostri* IESV CHRISTI, extat Græcè & Latinè, tomo citato, ibidem.

R. P. D. NICOLAVS Oresmius, Lexouiensis Episcopus, floruit Sæculo XIV. Anno Domini 1378. fuit Caroli V. Francorum Regis, cognomẽto Sapientis, Præceptor, scripsit Tractatum de Mutatione Monetarum, qui extat tomo nono, colum. 661. Multos ille libros Aristot. Ciceronis, aliorumque Auctorum conuertit in Gallicam Linguam, de eo vide Annales Franciæ, & Genebrardum lib. 4. Chronographiæ, pag. 707.

** NICOLAVS quidam qui floruit Sæculo IV. misit rescriptum ad Marcum Exercitorem quo agit illi gratias ob præcepta salutaria quæ illi per epistolam scripserat: Græcè & Latinè, tomo 11. pag. 962.

NILVS Monachus Constantinopolitanus discipulus S. Chrysostomi, Episcopus & Martyr, scripsit multa, & vndique conquisita Opuscula variorum interpretum eruditione, Latinis sparsim
* communicata: ex quibus nunc extant, quæ ad nostras manus peruenerunt, *Capita parænetica 229. Græcè & Latinè, tomo 13. pag. 1168. de Oratione capita 147. tomo quinto, colum. 328. Eiusdem liber Asceticus tomo eodem, colum. 339. Institutio ad Monachos, tomo quinto, col. 366. e. Eiusdem aduersus octo primaria vitia Orationes octo, tomo citato, col. 368. Eiusdem breuis Institutio ad Monachos iuniores, col. 375. eiusdem Epistolæ duæ breues, ad Anastasium Episcopum, col. 375. & 376. Fragmentum ex quodam (vt verisimile est) tractatu parænetico, ibidem, colum. 376. tractatus de octo vitiosis cogitationibus, colum. 377. Vide de hoc Nilo & eius scriptis Nicephorum libro 14. historiæ Ecclesiasticæ cap. 14. & 53. Cuius verba in fronte Operum posuimus, col. 327. Photium in sua Bibliotheca, & Posseuinum in Apparatu. Vixit autem sub Theodosio Iuniore Imperatore, Sæculo V. circa annum Domini 445. vt scribit Bellar. in lib. de Scriptorib. Ecclesiasticis.

NONNVS Panopolita quem Sixtus Senensis inter Græcos Christianos Poëtas principem
* numerat, teste Suida, * Ioannem Euangelistam Carmine Heroïco est interpretatus; extat hoc opus Græcè & Latinè, ex editione Ingolstadiana, tomo 14. pag. 304. feruntur etiam sub eiusdem Nonni nomine Dionysiacorum libri 48. quos, quòd ad rem Ecclesiasticam nihil conferant, hîc omittimus, vixit circa initium Sæculo VI. ante tempora Iustiniani Imperatoris: nam Agathias qui sub Iustiniano floruit libro 4. de bello Gothico, authoritate eius vtitur.

NOVATVS quidam monachus Catholicus, quem à nato Christo Sæculo 4. vixisse putat Margarinus, scripsit Homiliam de Humilitate & Obedientia, & calcanda superbia ad Fratres, extat tomo 2. col. 76.

O

ODO Abbas Tornacensis, vir vetustate, Religione, & eruditione venerabilis, postea Ecclesiæ Cameracensis Episcopus, floruit circa initium Sæculi XII. scripsit Expositionem in Canonem Missæ, quatuor diuisam distinctionibus. extat tomo 6. col. 355. De ipso agunt Trithemius libro 2. de Viris Illustribus, Ordinis sancti Benedicti, cap. 118. & Antonius Democharès in Tabulis Episcoporum Cameracensium, quem aiunt obiisse anno Domini 1113. Garetius 1128. habet: ptimumque fuisse ferunt qui Canonem Missæ Commentariis illustrauerit.

S. ODO, aliàs Ada, primùm Canonicus Ecclesiæ sancti Martini Turonensis: deinde Monachus & I. vel saltem II. (vt habetur tomo septimo, colum. 643.) Abbas Cluniacensis, Auditor Remigij Antissiodorensis, Monasticique Ordinis in Gallia reparator egregius, claruit Sæculo X. anno Christi 920. & obiit anno 937. teste Sigeberto. Scripsit multa: hic extat ** ad Fulconem, cognomento bonum, Andegauens. Comitem Epistola, tom. 7. citato col. 636. De Translatione ceterporis sancti Martini (siue vt ipse dicit) *Reuersionis eius de Burgundia*, Tractatum, ibidem, col. 637. Nec-non alium tractatum inicripium: *Quod beatiss. Martinus compar Apostolis dicitur*, ibidem, colum. 643. vbi vide præfixam admonitionem in quaeferrur, Baronium de eo multa dixisse, &c. Præterea scripsit libros quatuor de vita sancti Geraldi, qui extant inter vitas Sanctorum. **

ODO Parisiensis Episcopus vixit Sæculo XII. ad ann. Dom. 1175. Descripsit Synodicas Constitutiones. extant tomo 6. col. 409. Vide quæ ad eius Opusculorum initium annotauimus ex Petri Blesensis Epistola CXXVII. & CXXVIII. Positus est hic Author Sæculo XI. in indice Chronol. sub finem per incuriam Typographi. **

OLYMPIODORVS, ex Philosopho Peripatetico, Monachus Græcus, quem Cardinalem Bellarminum secuti Libro de Scriptoribus Ecclesiasticis, posuimus XI. Sæculo, quamuis, vt ipse ait, incertum sit quo tempore vixerit, alij enim collocant eum inter annum 800. & 900. alii post annum 1000. Scripsit * Commentarium in Ecclesiasten Salomonis, Zenobio Acciaiolo Florentino interprete. Græcus textus primùm prodiit anno 1624. ex Bibliotheca Regis Christianiss. Ludouici XIII. Augustissimæ memoriæ. Græcè & Latinè habetur tomo 13. pag. 602. & seqq. Plura de ipso reperies, tùm in Sixti Senensis Biblioth. S. libro quarto, tùm in sacro Apparatu Posseuini. *

OPTATVS Afer, Episcopus Mileuitanus claruit Sæculo IV. circa annum Domini 370. sub Valentiniano & Valentino Principibus, scripsit de schismate Donatistarum contra Parmenianum libros septem, quos habes cum Franc. Bald. V.C. commentariis & recognitionibus, tomo 4. col. 325.

ORATIONES Missales deuotissimæ ex vetustissimo Manuscr. Gotthico Missali, tom. 6. columna 155.

ORDO Romanus, de Diuinis Catholicæ Ecclesiæ Officiis (quem VIII. Sæculo scriptum esse existimant Melchior Hittorpius, & Iudoc. Coccius) extat tomo 10. pag. 1. vsque ad 140. in cuius tomi initio capita eius omnia breuiter recensentur: adiungitur expositio Missæ transcripta ex venerandæ vetustatis Codicibus, tomo eodem, col. 1169. antequam immediatè habetur Epistola Melchioris Histolpij, seu Hittorpij. Item, *qualiter quadam Orationes, & Cruces in* TE IGITVR *agendæ sint*, tomo eodem, col. 1177.

ORESIESIS, vel vt quidam, Oriesiesis, aut Otestesis, Sæculo IV. fuit Monachus Abbas, Theodori & Pachomij æqualis, vt scribit Gennad. in lib. de Viris Illustr. de quo etiam agit sanctus Hieronymus in Catalogo Scriptorum Ecclesiast. Scripsit, teste eodem Gennadio ibidem, Regulas de Instructione Monachorum, diuino sale conditas; quæ extant, tomo 5. colum. 671.

S. ORIENSIVS, siue Orensius Illiberitanus Episcopus, cuius meminit Sidonius Apollinaris libro 9. epistola 12. vixit Sæculo V. vt colligere est ex illa instructione ad Lectorem circa eundem Authorem quæ præfixa est eius operi: scripsit Carmine † Commonitorium, quod extat editum & notis illustratum à Martino Delrio è Societate IESV, tomo 15. pag. 637. †

P

S. PACHOMIVS, ex milite Gentili factus Monachus, & deinde Abbas, sancti Antonij æqualis & forte Discipulus: floruit Sæculo IV. circa annum Christi 340. Scripsit, Angelo dictante, † Regulam Monachorum, quam ex versione Hieronymi habes, tomo 15. pag. 629. extat eadem nonnihil diuersa apud Palladium. Edita sunt à Vossio † Monita quædam Pachomij, quæ extant pag. 634. †

PACIANVS Barcbinocensis, seu Barcinocensis Episcopus, cuius filio Dextro, suum Scriptorum Ecclesiasticorum Catalogum inscripsit sanctus Hieronymus; vixit Sæculo IV. & eodem obiit, Imperante Theodosio: Scripsit ad Sympronianum Nouatianum Epistolas tres contra Nouatianos, quas habes, tomo 3. col. 49. Paræncsin, siue Exhortationem ad Pœnitentiam, col. 69. Sermonem ad fideles Catechumenos de Baptismo, col. 75. Quæ opera enumerat Bellarm. in libro de Script. Ecclesiast.

** PALLADIVS Galata Episcopus Helenopolitanus, qui Euagrii Discipulus fuit, & Rufini æqualis atque amicus: scripsit Lausiacam Historiam, Heraclidi Eremitæ aliquando adscriptam, & titulo seu nomine Paradisi editam, quæ hic extat Græcè & Latinè, Gentiano Herueto interpr. ex editione Lugdunobataua, & ex Manuscr. Regis Christianiss. adiectis Scholiis per R. Laurentium Barrensem, tomo 13. pag. 893. Bellarminus eum vixisse dicit Sæculo IV. circa annum Dom. 390. nos eum in V. Sæculum reiecimus, quia eo vsque vitam suam produxit.

* PANTHALEON Ecclesiæ Constantinopolitanæ Diaconus, scripsit * Sermonem vnum de Christo & sancto Ioanne Præcursore eius, Græcè & Latinè, tomo 12. pag. 686. Hunc Authorem VII. Sæculo posuimus cum Margarino, qui à Coccio ponitur Sæculo IX. anno Dom. 850.

PASCHASIVS sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconus Cardinalis, vir magnæ sanctitatis & doctrinæ, extat inter Authores Sæculi V. licet etiam floruerit temporibus Gelasii, Anastasii & Symmachi Pontificum Romanorum, scripsit libros duos de Spiritu sancto, quibus Symboli enarratio continetur, aduersus errores Macedonii: opus peruetustum, & à sancto Gregorio I. P. M. valdè probatum. Extat tomo 9. col. 179. Huius n. meminit idem S. Gregorius Magnus, Dialog. 4. cap. 40. & 41. Sigebertus quoque lib. de Viris Illustribus cap. 17. refert quia pertinacius fauisset in superordinatione Laurentij contra sanctum Symmachum PP. Germanum Capuæ Episcopum, vidisse illius defuncti Animam in thermis in igne Purgatorio positam. Consule D. Baronii Martyrologium.

† S. PATERIVS, siue Patricius Apostolus Hyberniæ, vixit Sæculo V. Romam enim profectus est, circa annum Christi 430. & sub Cælestino primo Papa, Legatione functus est ad Hybernos, extat eius † Legatio accepta ex Miscellaneis Ger. Vossij, & primùm ex Biblioth. Monasterij Glustoniæ, in quo ipse Abbas fuit, antequàm esset Episcopus Hiberniæ, tomo decimoquinto, pagina 636.

** PAVLINVS Aquileïensis Episcopus, scripsit, ex Decreto Caroli Magni Galliarum Regis & Imperatoris, quem *terræ Dominum vocat*, aduersus Felicem Vrgelitanum, & Eliphandum, seu Elipandum Toleranum Episcopos, libellum to. 4. col. 315. & to. 6. Concil. edit. Morel. cum hac inscriptione: *Incipit Libellus Sacro-Syllabus, &c.* Habitus est Paulinus Aquileïensis Episcop. doctrinâ & sanctitate celebris, ipsumque, & in vitâ, & post mortem clarnisse miraculis produnt monumenta Aquileïensis Ecclesiæ: moritur tempore Caroli Magni, Sæculo IX. Anno Salutis 802. Plura, de eo in Annalium Ecclesiasticorum tomo 9. anno 802 cap. 16. & sequentib. Eiusdem aduersus eundem Felicem, libri septem, eruti ex Manuscr. V. C. Nicolai Fabri I. C. tomo 4. parte 2. col. 1. & sequentibus.

PAVLINVS Aquitanus V. I. & Senatorius, demùm Episcopus Nolanus, notus fuit opinione sanctitatis Ambrosio, Martino, Hieronymo, Augustino & Sulpitio, vt scribit Bellarm. in libro de Scriptoribus Ecclesiasticis. De eo multa Baronius tomo quinto Annalium, inter quæ dicit eum obiisse Sæculo V. anno Domini 431. Scripsit multa, ex quibus extant de vita sancti Martini Episcopi Turonensis libri sex ad Perpetuum Episcopum Turonensem, tomo 8. pag. 851. Eiusdem de Visitatione Nepotuli sui versus, tomo eodem, pag. 882. perbreue Opus eiusdem de ORANTIBVS, pag. 883. omnia primùm in lucem edita ex vetere Manuscripto codice Petri Pythoëi V. C. studio & diligentia Francisci Iureti, cuius etiam notæ & emendationes adiunctæ sunt, pagina 885. Item veterum Authorum testimonia de Paulino Nolano collecta ab eodem Iureto, pag. 883. Habetur etiam tomo 3. col. 37. sancti Paulini Episcopi Nolani ad Faustum Rhegiensem Galliarum Episcopum, de variis Quæstionibus, Epistola: sed hæc alterius videtur esse propter rationem quam assignauimus in fronte Epistolæ, ibidem.

† PAVLVS Diaconus, incertæ ætatis Author, composuit † Homiliam super parabola Regis volentis rationem poscere de seruis suis: *Simile est Regnum Cœlorum Homini Regi, &c.* Extat ex editione Thomæ Galleti, tomo 15. pag. 834. d 2

PAVLVS Orosius Presbyter Hispanus, & sancti Augustini Discipulus: vixit secundum Bellarminum in libro de Scriptorib. Ecclesiasticis, Sæculo V. anno Christi 425. de eo etiam agit Baronius, tomo quinto Annalium: scripsit ad ipsum S. Augustinum † Historiarum libros septem, † qui extant ex recognitione Renati Laurentii de la Barre, tomo 15. pag. 148. Item † de Arbitrii libertate aduersus Pelagium, librum Apologeticum ex recognitione Andreæ Schotti, extat tomo eodem, pag. 800.

PAVLVS Samoſatenus Antiochenus Epiſcopus Hæreſiarcha, Sabellium æmulatus, qui Ptolemaïde in Lybia neſarium aduerſus ſanctiſſimam Trinitatem dogma, paulò antè vulgauerat, Filij & ipſe diuinitatem oppugnare cœpit, vt teſtatur Euſebius libro 7. Hiſtor. cap. 8. Epiphan. Hæreſi 65. & alij paſſim. Multa ſcripſit neſaria quæ perierunt, hic extant decem Quæſtiones quas Dionyſio Alexand. propoſuit vnà cum Reſponſionibus Dionyſij, Græcè & Latinè, tomo 11. pag. 278. vixit Sæcul. III. & extat in Appendice indicis Chronologici. **

S. PELEGRINVS, vel vt alij legunt, Peregrinus, Archiepiſcopus Laurenſis, ſeu Laureacenſis, ſcripſit Symbolum Fidei, quod extat tomo 4. col. 857. vixit Auctore Coccio, Sæculo X. anno 970. Hunc Pelegrinum dicit Pictauienſis Eccleſiæ Antiſtitem & Archiepiſcopum Laureacenſem triceſimum primùm, vltimum tamen Adalberto ſucceſſiſſe, anno Chriſti 971. Pataviæ verò ſediſſe annis viginti, ſub tribus Othonibus Imperator. & obiiſſe anno Domini 990. aliàs 999. Gaſpar Bruchius, libro de Laureaco veteri.

PEREGRINVS alius, Presbyter Lirinenſis: vide Vincentius Lirinenſis.

S. PETRVS Apoſtolus, vixit Sæcul. I. Miſſa Apoſtolica, ſeu Diuinum Sacrificium eiuſdem Petri, cum Canone Latino S. Eccleſiæ Rom. extat ex Manuſc. Chriſtianiſſ. Regis Ludouici XIII. fœlicis memoriæ, Græcè & Latinè, tomo 12. pag. 360. *

PETRVS Venerabilis, fuit nobilis Aquitanus, primò miles, deinde Monachus & Abbas Cluniacenſis Ordinis ſancti Benedicti; ad vtilitatem legentium quædam deuota compoſuit Opuſcula, de quibus iſta feruntur. Reuelationes multorum liber 1. de Conuerſatione Eremitica, liber 1. Epiſtolarum ad diuerſos liber 1. Alia quoque nonnulla edidit quæ ad notitiam meam nondum venerunt. Hîc habemus tantum Opuſculum ipſius quod inſcribitur *Nucleus de Sacrificio Miſſæ*, tomo 10. col. 1091. quod quidem genuinum eſſe ac germanum illius fœtum recentiores conſtantiſſimè tuentur. Claruit circa annum Chriſti M.C. Poſuimus eum inter Authores Sæculi XI. licet non ignoremus etiam vixiſſe initio Sæculi XII. vtpote qui dicatur S. Bernardi æqualis. **

PETRVS primùm Monaſterii Cellenſis, poſteà ſancti Remigii Rhemenſis Abbas. & Epiſcopus fuit Carnotenſis, floruit Sæculo XII. Scripſit ad D. Ioannem Saliſberienſem, de Panibus librum, tomo 9. col. 823. Extant eiuſdem, Moſaïci Tabernaculi, Myſticæ & Moralis expoſitionis libri duo, col. 911. Eiuſdem, de Conſcientia, ad Alcherum Monachum liber, ex Bibliotheca V.C. N. Fabri, primùm exſcriptus & editus, col. 938. Scripſiſſe & alia conſtat quæ in lucem nondum prodierunt.

† Decerpta ex florilegio cuiuſdam Anonymi, ſiue PETRI Abbatis, ex Anachoretarum dictis potiſſimùm, tomo 15. pag. 858. a 1. Extat inter Authores Sæculi XII. †

PETRVS Apullonius Collatinus, ſeu Collatius, al. Presbyter, al. Epiſcopus Nouarienſis, ſcripſit Carmine heroïco, de excidio vrbis Hieroſolymitanæ libros quatuor qui extant emendatiores, opera & ſtudio Adriani Vander-Barchii, cum nonnullis eiuſdem ad marginem notis, tomo 8. pagina 731. Hunc Authorem Sæculo VII. cum Margarino poſuimus.

PETRVS Bertrandus Diœceſis Viennenſis, vir vtriuſque Iuris Profeſſor, olim Epiſcopus Eduenſis, poſteà S.R. Eccl. Cardinalis, T. S. Clementis, floruit Sæculo XIV. anno 1329. Scripſit, inter alia, Libellum contra Petrum de Cugnetiis, ſuper facto Prælatorum Eccleſiæ Gallicanæ, pro eiuſdem Eccleſiæ libertate. Extat tom. 4. col. 863. Item, Tractatum de Origine & vſu Iuriſdictionum, ſiue de Spirituali & Temporali Poteſtate, in quatuor breues Quæſtiones diſtributum, extat col. 899. & ſeqq. Verumetiam diſputauit coram Rege Francorum Philippo VI. de iuriſdictione illa Eccleſiaſtica.

PETRVS Damiani, ſic à fratris ſui Damiani nomine vocatus, quod eum, cum puer eſſet in magnis anguſtiis conſtitutus, loco piiſſimi parentis habuiſſet. Ordinatus fuit ex Monacho D. P. Benedicti, Epiſcopus Hoſtienſis, & S.R.E. Cardinalis, floruit Sæculo XI. circa medium, temporibus Gregorij VI. & ſucceſſorum eius vſque ad Gregor. VII ad quos omnes Epiſtolas miſit, vt loquitur Bellarm. in libro de Script. Eccleſiaſticis, qui multa de eo diſputat. Scripſit plurima Opuſcula ex quibus hîc habetur liber ad Leonem Eremitam, *Vtrum ſolitarius orans Horas Canonicas, debeat etiam dicere,* DOMINVS VOBISCVM, *quando nemo ſit qui reſpondeat*, qui ideò inſcribitur DOMINVS VOBISCVM, tomo 10. col. 715. de eodem Petro Damiani nonnulla habentur initio tomi citati in titulo PETRVS DAMIANI. **

PETRVS de Philichdorff ſacræ Theologiæ Profeſſor, Librum ſcripſit in XXXVI. capita diſtributum contra Waldenſes, tomo 4. parte 2. col. 777. Repetitur inter Authores Sæculi XIII. cum ſequenti fragmento.

Fragmentum ex Tractatu PETRI de Philichdorff contra Pauperes de Lugduno, ex Manuſc. codice Monaſterii Tegernſeenſis. Extat tomo 4. parte 2. col. 815.

PETRVS II. Senonenſis Archiepiſcopus LXXII. dictus de CORBOLIO; quem in indice Chronologico poſuimus Sæculo XII. quia natus eſt ſub finem eiuſdem Sæculi, floruit maximè Sæcul. XIII. ſiquidem fortiter pugnauit contra Albigenſes, Manichææ Sectæ colluuiem. Extant il- **

lius (vt plurimi autumant) Constitutiones, tomo sexto, columna 419.

PETRVS Laodicensis Episcopus, & Germanus Patriarcha Constantinopol. scripserunt expositiones in Orationem Dominicam, quæ extant tomo 1. col. 369. floruit hic I. Author Sæculo VII. in quo cum iuxta Coccium & alios collocauimus.

† PETRVS Siculus floruit Sæculo IX. circa annum Do. 870. scripsit † Librum, siue Historiam de vanâ & stolidâ Manichæorum hæresi, Archiepiscopo Bulgarorum nuncupatam; extat per Matthæum Raderum Societ. IESV edita, tomo 16. pag 814. & seqq.

PHEBADIVS, aliàs Sebadius Agenni Episcopus, floruit Sæculo IV. scripsit librum contra Arianos, qui extat tomo 4. col. 169. De eo sic loquitur Hieronym. in Catalogo Scriptor. Ecclesiast. *Sebadius Agenni Galliarum Episcopus, edidit contra Arianos librum: dicuntur & eius esse Opuscula quæ necdum legi* (quæ tamen Sophronius legit) *viuit vsque hodie decrepitæ senectutis*.

S. PHILASTRIVS Brixiensis Episcopus, floruit tempore sancti Ambrosij Sæculo IV. vt sanctus Augustinus testatur initio libri de Hæresibus ad Quod vult Deus. Scripsit librū de Hæresibus, tomo 4. col. 1. & seqq.

PHILO Carpathius Episcopus coëtaneus fuit sancti Epiphanij, à quo Episcopus ordinatus est vt in vita eiusdem sancti Epiphanij legitur: scripsit Commentarium in Cantica Canticorum, ad Eustatium Presbyterum, & Eusebium Diaconum, Stephano Salutato Pisciense, interprete, tomo primo, col. 159. Ab aliquibus in Sæculum V. reiicitur: nos, secuti Bellarminum in libro de Scriptoribus Ecclesiast. posuimus Sæculo IV. circa annum 374. vide quæ initio Commentariorum illius adscripta sunt à nobis.

S. PHILOTHEVS Episcopus, siue Patriarcha Constantinopolitanus, qui sedit in schismate Græcanico, vixit Sæcul. XIV. scripsit varia, quæ adhuc latent in Bibliothecis, præsertim in Bauarrica, in qua extant varia eius Opera Græca, num. 49. Extat ipsius Ordo instituendi Diaconum: videlicet quomodo ministrat Diaconus cum Sacerdote in magno Vespertino, Diluculo, & Liturgia, tomo 6. col. 149. Item, * Laudatio in eximios Pontifices & totius orbis terrarum Doctores SS. Basilium Magnum, Gregorium Theologum, & Ioannem Chrysostomum, ex interpret. Iacobi Pontani Societ. IESV, Presbyteri, & ex editione Germanica. Extat Græcè & Latinè, tomo 12 pag. 557. & seqq. De eo plura scripta sunt apud Ioannem Catuzentum, libro 4. Histor. & apud Posseuinum in Apparatu Sacro.

S. PIVS I. huius nominis P.M. & Martyr passus est Sæculo II. Antonino Pio, vel vt alii, M. Aurelio Antonino, & Lucio Vero Imperatt. scripsit Epistolam ad fratrem Iustum Viennensem Episcopum quæ extat, tomo 3. col. 15.

S. POLYCARPVS Martyr Smyrnæorum Episcopus, & Discipulus sancti Ioannis Euangelistæ, superuixit vsque ad imperium M. Antonini Sæculo I. & II. scripsit vnam Epistolam ad Philippenses, quæ extat, tomo 3. col. 923.

S. PORCARIVS Abbas, scripsit † Epistolam quæ habetur, tomo 15. pag. 832. e 2. ni fallimur, ille est Abbas Monasterii Lirinensis & Martyr cum 500. aliis Monachis Lirin. sub Genserico Rege wandalorum, de quo mentionem facit Author Historiæ sancti Honorati Arelatensi. libro tertio cap. 24. & cuius narratur Visio prænuncia futuri Martyrii, huius Biblioth. tomo 7. col. 623. b, c. Festumque eius & sociorum celebratur in Ecclesia prid. Idus August. quapropter eius ætas incerta esse non videtur, sed quia inter Authores incertæ ætatis habetur, tum in tomo 15. pag. cit. tum in editione Coloniensi Biblioth. Patr. eum inter huiusmodi Authores, nos antiquitatis seruandæ Religiossimi reliquimus.

POTHO Prumiensis Presbyter, seu potiùs Episcopus, floruit Sæculo XII. circa annum Domini 1152. scripsit de Statu Domus Dei Libros quinque. Item, de Magna Domo Sapientiæ, Librum vnum. Extant tomo 9. illi colum. 561. & seqq. hic col. 611. Scribere porrò cœpit (vt narrat Bellarminus) de domo Dei, anno quo mortuus est Rex Contardus, hoc est 1152. quod etiam manu sua ipse notatum reliquit.

PRIMASIVS Episcopus Africanus, cuius meminêre Cassiodorus Institutione Diuin. Lection. cap. 9. & Isidorus in Catalogo Scriptorum Ecclesiasticorum, collegit, teste Sixto Senensi, ex Ambrosio, Hieronymo & Augustino Commentaria in Epistolas Pauli, quæ extant tomo primo, col. 1057. Scripsit præterea Commentaria in Apocalypsim, cuius meminit idem Cassiodorus, extat ibidem, colum. 1356. de Hæresibus ad Fortunatum Libros tres, vt testis est idem Isidorus, sed ij libri videntur interiisse: vixit Primasius, non vt vult Sixtus Senensis, Sæculo V. anno 440. sed Sæculo VI. circa annum Domini 550. vt patet ex Collatione secunda v. Synodi, ibidem, columna 1055.

PROBA Falconia vxor, non Adelphi Proconsulis, vt scribit Isidorus, sed Anicij Probi Præfecti Prætorio, posteà Consulis, mater Probini, Olibrij & Probi similiter Consulum, de qua multa Hieronym. Epistol. 8. & Baron. tomo 4. & 5. Annalium, scripsit Virgilio-centones, siue excerptum ex Virgilij carminibus, ad testimonium veteris & noui Testamenti, Opusculum: tom. 8.

Q

R

Aduentu Messiæ, quem Iudæi temerè expectant, librum vnum, in XXVII. cap. distributum, extat tomo 4. col. 145.

RADVLPHVS de Riuo Decanus Ecclesiæ B. Virginis Tungrensis, quem iuxta Coccium sentimus Sæculo XI. vixisse; quamquam multi eum in Sæculum XIV. reiiciant. Scripsit librum de Canonum obseruantia, distributum in XXIII. Propositiones, extat tomo 10. col. 1103.

REFVTATIO errorum, quibus waldenses distinentur, incerto Authore Sæculi XIII. tomo quarto, parte secunda, colum. 819.

Index errorum quibus waldenses infecti sunt, qui numerantur vsque ad XXXVII. tomo quarto, parte secunda, colum. 831.

Modi duo examinandi Hereticos, tomo 4. part. 2. col. 835.

REINERI Ordinis Prædicatorum qui extat inter authores Sæculi XIII. Liber contra waldenses in X. capita distributus, tomo quarto, parte secunda, columna 743. Variæ eiusdem Reineri Lectiones deprehensæ in altero codice Manuscr. extant col. 841.

REMIGIVS Antissiodor. Episcopus, videtur floruisse, iuxta Bellarm. in libro de Script. Ecclesiast. Sæculo IX. circa An. Christi 890 & seqq. (Arnulpho Carolomanni filio in occidente imperante) siquidem Fulco Rhemensis Episcopus, qui hoc tempore sedebat, ad Scholas instaurandas Magistrum Remigium Antissiodorensem, Rhemos aduocauit, vt testatur Frodoardus in eius vita. Vixit etiam antea Carolo Caluo Imper. Scripsit inter cætera Enarrationem in vndecim Prophetas minores luculentissimam vna cum magna perspicuitate miram breuitatem complectentem, tomo primo, colum. 621. Scripsit etiam expositionem Missæ Sanctorum Patrum Sententiis & Authoritatibus confirmatam, tomo sexto, col. 441. Hunc, Antissiodorensem Monachum, Sigebertus dicit: dumque MissæCanonem exposuit, demonstrasse, qui & à quibus in ea sit positum vel additum, libro de Viris Illustribus, cap. 123.

ROBERTVS de Sorbona, sancti Ludouici Regis Galliarum Christianissimi Pœnitentiarum Oeconomus, Vir multæ doctrinæ & pietatis, qui Collegium Sorbonicum toto orbe celeberrimum Parisiis instituit; floruit Sæculo XIII. circa medium. Scripsit tria Opuscula: de Conscientia, tomo quinto, columna 789. de Confessione, ibidem, col. 800. & iter Paradisi, columna 813. Descriptam habes initio Operum vitam illius per M. D. L. B.

** RVPERTVS Abbas Monasterii Tuitiensis è regione Coloniæ Agrippinæ, Ordinis sancti Benedicti, vit & vitæ Sanctimonia, & Sacrarum Litterarum peritia præclarus. Scripsit multa opera, quorum Catalogum ipse ponit in epistola dedicatoria ad Cunonem Episcopum Ratisponensem, cui dedicat de Diuinis Officiis libros XII Extant tomo 10. columna 849. Vixisse referunt tempore Paschalis II. Pontificis, & Henrici IV. dicti V. Imperatoris, circa Ann. Dom. M. C. XI. hunc enim annum ipse notat lib. 8. de diuinis officiis cap. 4. De eodem multa colligere licet ex eius epistola, col. 849. cit. Itemque ex Bellarmino in libro de Scriptorib. Ecclesiast. & aliis.

RVRICIVS Lemouicensis Episcopus, Fausti æqualis, floruit Sæculo V. scripsit ad diuersos Epistolarum libros duos, ex quibus (inquit Bellarm. in lib. de Scriptorib. Ecclesiast.) colligitur illum vixisse, vsque ad annum Christi 499. cum diu iam antea notus esset, quia à Sidonio ad ipsum aliquæ Epistolæ missæ sunt. Extant illi libri ex editione Henrici Canisij, tomo 3. col. 369.

RVSTICVS Helpidius, vel vt alij legunt, Helstidius vir Consularis & Inlustris, ex-quæstor, Medicus Theodotici Regis Gothorum, vixit Sæculo VI. Imperante Anastasio: Scripsit carmine historias quasdam veteris ac noui Testamenti, tomo 8. pag. 706. item Carmen de beneficiis Christi, quod extat ibidem, pag. 707.

RVSTICVS sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconus & secundum aliquos Cardinalis, vixit Sæculo VI. circa annum Dom. 545. & temporibus Vigilij Papæ, à quo etiam propter schisma gradu motus est, vna cum Sebastiano, vt constat ex sententia depositionis quæ legitur inter epistolas Vigilij. Consule Cardin. Baron. tomo 7. Annal. ad ann. 547. & 548. Scripsit Disputationem contra Acephalos, extat tomo quarto, col. 793. Vide porro quæ ad illius Opusculi initium adiecimus.

S

† SALOMON Episcopus Constantiensis, qui claruit Sæcul. IX. anno Dom. 995. Scripsit † Carmina ad Diadonem, alij Dadonem Episcopum, & alios, quæ ex editione Henrici Canisij extant, tomo 16. pag. 825.

SALONIVS Saluiani Discipulus, floruit vt in Saluiano mox insinuamus, Sæculo V. Verum autem fuerit Viennensis Galliarum Archiepiscopus, nec ne, disputat Cardin. Baron. tomo 6. Annal. ad annum Domini 441. At multa, vt ait Sixtus Senensis, scripsit in sacram Scripturam egregia Commentaria, sed ex iis nunc solum extat breuis expositio per dialogum in Parabolas Salomonis, tomo primo, columna 131. eiusdem in Salomonis Ecclesiasten, explicatio mystica columna 147.

SALVIANVS Presbyter, & postea Episcopus Massiliensis, æqualis S. Eucherij Lugdunensis, scripsit varia Opuscula, quæ recenset Gennadius, ex quibus nunc extant tomo quinto, colum. 47. libri 8. de vero Iudicio, & Prouidentia Dei, seu de Gubernatione Dei. Item Epistolæ ad diuersos, columna 126. TIMOTHEVS, siue libri 4. ad Ecclesiam Catholicam toto orbe diffusam, columna 135. Hic tamen à Margarino, & Salonius eius discipulus inter Authores Sæculi sexti numerabantur: Nos cum Bellarm. lib. de Scriptorib. Ecclesiast. putamus vixisse Sæculo V. primus quidem circa annum Domini 460. secundus vero ann. 470. Saluianus præfatur ad eundem Salonium Viennensem Archiepiscopum, in libros suos de Prouidentia, & alios ad Ecclesiam Catholicam, paulò senior non in Episcopatu tamen, quam ille: cum enim & Veranium discipulos quondam suos, admirandissimos iuuenes appellat, licet iam tum Magistri Ecclesiarum esse incœpissent, vide quæ adnotauimus ad initium Operum sancti Salonii, & Saluiani Epistola 7. ad Aprum & Verum. 8. ad Eurium Episcopum.

B. SAMONA Archiepiscopus ciuitatis Gazæ, qui vt vult Coecius, vixit XI. Sæculo, (non IX. vt improuisò in indice Chronologico irrepsit.) Scripsit * Disceptationem cum Achmed Saraceno, super veritate corporis & sanguinis Christi in Eucharistia: Perspicuè docens panem & vinū, per Sacerdotem consecrata, verum esse & integrum corpus ac sanguinem Domini nostri Iesu Christi, Græcè & Latine, cum notis Gerardi Vossij, extat tomo 12. pagina 521. Ioannes Garetius Centenatio II. ait opinari quosdam Samonam vixisse circa Annum Dom. 1072. & in indice libri de Sacrificio Missæ, ait hunc vixisse anno 1050. *

SCHOLASTICI cuiusdam, qui extat inter authores Sæculi XII. † Dialogus, de Deo ad Simonem Theologum, per interrogationes & responsiones, tomo 15. pag. 842. d 2. †

S. SEDATVS Episcopus incertæ ætatis composuit † Homiliam de Epiphania Redemptoris nostri Iesu Christi. tomo 15. pag. 833. b 2 †

SEDVLIVS Presbyter Scotus, vide C. Cœlius Sedulius.

SERAPION Episcopus Thmueos à S. Athanasio ordinatus circa annum Domini 340. fuit, teste Hieronymo in lib. de Scriptorib. Ecclesiast. S. Antonij æqualis, scripsit lib. aduersus Manichæos, Francisco Turriano interprete, qui extat, tomo quarto, parte secunda, columna 855. Hunc Episcopum dicit scripsisse libros de miraculis veteris, & noui Testamenti, quos postea sub metricā lege reductos prætitulauit: Paschale Carmen, Sigebertus, Libro de Viris Illustr. cap. 6.

SENTENTIÆ SS. Patrum de venerandarum Imaginum vsu, comprobatæ in sancta & generali Synodo, quæ septima Oecumenica appellatur, in quā Iconoclastarum proscriptā hæresi, Sacrarum imaginum testitutus est cultus. Imperantibus Constantino & Irene matre, Anno à Christi Natiuitate 756. & eorum imperii VIII. incipiente G. M. T. interpr. Extant Græcè & Latinè tomo 11. pag. 725. **

D. SEVERINI Episcopi Incertæ ætatis † Doctrina, ex Biblioth. Regis Christianiss. & Monasterii Theologiensis, & ex editione Parisiensi Pythoëi extat tomo 15. pag. 824. e 1 †

Oppositio ex persona SEVERIANORVM contra fidem orthodoxam, cum responso incerti Auctoris tomo 4. part. 2. col. 1117.

SEVERVS Patriarcha Alexandrinus vixit Sæculo VII. secundum Genebrardum in Chronographiā: scripsit de Ritibus Baptismi Libellum, tomo sexto, columna 23. & ** Ordinem oblationis Mysteriorum, seu Liturgiæ, & Sacramentorum Rituale, Christianis Ægyptiis idiomate & charactere Syriaco tradidit, mox post Mahumeticam tempestatem (vt videtur) in captiuorum solatium: quod habentur tomo sexto, columna 34. Item, ** Precationes A-be-ce-dariæ Syrorum. columna 38. Vide Genebrardum in Chronologia, ad Ann. Christi 646. vt posuimus tomo eodem, columna 23. Quæ cautè legenda sunt, satis enim perspicue ille Author in suis Operibus se Eutychianum hæreticum, Petri Enaphæi sectatorem esse demonstrat. **

SEVERVS Rhetor, claruit Sæculo V. scripsit Carmen Bucolicum, siue de mortibus boum: tomo octauo, pag. 579. Ex quo carmine videtur posse colligi authorem hunc vixisse, non multum postquàm Christiana religio toto orbe esset recepta, cum adhuc superessent reliquiæ gentilitatis. Posuimus autem illum inter scriptores Ecclesiasticos, propterea, quæ in hoc carmine de vsu & efficacia signi Crucis scribit circa finem: *Hoc signum medijs frontibus additum cunctorum pecudum certa salus fuit.* Et infra *Nam cur add.bitem quin homini quoque signum profit idem perpete sæculo.*

SEVERVS Sulpitius S. Paulini æqualis, & amicissimus fuit vt patet ex Epistolis inuicem scriptis. Putat Bellarminus in libro de Scriptoribus Ecclesiast. eum vixisse Sæculo V. circa annum Dom. 420. Scripsit libros duos sacræ Historiæ, qui extant, tomo septimo, columna 165. De vitâ S. Martini librum vnum, columna 213. Epistolas, columna 226. Dialogos tres de virturibus Monachorum orientalium, & S. Martini, columna 232. Vide de hoc Sulpitio Baron. Tom. 5. Annalium, Anno Christi 431. & in Notis ad Romanum Martyrologium 29. Ianuarii. Nihilominus aliqua eius scripta caute sunt legenda. Hunc Seuerum, cognomento Sulpitium nominant S. Ado in Chronicis, & Honorius Augustodunensis, Gennadium sequutus, libro de lumininatibus Eccle-

siæ, Cap. 19. cumque omnes infamant Pelagianismi, de quo tamen altum est silentium in Martyrologio Romano: quod, omnino contra; *apud Bituricas*, (inquit) 4. *Kal. Febr. S. Sulpitij Seueri, Episcopi, discipuli S. Martini, virtutibus & eruditione conspicui.* Et Paulinus Episcopus Nolanus, Seuerum appellat, Constantem, exornatque modis omnibus in Epistolis quas ad eum scripsit. At prætermittendum non puto, alium fuisse Sulpitium illum Bituricem, qui subscripsit Concilio Matisconensi secundo, & quem omnino necesse est 200. annis, ætate nostri huius Sulpitij, paulò plus minus fuisse iuniorem: cum à transitu S. Martini vsque ad annum 31. Guntchramni Regis, numerentur à S. Greg. Turon. anni 318. Concilium vero Matiscon. celebratum sit ann. 21. Guntchramni, vt ex Actis eius constat. Præterea: Virginem illam quam ita penitus ab oculis se remouisse ait Dialogo 2. Cap. 13. vt ne ipsum quidem S. Martinum ad se admitteret: in Annalibus Aquitanicis dici S. Triasiam, quæ cùm ex Græcia in vrbem Pictauiensem, S. Florentiæ comes commigrasset, paulo ante obitum suum, sit colloquuta quidem cum S. Martino, tamen ita vt mutuo se non viderent, intercederentque ferrei cancelli.

SIBYLLARVM Oracula magnæ fuisse apud primos Christianos authoritatis nemini in antiquorum Patrum scriptis vel leuiter versato, potest esse dubium, ad quorum quippe lectionem ipsum S. Paulum Christianos adhortatum fuisse, testis est Clemens Alexandrinus libro 6. Stromatum. * Extant ea Oracula in 8. lib. digesta, Græcè & Latinè, adiectis earumdem Sybillarum Oraculis ex Lactantio & aliis, tomo 14. pag. 1. & sequentibus In quibus tamen constat multa sub Sibyllarum nomine falsò esse inserta. In indice Chronologico sunt in Sæculo 1. cum tamen certum sit antiquiora esse; sed ea ibi posuimus commoditatis gratia. Videat qui volet de Sibyllis plura, apud Sixtum Senensem lib. 2. Biblioth.

SIDONIVS Apollinaris Aruernorum Episcopus, vir nobilissimus; floruit medio Sæculo V. scripsit multa soluta oratione & carmine. Vt refert Gennadius in libro de Viris illustribus. Ex quibus † omnia, quæ extant, habentur, Studio Iacobi Sirmondi Soc. Iesú recognita, tomo 15. pag. 63. & seqq.

S. SIMEON senior admirandus, STYLITA dictus, quia stetit in columna, annis 81. floruit Sæculo V. tempore S. Leonis Papæ & Leonis Imper. circa ann. Do. 445. Putatur scripsisse Sermonem de semper mente complectendo suum decessum, qui extat tomo 2. columna 73. Idem scripsit Epistolas pro Concilio Calcedonensi; quæ an extent ignoro. At earum meminit Cardin. Baron. tomo 5. Annal. ad annum Dom. 458.

SIMEON Archiepiscopus Thessalonicensis, quem putant floruisse Sæculo XII. Scripsit † de Diuino templo, & eius Ministris, Episcopo, Sacerdote, Diacono, de Sacris eorum vestibus, & de sacro-sancta Mystagogia, siue Missa commentariolum ad pios quosdam Cretenses, to. 15. pag. 865.

Conclusionum quarundam & Corollariorum facta reuocatio per SIMONEM, Sæculo XIV. ann. 1351. tomo 4. col. 939.

SIVD, siue Sifiud, siue Sulaka, electus Patriarcha Nestorianor. scripsit fidei professionem, quam ore & scripto professus est Romæ Sæculo XVI. anno 1553. extat traducta ex autographo Syriaco, per Andræam Masium, tomo 4. col. 862.

SIXTVS II. Pontifex & Martyr, falsò dicitur scripsisse Librum sententiarum Xisti vel Sexti Pythagorici Philosophi Ethnici, qui extat tomo 5. col. 563. Claruit idem Sixtus Papa, Sæculo III. anno 254.

SIXTVS III. Papa sedit Romæ Sæculo V. tempore Valentiniani III. Imperat. circa annum Dom. 440. vt scribit Bellarmin. in lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis. Scripsit Epistolas quæ extant in tomis Conciliorum ex editione Morelli 1636. Huic etiam Sixto attribuitur liber de diuitiis, tomo quinto, columna 573. Liber de malis Doctribus, operibus Fidei, & de Iudicio futuro, columna 601. Liber de Castitate, ad quendam vere Christianum adolescentem, columna 630. omnia per Iacobum Saluatorem Solanium Margaritanum emendata: contendit idem Bellarm. libro cit. tria hæc vltima opera non esse Sixti III. Papæ quia sunt plena erroribus Pelagianorum. Sixtus autem cùm adhuc Presbyter esset, primus damnauit Pelagium, vnde est Epistola 105. Augustini ad Sixtum: ac deinde magno zelo Pelagianos insecutus est, vt testatur Prosper.

SOPHRONIVS Presbyter Hierosolymitanus, Sancti Hieronymi æqualis, vixit Sæculo IV. scripsit diuersa Opuscula, quorum aliqua recenset Hieronymus in Catalogo. Putatur huius Sophronij fuisse liber de Laboribus SS. Petri & Pauli, ex quo fragmentum aliquod extat, sub nomine Sophronii Patriarchæ Hierosolymitani tomo septimo, columna 107. Oratio in Christi Saluatoris Natalia, quæ tum in Dominicum diem inciderant; tum & de immani sæuáque tyrannide Saracenorum, qui per id tempus obsidebant vel occupabant Bethleem, tomo secundo, columna 251. Eiusdem Sanctorum Archangelorum, Angelorum, cæterarumq; cœlestium Virtutum Encomium: tomo secundo, columna 259. illius meminit, meo iudicio. S. Hieronymus in Scriptorum Ecclesiasticorum Catalogo cap. 134. & quem alioqui non puto in Hierosolymitana sede, Patriarcham vnquam sedisse: cum illum non nominauerit Nicephorus in Chronologiâ.

S. SOPHRO-

T

THALASSIVS humilis Monachus & Abbas, qui floruit Sæculo VII. circa annum Christi 640. vt testis est Coccius, * scripsit ad Paulum Presbyterum, de sincera Charitate, ac vera Continentia, nec-non de Regimine Mentis Hecatontides quatuor, extant Græcè & Latinè, tomo vndecimo, pagina 1179. Scripsit ad eum Maximus Confessor, Librum de Scripturæ locis obscurioribus.

† Ex capitibus THEODORI Edesseni L. tomo decimo quinto, pag. 845. d 2. Inter Authores Sæculi XII.

THEODORVS cognomento Abucaræ Episcopus Cariæ, seu quod idem est Carûm immò & Charran, vixit Sæculo IX. post medium, tempore Basilii Macedonis & VIII. Synodi. Scripsit * diuersa Opuscula contra Hæreticos, Iudæos, & Sarracenos. Primùm Ingolstadii, anno Dom. 1606. Græcè & Latinè, ex Sereniss. vtriusque Bauariæ Ducis Maximiliani Biblioth. in lucem prolata, & ex editione Iacobi Gretseri Societ. IESV, extant tomo 11. pag 367. & seqq. Disputationis 4. contra Monophysitas, cap. 4. & 5. Mahumetem, cum Dæmone, Adamum ad Peccatum illiciente, comparat. Disputatione autem 6. contra Sarracenos Theopaschytas, meminit Marensis & Magadensis (meliùs forè, *Bagadensis*) Mesquitæ.

THEODORVS Hagiopolitanus, quem vixisse post Sæculum IV. certum est, quia cum quodam Nestoriano disputat, sed quo ab hinc tempore incertum, scripsit Disputationes tres per interrogationes & responsiones, I. de nomine Dei. II. de Deo, & Deitate. III. Cum Nestoriano. Extant ex interpret. Fr. Turriani Societ. IESV, tomo 4. part. 2. col. 1140. item, * Græcè & Latinè hæ Disputationes inter Opera dicti Theodori Abucaræ, cui ab aliquibus tribuuntur, eodem interprete, tomo 11. pag. 421.

THEODORVS in Cœnobio Raithu Presbyter; scripsit, teste Bellar. in libro de Scriptor. Ecclesiast. XV. libros de Incarnatione Domini. At nunc habetur * Commentarius de eadem Incarnatione Domini, contra Nestorium & Eutychem, siue Commentatio præparatoria, seu exercitatio, scripta ad eum qui doceri cupiat, *quis fuerit modus carnis à Deo assumptæ atque dispensationis, quo've pacto peracta est; quæ item ab alumnis Ecclesiæ astruantur, aduersum minus rectè de ea sentientes;* Godefrido Tilmanno, Chartusiæ Parisiensis Monacho, vel, secundum alios & vt habetur in hâc nostra Biblioth. editione, Francisco Turriano Societ. IESV, interprete, extat Græcè & Latinè, tomo 11. pag. 319. Floruit hic Author Sæculo V. circa annum Domini 460.

THEODORVS Lector scripsit duos libros Collectaneorum ex Historia Ecclesiastica, quam prosequutus est vsque ad Zenonis Imperium, tomo 7. col. 625. floruit Sæculo VI. circa ann. Domini 530. vt vult Coccius.

S. THEODORVS Studites, Abbas & Confessor, vir admirandus, & potens opere & sermone, dimicauit pro cultu sacrarum Imaginum, & contra hæresim defendentem adulterium posse fieri licitum ex dispensatione, vt testatur Bellarm. in libro de Scriptor. Ecclesiast. Dimicauit, inquam, vsque ad exilia, carceres, & supplicia varia, tandemque Martyrio coronatus est, sub Michaële Balbo, Sæcul. IX. anno Do. 826. Aliqui tamen volunt eum tantum obiisse An. 829. (quo anno mortuus est Michaël,) sub filio eiusdem Michaëlis, Theophilo scilicet Iconomacho Imperante. De eo multa Baronius tomo 9. Annal. ad annum Christi 798. eiusque testimonium habetur tomo 2. col. 743. Scripsit plurima, ex quibus extant sermones Catechetici 134. interprete Ioanne Læuineio Belga Canonico Antuerp. tomo 2. col. 603. Sermo in Dominica IV. iejunii, tomo eodem, col. 735. Testamentum ipsius, col. 736. Fragmentum ex Epistol. ad Naucration filium: col. 739. Idem Fragmentum verbis eisdem habetur, tomo 3. col. 162. Fragmentum ex Epistola ad Gelasium: ex Monasterio profugum, &c. tomo eod 2. col. 741. Canon in erectione sanctarum Imaginum: ibid. col. 746. ** Item eiusdem Authoris Notæ & Obseruationes in easdem Catecheses habentur, colum. 750. de Honore & Adoratione sanctis Imaginibus exhibenda, tomo 3. colum. 163. Extat etiam apud Surium die 16. Decemb. Vita sancti Platonis Abbatis prædecessoris sui, ab ipso conscripta.

THEODORVS, vel vt alii melius legunt, Flodoardus, siue Frodoardus Presbyter & Canonicus Ecclesiæ Rhemensis, posteà Monachus & Abbas sancti Remigii, vixit Sæculo X. post medium; tempore Lotharii Imperat. Scripsit † Historiam Rhemensis Ecclesiæ, libris IV. distinctam, ab anno Domini 919. vsque ad 966. quo anno creditur obiisse, vt inquit Bellar. in libro de Scriptor. Ecclesiast. Hanc ex recognitione D. Georgii Coluenerii Doct. sacræ Theolog. & Regii atque Ordinarii Professoris Collegiatæ Ecclesiæ sancti Petri Præpositi, & Academiæ Duacensis Cancellarii excusam reperies, tomo 16. pagina 627. cui dicitur addita Appendix, & Catalogus omnium Archiepiscoporum Rhemensis Ecclesiæ. Consule eadem pagina, & sequentibus, tùm Præfationem ad Lectorem, tùm pag. 628. Authoris eiusdem vitam, ex his libris conscriptam per eundem Dom. Georgium Coluenerium, necnon pag. 630. aliorum Authorum de nostro Flodoardo testimonia & elogia; quæ omnia miram tibi de ipso notitiam conciliabūt. Habes etiam ad maiorem totius Historiæ dilucidationem eiusdem Coluenerii Notas, quibus obscura illustrantur

meone, Christum in vlnas accipiente, Græcè & Latinè. Laurentio Sifano interprete, tomo 13.
* pagina 844. scimus hunc Authorem à Coccio poni, anno Christi 570. sed cum nec ex eius scriptis, nec ex antiquioribus, qui de Scriptoribus Ecclesiasticis scripserunt, aliquid certi de eius ætate habeatur, quarto sæculo adiiciendum putauimus, in quo inuenies plures, qui idem argumentum de Simeone Christo occurrente tractarunt.

TIMOTHEVS Presbyter Sanctiss. magnæ Eccl. Constantinop. & Vasorum Custos Sacrosanctæ Dei-paræ, quæ est in Chalchoprateis, floruit sub finem Sæculi V. plurima scripsit, resque eius gestas habes ex probatis Auctoribus collectas, tomo sexto Annal. Ecclesiasticorum, ab Anno Dom. 511. ad 717. Extat huius Biblioth. tomo sexto, columna 407. Fragmentum *de differentia eorum qui accedunt ad sanctißimam nostram Fidem*. Cuius quidem fragmenti liber integer reperitur in
** apparatu sacro Possceuini: verbo, TIMOTHEVS. Ab Anastasio Imperatore Hæretico in Sedem Constantinopolit. eiecto Macedonio, intrusus est: vnde Nicephorus in Chronico eum numerat XLVII. Episcopum Constantinop. eius verò successorem Ioannem Capadocem Presbyterum syncellum illius, quod ipsemet indicat satis, cum ait: *Sanctißime sacrorum comminister Ioannes & mihi omnium dilectißimo, &c.* initio Fragmenti eiusdem. Hæc omnia & multa alia colligere licet ex Theodoro lectore in collectaneis lib. 2.

TITVS Bostrorum in Arabia Episcopus sub Iuliano Apostata claruit Sæculo IV. sed obiit sub Valente vt Sanctus Hieronymus testatur in libro de Scriptoribus Ecclesiast. Extant eius Libri 3.
* contra Manichæos ex Henr. Canisio, tomo 4. parte 2. col. 877.* Commentarius in Euangelium Lucæ, Græcè & Latinè, tomo 13. pagina 762. quem tamen eiusdem Titi esse inficiatur Bellar. in lib. de Script. Ecclesiast. quia in eo comment. citatur Chrysostomus, Cyril. Alexand. & Pelusiota qui tantum pueri erant, inquit, cum Titus moreretur.

TRACTATVS Contra errores Græcorum. In quo agitur de processione Spiritus S. de animabus defunctorum, de Azymis & fermentato, & de obedientia Rom. Ecclesiæ tomo 4. colum. 1263. & seqq.

TVRCIVS Rufus Asterius, vir Consularis, & Exconsul ordinatus, Flauii Præsidii Collega in Consulatu vixit temporibus Anastasij I. Imperatoris Sæculo VI. scripsit Collationem veteris ac noui Testamenti, quæ à quibusdam Sedulio, ab aliis Claudiano Mamerco Viennensi Archiepiscopo, solet adscribi. Extat 8. col. 701.

V

S. VDALRICVS Augustanus & Regius Præsul Episcopatum iniit Sæculo X. anno Dom.
** 924. eóque 50. functus est annos, Hetmano teste, & vt refert Petauius Ration. temporum, lib. 8. cap. 14. Obiit verò Anno 973. Extat eius Censura locorum quorundam ex libro sexto Commentariorum Aponii, Millenario & Centenario numeris, in vetusto Codice miserrimè deprauatorum, tomo 1. col. 326. Item, eiusdem Scholia in aliquot D. Lucæ Abbatis locos, ex eius Summariolis in Cantica, ibidem, col. 348.

D. VENANTIVS, Honorius, Clementianus, Fortunatus Pictauiensis Episc. floruit Doctrina & Sanctitate Sæculo VI. tempore Iustini Iunioris, circa ann Do. 570. teste Bellar. in lib. de Scr. Eccles. Composuit vitam S. Hilarij quæ extat apud Surium die 14. Ianuarij: scripsit Carminum, Epistolarum & Expositionum libros 14. scil. de vita S. Martini lib. 4. qui extant tomo 8. pag. 752. ante quos est eius epistola, quam scribit ad Gregorium Papam, pagina eadem. Cætera verò, diuersis de rebus Opuscula, tomo eodem pagina 772. in quorum titulo vocatur PRESBYTER ITALICVS

VICTORINVS Afer: vide Marius Victorinus Afer.

VICTOR Presbyter Antiochenus scripsit Commentarium in Sacro sanctum Domini Euangelium secundum Marcum, quem posuimus tomo primo, colum. 403. Arbitramur eum vixisse sæculo 4. secuti Pelranum, qui hunc authorem vertit, & eum ante tempora Iuliani Apostatæ vixisse putat, quamuis possit videri hic author Iuliano posterior: nam in caput 13. Marci: ad illa, *cum videritis hæc omnia*: citat Ioannem Regiæ vrbis Episcopum quem dicunt esse Chrysostomum, qui tempore Iuliani nonnisi puer esse potuit.

VICTOR quidam Episcopus Africanus vixit Sæculo VI. circiter annum Domini 530. teste Bellarmino in libr. de Script. Ecclesiasticis. Scripsit fidei suæ rationem ad Hunnericum V Vandalorum Regem, quam ab ipso postulauerat, tomo 4. col. 401.

D. VICTOR Episcopus Capuanus, vixit tempore Iustiniani Imper. circa annum Dom. 545. teste Bellarm. Scripsit, præter alia quæ hîc non habentur, in Tatiani Alexandrini, seu Ammonij
** sanctorum quatuor Euangeliorum consonantiam, Præfationem. Extat tomo septimo columna 2. Scripsisse illum aliquid de Cyclo Paschali testatur Beda, de sex ætatibus & de ratione temporum cap. 48. virumque sanctissimum & doctissimum appellat, libro eodem de Ratione Temporum cap. 49.

VICTOR Victorinus (siue Nectarius) Pictauiensis Episcopus, non vt olim Pictabionensis, vel Pictauionensis, vt quidam Martianus Victorius Rheatinus in D. Hieronymi Scriptorum Ecclesiasticorum Catal. M. S. C. fidem, & ipsius D. Hieronymi authoritatem sequutus: sic enim illum nominat libro contra Heluidium & contra Vigilantium Epist. 75. Aquitanici vero Annal. Nectarium Pictauiensium Episcoporum I. agnoscunt, quem etiam Victorinum dictum scribit Demochares, lib. 3. de ritu Missæ, ex Catalogo sanctorum lib. 10. cap. 12. floruit sæculo III. & Imperante Diocletiano Martyrio affectus est anno Christi 303. extat sub huius nomine Commentarius in Apocalypsim, tomo I. col. 569.

VICTOR Vticensis vixit temporibus Zenonis Imperatoris, Sæculo V. circa annom Dom. 490. vt scribit Bellarm. in lib. de Scripr. Ecclesiasticis, & vt ipsemet Victor testatur lib. 3. de persec. wandalica: scripsit autem Ann. 60. postquàm wandali in Africam, ex Hispania transierunt, de eadem Persecutione wandalica in Africa, libros tres, qui extant tomo septimo, colum. 387. Eiusdem, siue alterius (nam suprà hæc fidei ratio attribuitur etiam, cuidam Victori Africano Episc. qui floruit Sæculo Sexto) Fidei ratio, exigente Hunerico Rege wandalorum, tomo quarto, columna 401.

VINCENTIVS Lirinensis, siue Peregrinus Presbyter Lirinensis Monasterij, natione Gallus, Cassiani coætanus; qui subscripsit Rhegiensi Concilio in Gallia Narbonensi, anno Domini 439. locò Episcopi Constantiniani, vel Constantini, aut etiam Constantij, ac deinde Carpentoractensi; anno post Concil. Rhegiense, paulò plus minus 5. vixit Sæculo V. circa annum Do. 440. secundum Bellar. in libro de Script. Ecclesiast. Scripsit de Prophanis rerum nouitatibus, seu pro Catholicæ fidei antiquitate & Vniuersitate, aduersus prophanas omnium hæreseon Nouationes, librum priorem, siue vt ipse appellat, Commonitorium prius, cum vltimis tribus capitulis Commonitorij posterioris extat, tomo quarto, columna 55. Quæ scripsisse videtur anno 434. nempe 3. anno post Ephesinam Synodum, vt ipse testatur.

VIRGILIVS, seu Vigilius Martyr & Episcopus Tridentinus, siue sit ille qui in Romano Martyrologio inter Sanctos habetur adscriptus, siue alius quidam, quem ex lib. contra Eutychen constat vixisse Sæculo V. circa tempora Zenonis & Anastasij Imperatorum. Scripsit † disputationem B. Anastasij cum Sabellio, Photino & Ario, tomo 15 pag. 654. Item contra Eutychen Libros 5. extant tomo 4. col. 491. Omnia nunc primùm recensita studio Andreæ Schotti Societ. IESV. De VIGILIO multa edocet poteris ex iis quæ Annotauimus, tomo 15. pag. 651. tum ex verbis Cæsaris Cardin. Baronij comment. in Martyrologium Roman. die 26. Iunij & Tomo V. Annalium Ecclesiast. tum Roberti Bellar. Cardin. lib. de Scriptorib. Ecclesiasticis in Athanasij Operibus & in Vigilio, eodem libro: cuius hæc sunt verba: *Quis fuerit iste Vigilius non satis constat: non. n. potest esse S. Vigilius Episcopus Tridentinus & Martyr: ille n. vixit tempore S. Ambrosij, ad quem etiam est Epistola eiusdem Ambros. & ex vita eius, quæ est apud Lipomanum, & Surium, constat eum martyrio coronatum sub Stilicone Honorij imperatoris duce;* adiunximus etiam pagina sequenti aliqua verba, ad maiorem eiusdem Authoris notitiam, desumpta ex Apparatu sacro P. Antonij Posseuini in Vigilio et ex Indice Roman. expurgatorio, Magistri sacri Palatij, In Vigilium: & ex Testimonio quodam de B. Vigilij Scriptis. Extat demum Incerti authoris Præfatio in citatam Vigilij Disputationem tomo eodem, pag. 653.

Sanctissima VIRGO Deipara Maria Sæculi I. eius extat ad sanctum Ignatium Episcopum & Martyrem, Epistola quæ sic inscribitur, *Ignatio Dilecto humilis ancilla* IESV CHRISTI tomo II. pag. 2.

VRBANVS IV. Pontifex, Maxim. iniit Pontificatum, Sæculo XIII. Anno Christi 1261. scripsit Metaphrasim, siue Expositionem fructuosam in Psalmum Dauidis quinquagesimum, extat tomo I. col. 109.

VVALAFRIDVS Strabo (à vitio oculorum sic appellatus, inquit Bellarm.) natione Germanus, Abbas Augiæ, clarnit Sæculo IX. tempore Lodouici Pij Imperat. Scripsit de Rerum Ecclesiasticarum exordiis & incrementis Librum, tomo decimo, pagina 661. Scripsit etiam duos libros de SS. Gallo Abbate & Othmaro, quos hic omisimus, quia extant apud Surium die 16. Octobris & 16. Nouembris. Mortuus esse dicitur anno Christi 849.

X

XYSTVS vel Sixtus Pythagoticus Philosophus Ethnicus, scripsit Sententias quasdam Numero CCCCXXX. Interprete Rufino Aquileiensi Presbytero, quæ habentur tomo quinto, columna 566. Has sententias ementito titulo, nempè, splendido S. Sixti II. Romani Pontif. & Martyris nomine, Rufinus euulgauerat, vt testes sunt Hieron. Augustinus, Isidorus, Posseuinus & alii, quorum testimonia præposuimus, ibidem, & vt innuimus in Sixto II. Porrò hunc Autho-

rem conieciimus, II. aut ſaltem III. Sæculo vixiſſe, quia multa continet quæ Origeniſmum redolent, immò & Seminarium quoddam Pelagianiſmi Erroris videtur propoſuiſſe. Poſuimus eum in Appendice indicis Chronologici.

Y

YVO, Sancti Quintini Beluacenſis Eccleſiæ Prior, Demum Carnotenſis Epiſcopus LX. vixit Sæculo XI. tempore Vrbani II. ad quem extant eius epiſtolæ: Sed ſupervixit vſque ad annum 1114. vt teſtis eſt Bellarminus in libro de Script. Eccleſiaſticis. Scripſit plurima ex quibus hic extat, ad Haimericum Abbatem Aquitinenſem, de Corpore Domini, vtrum in Cœna datum ſit diſcipulis paſſibile, cùm nos illud ſumamus impaſſibile, Epiſtola, tomo tertio, columna 166. De Eccle-
** ſiaſticis Sacramentis, ac Officiis, & præcipuis per annum Feſtis Sermones XXI. tomo decimo col. 767. Vitam eiuſdem leuiter adumbratam habes initio tomi eiuſdem. De Hiſtoria ceſſionis illius, qua abdicauit ſe Yuo Carnotenſis Prælatione, quam in Eccleſia Sancti Quintini habuerat: multa habes in illius Epiſtolis: Epiſtola 17. 22. 107. ad Fulconem Beluacenſem, 176. & 208. ad Gautridum Beluacenſem, & 259. ad Philippum, Trecenſium Epiſcopum. Aliquas ex illius epiſtolis refert Cardin. Baron. tomo 11. & 12. Annalium.

Z

ZACHARIAS ex Scholaſtico, Mitylenenſis Epiſcopus: floruit VI. Sæculo & eſt deputatus à Menâ Patriarchâ, & Concilio Conſtantinopolitano II. Oecumenico V. Patrum CLXV. contra Antimum & Theodorum ſub Vigilio PP. temporibus verò Iuſtiniani & Iuſtini Imperat. (ſub quibus proinde vixiſſe certum eſt) cum Veſporio Neocæſarienſ. Metropolitan. Prouinciæ Ponti Polemoniacæ, & Acacio Peſſinuntino, ad notificandum Antimo quæ à Concilio, geſta eſſent de eius exauthoratione ab Epiſcopatu Conſtantinopolitano, & inuitandum ipſum infrà 3. dies ad Synodum, ad faciendum ſuper annunciatis congruam ſatisfactionem, retulit cum aliis, quæ in
* ea re geſſerat, ſubſcripſitque Concilio, poſt Conſulatum Fl. Belliſarij. Scripſit, * contra ea quæ de duobus Principiis à Manichæo quodam ſcripta in viam proiecta inuenerat, & de Vniuerſitatis procreatione, contra Mundi & Materiæ æternitatem à Philoſophis conſtitutam Dialogum, Gilberto Genebrardo Theologo Pariſienſi, & Hebraïcarum diuinarumque Literarum Profeſſore
** Regio, interprete. Græcè & Latinè habetur, tomo 11. pag. 331. ** Eiuſdem Syntagma aduerſus Manichæos ex tomis antiquæ lectionis Henrici Caniſij I. C. tomo 4. part. 2. col. 945.

S. ZENO Veronenſis Epiſcopus & Doctor eximius Martyrio affectus eſt ſub Galieno Imperatore, ſub huius nomine Sermones de plurimis Scripturæ locis, & rerum diuinarum argumentis editi ab Eccleſia Veronenſi, habentur tomo 2. col. 359. claruit Sæculo III. anno 260. vide Martyrolog. Baronij 12. Aprilis, habes hoc eod. tomo, ex Raphaële Bagata vitam eiuſdem Zenonis, quæ ante Sermones eius expoſita eſt, vide quæ de illo ſcripſit illuſtriſſimus Cardin. Aug. Valerius Veronenſis, in Epiſtola ſua ad ſanctiſſimum D. noſtrum Sixtum V. P. M. nuncupatoria ſermonum S. Zenonis.

Finis Indicis Alphabetici Authorum & Opuſculorum magnæ Bibliothecæ Patrum.

INDEX ALPHABETICVS

PER LOCOS COMMVNES MAGNÆ BIBLIOTHECÆ VETERVM PATRVM, ET ANTIQVOrum Scriptorum Ecclesiasticorum, juxta priores editiones, in Nouem Classes distinctus.

IN QVO NOTANDVM, VBI SIGNVM HOC * EST ADDITVM illos Authores, siue Opuscula, Græcè & Latinè haberi, quæ tantum Latinè excusa sunt in Coloniensi editione: vbi autem duplex ** indicari ea quæ in eâdem editione Colon. nec Græcè nec Latinè habentur, siue Latinè tantùm, siue Græcè & Latinè hîc edita sint: cum verò Crux † significari ea, quæ in omnibus prioribus editionibus Parisiensibus non reperiuntur, sed in hâc nostra XVI. Tomorum editione primùm accessêre.

PRIMA CLASSIS, complectitur Authores, siue Opuscula, quæ in Sacram Scripturam aut eius partem aliquam, Expositionem, siue Commentarium, continent.

SECVNDA, Homilias, Sermones, siue Orationes de rebus Diuinis continet.

TERTIA, Epistolas de Deo & Rebus Diuinis.

QVARTA, Tractatus, libros, & opuscula contra varias hæreses, sectas, schismaticos, Iudæos & Gentiles.

QVINTA, Parænefes & varia de moribus opuscula.

SEXTA, Liturgias, & alia ad Ecclesiasticam disciplinam, & Sacramenta spectantia.

SEPTIMA, Chronologias, & varias de rebus Ecclesiasticis & prophanis, tam vniuersales, quam particulares historias comprehendit.

OCTAVA, Poëmata, Hymnos & Carmina variorum Christianorum Authorum, exhibet.

NONA, varios Authores & Opuscula, quæ ad præcedentes Classes facile referri non potuerunt, continet.

Sequitur PRIMA CLASSIS Authorum, siue Opusculorum quæ in Sacram Scripturam aut eius partem Commentarium, siue Expositionem continet.

CLASSIS SECVNDA, in qua continentur Homiliæ, Sermones, ſiue Orationes.

Fulberu

CLASSIS TERTIA, continens Epistolas de DEO, & rebus Diuinis.

CLASSIS QVARTA, continens Authores, Opuscula & Tractatus contra Hæreses, Schismaticos Græcos, Iudæos & Sarracenos.

CLASSIS QVINTA, complectens Authores & Opuscula, quæ continent Paræneses & varia de moribus & Ascetica, siue spiritualia.

CLASSIS SEXTA, continens Tractatus de Officiis Ecclesiasticis, De Missa, siue Liturgias, & alia ad Ecclesiasticam Disciplinam. & Sacramenta spectantia.

** *Liturgiæ sancti Basilij Magni, sancti Gregorij Theologi, & sancti Cyrilli Alexandrini,* tomo 6. col. 75. *Multæ aliæ Liturgiæ,* Græco-Latinæ habentur, tomo 12. pag. 329. 332. 335. 346. & seqq. **

Manuelis Patriarchæ Constantinopol. *Responsa ad Bella Episcopi interrogationes,* tomo 6 col. 421. & seqq.

* S. Marci Euangelistæ, *Missa siue Liturgia à Cardinal. Sirleto edita,* primum Latinè, nunc Græcè, & Latinè, tomo 12 pagina 264. seqq *

* S. Maximi Monachi Constantinopolitani & Martyris, *Liber de Ecclesiasticâ Mystagogiâ,* Græcè & Latinè, tomo 12. pag 410. c, & seqq. *

Micrologus, *de Ecclesiasticis Obseruationibus,* tomo 10. col. 729. & seqq.

Missa *Malabarum apud Indos,* tomo 6. col. 131. & seqq.

Missa *Mozarabum D. Leandro Hispalensi Episcopo peculiariter in Hispanijs vsitata,* tomo 6. col. 103. & seqq. Item, *Ordo Diuini Officij Muzarabum,* ibidem, col. 105. *Missa eadem, Sed antiquior,* col 121

Missales, *Orationes ex Gothico Missali,* tomo 6. col. 155. & seqq.

Missa, *Qua Æthiopes communiter vtuntur, quæ etiam* Canon Vniuersalis, *appellatur, cum & eorum alia quædam,* tomo 6. columna 41. & sequent.

* Missa sancti Petri, *a D. Guilielmo Lindano Episcopo Gandauensi edita,* extat Græcè & Latinè, tomo 12. pag. 360 *

Nicephori Confessoris, *Canones,* tomo 6. columna 423

* Nicolai Cabasilæ schismatici Græci, *compendiosa interpret. in diuinum Sacrificium, siue Liturgiæ expositio,* Græco-Latina, tomo 12. col. 444. & seqq. *

* Nicolai Methonensis Episcopi Græci & Schismatici, *Libellus ad eos qui hæsitant, & aiunt, consecratum panem & vinum non esse Corpus & Sanguinem Domini nostri Iesu Christi,* Græcè & Latinè, tomo 12. col. 516. & seqq. *

Odonis Episcopi Cameracensis, *Expositio in Canonem Missæ,* tomo 6. 315 & seqq.

** Odonis Parisiensis Episcopi, *Synodica Constitutiones,* tomo 6. columna 409 **

Ordo Romanus, *de Diuinis Ecclesiæ Catholicæ Officijs, qui scriptus videtur Sæculo VIII.* tomo 10. col 1. & seqq. *Adiungitur expositio Missæ ex venerandæ vetustatis codicibus.* tomo eodem, 1169. Item, *Qualiter quædam Orationes & Cruces in* Te igitur, *formanda sint,* ibidem, col. 1177

** Petri Abbatis Cluniacensis, *Nucleus de Sacrificio Missæ,* tomo 10. col. 1091 **

** Petri II. Senonensis Archiepiscopi, dicti, DE CORBOLIO, *Constitutiones,* tomo 6. col. 419 **

** Petri Damiani Episcopi Hostiensis & S. R. E. Cardinalis, *Liber qui inscribitur* DOMINVS VOBISCVM, tomo decimo, col. 715 **

Philothei Episcopi, siue Patriarchæ Constantinopol. *Ordo instituendi Diaconum,* tomo 6. col. 149

† Prosperi Aquitanici Episcopi Regiensis, *Confessio,* tomo 15. pag. 814. d 2 †

** Rabani Mauri Archiepiscopi Moguntin. *de institutione Clericorum libri tres,* tomo 10 col. 519. & seqq. **

Radulphi de Riuo, Decani Tungrensis, *Liber de Canonum obseruantia,* tomo 10. col. 1103. & sequent.

Remigij Antissiodorensis Monachi, *Expositio Missæ,* tomo 6. col 441. & seqq.

** Ruperti Abbatis Tuitiensis, *de Diuinis Officijs libri* XII. tomo 10. col. 849. & seqq. **

* Samonæ Archiepiscopi Gazæ, *Disceptatio cum Achmed Sarraceno super veritate Corporis & Sanguinis Christi in Eucharistia,* tomo 12. pagina 521. & seqq. *

Seueri Patriarchæ Alexandrini, *Libellus de ritibus Baptismi,* tomo 6. col. 23. Item, ** *Ordo Oblationis Mysteriorum seu Liturgia & Sacramentorum Ritnale,* col. 34. ** Nec-non *Precationes A-be-ce-daria Syrorum,* columna 38 **

Stephani Eduensis Episcopi. *Tractatus de Sacramento Altaris,* tomo 6. columna 377

** Timothei Presbyteri Constantinop. *Fragmentum de differentia eorum qui accedunt ad sanctissimam nostram Fidem,* tomo 6. col. 407 **

Walafridi Strabonis Abbatis Augiæ, *De Rebus Ecclesiasticis liber vnus,* tomo 10 pagina 661

** Yuonis Carnotensis Episcopi, *ad Haimericum Abbatem Epistola de Corpore Domini,* tomo 3. columna 166 **

Eiusdem, *de Ecclesiasticis Sacramentis, ac Officijs & præcipuis per annum Festis, Sermones* XXI. tomo 10. col. 767. & seqq.

CLASSIS SEPTIMA, continens tam vniuersales, quam particulares Chronologias, & Historias varias tam de Rebus prophanis quam Ecclesiasticis.

ADonis Viennensis Archiepiscopi, *Chronicon de sex ætatibus Mundi, vsque ad Annum Domini* 879. tomo septimo, columna 297. & seqq.

Ammonii cuiusdam, *Harmonia Euangelica,* tomo 7. columna 73

† Amphilochii Iconii Episcopi, *Narratio de quadam muliere quæ peccata sua in chartâ conscripserat, & pro veniâ ad Basilium & Epiphanium recurrerat,* tomo 15. pagina 625 †

** Ex Anastasii Bibliothecarii Abbatis, *Ecclesiasticâ Historiâ, Excerptum,* tomo 12. pag. 133 **

* Aristeæ, *Historia de LXXII. Sacr. Script. Interpretibus, ad Philocratem fratrem,* Græcè & Latinè. tomo 13. pag 854 *

Dorothei Tyrij, *Synopsis de vitis Prophetarum & Discipulorum Christi,* tomo 7. columna 91. & seqq.

† Ennodi Episcopi Ticinensis, *Vita aliquot veterum Patrum,* tomo 15. pag. 295. d 2. 306. c 1. & seqq. †

Eulogij Cordubensis Episcopi Toletani & Martyris, *Memoriale sanctorum,* tomo 9. col. 203. & seqq.

† Freculphi Lexouiensis Episcopi, *Historiarum tomi duo, ab orbe condito vsque ad Regnum Longobardorum,* tomo 16. pagina 122. 203. & seqq. †

Gildæ Sapientis, *Liber de excidio Britanniæ,* tomo 5. col. 389. & seqq.

** Guiberti Abbatis Gemblensis, *Fragmentum ex Apologiâ, quam scripsit pro sancto Sulpitio Bituricensi,* tomo septimo, columna 165 **

Hegesippi *libri* V. *de excidio vrbis Hierosolymitanæ,* tomo 7. columna 383 & seqq.

† Hippolyti Thebani, *Fragmentum Chronici sui,* tomo 16 pagina 806 †

Humberti Episcopi Syluæ Candidæ, & S. R. Ecclesiæ Cardinalis, *Commemoratio eorum, quæ contra Michaelem Patriarcham gesserunt Apostolicæ Sedis Apocrysarij;* tomo 4. parte 2. col. 250

Ludouici IX. Galliarum Regis, *Pragmatica Sanctio, & fœdus memorabile cum Raimundo Tholosatum Comite Ariano,* tomo 6. col. 461. & seqq.

CLASSIS OCTAVA, continens Authores, & Opuscula Christianorum Poëmarum & Carminum.

Iuuena

CLASSIS NONA, quæ continet Authores & Opuscula varia de Rebus Diuinis, & Miscellanea alia, quæ ad priores octo Classes facilè redigi non potuerunt.

Finis Indicis Locorum Communium Magnæ Bibliothecæ Patrum.

163